Euroopan unionin
virallinen lehti

C 407

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

59. vuosikerta

4. marraskuuta 2016

Sisältö

EUROOPAN PARLAMENTTI

ISTUNTOKAUSI 2015–2016

Istunnot 8.–11. kesäkuuta 2015

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu EUVL:ssä C 247, 7.7.2016.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

Istunto 24. kesäkuuta 2015

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu EUVL:ssä C 256, 14.7.2016.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

I *Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot*

PÄÄTÖSLAUSELMAT

Euroopan parlamentti

Tiistai 9. kesäkuuta 2015

2016/C 407/01 Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. kesäkuuta 2015 EU:n naisten ja miesten tasa-arvostrategiasta vuoden 2015 jälkeen (2014/2152(INI)) 2

2016/C 407/02 Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. kesäkuuta 2015 strategiasta teollis- ja tekijänoikeuksien suojaamiseksi ja täytäntöönpanemiseksi kolmansissa maissa (2014/2206(INI)) 18

2016/C 407/03 Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. kesäkuuta 2015 aiheesta ”Uuteen yksimielisyyteen teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamisesta: EU:n toimintasuunnitelma” (2014/2151(INI)) 25

Keskiviikko 10. kesäkuuta 2015

2016/C 407/04 Euroopan parlamentin päätöslauselma 10. kesäkuuta 2015 EU:n ja Venäjän suhteiden tilasta (2015/2001(INI)) 35

FI

2016/C 407/05 Euroopan parlamentin päätöslauselma 10. kesäkuuta 2015 Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) valvontakomitean vuotuisesta toimintakertomuksesta 2014 (2015/2699(RSP)) 42

2016/C 407/06 Euroopan parlamentin päätöslauselma 10. kesäkuuta 2015 Unkarin tilanteesta (2015/2700(RSP)) . . . 46

2016/C 407/07 Euroopan parlamentin päätöslauselma 10. kesäkuuta 2015 Turkkia koskevasta komission vuoden 2014 edistymiskertomuksesta (2014/2953(RSP)) 50

Torstai 11. kesäkuuta 2015

2016/C 407/08 Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. kesäkuuta 2015 Syyriasta: Palmyran tilanteesta ja Mazen Darwishin tapauksesta (2015/2732(RSP)) 61

2016/C 407/09 Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. kesäkuuta 2015 Paraguaysta ja lapsiraskauksiin liittyvistä oikeudellisista näkökohdista (2015/2733(RSP)) 66

2016/C 407/10 Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. kesäkuuta 2015 Nepalin tilanteesta maanjäristysten jälkeen (2015/2734(RSP)) 70

2016/C 407/11 Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. kesäkuuta 2015 sotilaallis-strategisesta tilanteesta Mustanmeren alueella Venäjän liitettyä Krimin laittomasti alueeseensa (2015/2036(INI)) 74

2016/C 407/12 Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. kesäkuuta 2015 korkean tason korruptiotapauksia FIFAssa koskevista viimeaikaisista paljastuksista (2015/2730(RSP)) 81

Keskiviikko 24. kesäkuuta 2015

2016/C 407/13 Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. kesäkuuta 2015 talouden ohjausjärjestelmän uudelleentarkastelusta: tilannekatsaus ja haasteet (2014/2145(INI)) 86

II *Tiedonannot*

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDONANNOT

Euroopan parlamentti

Keskiviikko 24. kesäkuuta 2015

2016/C 407/14 Euroopan parlamentin päätös 24. kesäkuuta 2015 Sotirios Zarianopoulosin koskemattomuuden pidättämistä koskevasta pyynnöstä (2015/2015(IMM)) 96

2016/C 407/15 Euroopan parlamentin päätös 24. kesäkuuta 2015 Udo Voigtin koskemattomuuden pidättämistä koskevasta pyynnöstä (2015/2072(IMM)) 98

III *Valmistelevat säädökset*

EUROOPAN PARLAMENTTI

Tiistai 9. kesäkuuta 2015

2016/C 407/16 P8_TA(2015)0217

Suorien tukien mukautusaste kalenterivuodeksi 2015 ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 9. kesäkuuta 2015 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksessa (EU) N:o 1306/2013 säädetyn suorien tukien mukautusasteen vahvistamisesta kalenterivuodeksi 2015 (COM(2015)0141 – C8-0083/2015 – 2015/0070(COD))

P8_TC1-COD(2015)0070

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 9. kesäkuuta 2015, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/… antamiseksi asetuksessa (EU) N:o 1306/2013 säädetyn suorien tukien mukautusasteen vahvistamisesta kalenterivuodeksi 2015 100

Keskiviikko 10. kesäkuuta 2015

2016/C 407/17 Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 10. kesäkuuta 2015 esityksestä neuvoston päätökseksi ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen Kioton pöytäkirjaan tehdyn Dohan muutoksen tekemisestä Euroopan unionin puolesta ja siihen perustuvien velvoitteiden yhteisestä täyttämisestä (10400/2014 – C8-0029/2015 – 2013/0376(NLE)) 101

2016/C 407/18 Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 10. kesäkuuta 2015 esityksestä neuvoston päätökseksi Islannin osallistumisesta Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Islannin velvoitteiden yhteiseen täyttämiseen ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen Kioton pöytäkirjan mukaisella toisella velvoitekaudella koskevan Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Islannin välisen sopimuksen tekemisestä Euroopan unionin puolesta (10883/2014 – C8-0088/2015 – 2014/0151(NLE)) 102

2016/C 407/19 Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 10. kesäkuuta 2015 suosituksesta neuvoston päätökseksi Kroatian liittymisestä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 34 artiklan mukaisesti 29 päivänä toukokuuta 2000 tehtyyn yleissopimukseen keskinäisestä oikeusavusta rikosasioissa Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä sekä yleissopimukseen liitettävään, 16 päivänä lokakuuta 2001 tehtyyn pöytäkirjaan (COM(2014)0685 – C8-0275/2014 – 2014/0321(NLE)) 103

2016/C 407/20 Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 10. kesäkuuta 2015 suosituksesta neuvoston päätökseksi Kroatian liittymisestä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen K.3 artiklan 2 kohdan c alakohdan nojalla 26 päivänä toukokuuta 1997 tehtyyn yleissopimukseen sellaisen lahjonnan torjumisesta, jossa on osallisena Euroopan yhteisöjen virkamiehiä tai Euroopan unionin jäsenvaltioiden virkamiehiä (COM(2014)0661 – C8-0274/2014 – 2014/0322(NLE)) 104

Keskiviikko 24. kesäkuuta 2015

2016/C 407/21 P8_TA(2015)0236

Euroopan strategisten investointien rahasto ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. kesäkuuta 2015 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan strategisten investointien rahastosta ja asetusten (EU) N:o 1291/2013 ja (EU) N:o 1316/2013 muuttamisesta (COM(2015)0010 – C8-0007/2015 – 2015/0009(COD))

P8_TC1-COD(2015)0009

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 24. kesäkuuta 2015, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/… antamiseksi Euroopan strategisten investointien rahastosta, Euroopan investointineuvontakeskuksesta ja Euroopan investointihankeportaalista sekä asetusten (EU) N:o 1291/2013 ja (EU) N:o 1316/2013 muuttamisesta – Euroopan strategisten investointien rahasto 105

2016/C 407/22 Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. kesäkuuta 2015 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2 päivänä joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 13 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2015/000 TA 2015 – komission aloitteesta annettava tekninen tuki) (COM(2015)0156 – C8-0093/2015 – 2015/2076(BUD)) 107

Käytettyjen merkkien selitykset

*	Kuulemismenettely
***	Hyväksyntämenettely
***I	Tavallinen lainsäätämisjärjestys: ensimmäinen käsittely
***II	Tavallinen lainsäätämisjärjestys: toinen käsittely
***III	Tavallinen lainsäätämisjärjestys: kolmas käsittely

(Menettely määräytyy säädösesityksessä ehdotetun oikeusperustan mukaan.)

Parlamentin tarkistukset:

Uusi teksti merkitään ***lihavoidulla kursiivilla***. Poistot ilmaistaan joko merkillä ▌ tai yliviivauksella. Tekstiä korvattaessa muutosmerkinnät tehdään siten, että uusi teksti ***lihavoidaan ja kursivoidaan*** ja korvattava teksti poistetaan tai viivataan yli.

EUROOPAN PARLAMENTTI

ISTUNTOKAUSI 2015–2016

Istunnot 8.–11. kesäkuuta 2015

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu EUVL:ssä C 247, 7.7.2016.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

Istunto 24. kesäkuuta 2015

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu EUVL:ssä C 256, 14.7.2016.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

Tiistai 9. kesäkuuta 2015

I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

PÄÄTÖSLAUSELMAT

EUROOPAN PARLAMENTTI

P8_TA(2015)0218

EU:n naisten ja miesten tasa-arvostrategia vuoden 2015 jälkeen

Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. kesäkuuta 2015 EU:n naisten ja miesten tasa-arvostrategiasta vuoden 2015 jälkeen (2014/2152(INI))

(2016/C 407/01)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 2 artiklan ja 3 artiklan 3 kohdan 3 alakohdan sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 8 artiklan,

— ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 23 artiklan,

— ottaa huomioon ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamista koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen (Euroopan ihmisoikeussopimus),

— ottaa huomioon vuonna 1948 annetun ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen,

— ottaa huomioon vuonna 1979 tehdyn YK:n yleissopimuksen kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamisesta,

— ottaa huomioon vuonna 1949 tehdyn YK:n yleissopimuksen ihmisten kaupasta ja toisten prostituutiosta hyötymisen tukahduttamisesta,

— ottaa huomioon neljännessä naisten maailmankonferenssissa 15. syyskuuta 1995 hyväksytyn Pekingin julistuksen ja toimintaohjelman, YK:n erityisistunnoissa Peking + 5 (2000), Peking + 10 (2005) ja Peking + 15 (2010) hyväksytyt päätösasiakirjat, sekä Peking + 20 -tarkistuskonferenssin päätösasiakirjan,

— ottaa huomioon yksityisoikeuden alalla määrättyjen suojelutoimenpiteiden vastavuoroisesta tunnustamisesta 12. kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 606/2013 ([1]),

— ottaa huomioon avusta lisääntymis- ja seksuaaliterveyteen ja lisääntymistä ja seksuaalisuutta koskeviin oikeuksiin liittyville politiikoille ja toimille kehitysmaissa 15. heinäkuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1567/2003 ([2]),

— ottaa huomioon rikoksen uhrien oikeuksia, tukea ja suojelua koskevista vähimmäisvaatimuksista sekä neuvoston puitepäätöksen 2001/220/YOS korvaamisesta 25. lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/29/EU ([3]),

([1]) EUVL L 181, 29.6.2013, s. 4.
([2]) EUVL L 224, 6.9.2003, s. 1.
([3]) EUVL L 315, 14.11.2012, s. 57.

Tiistai 9. kesäkuuta 2015

— ottaa huomioon eurooppalaisesta suojelumääräyksestä 13. joulukuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/99/EU ([1]),

— ottaa huomioon ihmiskaupan ehkäisemisestä ja torjumisesta sekä ihmiskaupan uhrien suojelemisesta ja neuvoston puitepäätöksen 2002/629/YOS korvaamisesta 5. huhtikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/36/EU ([2]),

— ottaa huomioon miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen soveltamisesta itsenäisiin ammatinharjoittajiin sekä neuvoston direktiivin 86/613/ETY kumoamisesta 7. heinäkuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/41/EU ([3]),

— ottaa huomioon BUSINESSEUROPEN, UEAPME:n, CEEP:n ja EAY:n tekemän vanhempainvapaata koskevan tarkistetun puitesopimuksen täytäntöönpanosta ja direktiivin 96/34/EY kumoamisesta 8. maaliskuuta 2010 annetun neuvoston direktiivin 2010/18/EU ([4]),

— ottaa huomioon miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa 5. heinäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/54/EY (uudelleenlaadittu toisinto) ([5]),

— ottaa huomioon toimenpiteistä raskaana olevien ja äskettäin synnyttäneiden tai imettävien työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen kannustamiseksi työssä 19. lokakuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/85/ETY (kymmenes direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) ([6]),

— ottaa huomioon miesten ja naisten yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta tavaroiden ja palvelujen saatavuuden ja tarjonnan alalla 13. joulukuuta 2004 annetun neuvoston direktiivin 2004/113/EY ([7]) ja direktiiviin liittyvän 1. maaliskuuta 2011 annetun Euroopan unionin tuomioistuimen tuomion asiassa Test-Achats (C-236/09) ([8]),

— ottaa huomioon Euroopan neuvoston yleissopimuksen naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan ehkäisemisestä ja torjumisesta (Istanbulin yleissopimus),

— ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston maaliskuussa 2011 hyväksymän Euroopan tasa-arvosopimuksen (2011–2020) ([9]),

— ottaa huomioon 5. maaliskuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Vahvistettu sitoumus naisten ja miesten tasa-arvoon: Naisten peruskirja” (COM(2010)0078),

— ottaa huomioon 21. syyskuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Naisten ja miesten tasa-arvostrategia vuosiksi 2010–2015” (COM(2010)0491),

— ottaa huomioon 3. maaliskuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Eurooppa 2020: Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia” (COM(2010)2020),

— ottaa huomioon 20. syyskuuta 2011 annetun komission tiedonannon ”Tukea kasvulle ja työllisyydelle – Euroopan korkeakoulujärjestelmien nykyaikaistamissuunnitelma” (COM(2011)0567),

— ottaa huomioon naisten ja miesten tasa-arvostrategian 2010–2015 väliarvioinnista 16. syyskuuta 2013 julkaistun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Mid-term review of the Strategy for equality between women and men (2010–2015)” (SWD(2013)0339),

— ottaa huomioon sukupuolten tasa-arvoa ja naisten vaikutusvallan lisäämistä kehitysyhteistyössä koskevasta EU:n toimintasuunnitelmasta (2010–2015) 8. maaliskuuta 2010 julkaistun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”EU Plan of Action on Gender Equality and Women’s Empowerment in Development (2010–2015)” (SWD(2010)0265),

---

([1]) EUVL L 338, 21.12.2011, s. 2.
([2]) EUVL L 101, 15.4.2011, s. 1.
([3]) EUVL L 180, 15.7.2010, s. 1.
([4]) EUVL L 68, 18.3.2010, s. 13.
([5]) EUVL L 204, 26.7.2006, s. 23.
([6]) EYVL L 348, 28.11.1992, s. 1.
([7]) EUVL L 373, 21.12.2004, s. 37.
([8]) EUVL C 130, 30.4.2011, s. 4.
([9]) Maaliskuun 7. päivänä 2011 annettujen neuvoston päätelmien liite.

Tiistai 9. kesäkuuta 2015

— ottaa huomioon 19.–20. kesäkuuta 2014 annetut työllisyyden, sosiaalipolitiikan, terveyden ja kuluttaja-asioiden neuvoston päätelmät,

— ottaa huomioon naisten ja miesten tasa-arvostrategian 2010–2015 arvioinnista vuonna 2014 julkaistun Euroopan parlamentin politiikkayksikkö C:n tutkimuksen "Study on the Evaluation of the Strategy for Equality between Women and Men 2010–2015 as a contribution to achieve the goals of the Beijing Platform for Action",

— ottaa huomioon naisiin kohdistuvasta väkivallasta maaliskuussa 2014 julkaistun Euroopan unionin perusoikeusviraston kyselytutkimuksen "Violence against women: an EU-wide survey – Main results",

— ottaa huomioon romaninaisten syrjinnästä ja elinoloista lokakuussa 2014 julkaistun Euroopan unionin perusoikeusviraston raportin "Discrimination against and living conditions of Roma women in 11 EU Member States",

— ottaa huomioon EU:n HLBT-kyselytutkimustiedoista joulukuussa 2014 julkaistun Euroopan unionin perusoikeusviraston komparatiivisen analyysin "Being Trans in the EU – Comparative analysis of the EU LGBT survey data",

— ottaa huomioon 15. kesäkuuta 1995 neljännestä naisten maailmankonferenssista Pekingissä: "Tasa-arvo, kehitys ja rauha" ([1]), 10. maaliskuuta 2005 YK:n neljännessä naisten maailmankonferenssissa hyväksytyn toimintaohjelman seurannasta (Peking + 10) ([2]) ja 25. helmikuuta 2010 aiheesta "Peking + 15 – YK:n sukupuolten välisen tasa-arvon toimintaohjelma" ([3]) antamansa päätöslauselmat,

— ottaa huomioon 10. helmikuuta 2010 naisten ja miesten tasa-arvosta Euroopan unionissa – 2009 ([4]), 8. maaliskuuta 2011 naisten ja miesten tasa-arvosta Euroopan unionissa – 2010 ([5]), 13. maaliskuuta 2012 naisten ja miesten tasa-arvosta Euroopan unionissa – 2011 ([6]) ja 10. maaliskuuta 2015 naisten ja miesten tasa-arvosta Euroopan unionissa – 2013 ([7]) antamansa päätöslauselmat,

— ottaa huomioon 12. syyskuuta 2013 antamansa päätöslauselman mies- ja naispuolisille työntekijöille samasta tai samanarvoisesta työstä maksettavan saman palkan periaatteen soveltamisesta ([8]),

— ottaa huomioon 12. maaliskuuta 2013 antamansa päätöslauselman sukupuolistereotypioiden poistamisesta EU:ssa ([9]),

— ottaa huomioon 17. kesäkuuta 2010 talous- ja rahoituskriisiin liittyvistä sukupuolinäkökohdista ([10]) ja 12. maaliskuuta 2013 talouskriisin vaikutuksista sukupuolten tasa-arvoon ja naisten oikeuksiin ([11]) antamansa päätöslauselmat,

— ottaa huomioon 6. helmikuuta 2013 antamansa päätöslauselman "naisten asemaa käsittelevän YK:n toimikunnan 57. istunnosta: kaikenlaisen naisiin ja alaikäisiin tyttöihin kohdistuvan väkivallan lopettaminen ja ehkäiseminen" ([12]),

— ottaa huomioon 24. toukokuuta 2012 antamansa päätöslauselman suosituksista komissiolle sen periaatteen soveltamisesta, jonka mukaan miehille ja naisille maksetaan samasta tai samanarvoisesta työstä sama palkka ([13]),

---

([1]) EYVL C 166, 3.7.1995, s. 92.
([2]) EUVL C 320 E, 15.12.2005, s. 247.
([3]) EUVL C 348 E, 21.12.2010, s. 11.
([4]) EUVL C 341 E, 16.12.2010, s. 35.
([5]) EUVL C 199 E, 7.7.2012, s. 65.
([6]) EUVL C 251 E, 31.8.2013, s. 1.
([7]) Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0050.
([8]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0375.
([9]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0074.
([10]) EUVL C 236 E, 12.8.2011, s. 79.
([11]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0073.
([12]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0045.
([13]) EUVL C 264 E, 13.9.2013, s. 75.

Tiistai 9. kesäkuuta 2015

— ottaa huomioon 20. marraskuuta 2013 antamansa päätöslauselman ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi julkisesti noteerattujen yhtiöiden toimivaan johtoon kuulumattomien johtokunnan jäsenten sukupuolijakauman tasapainottamisesta ja siihen liittyvistä toimenpiteistä ([1]),

— ottaa huomioon 25. helmikuuta 2014 antamansa päätöslauselman suosituksista komissiolle naisiin kohdistuvan väkivallan torjunnasta ([2]),

— ottaa huomioon 25. helmikuuta 2014 antamansa päätöslauselman talouspolitiikan eurooppalaisesta ohjausjaksosta: vuotuinen kasvuselvitys 2014 ([3]),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,

— ottaa huomioon naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnon (A8-0163/2015),

A. katsoo, että oikeus yhdenvertaiseen kohteluun on Euroopan unionin perussopimuksissa tunnustettu keskeinen perusoikeus, joka on juurtunut syvälle eurooppalaiseen yhteiskuntaan ja on sen kehittämisen kannalta välttämätön ja jota olisi sovellettava lainsäädännössä, käytännössä, oikeuskäytännössä ja arkielämässä;

B. toteaa, että EU on aiemmin toteuttanut merkittäviä toimia naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon vahvistamiseksi, mutta sukupuolten tasa-arvoa koskevat poliittiset toimet ja uudistukset ovat hidastuneet viime vuosikymmenen aikana EU:n tasolla; katsoo, että komission edellinen strategia oli liian heikko eikä sen johdosta toteutettu riittävästi toimia sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi; katsoo, että uudella strategialla on annettava uusi sysäys ja saatava aikaan konkreettisia toimia naisten oikeuksien vahvistamiseksi ja sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi;

C. katsoo, että komission edellisellä strategialla saavutettiin joitakin asetetuista tavoitteista mutta sukupuolten tasa-arvo ei toteutunut täysin eikä saatu näyttöä syrjinnän eri muotojen yhteisvaikutuksesta, täsmällisistä tavoitteista eikä tehokkaista arviointitoimista ja sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistaminen toteutui edelleen vain rajallisesti;

D. toteaa, että sukupuolten tasa-arvo on EU:n perussopimuksissa ja perusoikeuskirjassa vahvistettu perusarvo ja EU:n erityistehtävänä on sisällyttää se kaikkeen toimintaansa; katsoo, että sukupuolten tasa-arvo on välttämätön strategisena tavoitteena EU:n yleisten tavoitteiden, kuten Eurooppa 2020 -strategian työllisyysastetavoitteen, saavuttamiseksi ja tärkeä taloudellinen valtti oikeudenmukaisen ja osallistavan talouskasvun edistämiseksi; katsoo, että ammatillisen eriarvoisuuden vähentäminen on yhdenvertaiseen kohteluun liittyvän tavoitteen lisäksi myös työmarkkinoiden tehokkuuteen ja sujuvaan toimintaan liittyvä tavoite;

E. toteaa, että romanien ja valtaväestön välinen kuilu koulutuksessa, työllisyydessä ja terveydenhoidossa on edelleen syvä ja romanien syrjintä on yleistä, ja katsoo, että romaninaisten tilanne EU:ssa on vielä huonompi, koska heihin kohdistuu moniperusteista syrjintää sekä etnisen alkuperän että sukupuolen perusteella;

F. katsoo, että EU:n taloudellista ja poliittista tilannetta voidaan parantaa ja väestörakenteen muutoksen seuraukset torjua vain, jos hyödynnetään kaikkien naisten ja miesten kykyjä ja potentiaalia;

G. katsoo, että EU ei voi rajoittua hyödyttömiin ja ympäristön kannalta kestämättömiin taloudellisiin malleihin, jotka perustuvat vanhentuneeseen sukupuolten väliseen työnjakoon, jonka naisten työmarkkinoille osallistuminen on syrjäyttänyt; katsoo, että tarvitaan uusi osaamiseen ja innovaatioon perustuva yhteiskunnallisesti kestävä malli, jossa naisten kaikki taidot sisällytetään tuotantorakenteeseen, jossa palautetaan miesten ja naisten vastuualueiden tasapaino julkisella ja yksityisellä sektorilla ja jossa sovitetaan yhteen sekä nais- että miestyöntekijöiden yksityis- ja työelämä, mukaan lukien sellaisten alan käytäntöjen ja tekijöiden kyseenlaistaminen, joiden mukaisesti eri ammatit jakautuvat miesten ja naisten töihin;

([1]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0488.
([2]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0126.
([3]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0128.

Tiistai 9. kesäkuuta 2015

H. katsoo, että kohtuuhintaisten ja laadukkaiden lastenhoitopalvelujen sekä ikääntyneiden ja muiden huolettavien henkilöiden tukipalvelujen saatavuus on olennaisen tärkeää, jotta voidaan varmistaa miesten ja naisten yhdenvertainen osallistuminen työmarkkinoille ja koulutukseen;

I. ottaa huomioon, että Pekingin toimintaohjelmasta tulee tänä vuonna kuluneeksi kaksikymmentä vuotta, ja katsoo, että sen tavoitteet ja täysimääräinen täytäntöönpano ovat nyt ajankohtaisemmat kuin koskaan;

J. katsoo, että naisiin kohdistuva fyysinen, seksuaalinen tai psyykkinen väkivalta on pääasiallinen este naisten ja miesten tasa-arvolle ja edelleen yleisin ihmisoikeusloukkaus, joka vaikuttaa yhteiskunnan kaikkiin tasoihin mutta kuuluu niihin rikoksiin, joista tehdään vähiten rikosilmoituksia; ottaa huomioon, että naisiin kohdistuvan väkivallan torjumiseksi toteutetuista toimista huolimatta perusoikeusviraston maaliskuussa 2014 toteuttaman kyselytutkimuksen mukaan 55 prosenttia naisista on kokenut elämänsä aikana yhdessä tai useammassa muodossa ilmenevää seksuaalista häirintää ja 33 prosenttia naisista on joutunut fyysisen ja/tai seksuaalisen väkivallan kohteeksi 15 vuotta täytettyään; katsoo, että väkivallaton elämä on ennakkoedellytys täysimääräiselle yhteiskunnalliselle osallistumiselle ja naisiin kohdistuvan väkivallan torjumiseksi on otettava käyttöön voimakkaita toimia;

K. katsoo, että pakkoprostituutio on väkivaltaa, joka kohdistuu erityisesti kaikkein haavoittuvimpiin, liittyy useimmiten järjestäytyneen rikollisuuden verkostoihin ja ihmiskauppaan ja on este naisten ja miesten tasa-arvolle;

L. katsoo, että perinteisten rakenteiden ja väärin suunnattujen verokannustimien vuoksi naiset on pakotettu toisen tulonsaajan asemaan, mikä ilmenee työmarkkinoiden horisontaalisena ja vertikaalisena eriytymisenä, puutteellisina työurina ja sukupuoleen perustuvina palkkaeroina, ja katsoo lisäksi, että palkatonta hoito- ja lastenhoitotyötä sekä ikääntyneiden ja muiden huollettavien henkilöiden hoivatyötä ja kotitaloustyötä tekevät paljon useammin naiset, joten heille jää vähemmän aikaa palkalliseen työhön, mikä puolestaan johtaa huomattavasti pienempään eläkkeeseen, minkä vuoksi työ- ja perhe-elämän yhteensovittamista erityisesti Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamiseksi olisi edelleen tuettava konkreettisin toimin ja erityisesti miehet on sitoutettava paremmin tähän prosessiin;

M. toteaa, että naisten työllisyysaste on 63 prosenttia tai 53,5 prosenttia, jos työllisyyttä mitataan kokopäivätyönä ([1]); toteaa, että sukupuolten välinen palkkakuilu on 16,4 prosenttia ja sukupuolten välinen eläkekuilu on keskimäärin 39 prosenttia; katsoo, että naisten osallistuminen työmarkkinoille ei aina ilmene vaikutusvaltana, koska valta- ja päätöksentekoasemissa on enimmäkseen miehiä, mikä rajoittaa naisten vaikutusmahdollisuuksia ja ilmenee demokratiavajeena päätöksenteossa, kun otetaan huomioon, että naiset muodostavat puolet väestöstä; katsoo, että sukupuolten tasa-arvon edistäminen menee sukupuoleen perustuvan syrjinnän kieltämistä pidemmälle ja naisia tukeva positiivinen syrjintä on osoittautunut olennaisen tärkeäksi, jotta naiset voivat osallistua täysimääräisesti työmarkkinoille, poliittiseen ja taloudelliseen päätöksentekoon ja yhteiskuntaan yleensä; katsoo, että naisten sulkeminen valta-asemien ja päätöksentekoelinten ulkopuolelle vaikuttaa kielteisesti naisten kykyyn vaikuttaa sekä heidän omaan kehitykseensä ja vapautumiseensa että yhteiskunnan kehittämiseen;

N. katsoo, että sukupuolikiintiöt ja molempien sukupuolten edustajista koostuvien listojen käyttö poliittisessa päätöksenteossa ovat osoittautuneet tehokkaimmiksi välineiksi, joilla voidaan puuttua syrjintään ja sukupuolten eriarvoiseen vaikutusvaltaan ja parantaa demokraattista edustusta poliittisissa päätöksentekoelimissä;

O. katsoo, että työ- ja yksityiselämän tasapainoa koskevien toimien puutteellinen tukeminen, joustavien työaikojen riittämätön edistäminen erityisesti miesten osalta sekä vanhempain- ja isyysvapaiden vähäinen käyttöaste muodostavat merkittäviä esteitä naisten taloudelliselle riippumattomuudelle sekä perheeseen ja kotitalouteen liittyvien vastuiden yhdenvertaiselle jakamiselle;

P. toteaa, että köyhyys koettelee Euroopassa kohtuuttomasti naisia, erityisesti yksinhuoltajaäitejä, vammaisia naisia, nuoria naisia, vanhoja naisia, maahanmuuttajanaisia ja etnisten vähemmistöjen naisia, jotka kaikki kärsivät köyhyydestä ja sosiaalisesta syrjäytymisestä ja että tilannetta ovat pahentaneet talouskriisi ja erityiset säästötoimet, joita ei saisi käyttää perusteena sille, että tasa-arvon eteen tehdään vähemmän työtä, sekä työhön liittyvä epävarmuus, osa-aikatyö, matalat palkat ja eläkkeet, perustavanluontoisten sosiaali- ja terveyspalvelujen vaikea saatavuus ja

([1]) Komission kertomus naisten ja miesten tasa-arvon edistymisestä vuonna 2012 (SWD(2013)0171), s. 8.

erityisesti julkisen sektorin työpaikkojen ja hoitoalan palvelujen vähentäminen, mikä tekee sukupuolten tasa-arvoa koskevasta näkökulmasta vielä tärkeämmän;

Q. katsoo, että maaseutualueiden naiset kärsivät enemmän moniperusteisesta syrjinnästä ja sukupuolistereotypioista kuin kaupunkialueiden naiset ja naisten työllisyysaste maaseutualueilla on huomattavasti matalampi kuin kaupunkialueilla; toteaa, että korkealaatuisten työmahdollisuuksien puuttuminen koettelee maaseutualueita; ottaa lisäksi huomioon, että monet naiset eivät koskaan toimi virallisilla työmarkkinoilla, eikä heitä siksi ole rekisteröity työttömiksi eikä sisällytetty työttömyystilastoihin, mikä aiheuttaa erityisesti taloudellisia ja oikeudellisia ongelmia, jotka liittyvät äitiys- ja sairauslomaa koskevaan oikeuteen ja eläkeoikeuksien ja sosiaaliturvan saantiin, sekä ongelmia avioeron yhteydessä;

R. katsoo, että perinteisillä sukupuolirooleilla ja stereotypioilla on edelleen suuri vaikutus työn jakautumiseen kotona, koulutuksessa, ammattiuralla, työpaikalla ja yhteiskunnassa yleensä;

S. katsoo, että sukupuolistereotypioilla ja perinteisillä rakenteilla on kielteinen vaikutus terveyteen sekä seksuaali- ja lisääntymisterveyden palvelujen yleiseen saatavuuteen ja niitä koskeviin oikeuksiin, jotka ovat perusihmisoikeuksia ja joita ei sen vuoksi saisi koskaan rajoittaa; katsoo, että oikeus omaan kehoon hallintaan ja itsemääräämisoikeus ovat perusedellytys kaikkien ihmisten tasa-arvolle;

T. toteaa, että maailmanlaajuisesti yhdellä kuudesta parista on jonkinlaisia hedelmättömyyteen liittyviä ongelmia; katsoo, että komission olisi ehdotettava uutta hedelmöityshoitoja EU:ssa koskevaa vertailevaa analyysia, koska vuonna 2008 toteutettu tutkimus (SANCO/2008/C6/051), jossa tuolloin osoitettiin toteen hedelmöityshoitojen saatavuuteen liittyvä huomattava eriarvoisuus, on vanhentunut;

U. toteaa, että on edelleen oppilaitoksia, joissa oppilaat erotellaan sukupuolen mukaan, ja että opetusmateriaalit sisältävät usein stereotypioita, jotka pitävät yllä tyttöjen ja poikien perinteisiä erilaisia rooleja, mikä vaikuttaa kielteisesti heidän valintoihinsa; katsoo, että näitä roolimalleja vahvistavat entisestään varsinkin mediassa, internetissä saatavilla olevassa aineistossa ja mainonnassa välitetyt kuvaukset naisista ja niiden naiskuva;

V. toteaa, että transihmiset kokevat usein syrjintää, häirintää ja väkivaltaa kaikkialla EU:ssa sukupuoli-identiteettinsä tai sukupuolensa ilmaisun vuoksi;

W. katsoo, että EU on velvollinen toimimaan sukupuolten tasa-arvon ja naisten oikeuksien esikuvana ja tästä asiasta olisi tehtävä keskeinen kysymys sen ulkoisissa toimissa; katsoo, että sukupuolten tasa-arvo, sukupuoleen perustuvan väkivallan torjunta ja naisten vaikutusvallan lisääminen ovat välttämättömiä kansainvälisten kehitystavoitteiden saavuttamiseksi ja EU:n menestyksekkään ulkopolitiikan, kehitysyhteistyöpolitiikan ja kansainvälisen kauppapolitiikan toteuttamiseksi; katsoo, että naiset ovat miehiä haavoittuvampia energia-alan, ympäristön ja ilmastonmuutoksen vaikutuksille mutta myös tehokkaita toimijoita hillitsemistä ja mukautumista koskevien strategioiden toteuttamisessa sekä tasapuolisen ja kestävän kasvumallin kantava voima;

X. katsoo, että institutionaaliset mekanismit muodostavat tasa-arvon toteuttamiselle välttämättömän perustan; katsoo, että tasa-arvoa on käsiteltävä myös merkittävänä laaja-alaisena näkökohtana kaikilla EU:n ja sen jäsenvaltioiden politiikanaloilla yhdessä sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamisen, sukupuolten tasa-arvon huomioon ottavan budjetoinnin ja sukupuolivaikutusten arvioinnin kanssa;

Y. katsoo, että sukupuolen mukaan jaotellut tiedot ovat olennaisen tärkeä väline todellisen edistyksen saavuttamisessa ja tulosten tehokkaassa arvioinnissa;

Z. toteaa, että sukupuolten tasa-arvon vastaiset liikkeet ovat viime vuosina saaneet julkisuutta joissakin jäsenvaltioissa pyrkiessään vahvistamaan perinteisiä sukupuolirooleja ja haastamaan sukupuolten tasa-arvon alalla aikaansaatua edistystä;

Tiistai 9. kesäkuuta 2015

AA. katsoo, että nykyiset haasteet ja aiemmat kokemukset osoittavat, että eri alojen välisten yhtenäisten toimien puuttuminen on vaikeuttanut aiemmin sukupuolten tasa-arvon saavuttamista ja että tarvitaan riittävästi varoja ja naisten oikeuksien parempaa koordinointia, niitä koskevan tiedon levittämistä ja niiden edistämistä siten, että erilaiset tilanteet otetaan huomioon;

Yleisiä suosituksia

1. kehottaa komissiota laatimaan ja hyväksymään EU:n uuden erillisen naisten oikeuksia ja sukupuolten tasa-arvoa koskevan strategian, jolla pyritään yhtäläisten mahdollisuuksien luomiseen, joka perustuu edellisen strategian painopisteisiin ja jolla pyritään lopettamaan kaikenlainen naisiin kohdistuva syrjintä työmarkkinoilla palkkauksen, eläkkeiden, päätöksenteon, tavaroiden ja palvelujen saatavuuden sekä perhe- ja työelämän yhteensovittamisen suhteen ja kaikenlainen naisiin kohdistuva väkivalta ja poistamaan syrjivät sukupuoleen liittyvät rakenteet ja käytännöt; painottaa, että uudessa naisten oikeuksia ja sukupuolten tasa-arvoa koskevassa strategiassa on otettava huolellisesti huomioon perusoikeuskirjan 21 artiklassa tarkoitetut moninaiset ja monialaiset syrjinnän muodot, joiden taustalla on yhteiset tekijät mutta jotka vaikuttavat naisiin eri tavoin, ja laadittava erityistoimia eri naisryhmien oikeuksien vahvistamiseksi, mukaan lukien vammaiset naiset, maahanmuuttajanaiset ja etnisten vähemmistöjen naiset, romaninaiset, vanhat naiset, yksinhuoltajaäidit ja hlbti-henkilöihin kuuluvat naiset;

2. kehottaa komissiota laatimaan myös toimia, joilla pyritään poistamaan kaikkiin naisiin kohdistuva syrjintä laajemman syrjinnän vastaisen strategian mukaisesti, ja merkittävä ja erillinen hlbti-etenemissuunnitelma; kehottaa neuvostoa tässä yhteydessä hyväksymään mahdollisimman pian yhteisen kannan uskonnosta tai vakaumuksesta, vammaisuudesta, iästä, sukupuolesta tai seksuaalisesta suuntautumisesta riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanoa koskevasta direktiiviehdotuksesta, jonka käsittely on pysähtynyt sen jälkeen, kun parlamentti hyväksyi sen huhtikuussa 2009;

3. pitää valitettavana, että naisten ja miesten tasa-arvostrategiassa vuosiksi 2010–2015 ei ole käsitelty erityisesti vammaisuutta huolimatta siitä, että vammaiset naiset ovat usein epäsuotuisammassa asemassa kuin vammaiset miehet ja he ovat alttiimpia köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen riskeille; kehottaa siksi komissiota tarkastelemaan vammaisten naisten tarpeita varmistaakseen heidän laajemman osallistumisensa työmarkkinoille; pitää tässä mielessä myös valitettavana, että Euroopan vammaisstrategiaan 2010–2020 ei myöskään sisälly yhteistä sukupuolinäkökulmaa eikä erillistä lukua sukupuolinäkökohdat huomioon ottavasta vammaispolitiikasta;

4. kehottaa komissiota ottamaan kansalaisyhteiskunnan ja työmarkkinaosapuolet jäsennellysti mukaan strategian laadintaan ja jatkuvaan arviointiin;

5. kehottaa jäsenvaltioita lujittamaan yksityisen ja julkisen sektorin työehtosopimusneuvotteluja ja valvomaan työehtosopimusten täysimääräistä täytäntöönpanoa, sillä ne ovat korvaamaton väline työsuhteiden sääntelyssä, palkkasyrjinnän torjumisessa ja tasa-arvon edistämisessä;

6. kehottaa komissiota ottamaan huomioon syrjintätapaukset arvioidessaan miesten ja naisten yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta tavaroiden ja palvelujen saatavuuden ja tarjonnan alalla annetun direktiivin 2004/113/EY täytäntöönpanoa;

7. kehottaa komissiota selventämään tehtävää, jonka se haluaisi EU:lla olevan maailmassa ja jäsenvaltioiden sekä niiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa tehtävässä työssä sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi niin unionin rajojen sisällä kuin niiden ulkopuolellakin, ja pyrkimään näihin tavoitteisiin valtavirtaistamalla sukupuolten tasa-arvon kaikilla aloilla sekä yksittäisten kohdennettujen ja erityisten toimien avulla; korostaa tarvetta sisällyttää sukupuolinäkökulma ja sukupuoleen perustuvan väkivallan torjunta EU:n ulkopolitiikkaan, kehitysyhteistyöpolitiikkaan ja kansainväliseen kauppapolitiikkaan ja varmistaa tarvittavat rahoitusvälineet ja henkilöstöresurssit;

8. pitää jälleen kerran valitettavana, että Eurooppa 2020 -strategiaan ei ole tyydyttävällä tavalla sisällytetty sukupuolinäkökulmaa, ja kehottaa sen vuoksi komissiota ja neuvostoa varmistamaan, että sukupuolten tasa-arvo sisällytetään kaikkiin kyseisen strategian puitteissa aloitettuihin ohjelmiin, toimiin ja aloitteisiin, sekä lisäämään kyseiseen strategiaan erityisen naisten ja miesten tasa-arvoa koskevan pilarin, tarkastelemaan tulevan strategian tavoitteita osana talouspolitiikan eurooppalaista ohjausjaksoa ja liittämään sukupuolinäkökulman maakohtaisiin suosituksiin ja vuotuiseen kasvuselvitykseen;

Tiistai 9. kesäkuuta 2015

9. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita keräämään, analysoimaan ja julkaisemaan luotettavia sukupuolen perusteella jaoteltuja tilastotietoja ja sukupuolten tasa-arvoa koskevia indikaattoreita kaikilla politiikanaloilla ja kaikilla hallinnon tasoilla Euroopan tasa-arvoinstituutin ja Euroopan unionin perusoikeusviraston työn perusteella, jotta voidaan analysoida sukupuolten tasa-arvoa koskevien strategioiden suunnittelua ja täytäntöönpanoa EU:ssa ja jäsenvaltioissa, saattaa nämä strategiat ajan tasalle ja arvioida sukupuolikysymysten sisällyttämistä kaikkiin asiaankuuluviin kansallisiin ja EU:n politiikanaloihin sekä mahdollisuuksien mukaan eritellä nämä tiedot edelleen rodun tai etnisen alkuperän, uskonnon tai vakaumuksen ja vammaisuuden perusteella, jotta voidaan laatia monialainen analyysi kaikilla politiikanaloilla ja dokumentoida näin tiettyjen naisryhmien kokemaa moniperusteista syrjintää; kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita aloittamaan jäsenvaltioiden toimia koskevan sukupuolivaikutusten arvioinnin, erityisesti kun jäsenvaltiot ehdottavat työllisyys- ja eläkeuudistuksia;

10. kehottaa komissiota laatimaan konkreettisen toimintasuunnitelman muodossa strategian, jossa määritetään selkeästi vastuulliset sidosryhmät, ja varmistamaan, että siinä otetaan erityisesti huomioon jäljempänä esitetyt seuraavia aloja koskevat yksittäiset ehdotukset: naisiin kohdistuva väkivalta, työ ja aika, naiset vallankäyttäjinä ja päätöksenteossa, taloudelliset resurssit, terveys, osaaminen, koulutus ja media, muu maailma ja institutionaaliset mekanismit sekä sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistaminen; korostaa tarvetta esittää tarvittaessa ja EU:n toimivaltaa täysimääräisesti noudattaen lainsäädäntöehdotuksia sukupuolten tasa-arvon oikeudellisen kehyksen vahvistamiseksi;

Naisiin kohdistuva väkivalta ja sukupuoleen perustuva väkivalta

11. muistuttaa suosituksista komissiolle naisiin kohdistuvan väkivallan torjunnasta 25. helmikuuta 2014 antamassaan päätöslauselmassa komissiolle antamastaan kehotuksesta laatia ehdotus säädökseksi yhdenmukaisesta järjestelmästä, jonka avulla kerätään tilastotietoja, sekä jäsenvaltioiden lujitetusta menettelystä kaikenlaisen naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan ja sukupuoleen perustuvan väkivallan ehkäisemiseksi ja lopettamiseksi sekä oikeussuojan helpon saatavuuden mahdollistamiseksi;

12. kehottaa komissiota sisällyttämään tulevaan strategiaan direktiivin 2012/29/EU säännösten mukaisen sukupuoleen perustuvan väkivallan määritelmän ja esittämään mahdollisimman pian naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan ja sukupuoleen perustuvan väkivallan torjuntaa koskevan kokonaisvaltaisen strategian, johon sisältyy sitova säädös; kehottaa neuvostoa aktivoimaan siirtymälausekkeen hyväksymällä yksimielisen päätöksen, jolla lisätään sukupuoleen perustuva väkivalta SEUT:n 83 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin rikollisuuden aloihin;

13. kehottaa komissiota arvioimaan EU:n mahdollisuutta liittyä Istanbulin yleissopimukseen ja aloittamaan kyseisen menettelyn mahdollisimman pian sekä edistämään uuden strategian kautta Istanbulin yleissopimuksen ratifiointia jäsenvaltioissa ja toimimaan aktiivisesti naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan torjumiseksi; kehottaa jäsenvaltioita allekirjoittamaan ja ratifioimaan Istanbulin yleissopimuksen mahdollisimman pian;

14. muistuttaa komissiolle antamastaan kehotuksesta julistaa vuosi 2016 naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan torjunnan eurooppalaiseksi teemavuodeksi, jonka aikana olisi asetettava etusijalle sellaisten kauaskantoisten ja vaikuttavien strategioiden edistäminen, joilla vähennetään merkittävästi naisiin ja tyttöihin kohdistuvaa väkivaltaa;

15. kehottaa EU:ta tukemaan jäsenvaltioita julkisissa tiloissa tapahtuvan naisten päivittäisen häirinnän vastaisten kampanjoiden ja strategioiden laadinnassa ja prosessissa parhaiden käytäntöjen välittämiseksi jäsenvaltioihin;

16. pitää ehdottoman välttämättömänä rikoksen uhrien oikeuksia, tukea ja suojelua koskevista vähimmäisvaatimuksista annetun direktiivin, yksityisoikeuden alalla määrättyjen suojelutoimenpiteiden vastavuoroisesta tunnustamisesta annetun asetuksen ja eurooppalaisesta suojelumääräyksestä annetun direktiivin täytäntöönpanon valvontaa vuoteen 2015 asti ja sen jälkeen;

17. kehottaa komissiota sisällyttämään strategiaan nollatoleranssia koskevia kampanjoita ja tukemaan jäsenvaltioita kansalaisten valistamiseksi naisiin kohdistuvan väkivallan ongelmasta ja edistämään vuotuisia valistuskampanjoita väkivallan ja hyväksikäytön juurista ja ennaltaehkäisystä, oikeussuojan saatavuudesta ja uhrien tukemisesta; painottaa, että on tärkeää saada koko yhteiskunta ja erityisesti miehet ja pojat paremmin mukaan naisiin kohdistuvan väkivallan torjuntaan; kehottaa lisäksi komissiota toteuttamaan jatkotoimia, jotka koskevat sen tekemiä aloitteita naisten sukuelinten silpomisen estämiseksi;

Tiistai 9. kesäkuuta 2015

18. korostaa, että naisiin kohdistuvan väkivallan ja rankaisemattomuuden tehokas torjunta edellyttää naisiin ja tyttöihin kohdistuvan asenteen muuttamista yhteiskunnassa, jossa naiset esitetään liian usein alisteisessa asemassa ja jossa heihin kohdistuvaa väkivaltaa siedetään tai vähätellään liian usein; kehottaa komissiota tukemaan jäsenvaltioita monenlaisen väkivallan ja sen taustalla olevien syiden ehkäisemistä ja torjuntaa koskevien toimien toteuttamisessa ja hyväksikäytettyjen naisten suojelemisessa ja hyväksymään erityistoimia eri näkökulmia varten, mukaan lukien lisätuki naisten turvakodeille ja sukupuoleen perustuvan väkivallan uhreiksi joutuneiden naisten tukiorganisaatioille ja ennaltaehkäisevät toimet, kuten sukupuolistereotypioiden ja syrjivien sosiokulttuuristen asenteiden torjunta varhaisesta iästä lähtien, sekä rikoksentekijöiden rankaiseminen;

19. toteaa, että köyhyyden naisistuminen saattaisi johtaa naisiin liittyvän ihmiskaupan, seksuaalisen hyväksikäytön ja pakkoprostituution kasvuun ja lisäisi naisten taloudellista riippuvuutta; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tarkastelemaan syitä, joiden takia naiset päätyvät prostituutioon, ja keinoja kysynnän hillitsemiseksi; korostaa prostituutiosta luopumista koskevien ohjelmien merkitystä;

20. korostaa, että on tärkeää kouluttaa järjestelmällisesti pätevää henkilöstöä, joka huolehtii fyysisen, seksuaalisen tai psyykkisen väkivallan uhreiksi joutuneista naisista; katsoo, että tällainen koulutus on olennaisen tärkeää ensimmäisen ja toisen vaiheen hoidon antajille, muun muassa sosiaalipäivystykselle sekä lääkintä-, pelastuspalvelu- ja poliisiyksiköille;

21. kehottaa jäsenvaltioita panemaan täysimääräisesti täytäntöön ihmiskaupan ehkäisemisestä ja torjumisesta annetun direktiivin 2011/36/EU ja komissiota arvioimaan ja seuraamaan täytäntöönpanoa sekä määrittämään jäsenvaltioiden kesken jaettavia parhaita käytäntöjä, jotta voidaan hyväksyä nykyisen strategian päättymisen jälkeen vuonna 2016 ihmiskaupan torjuntaa koskeva uusi strategia, johon olisi sisällyttävä sukupuolinäkökulma ja jossa olisi asetettava etusijalle ihmiskaupan uhrien oikeudet ja jossa olisi erityinen seksuaalista hyväksikäyttöä varten käytävää ihmiskauppaa koskeva pilari ja jossa keskityttäisiin erityisesti ihmiskaupan uusiin menetelmiin, joita kehitetään samalla kun vakiintuneempia menetelmiä lopetetaan, ja jotta voidaan varmistaa, että kaikki strategian kehittämistä koskevat jäsenvaltioiden toimet, talousarviot ja tulokset ovat avoimesti ja yleisesti saatavilla;

22. kehottaa komissiota auttamaan jäsenvaltioita varmistamalla, että vainoamisen uhrit voivat hyödyntää nykyisten toimien, kuten eurooppalaisen suojelumääräyksen, yksityisoikeuden alalla määrättyjen suojelutoimenpiteiden vastavuoroisesta tunnustamisesta annetun asetuksen ja rikoksen uhrien suojelua koskevan EU:n direktiivin, tarjoamia mahdollisuuksia suojeluun muuttaessaan EU:n jäsenvaltiosta toiseen, sekä harkitsemaan lisätoimia vainoamisen uhrien suojelun parantamiseksi, kun otetaan huomioon, että tilastojen mukaan 18 prosenttia naisista EU:ssa on kokenut vainoamista 15 vuotta täytettyään ja että yksi viidestä vainoamisen uhrista kertoi vainoamisen jatkuneen vähintään kaksi vuotta ([1]);

23. kehottaa komissiota tukemaan jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia sukupuolten tasa-arvoa koskevien toimintaohjelmien laadinnassa ja kiinnittämään erityistä huomiota naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan uusiin muotoihin, kuten häirintään ja vainoamiseen internetissä ([2]), sekä suorittamaan jatkuvia arviointeja; korostaa tässä yhteydessä myös kansalaisyhteiskunnan kanssa tehtävän tiiviin yhteistyön merkitystä, jotta voidaan havaita ongelmia varhaisemmassa vaiheessa ja puuttua niihin tehokkaammin;

24. kehottaa komissiota varmistamaan, että jäsenvaltiot mahdollistavat henkilön toivoman sukupuolen täysimääräisen oikeudellisen tunnustamisen, myös etunimen, sosiaaliturvatunnuksen ja muiden sukupuoli-indikaattorien muuttamisen henkilötodistuksissa;

25. kehottaa jälleen kerran komissiota perustamaan mahdollisimman pian Euroopan tasa-arvoinstituuttiin naisiin kohdistuvan väkivallan seurantakeskuksen, jota johtaisi naisiin ja lapsiin kohdistuvan väkivallan ehkäisyn EU:n koordinaattori;

([1]) Naisiin kohdistuvaa väkivaltaa koskeva Euroopan unionin perusoikeusviraston kyselytutkimus "Violence against women: an EU-wide survey – Main results", s. 83–84 ja 92–93.

([2]) Naisiin kohdistuvaa väkivaltaa koskeva Euroopan unionin perusoikeusviraston kyselytutkimus "Violence against women: an EU-wide survey – Main results", s. 87.

Tiistai 9. kesäkuuta 2015

Työ ja aika

26. kehottaa komissiota kiinnittämään uudessa strategiassa erityistä huomiota perhe- ja työelämän yhteensovittamisen eri mahdollisuuksiin; pitää tässä yhteydessä valitettavana äitiyslomadirektiivin antamista koskevien neuvottelujen jumiutumista, ja vahvistaa, että parlamentti on valmis yhteistyöhön; kehottaa jäsenvaltioita tällä välin turvaamaan äitiyteen liittyvät oikeudet, ryhtymään toimenpiteisiin estääkseen epäoikeudenmukaiset irtisanomiset työntekijöiden raskauden aikana ja suojelemaan hoitovastuussa olevia naisia ja miehiä epäoikeudenmukaisilta irtisanomisilta;

27. kehottaa kiinnittämään huomiota siihen, että saatavilla olevasta EU:n rahoituksesta huolimatta joissakin jäsenvaltioissa on tehty budjettileikkauksia, jotka vaikuttavat lastenhoitopalvelujen saatavuuteen, laatuun ja kustannuksiin, mikä on puolestaan vaikuttanut kielteisesti perhe- ja työelämän yhteensovittamiseen erityisesti naisten osalta; kehottaa komissiota valvomaan Barcelonan tavoitteiden saavuttamista ja tukemaan jäsenvaltioita edelleen laadukkaan ja kohtuuhintaisen, sopivat hoitoajat kattavan lastenhoidon luomisessa ja laatimaan uusia tavoitteita lastenhoitorakenteiden alalla; korostaa tässä yhteydessä, että on tärkeää lisätä lasten, ikääntyneiden ja erityistä hoivaa tarvitsevien henkilöiden kohtuuhintaisten hoiva- ja hoitopalvelujen saatavuutta, laatua ja saavutettavuutta, mukaan lukien huollettavien henkilöiden auttaminen, ja varmistaa, että näiden palvelujen saatavuus on sovitettu yhteen sekä naisten että miesten täysipäiväisen työajan kanssa; huomauttaa, että kattavammat päivähoito- ja päiväkotipalvelut eivät ole riippuvaisia ainoastaan välttämättömistä valtion toimista vaan myös työnantajien kannustamisesta tällaisten ratkaisujen tarjoamiseen;

28. korostaa joustavien työskentelymuotojen merkitystä, jotta naiset ja miehet voivat sovittaa yhteen työ- ja perhe-elämän edellyttäen, että työntekijöillä on vapaa valinnanmahdollisuus, ja kehottaa komissiota koordinoimaan ja edistämään parhaiden käytäntöjen vaihtoa; korostaa tässä yhteydessä, että on toteutettava valistuskampanjoita kotitalous-, hoito- ja hoivatyön yhdenvertaisesta jakamisesta, investoitava enemmän hoitoinfrastruktuuriin ja kannustettava miesten osallistumista ja otettava käyttöön vähintään 10 päivän pituinen isyysvapaa ja molempien vanhempien saatavilla oleva vanhempainvapaa, johon liittyy isille kohdistettuja voimakkaita kannustimia, kuten ei-siirrettävä vanhempainvapaa; painottaa, että tasa-arvoinen vanhempainvapaa hyödyttää kaikkia perheenjäseniä ja voi olla sysäys vanhempainvapaaseen liittyvän syrjinnän vähenemiseen;

29. kehottaa hyväksymään tarvittavia toimia, joilla edistetään naisten korkeampaa työllisyysastetta, kuten kohtuuhintaisia hoiva- ja lastenhoitopalveluja sekä asiaankuuluvia äitiys-, isyys- ja vanhempainlomajärjestelyjä, ja lisätään työaika- ja työpaikkajärjestelyjen joustavuutta; korostaa hyvien ja turvallisten työolojen merkitystä naisten ja miesten työ- ja yksityiselämän yhteensovittamisessa ja kehottaa komissiota koordinoimaan ja edistämään työelämän oikeuksien lujittamista sukupuolten tasa-arvon lisäämiseksi; painottaa, että perhe-, yksityis- ja työelämän tasapainon parantaminen on tärkeä tekijä talouden elpymisen, kestävän väestörakenteen sekä henkilökohtaisen ja yhteiskunnallisen hyvinvoinnin kannalta, ja huomauttaa, että miesten ja naisten yhdenvertainen osallistuminen työmarkkinoille voisi lisätä huomattavasti EU:n taloudellista potentiaalia ja samalla vahvistettaisiin sen oikeudenmukainen ja osallistava luonne; muistuttaa, että OECD:n ennusteiden mukaan osallistumisasteiden täydellinen lähentyminen tarkoittaisi 12,4 prosentin BKT:n kasvua asukasta kohden vuoteen 2030 mennessä; korostaa, että vaikka pääasiassa naisten tekemä osa-aikatyö voi auttaa perhe- ja työelämän yhteensovittamisessa, se tarkoittaa myös vähemmän uramahdollisuuksia, pienempää palkkaa ja eläkettä, inhimillisen pääoman vajaakäyttöä ja sen seurauksena pienempää talouskasvua ja vähemmän vaurautta;

30. korostaa, että on tärkeää pyytää Euroopan tasa-arvoinstituuttia keräämään laadukkaita sukupuolikohtaisia tietoja hoito-, hoiva- ja kotitaloustyöhön ja vapaa-aikaan käytetyn ajan jakaantumisesta, ja arvioinnista olisi tehtävä jatkuvaa;

31. suosittaa, että perhe- ja työlainsäädännössä otetaan kattavammin huomioon yksinhuoltajaperheet sekä hlbt-vanhemmat, koska perheen kokoonpano ja määritelmä muuttuvat ajan kuluessa;

32. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään naisten äänen kuulumista työmarkkinavuoropuhelussa sekä naisten edustusta kaikkien alojen ammattiliitoissa;

Tiistai 9. kesäkuuta 2015

33. kehottaa komissiota esittämään strategian osana, että jäsenvaltiot ratifioisivat Kansainvälisen työjärjestön yleissopimuksen nro 189, jotta voitaisiin vahvistaa eurooppalaisten kotitalous- ja hoitotyöntekijöiden oikeuksia;

34. kehottaa komissiota tukemaan jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia, kun ne luovat työnantajille kannusteita epävirallisen työn muuttamiseksi viralliseksi työksi; korostaa, että pimeää työtä tehdään erittäin paljon erityisesti naisvaltaisilla aloilla, kuten kotitalouksissa; kehottaa jäsenvaltioita torjumaan naisten epävarmoja työsuhteita ja pimeää työtä, jotka edistävät naisten palkkarakenteiden sääntelyn täysimääräistä purkamista, lisäävät naisten köyhyyttä varsinkin vanhemmalla iällä ja vaikuttavat kielteisesti naisten sosiaaliturvaan ja EU:n BKT:n tasoon, ja takaamaan työntekijöille asianmukaisen sosiaalisen suojelun; kehottaa perustamaan pikaisesti eurooppalaisen foorumin, jotta pimeää työtä voidaan ehkäistä ja torjua paremmin;

35. korostaa, että köyhyyden naisistuminen on seurausta useista tekijöistä, muun muassa naisten työurien katkoksista, sukupuolten välisestä palkkakuilusta (16,4 prosenttia), eläkekuilusta (39 prosenttia), sukupuolten välisestä epätasa-arvosta urakehityksessä, siitä, että naiset työllistyvät usein epätyypillisin työsopimuksin (pakollinen osa-aikatyö, väliaikaiset työsuhteet tai nollatuntisopimukset), itsenäisiä ammatinharjoittajia avustavien puolisoiden asemaan perustuvan sosiaaliturvan puuttumisesta sekä yksinhuoltajaäitien elättämien kotitalouksien köyhyydestä; korostaa, että köyhyysasteen laskeminen 20 miljoonalla ihmisellä vuoteen 2020 mennessä on mahdollista köyhyyttä ja syrjinnän torjuntaa koskevilla toimilla, jotka perustuvat sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamiseen, toimintaohjelmilla, joissa kiinnitetään erityistä huomiota epäedullisessa asemassa oleviin naisiin ja joiden tueksi toteutetaan toimia naisten köyhyyden torjumiseksi, ja parantamalla työoloja matalapalkka-aloilla, joilla naiset ovat yliedustettuina; painottaa, että naisten kohtaama moniperusteinen syrjintä muun muassa vammaisuuden, rodullisen tai etnisen taustan, sosioekonomisen aseman, sukupuoli-identiteetin ja muiden tekijöiden perusteella edistää osaltaan köyhyyden naisistumista; painottaa, että on tärkeää seurata verotuksen ja työaikamallien sukupuolivaikutuksia naisiin ja perheisiin;

36. toivoo, että komissio ryhtyy kaikkiin käytettävissä oleviin toimiin varmistaakseen, että miesten ja naisten yhdenvertaisesta kohtelusta annettuja EU:n direktiivejä noudatetaan kaikilta osin ja että myös työehtosopimuksista neuvottelevat työmarkkinaosapuolet noudattavat niitä, ja kehottaa komissiota edistämään vuoropuhelua työmarkkinaosapuolten kanssa palkkauksen avoimuudesta ja naisten osa-aikatyön ja määräaikaisten työsopimusten ehdoista ja kannustaa lisäksi naisia hakeutumaan "vihreille" ja innovatiivisille aloille; korostaa, että eläkkeillä on suuri merkitys edunsaajien taloudellisen riippumattomuuden kannalta ja että eläkekuiluissa kumuloituvat haitat, jotka aiheutuvat siitä, että työura on toteutunut sukupuolen mukaan painottuneilla työmarkkinoilla; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan asianmukaisia toimia, joilla kavennetaan sukupuolten välisen palkkakuilun suorana seurauksena olevaa sukupuolten välistä eläkekuilua, ja arvioimaan eläkejärjestelmien vaikutuksia naisiin kiinnittämällä erityistä huomiota osa-aikatyötä ja epätyypillisiä työsuhteita koskeviin sopimuksiin;

37. korostaa, että on tärkeää lisätä EU:n tasolla tietoisuutta yhteisomistajuuden käsitteestä, jotta voidaan varmistaa naisten oikeuksien täysimääräinen tunnustaminen maatalousalalla; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään osaltaan strategiaa, jolla luotaisiin naisille työpaikkoja maaseutualueilla ja epäsuorasti varmistettaisiin kohtuulliset eläkkeet EU:ssa epävakaissa oloissa eläville eläkkeellä oleville naisille, ja pyytää tukea poliittisille toimille, joilla pyritään vahvistamaan naisten asemaa maataloudessa ja heidän asianmukaista edustustaan kaikilla maatalousalan poliittisilla, taloudellisilla ja yhteiskunnallisilla foorumeilla;

38. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan huomioon sosioekonomiset esteet, joita naiset kohtaavat erityisoloissa, kuten maaseutualueilla, miesvaltaisilla aloilla ja myöhemmällä iällä, ja joita vammaiset naiset kohtaavat; korostaa, että työhön liittyvä epävarmuus on edelleen suurempaa naisten kuin miesten keskuudessa ja että se on lisääntynyt kriisin myötä, ja ilmaisee huolensa niiden naisten määrästä ja osuudesta, jotka kärsivät työssäkäyvien köyhyydestä; katsoo, että naisten auttaminen palaamaan työmarkkinoille edellyttää moniulotteisia poliittisia ratkaisuja, joihin kuuluvat elinikäinen oppiminen ja toimet, joilla torjutaan epävarmoja työpaikkoja ja edistetään työtä, jossa toteutuvat työntekijän oikeudet ja noudatetaan eriytettyjä työnorganisointitapoja; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita vahvistamaan sukupuolinäkökulmaa kaikissa työpaikkoja luovissa ohjelmissa ja luomaan ILO:n ihmisarvoista työtä koskevan ohjelman mukaisia korkealaatuisia työpaikkoja;

Tiistai 9. kesäkuuta 2015

39. korostaa, että EU:n talouskasvu ja kilpailukyky ovat riippuvaisia siitä, että kuilu naisten koulutustason (Euroopassa 60 prosenttia korkeakoulututkinnon suorittaneista on naisia) ja naisten työmarkkinoille pääsyn sekä sijoittumisen välillä saadaan kurottua umpeen; korostaa, että on tarpeen torjua kaikkia horisontaalisia ja vertikaalisia eriytymisen ilmiöitä, koska tällainen eriytyminen rajoittaa naisten työllistymistä joillakin aloilla ja jättää heidät yrityshierarkian korkeimpien tasojen ulkopuolelle; painottaa, että voimassa olevalla lainsäädännöllä, johon sisältyy myönteisiä toimia erityisesti joidenkin jäsenvaltioiden julkisilla sektoreilla, on parannettu sukupuolten tasa-arvoa työmarkkinoille siirtymisen tasolla, mutta sitä on laajennettava kaikille uratasoille;

Naisten osallistuminen päätöksentekoon ja naisyrittäjyys

40. korostaa, että naisten osuus yritysten johtokunnissa on lisääntynyt selvästi eniten maissa, joissa on jo säädetty pakollisista kiintiöistä, ja että jäsenvaltioissa, joissa ei ole pantu täytäntöön pakollisia toimia, yritykset ovat vielä kaukana hyväksyttävän sukupuolten tasapainon saavuttamisesta; korostaa tarvetta tukea avoimia menettelyjä naisten nimittämiseksi julkisesti noteerattujen yhtiöiden toimivaan johtoon kuulumattomiksi johtokunnan jäseniksi; rohkaisee julkista ja yksityistä sektoria suunnittelemaan vapaaehtoisia järjestelmiä johtotehtävissä toimivien naisten määrän lisäämiseksi; kehottaa komissiota sisällyttämään strategiaan erityistoimia, joilla edistetään naisten ja miesten tasapuolista edustusta johtotehtävissä, ja tukemaan neuvostoa neuvotteluissa yhtiöiden toimivaan johtoon kuulumattomien johtokunnan jäsenten sukupuolijakauman tasapainottamista koskevan direktiivin antamiseksi; pyytää neuvostoa hyväksymään mahdollisimman pian yhteisen kannan tästä direktiiviehdotuksesta;

41. kehottaa komissiota luomaan jäsenvaltioille kannustimia, jotta voidaan varmistaa naisten ja miesten tasapainoisempi edustus kunnanvaltuustoissa sekä alueellisissa ja kansallisissa parlamenteissa ja Euroopan parlamentissa, ja pitää tässä yhteydessä tärkeänä sukupuolen kannalta tasapainoisia ehdokasluetteloita, joiden johdossa on vuoroin mies ja nainen; korostaa kiintiöiden merkitystä naisten osuuden lisäämiseksi poliittisessa päätöksenteossa; kehottaa kaikkia EU:n toimielimiä toteuttamaan sisäisiä toimia tasa-arvon lisäämiseksi omissa päätöksentekoelimissään esittämällä EU:n johtotehtäviin sekä nais- että miesehdokkaita; katsoo, että komission olisi oltava tasa-arvoinen ja että komission nimittäminen tasa-arvoisuuden pohjalta on myös tärkeä osoitus tulevan tasa-arvotyön kannalta;

42. kehottaa kiinnittämään huomiota naisten ja miesten väliseen epätasapainoon poliittiseen, hallinnolliseen ja taloudelliseen päätöksentekoon osallistumisessa ja siihen, että naisten edustusta haittaavien esteiden syyksi voidaan lukea sukupuoleen perustuva syrjintä ja siihen liittyvät stereotyyppiset toimintatavat, jotka ovat yhä yleisiä liike-elämässä, politiikassa ja yhteiskunnassa; huomauttaa, että uusista korkeakoulututkinnon suorittaneista henkilöistä 60 prosenttia on naisia, mutta he ovat aliedustettuina esimerkiksi tiede- ja tutkimusalalla; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita lisäämään naisten tietoisuutta kyseisen alan koulutuksesta ja varmistamaan, että heillä on samat mahdollisuudet kuin miehillä päästä vastaaviin ammatteihin ja luoda uransa niissä; panee merkille, että yleensä naisten urakehitys on vähäistä; kehottaa jäsenvaltioita rohkaisemaan ja tukemaan naisia menestyksekkään uran luomisessa muun muassa positiivisilla toimilla, joita voivat olla esimerkiksi verkostoituminen ja mentorointiohjelmat, sekä luomaan asianmukaiset olosuhteet ja varmistamaan kaikille ikäryhmille yhtäläiset mahdollisuudet miesten kanssa koulutukseen, uralla etenemiseen, uusien taitojen hankkimiseen ja uudelleenkouluttautumiseen; korostaa sen merkitystä, että toimissa, joilla pyritään naisten ja miesten tasa-arvoon työelämässä, otetaan huomioon johtotehtävissä olevien naisten mahdollinen haavoittuvuus; korostaa, että erityisesti komission olisi edistettävä toimia häirinnän torjumiseksi työpaikoilla ([1]);

43. korostaa, että naisten osuus Euroopan koko väestöstä on 52 prosenttia mutta vain kolmasosa itsenäisistä ammatinharjoittajista tai yritysten perustajista EU:ssa; korostaa naisyrittäjille sekä naispuolisille tutkijoille ja tiedeyhteisön jäsenille tarkoitettujen tukiohjelmien merkitystä ja kehottaa EU:ta tukemaan tällaisia ohjelmia konkreettisemmin; kehottaa komissiota analysoimaan ja laatimaan ehdotuksia siitä, miten naiset saadaan kiinnostumaan yritysten perustamisesta; painottaa, että mahdollisille naisyrittäjille ja naispuolisille tutkijoille ja tiedeyhteisön jäsenille olisi annettava tietoja tukiohjelmista ja rahoitusmahdollisuuksista; kannustaa jäsenvaltioita edistämään toimenpiteitä ja toimia yrittäjiksi ryhtyvien naisten auttamiseksi ja neuvomiseksi ja kannustamaan naisten yrittäjyyttä, helpottamaan ja yksinkertaistamaan rahoituksen

([1]) Naisiin kohdistuvaa väkivaltaa koskeva Euroopan unionin perusoikeusviraston kyselytutkimus "Violence against women: an EU-wide survey – Main results", s. 96.

ja muun tuen saantia sekä vähentämään byrokratiaa ja muita esteitä naisten uusyrityksiltä;

Taloudelliset resurssit

44. kehottaa jälleen kerran kiinnittämään huomiota siihen, että sukupuolten välinen palkkakuilu on yhä totta, eikä se ole juuri pienentynyt viime vuosina; painottaa, että sukupuolten välinen palkkakuilu on seurausta naisten riittämättömästä osallistumisesta työmarkkinoille, vertikaalisesta ja horisontaalisesta eriytymisestä sekä siitä, että naisvaltaisilla aloilla on usein matalammat palkat; kehottaa komissiota valvomaan direktiivin 2006/54/EY täytäntöönpanoa ja esittämään niin lainsäädännöllisiä kuin muitakin erityistoimia, joissa otetaan huomioon rakenteelliset palkkaerot, jotta voidaan varmistaa palkkojen avoimuus ja asettaa seuraamuksia ja pienentää siten sukupuoleen perustuvaa palkkakuilua, ja toimittamaan asiasta vuotuisen edistymiskertomuksen; kannustaa jäsenvaltioita ottamaan huomioon viimeisimmän julkisia hankintoja koskevan direktiivin potentiaalin välineenä sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamisen edistämiseen ja tehostamiseen ja harkitsemaan tasavertaista kohtelua ja sukupuolten tasa-arvoa koskevaan kansalliseen voimassa olevaan lainsäädäntöön perustuvien vaatimusten asettamista soveltuvin osin ennakkoehdoiksi julkisia hankintoja koskeville sopimuksille; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tutkimaan, voidaanko julkisissa hankintasopimuksissa olevia sosiaalilausekkeita käyttää mahdollisena välineenä sosiaalisen osallisuuden edistämiseen; toteaa, että tätä ajatusta voidaan kehittää ainoastaan EU:n kilpailulainsäädäntöä noudattaen;

45. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan huomioon väestökehityksen ja muutokset kotitalouksien koossa ja kokoonpanossa suunnitellessaan veropolitiikkaa, sosiaaliturvajärjestelyjä ja julkisia palveluja;

46. kehottaa komissiota tukemaan jäsenvaltioita torjumaan köyhyyttä, joka koskee erityisesti yksinhuoltajanaisia ja jota kriisi on lisännyt ja joka johtaa aiempaa useammin sosiaaliseen syrjäytymiseen;

47. kehottaa komissiota tukemaan jäsenvaltioita, jotta nämä hyödyntäisivät enemmän rakennerahastoja julkisiin lastenhoitopalveluihin ja ikääntyneiden hoivapalveluihin tehtäviin investointeihin keskeisenä strategiana naisten työmarkkinoille osallistumisen lisäämiseksi;

48. muistuttaa, että direktiivi 2006/54/EY ei nykyisessä muodossaan ole riittävän tehokas väline, jotta sillä voitaisiin puuttua sukupuolten väliseen palkkakuiluun ja saavuttaa työhön ja ammattiin liittyvän sukupuolten tasa-arvon tavoite; kehottaa komissiota tarkastelemaan uudelleen tätä direktiiviä viipymättä;

49. katsoo, että nuorisotyöttömyyden torjuntaa koskevilla toimilla ja välineillä, kuten nuorisotakuulla ja nuorisotyöllisyysaloitteella, olisi vastattava nuorten miesten ja naisten erityistarpeisiin, jotta nämä pääsisivät työmarkkinoille; panee merkille, että työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevien nuorten naisten määrä on suurempi kuin nuorten miesten; kehottaa keräämään sukupuolen mukaan eriteltyjä tilastotietoja nuorisotyöttömyydestä, jotta voidaan laatia kohdennettuja ja tutkittuun tietoon perustuvia toimia;

50. kehottaa komissiota kohdentamaan sekä vuonna 2014 hyväksytyn investointipaketin että nuorisotakuun selvemmin tyttöjen ja naisten erityistilanteeseen ja -tarpeisiin;

51. korostaa parhaiden käytäntöjen esimerkkien vaihtamisen ja aloitteiden merkitystä, jotta voidaan torjua naisten osaamisen hyödyntämättä jättämistä, kehittää heidän osaamistaan tai tarjota heille koulutusta, joka antaa heille mahdollisuuden palata työmarkkinoille yksinomaan lasten tai muiden huollettavien hoitamiseen omistetun ajan jälkeen; painottaa myös, että on tärkeää parantaa ja helpottaa tutkintotodistusten ja pätevyyksien tunnustamista, jotta voidaan välttyä erittäin pätevien naisten osaamisen vajaakäytöltä, mikä on yleistä maahanmuuttajanaisten kohdalla;

Terveys

52. kehottaa komissiota avustamaan jäsenvaltioita laadukkaiden, maantieteellisesti sopivasti sijaitsevien ja helposti saatavilla olevien palvelujen turvaamisessa seksuaali- ja lisääntymisterveyden ja niitä koskevien oikeuksien, turvallisen ja laillisen raskaudenkeskeytyksen ja ehkäisyvälineiden sekä yleisen terveydenhuollon alalla;

Tiistai 9. kesäkuuta 2015

53. vaatii komissiota sisällyttämään seksuaali- ja lisääntymisterveyden ja niitä koskevat oikeudet EU:n seuraavaan terveysstrategiaan naisten ja miesten tasa-arvon varmistamiseksi sekä kansallisten seksuaali- ja lisääntymisterveyttä ja niitä koskevia oikeuksia koskevien toimien täydentämiseksi;

54. kehottaa jäsenvaltioita keskittymään sukupuolitautien ehkäisyyn ja ehkäisymenetelmiin sekä ennaltaehkäisyyn ja tutkimukseen, joilla pyritään parantamaan esimerkiksi naisten syöpien (rinta-, kohdunkaula- ja munasarjasyöpä) kaltaisten sairauksien varhaista havaitsemista säännöllisten gynekologisten tarkastusten avulla;

55. muistuttaa komissiolle ja Maailman terveysjärjestölle esittämästään kehotuksesta poistaa sukupuoli-identiteetin häiriöt mielenterveys- ja käyttäytymishäiriöiden luettelosta, huolehtia siitä, että kansainvälisen tautiluokituksen (ICD-11) 11. versiota koskevissa neuvotteluissa otetaan käyttöön uusi luokitus, jossa luovutaan patologisoinnista, ja varmistaa, että lapsuuden sukupuolen moninaisuutta ei patologisoida;

56. kehottaa komissiota seksuaali- ja lisääntymisterveyteen liittyvien oikeuksien merkityksen huomioon ottaen luomaan parhaiden käytäntöjen malleja nuorten seksuaali- ja suhdekasvatukseen kaikkialla Euroopassa;

57. painottaa, että komission on toteutettava tasa-arvotarkastus varmistaakseen, että EU:n terveyspolitiikassa ja EU:n rahoittamassa tutkimuksessa otetaan yhä enemmän huomioon naisten terveydentila ja diagnoosi;

58. korostaa, että on tärkeää järjestää valistuskampanjoita, joissa käsitellään sukupuolelle ominaisia taudin oireita sekä sukupuolirooleja ja -stereotypioita, joilla on vaikutusta terveyteen, ja kehottaa komissiota tukemaan taloudellisesti sukupuolinäkökohdat huomioon ottavia tutkimusohjelmia;

59. kehottaa komissiota kannustamaan jäsenvaltioita edistämään (lääketieteellisen) hedelmällisyyden tukemista ja lopettamaan syrjinnän hedelmöityshoitoihin ja keinoalkuiseen lisääntymiseen pääsyssä; korostaa tässä yhteydessä myös sitä, että on tärkeää tukea adoptiota;

60. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan toimia seksuaalikasvatusohjelmien täytäntöönpanemiseksi kouluissa ja varmistamaan, että nuoria neuvotaan ehkäisyssä ja sen saatavuudessa;

Osaaminen, koulutus ja media

61. kehottaa komissiota luomaan kannustimia medialukutaitoa koskevan asiantuntevan koulutuksen järjestämiseen jäsenvaltioissa stereotypioiden ja rakenteiden kyseenalaistamiseksi ja jakamaan parhaiden käytäntöjen esimerkkejä, jotta nykyisin käytettyjen opetusmateriaalien stereotyyppisiä rooleja voidaan tarkastella uudelleen; kehottaa komissiota tässä yhteydessä tukemaan stereotyyppisiä, seksistisiä ja perinteisiä sukupuolirooleja koskevaa valistusta sisältäviä koulutus- ja media-alan ohjelmia sekä toteuttamaan kampanjoita myönteisistä nais- ja miesroolimalleista; painottaa tässä yhteydessä, että hlbti-henkilöiden kiusaamisen ja heihin kohdistuvien ennakkoluulojen torjumisen kouluissa olisi oltava osa EU:n pyrkimyksiä sukupuolistereotypioiden torjumiseksi, olipa kyse opiskelijoista, vanhemmista tai opettajista; korostaa tässä yhteydessä tasa-arvonäkökohdat huomioon ottavien opetusmenetelmien merkitystä opettajille, jotta nämä voivat selittää selvästi sukupuolten tasa-arvon ja monimuotoisen yhteiskunnan edut;

62. kehottaa jäsenvaltioita ja etenkin media-alan sääntelyviranomaisia tarkastelemaan sekä naisille laadullisesti että määrällisesti annettua asemaa ja edistämään tasapainoista mielikuvaa, joka ei ole stereotyyppinen, siten, että kunnioitetaan naisten ihmisarvoa, heidän erilaisia roolejaan ja heidän identiteettiään, ja varmistamaan, että kaupallinen audiovisuaalinen media ei sisällä sukupuoleen perustuvaa syrjintää tai halventavia kuvauksia naisista, etenkin internetpohjainen media, jossa naiset ja tytöt ovat usein kohteena; korostaa, että jäsenvaltioiden olisi lisäksi parannettava naisten pääsyä median työpaikkoihin ja erityisesti niiden päätöksentekotehtäviin; kehottaa komissiota valistamaan jäsenvaltioita siitä, että julkisen palvelun median on toimittava roolimallina moninaisuuden esittämisessä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita sitoutumaan voimakkaammin median välittämien sukupuolistereotypioiden lopettamiseen ja kehottaa kiinnittämään huomiota tärkeisiin toimiin, jotka sisältyvät vuonna 2013 hyväksyttyyn parlamentin mietintöön sukupuolistereotypioiden poistamisesta;

Tiistai 9. kesäkuuta 2015

63. painottaa koulutuksen ja naisten vaikutusvallan lisäämisen ratkaisevaa merkitystä sukupuolistereotypioiden torjunnassa ja sukupuoleen perustuvan syrjinnän lopettamisessa ja niiden myönteistä vaikutusta naisiin sekä yhteiskuntaan ja talouteen yleisesti; korostaa, että on äärimmäisen tärkeää tähdentää näitä arvoja varhaisesta iästä lähtien ja toteuttaa valistuskampanjoita työpaikoilla ja mediassa korostamalla miesten roolia tasa-arvon edistämisessä, perheeseen liittyvien vastuiden tasapuolista jakamista sekä työ- ja yksityiselämän tasapainon saavuttamista;

64. korostaa, että sukupuolten tasa-arvon huomioon ottamisen olisi oltava kaikkien EU:n rahoittamien kulttuuria, koulutusta ja tutkimusta koskevien ohjelmien yhtenä kriteerinä, ja pyytää komissiota sisällyttämään Horisontti 2020 -puiteohjelmaan sukupuolentutkimuksen erityisalan;

65. kehottaa komissiota suorittamaan tutkimuksen siitä, miten sukupuolen kuvaus julkisuudessa, mediassa ja oppilaitoksissa vaikuttaa arkielämään, ja keskittymään erityisesti koulukiusaamiseen, vihapuheeseen ja sukupuoleen perustuvaan väkivaltaan;

66. kehottaa komissiota tukemaan kampanjoita ja aloitteita, joilla edistetään kansalaisten, erityisesti naisten ja maahanmuuttajanaisten, aktiivista osallistumista yhteiskuntaan;

Muu maailma

67. pyytää komissiota varmistamaan, että EU:n kehitysyhteistyössä noudatetaan toimintatapaa, joka perustuu ihmisoikeuksiin ja jossa korostetaan erityisesti sukupuolten tasa-arvoa, naisten koulutusta, kaikenlaisen naisiin kohdistuvan väkivallan torjuntaa ja lapsityövoiman poistamista; painottaa, että kaikkien saatavilla olevat terveyspalvelut, erityisesti seksuaali- ja lisääntymisterveyspalvelut ja niihin liittyvät oikeudet, ovat perusihmisoikeuksia, ja korostaa oikeutta vapaaehtoisiin perhesuunnittelupalveluihin, myös turvalliseen ja lailliseen aborttiin liittyvään hoitoon, ja oikeutta saada tietoja ja koulutusta äiti- ja lapsikuolleisuuden vähentämiseksi ja kaikenlaisen sukupuoleen perustuvan väkivallan lopettamiseksi, mukaan lukien naisten sukuelinten silpominen, lapsiavioliitot, nuorena solmitut avioliitot ja pakkoavioliitot, sukupuoleen perustuvat murhat, pakkosterilointi ja avioliitossa tapahtuva raiskaus;

68. korostaa, että on ehdottoman välttämätöntä sisällyttää sukupuolinäkökulma kaikkiin elintarviketurvaa koskeviin ohjelmiin, koska naiset vastaavat 80 prosentista kaikesta maataloustoiminnasta Afrikassa;

69. kehottaa komissiota pyrkimään laajentumisen ja naapuruuspolitiikan sekä kehitysyhteistyön, kaupan ja diplomaattisuhteiden alalla ottamaan käyttöön normin, jossa määritellään naisen oikeudet ihmisoikeudeksi ja velvoitetaan noudattamaan tätä oikeutta sekä sisällytetään se jäsenneltyyn vuoropuheluun kaikissa EU:n kumppanuuksissa ja kahdenvälisissä neuvotteluissa; korostaa kaikkien sidosryhmien, etenkin naisten oikeuksia ajavien järjestöjen ja kansalaisyhteiskunnan järjestöjen sekä paikallis- ja alueviranomaisten järjestöjen, kanssa tehtävän osallistavan yhteistyön merkitystä kehitysyhteistyössä; kehottaa komissiota panemaan merkille, että tyttöjen asettamisella globaalin kehityksen eturintamaan saadaan aikaan kehys, jolla varmistetaan, että tyttöjen ihmisoikeuksia kunnioitetaan, edistetään ja noudatetaan, ja vaatii sisällyttämään tyttöjen päivän julistuksen ja sen tavoitteet vuoden 2015 jälkeisen sukupuolten tasa-arvostrategian keskiöön; painottaa, että on tärkeää toteuttaa tiedotus- ja valistuskampanjoita niissä yhteisöissä, joissa tehdään sukupuoleen perustuvia ihmisoikeusrikkomuksia;

70. kehottaa komissiota edistämään YK:n turvallisuusneuvoston naisia, rauhaa ja turvallisuutta koskevia päätöslauselmia 1325 ja 1820 koskevan toimintasuunnitelman laatimista jäsenvaltioissa; muistuttaa kansainvälistä yhteisöä siitä, että tarvitaan toimia naisten ja tyttöjen suojelemiseksi erityisesti raiskauksilta sodankäyntiaseena ja prostituutioon pakottamiselta; tuomitsee jyrkästi naisiin kohdistuvan seksuaalisen väkivallan jatkuvan käytön sodankäyntiaseena; korostaa, että on tehtävä enemmän, jotta voidaan varmistaa kansainvälisen oikeuden noudattaminen, uhrien suojelu ja konflikteissa hyväksikäytettyjen naisten ja tyttöjen terveydenhoidon ja psykologisen tuen saatavuus;

71. vaatii, että EU:n ja jäsenvaltioiden humanitaarisen avun antamiseen ei saisi kohdistua muiden kumppaneina toimivien avunantajien asettamia välttämätöntä sairaanhoitoa koskevia rajoituksia, mukaan lukien aseellisissa konflikteissa raiskauksen uhreiksi joutuneiden naisten ja tyttöjen oikeus turvalliseen aborttiin;

Tiistai 9. kesäkuuta 2015

72. korostaa, että on tärkeää noudattaa sukupuolinäkökohdat huomioon ottavaa turvapaikka- ja muuttoliikepolitiikkaa, hyväksyä turvapaikan perusteeksi sukuelinten silpomista koskeva uhka ja laatia asianmukaisia suuntaviivoja sekä koordinoida parhaiden käytäntöjen esimerkkejä; korostaa tässä yhteydessä henkilökohtaisen oleskeluoikeuden välttämättömyyttä, sillä muuten vallitsee voimasuhteiden epätasapaino etenkin tapauksissa, joissa maahanmuuttajanainen on perheväkivallan kohteena; kehottaa komissiota arvioimaan ja määrittämään erityistoimia, joilla voidaan varmistaa, että naispuolisten turvapaikanhakijoiden oikeuksia vahvistetaan ja kunnioitetaan täysimääräisesti koko turvapaikkamenettelyn ajan;

73. kehottaa komissiota keräämään sukupuolikohtaisia tietoja, jotta voidaan arvioida ilmasto-, ympäristö- ja energiapolitiikan vaikutuksia naisiin;

74. huomauttaa, että vaikka EU:n sotilaallisen kriisinhallinnan ja siviilikriisinhallinnan tehtävissä on mukana tasa-arvoneuvonantajia, naisten osallistumista operaatioihin ja tehtäviin on edelleen lisättävä kaikilla päätöksenteon tasoilla ja rauhanneuvotteluissa sekä jälleenrakennusprosesseissa; vaatii, että jokaiseen tehtävään olisi sisällytettävä tyttöjen ja naisten oikeuksia ja sukupuolten tasa-arvoa koskeva strategia; katsoo lisäksi, että Euroopan ulkosuhdehallinnon seuraavaan ihmisoikeuksia koskevaan toimintasuunnitelmaan sisällytetään erityinen sukupuolten tasa-arvoa koskeva luku; korostaa tässä yhteydessä naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan ja Euroopan ulkosuhdehallinnon välisen jatkuvan ja intensiivisen yhteistyön tärkeyttä;

Institutionaaliset mekanismit ja sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistaminen

75. kehottaa komissiota edistämään sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamista, sukupuolten tasa-arvon huomioon ottavaa budjetointia ja sukupuolivaikutusten arviointia kaikilla aloilla ja kaikissa lainsäädäntöehdotuksissa kaikilla hallinnon tasoilla ja siten turvaamaan sukupuolten tasa-arvoa koskevat erityistavoitteet; kehottaa myös tilintarkastustuomioistuinta sisällyttämään sukupuolinäkökulman osaksi unionin talousarvion täytäntöönpanon arviointia; kehottaa niin ikään jäsenvaltioita ottamaan sukupuolten tasa-arvon huomioon talousarvioissaan, jotta voidaan arvioida hallitusohjelmia ja hallitusten toimia, niiden vaikutusta resurssien jakamiseen ja niiden panosta naisten ja miesten tasa-arvoon;

76. kehottaa komissiota lisäksi edistämään yhteistyötä jäsenvaltioiden, naisten oikeuksia ajavien järjestöjen ja työmarkkinaosapuolten kesken;

77. korostaa sukupuolten tasa-arvoa ja syrjintää käsittelevien kansallisten elinten asianmukaisen rahoittamisen merkitystä; kehottaa komissiota seuraamaan tiiviisti kansallisten valituselinten ja -menettelyjen tehokkuutta sukupuolten tasa-arvoa koskevien direktiivien täytäntöönpanossa; kehottaa lisäksi tässä yhteydessä komissiota tukemaan naisten ja miesten välistä tasa-arvoa paikallishallinnossa koskevan eurooppalaisen peruskirjan täytäntöönpanoa ja kansalaisjärjestöjen, erityisesti naisten oikeuksia ajavien järjestöjen ja sukupuolten tasa-arvoa koskevia kysymyksiä käsittelevien muiden järjestöjen, jatkuvuutta riittävällä ja ennakoitavalla taloudellisella tuella; kehottaa tässä yhteydessä lisäksi tukemaan edelleen taloudellisesti Daphne-ohjelmaa ja säilyttämään sen sisällön, jotta etenkin paikan päällä jäsenvaltioissa toimivat naisten oikeuksia ajavat järjestöt voivat jatkaa työtään naisiin kohdistuvan väkivallan torjumiseksi;

78. korostaa komission ja parlamentin kumppanuuden merkitystä ja ehdottaa siksi, että oikeus-, kuluttaja- ja tasa-arvoasioista vastaava komission jäsen esittää naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnalle suullisesti ja kirjallisesti – sekä komission että jäsenvaltioiden näkökulmasta – vuotuisen edistymiskertomuksen strategiassa asetetuista tavoitteista ja omaksuu raportoinnissa maakohtaisen lähestymistavan ja esittää kustakin jäsenvaltiosta yksityiskohtaisia tietoja;

79. kehottaa komissiota tekemään yhteistyötä parlamentin ja neuvoston kanssa sekä kutsumaan koolle vuotuisen sukupuolten tasa-arvoa ja naisten oikeuksia käsittelevän EU:n huippukokouksen, määrittämään saavutettua edistymistä ja antamaan uusia sitoumuksia;

o

o o

80. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle ja jäsenvaltioiden hallituksille.

Tiistai 9. kesäkuuta 2015

P8_TA(2015)0219

Teollis- ja tekijänoikeudet kolmansissa maissa

Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. kesäkuuta 2015 strategiasta teollis- ja tekijänoikeuksien suojaamiseksi ja täytäntöönpanemiseksi kolmansissa maissa (2014/2206(INI))

(2016/C 407/02)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon 1. heinäkuuta 2014 annetun komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle aiheesta ”Kauppa, kasvu ja henkinen omaisuus – Strategia teollis- ja tekijänoikeuksien suojaamiseksi ja täytäntöönpanemiseksi kolmansissa maissa” (COM(2014)0389),

— ottaa huomioon komission strategian teollis- ja tekijänoikeuksien täytäntöön panemiseksi yhteisön ulkopuolisissa maissa ([1]) ja siitä marraskuussa 2010 tehdyn riippumattoman arvioinnin,

— ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja erityisesti sen 11 artiklan 1 kohdan ja 17 artiklan 2 kohdan,

— ottaa huomioon Eurooppa 2020 -strategian (COM(2010)2020),

— ottaa huomioon 21. maaliskuuta 2014 annetut Eurooppa-neuvoston päätelmät,

— ottaa huomioon Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) vuonna 2008 annetun ja vuonna 2009 päivitetyn raportin, joka koskee tuoteväärennösten ja piratismin taloudellisia vaikutuksia,

— ottaa huomioon OECD:n vuonna 2009 antaman raportin, joka koskee digitaalisen sisällön piratismia,

— ottaa huomioon Euroopan patenttiviraston ja sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (OHIM) vuonna 2013 laatiman yhteisen tutkimuksen ”Teollis- ja tekijänoikeuksia intensiivisesti käyttävät alat: vaikutus taloudelliseen suorituskykyyn ja työllisyyteen Euroopassa”,

— ottaa huomioon OECD:n vuonna 2010 kauppapolitiikasta laatiman työasiakirjan toimintapolitiikoista, jotka täydentävät teollis- ja tekijänoikeuksien suojaa kehitysmaissa,

— ottaa huomioon Maailman kauppajärjestön (WTO), Maailman henkisen omaisuuden järjestön (WIPO) ja Maailman terveysjärjestön (WHO) vuonna 2013 laatiman tutkimuksen, joka koskee lääketieteen alan teknologioiden ja innovaatioiden saatavuuden edistämistä,

— ottaa huomioon yhteisön menettelyistä yhteisessä kauppapolitiikassa kansainvälisen kaupan säännöissä yhteisölle annettujen, erityisesti Maailman kauppajärjestössä (WTO) käyttöön otettujen oikeuksien käyttämisen varmistamiseksi 22. joulukuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3286/94 ([2]) (asetus kaupan esteistä),

— ottaa huomioon teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamisesta 29. huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/48/EY ([3]),

([1]) EUVL C 129, 26.5.2005, s. 3.
([2]) EYVL L 349, 31.12.1994, s. 71.
([3]) EUVL L 157, 30.4.2004, s. 45.

Tiistai 9. kesäkuuta 2015

— ottaa huomioon kansanterveysongelmista kärsiviin maihin vietävien lääkkeiden valmistusta koskevien patenttien pakkolisensoinnista 17. toukokuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 816/2006 ([1]),

— ottaa huomioon tiettyjen keskeisten lääkkeiden Euroopan unionin markkinoille kulkeutumisen estämisestä 26. toukokuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 953/2003 ([2]),

— ottaa huomioon unionin tullikoodeksista 9. lokakuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 ([3]),

— ottaa huomioon teollis- ja tekijänoikeuksien tullivalvonnasta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1383/2003 kumoamisesta 12. kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 608/2013 ([4]),

— ottaa huomioon sopimuksen teollis- ja tekijänoikeuksien kauppaan liittyvistä näkökohdista (TRIPS-sopimus) sekä Maailman kauppajärjestön ministerikokouksessa 14. marraskuuta 2001 hyväksytyn Dohan julistuksen TRIPS-sopimuksesta ja kansanterveydestä,

— ottaa huomioon 12. heinäkuuta 2007 antamansa päätöslauselman TRIPS-sopimuksesta ja lääkkeiden saatavuudesta ([5]),

— ottaa huomioon 18. joulukuuta 2008 antamansa päätöslauselman väärentämisen vaikutuksesta kansainväliseen kauppaan ([6]),

— ottaa huomioon 22. syyskuuta 2010 antamansa päätöslauselman immateriaalioikeuksien valvonnasta sisämarkkinoilla ([7]),

— ottaa huomioon 31. heinäkuuta 2014 annetun komission kertomuksen, joka koskee unionin tullilaitosta, teollis- ja tekijänoikeuksien toteuttamista ja unionin rajoilla vuonna 2013 saavutettuja tuloksia ([8]),

— ottaa huomioon neuvoston päätöslauselman EU:n tullitoimintaohjelmasta teollis- ja tekijänoikeuksia koskevien rikkomusten torjumiseksi vuosina 2013–2017 ([9]),

— ottaa huomioon 10. joulukuuta 2014 annetun Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,

— ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan mietinnön (A8-0161/2015),

A. toteaa, että unionin kilpailukyky on perustunut ja perustuu tulevaisuudessa enenevässä määrin luovuuteen ja innovointiin ja että ”älykäs kasvu” – eli talouden kehittäminen osaamisen ja innovoinnin perusteella – on yksi Eurooppa 2020 -strategian kolmesta prioriteetista;

B. katsoo, että teollis- ja tekijänoikeudet myötävaikuttavat innovoinnin ja luovuuden kehitykseen, että niiden suoja on Euroopan kilpailukyvyn kannalta olennainen tekijä ja että unionin on sen vuoksi laadittava entistä kunnianhimoisempi strategia teollis- ja tekijänoikeuksien suojelemiseksi kauppakumppaneihinsa nähden;

C. pitää tärkeänä edistää koulutuksen, liike-elämän sekä tutkimuksen ja innovoinnin ja henkisen omaisuuden välisiä yhteyksiä; toteaa, että teollis- ja tekijänoikeuksien loukkaamisen torjuntamenettelyt ovat kalliita ja aikaa vieviä etenkin pk-yritysten ja yksittäisten oikeudenhaltijoiden kannalta;

([1]) EUVL L 157, 9.6.2006, s. 1.
([2]) EUVL L 135, 3.6.2003, s. 5.
([3]) EUVL L 269, 10.10.2013, s. 1.
([4]) EUVL L 181, 29.6.2013, s. 15.
([5]) EUVL C 175 E, 10.7.2008, s. 591.
([6]) EUVL C 45 E, 23.2.2010, s. 47.
([7]) EUVL C 50 E, 21.2.2012, s. 48.
([8]) http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/customs/customs_controls/ counterfeit_piracy/statistics/2014_ipr_statistics_en.pdf.
([9]) EUVL C 80, 19.3.2013, s. 1.

Tiistai 9. kesäkuuta 2015

D. toteaa, että EU ja sen jäsenvaltiot ovat WTO:n jäseninä sitoutuneet sopimukseen teollis- ja tekijänoikeuksien kauppaan liittyvistä näkökohdista (TRIPS) ja ne ovat siten velvollisia hyväksymään ja toteuttamaan vähimmäistasoisia tehokkaita toimenpiteitä kaikkia teollis- ja tekijänoikeuksien loukkauksia vastaan;

E. katsoo, että teollis- ja tekijänoikeuksista käytävän keskustelun olisi perustuttava aiempien kokemusten ja tulevien teknologisten suuntausten huolelliseen harkintaan ja samalla olisi huolehdittava sisäisten ja ulkoisten näkökohtien välisestä johdonmukaisuudesta, erotettava aiheellisissa tapauksissa toisistaan fyysinen ja digitaalinen ympäristö, otettava huomioon kaikkien sidosryhmien, myös pk-yritysten ja kuluttajajärjestöjen, huolenaiheet ja pyrittävä varmistamaan täysi avoimuus etujen suhteen ja riittävä legitiimiys pyrittäessä oikeudenmukaiseen tasapainoon kaikkien asiaan liittyvien etujen välillä;

F. toteaa, että tuoteväärennökset eivät enää rajoitu ylellisyystuotteisiin, vaan ne koskevat myös yleisesti käytettyjä hyödykkeitä, kuten leluja, lääkkeitä, kosmetiikkaa ja elintarvikkeita, jotka väärennöksinä voivat aiheuttaa vammoja tai vakavia terveysriskejä kuluttajille;

G. toteaa, että unionin tulliviranomaiset takavarikoivat vuonna 2013 lähes 36 miljoonaa artikkelia, joiden epäiltiin rikkovan teollis- ja tekijänoikeuksia, ja että takavarikoitujen tuotteiden arvo oli yli 760 miljoonaa euroa;

H. toteaa, että vuonna 2013 kaikkiaan 72 prosenttia kaikista takavarikoista liittyi pieniin lähetyksiin; toteaa, että lääkkeet olivat neljäntenä peräkkäisenä vuotena merkittävin tuoteluokka, kun niiden osuus oli 19 prosenttia näistä takavarikoista ja 10 prosenttia kaikista takavarikoista;

I. katsoo, että teollis- ja tekijänoikeuksien loukkauksia on torjuttava, jotta voidaan pienentää riskejä, joita ne aiheuttavat kuluttajien terveydelle ja turvallisuudelle ja ympäristölle, ja jotta voidaan suojella lisäarvon luomista EU:ssa ja kolmansissa maissa ja jotta voidaan välttää taloudelliset ja sosiaaliset vaikutukset unionin yrityksiin ja luovien alojen työntekijöihin sekä torjua riskit Euroopan ja kolmansien maiden kulttuuriselle monimuotoisuudelle; toteaa, että erityistä huomiota on kiinnitettävä tuoteväärennösten ja piraattituotteiden kaupasta hyötyvän järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaan;

J. toteaa, että teollis- ja tekijänoikeuksia koskeva kattava oikeudellinen kehys olisi yhdistettävä tehokkaaseen täytäntöönpanoon siten, että huolehditaan tarvittaessa täytäntöönpanotoimenpiteistä ja niihin liittyvistä seuraamuksista ja samalla varmistetaan, että täytäntöönpanotoimenpiteet eivät rasita kohtuuttomasti laillista kaupankäyntiä;

K. ottaa huomioon, että nykyisten lakien ja kansainvälisten sitoumusten, myös seuraamuksia koskevien määräysten, asianmukainen täytäntöönpano on tärkeä osa teollis- ja tekijänoikeuksien suojaa;

Yleisiä huomioita

1. arvostaa komission soveltamaa lähestymistapaa ja etenkin vaatimusta, joka koskee tasapainon löytämistä eri etujen välille;

2. katsoo, että keskustelu oikeudenhaltijoiden ja loppukäyttäjien etujen tasapainottamisesta on monitahoista ja äärimmäisen hankalaa, koska kaikilla osapuolilla on taloudellisia etuja; katsoo, että komission olisi selvitettävä, kuinka mahdollistetaan tietoon perustuva ja avoin julkinen keskustelu teollis- ja tekijänoikeuksien suojelusta ja toteutumisesta ja sen merkityksestä kuluttajille; toteaa, että samalla kun vaaditaan sidosryhmien laajempaa osallistumista keskusteluun teollis- ja tekijänoikeuksista, on huolehdittava, että kaikkiin osallistujiin sovelletaan avoimuus- ja legitiimiysvaatimuksia; toteaa, että tiedonantoon ei sisälly arviota, jossa otettaisiin huomioon sekä vuoden 2004 strategia, joka koskee teollis- ja tekijänoikeuksien toteutumista kolmansissa maissa, että väärentämisenvastaisen kauppasopimuksen (ACTA) hylkääminen;

3. tähdentää, että ei ole riittävän selvää, millä keinoilla ja menetelmillä tiedonannossa esitetyt tulokset voitaisiin saavuttaa; toteaa, että epäselväksi jää etenkin se, mitä resursseja käytetään ja mistä ne otetaan, ja panee merkille, että kolmansien maiden markkinoille vievien tai kolmansiin maihin sijoittautuneiden eurooppalaisten oikeudenhaltijoiden tukemiseen on varattu vain vähän resursseja;

Tiistai 9. kesäkuuta 2015

4. toteaa, että teollis- ja tekijänoikeuksien suojelua koskevien sisäisten ja ulkoisten toimien välisestä koordinoinnista ei ole selviä viitteitä, ja korostaa, että tähän asiaan on paneuduttava paremmin; toteaa, että sisäisten ja ulkoisten toimien välinen johdonmukaisuus ei sulje pois sitä, että tarvitaan tilannekohtaista lähestymistapaa, jossa otetaan huomioon kyseisiä kolmannen maan markkinoita koskevat tosiasiat ja olosuhteet;

5. tähdentää, että teollis- ja tekijänoikeuksien suojelemista olisi pidettävä ensimmäisenä – tarpeellisena, mutta ei riittävänä – askeleena kohti kolmannen maan markkinoille pääsemisen toteutumista ja että kyky hyödyntää käytännössä tunnustettuja teollis- ja tekijänoikeuksia riippuu substantiivisesta suojelusta, mukaan luettuina käytännön täytäntöönpano ja oikeussuojakeinot kyseisessä maassa;

6. korostaa, että merkittäväksi ongelmaksi on muodostunut monien teollis- ja tekijänoikeusloukkausten kaupallinen luonne ja järjestäytyneen rikollisuuden kasvava osallistuminen niihin; pitää valitettavana, että kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden vastaisessa YK:n yleissopimuksessa (Palermon yleissopimus) ei vieläkään ole tuoteväärennöksiä koskevaa pöytäkirjaa, ja vaatii komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan merkittävästi ponnistelujaan asiantilan korjaamiseksi;

7. arvostaa ja tukee pyrkimystä parantaa tasapainoa teollis- ja tekijänoikeuksien suojelemisen ja täytäntöönpanon sekä muiden politiikkojen välillä sekä pyrkimystä parantaa komission ja jäsenvaltioiden välistä johdonmukaisuutta tähän tavoitteeseen pyrkimisessä; katsoo, että teollis- ja tekijänoikeuksien suojeleminen ja riittävät toimet näiden oikeuksien loukkausten estämiseksi voivat osaltaan auttaa torjumaan järjestäytynyttä rikollisuutta, rahanpesua ja veronkiertoa sekä kehittämään tulevaisuuden vaatimuksia vastaavia, innovoinnille myönteisiä digitaalisia markkinoita;

8. tukee komissiota sen pyrkiessä selvittämään maantieteelliset painopisteet käyttämällä lähtökohtana kahden vuoden välein annettavia kertomuksia teollis- ja tekijänoikeuksien suojelemisesta ja täytäntöönpanosta kolmansissa maissa;

9. katsoo, että strategiassa ei käsitellä riittävän tarkasti yhtäältä tavaramerkkien ja patenttien fyysisen väärentämisen ja toisaalta tekijänoikeuden loukkaamisen välistä eroa etenkään digitaalisessa ympäristössä; panee merkille, että digitalisaation edetessä yhä nopeammin teollis- ja tekijänoikeuksien suojelusta ja täytäntöönpanosta digitaalisessa ympäristössä tulee kaikkialla maailmassa yhä tärkeämpää;

10. katsoo, että monialaisen johdonmukaisuuden varmistamiseksi strategian olisi oltava paremmin digitaaliseen ympäristöön soveltuva ja siihen olisi sisällytettävä tiivis yhteistyö tulli- ja markkinavalvontaviranomaisten kanssa;

11. korostaa, että maantieteelliset merkinnät ja niiden suojaaminen ovat yhtä merkittäviä kuin muut henkisen omaisuuden tyypit, sillä niillä taataan tuotteiden jäljitettävyys kuluttamisajankohtaan asti ja turvataan tuottajien osaaminen;

12. katsoo, että komission olisi taattava maantieteellisten merkintöjen tunnustaminen ja tehokas suoja, kun se neuvottelee vapaakauppasopimuksista kolmansien maiden kanssa ja erityisesti neuvotteluissa transatlanttisesta kauppa- ja investointikumppanuudesta (TTIP);

13. katsoo, että TRIPS-sopimus olisi pantava aiheellisissa tapauksissa täytäntöön tasapainoisesti ja tehokkaasti ja että sopimuksen sanamuodon mahdollisesti sallimat joustot eivät saa millään tavoin rikkoa sen 27 artiklan 1 kohdassa määritettyä kaikkien tekniikan alojen syrjimättömän kohtelun perusperiaatetta; katsoo, että olisi otettava huomioon myös Dohan julistus ja korostettava, että tehostettu teollis- ja tekijänoikeuksien suojelu ja täytäntöönpano ei hyödytä vain EU-maita vaan myös auttaa kehitysmaita luomaan ja parantamaan tarvittavia kansallisia toimintapuitteita ja kannustamaan ja suojelemaan näin innovointia ja tutkimusta, mikä on yhä tärkeämpää niiden edetessä kansainvälisen kaupan arvoketjuissa;

Täytäntöönpano ja yleinen tietoisuus

14. korostaa, että täytäntöönpanosta on käytävä tietoon perustuvaa, tasapainoista ja avoimempaa julkista keskustelua kaikkien asianosaisten välillä ja kaikki yksityiset ja julkiset edut tasapainottaen;

15. toteaa, että on lisättävä kuluttajien tietoisuutta siitä, millaista taloudellista sekä innovoinnille ja luovuudelle aiheutuvaa vahinkoa ja toisinaan myös millaisia terveys- ja turvallisuusriskejä teollis- ja tekijänoikeuksia loukkaavien tavaroiden hankintaan tai käyttöön liittyy; muistuttaa, että täytäntöönpanon tiukentaminen ei sinällään riitä poistamaan teollis- ja tekijänoikeuksien suojeluun ja täytäntöönpanoon liittyviä nykyisiä ja tulevia huolenaiheita ja että sitä olisi täydennettävä kuluttajien tietoisuuden lisäämisellä; korostaa liike-elämän roolia tämän suhteen;

Tiistai 9. kesäkuuta 2015

16. pitää selvänä, että teollis- ja tekijänoikeuksien puolustamiselle on saatava yleistä kannatusta; panee tässä yhteydessä merkille sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) työn, johon kuuluvat myös kansalaisille suunnatut tiedotuskampanjat kaupallisessa laajuudessa tehtyjen teollis- ja tekijänoikeuksien loukkausten vaikutuksista;

Internet ja teollis- ja tekijänoikeudet

17. pitää myönteisenä askeleena, että oikeudenhaltijat ja verkkoalustat allekirjoittivat 4. toukokuuta 2011 yhteisymmärryspöytäkirjan yhteisenä tavoitteenaan vähentää väärennettyjen tuotteiden myyntiä verkkokauppa-alustojen kautta; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita aloittamaan verkkoalustojen kanssa jäsennellyn vuoropuhelun siitä, kuinka parhaiten voitaisiin havaita väärennettyjen tuotteiden myynti ja puuttua siihen;

18. toteaa, että teollis- ja tekijänoikeusloukkauksiin liittyvät ongelmat ovat lisääntyneet viime vuosina, mikä on seurausta digitalisoitumisesta ja digitaalisten myyntialustojen lisääntymisestä, sillä niillä voidaan myydä ja levittää väärennettyjä tuotteita maailmanlaajuisesti ilman että niitä pystyttäisiin valvomaan tehokkaasti; kehottaakin pohtimaan perusteellisemmin fyysisten tuotteiden verkkomyynnin tehokkaampien valvontakeinojen käyttöönottoa;

19. katsoo, että strategian sanamuotoa maantieteellisten merkintöjen suojan edistämisestä internetissä olisi täsmennettävä käytännön tavoitteiden esittämiseksi;

20. kehottaa komissiota tekemään yhteistyötä verkkotunnuksia hallinnoivan ICANN-organisaation (Internet Corporation for Assigned Names and Numbers) ja Maailman henkisen omaisuuden järjestön WIPOn (World Intellectual Property Organization) kanssa, jotta voidaan luoda suojamekanismi maantieteellisille merkinnöille internetissä;

21. katsoo, että välittäjien vastuuta on arvioitava tarkasti; olisi tältä osin arvostanut hienovireisempää strategiaa ja toteaa, että tästä asiasta olisi keskusteltava erikseen;

Kehitysmaat ja nopeasti kehittyvät maat

22. kehottaa komissiota osaltaan luomaan ympäristön, jossa jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden edut ovat samansuuntaisia ja jossa molemmat osapuolet hyötyvät korkeatasoisten suojelujärjestelmien luomisesta ja tehokkaiden oikeussuojakeinojen käyttöönotosta teollis- ja tekijänoikeuksien suojassa olevien aukkojen tukkimiseksi; toteaa, että on pidettävä tarkasti erillään eri ”kehitysmaiden” olosuhteet ja asiaan liittyvät kauppakysymykset siten, että otetaan huomioon yksittäisten kehitysmaiden erityispiirteet;

23. pitää myönteisenä työtä, jota komissio on tehnyt tukiessaan tapauskohtaisesti kehitysmaita, jotka haluavat parantaa teollis- ja tekijänoikeusjärjestelmiään, ja kehottaa komissiota jatkamaan ja tehostamaan näitä pyrkimyksiä tarjoamalla jatkuvaa asianmukaista teknistä tukea tietoisuutta lisäävien ohjelmien, oikeudellisen avun ja virkamiesten kouluttamisen muodossa ottaen huomion kunkin maan kehitystason;

Lääkkeiden saatavuus

24. on yhtä mieltä siitä, että on reagoitava kattavasti monimutkaiseen ja monimuotoiseen ongelmaan, joka koskee teollis- ja tekijänoikeuksien suhdetta edullisten lääkkeiden yleiseen saatavuuteen, ja korostaa tässä yhteydessä potilaslähtöisen lähestymistavan tärkeyttä teollis- ja tekijänoikeusasioissa lääkealalla;

25. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edelleen tukemaan lääkkeiden saatavuutta koskevaa rakentavaa vuoropuhelua kaikkien sidosryhmien kanssa ja kehittämään ratkaisuja, joiden avulla mahdollistetaan lääkkeiden saatavuus köyhimpien maiden väestölle, jolla ei ole mahdollisuutta parhaisiin saatavilla oleviin hoitomuotoihin;

26. katsoo, että vaikka EU:n lääkeyhtiöiden etuja ja kilpailukykyä on suojeltava säilyttämällä niiden innovointikyky, ja kun otetaan huomioon, että jotkut EU:n yritykset tarjoavat mahdollisuuden lääkkeiden saantiin avustusohjelmien ja porrastettujen alennettujen hintojen avulla, lääkkeiden hintatason on oltava myyntimaan asukkaiden ulottuvilla, ja sen vuoksi on välttämätöntä tukea TRIPS-sopimuksessa määrättyjen ja Dohan julistuksessa mainittujen niin sanottujen joustomahdollisuuksien käyttöä siten, että huomioon otetaan myös lääkkeiden kolmansissa maissa tapahtuvan jälleenmyynnin aiheuttamat markkinavääristymät; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita jatkamaan ponnistelujaan, jotta lääkeväärennösten maahantuontia estävät toimet rajoilla eivät vaikuta kielteisesti geneeristen lääkkeiden kauttakuljetuksiin;

Tiistai 9. kesäkuuta 2015

27. korostaa että yrityksiä olisi kannustettava toimimaan paremmin yhdessä kilpailuympäristössään sekä tekemään yhteistyötä viranomaisten kanssa, jotta voidaan parantaa ja laajentaa lääkkeiden saatavuutta jäsenvaltioissa ja kolmansissa maissa; kehottaa komissiota harkitsemaan patenttipoolien kaltaisten innovatiivisten menettelytapojen tukemista, jotta voidaan vauhdittaa tutkimusta turvaten kuitenkin samalla geneeristen lääkkeiden tuotanto;

28. katsoo, että unionin on käytävä laajempaa keskustelua terveydenhoidon maailmanlaajuisesta edistämisestä, mukaan luettuina terveydenhoitojärjestelmien vahvistamista koskevat strategiat;

29. kehottaa komissiota edistämään EU:ssa tuotettujen geneeristen ja biosimilaarien lääkkeiden vientiä heti sen jälkeen, kun niiden patenttisuoja umpeutuu kolmansissa maissa;

Parempien tietojen tarjoaminen

30. katsoo, että jotkut tiedonannossa esitetyt tilastotiedot on saatu käyttäen kiistanalaisia ja jo kritisoituja menetelmiä ja että tilastotietoja on parannettava siten, että ne ilmentävät paremmin teollis- ja tekijänoikeuksien sekä niiden suojelun ja täytäntöönpanon tosiasiallista keskeisyyttä EU:n taloudelle, jotta voidaan paitsi vaikuttaa nykyiseen politiikkaan ja parantaa sitä myös edistää tietoon perustuvaa politiikantekoa;

31. hyväksyy syyt, joiden nojalla komissio on perustanut teollis- ja tekijänoikeuksien loukkausten eurooppalaisen seurantakeskuksen, ja pyytää antamaan sen käyttöön omat varat;

32. korostaa, että seurantakeskus olisi muodostettava kattavalla tavalla eikä sen pitäisi perustua olemassa oleviin elimiin;

33. kehottaa komissiota työskentelemään seurantakeskuksen itsenäisyyden säilyttämiseksi, jotta varmistetaan, että todellinen tai oletettu puolueellisuus ei heikennä sen työtä;

Unionin lainsäädäntö ja unionin sisäinen yhteistyö

34. muistuttaa, että teollis- ja tekijänoikeuksia koskevat paremmat ja riittävän yhdenmukaistetut sisäiset politiikat voisivat olla eduksi pyrittäessä parantamaan teollis- ja tekijänoikeuksien suojelun ja täytäntöönpanon tasoa maailmanlaajuisesti;

35. kehottaa komissiota työskentelemään jäsenvaltioiden kanssa, jotta voidaan ratifioida seuraavat: WIPOn tavaramerkkioikeutta koskeva yleissopimus, Haagin sopimuksen Geneven asiakirja, Lissabonin sopimus alkuperää osoittavista nimityksistä ja niiden rekisteröinnistä sekä muut teollis- ja tekijänoikeuksiin liittyvät kansainväliset sopimukset;

36. kehottaa komissiota lisätoimiin, jotka vastaavat tuloksia, jotka saatiin julkisesta kuulemisesta, joka koski sen vihreää kirjaa ”Euroopan perinteisen taitotiedon hyödyntäminen parhaalla mahdollisella tavalla: Euroopan unionin maantieteellisten merkintöjen suojan mahdollinen ulottaminen muihin kuin maataloustuotteisiin” (COM(2014)0469);

Teollis- ja tekijänoikeuksien suojelu ja täytäntöönpano EU:n ulkopuolisissa maissa

37. tukee komission sitoumusta asettaa teollis- ja tekijänoikeuksien parempi suojelu ja näiden oikeuksien täytäntöönpano etusijalle WTO:ssa ja kaikilla muilla kansainvälisillä foorumeilla ja avata näin uusia markkinoita eurooppalaisille vientiyrityksille ja parantaa markkinoille pääsyä nykyisestään;

38. huomauttaa, että markkinatalousmaan aseman myöntäminen kaupan suojatoimien yhteydessä riippuu muun muassa henkisen omaisuuden suojelusta kyseisessä maassa;

39. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita puolustamaan teollis- ja tekijänoikeuksia entistä paremmin kaikissa tätä asiaa käsittelevissä monenvälisissä järjestöissä (WTO, Maailman terveysjärjestö ja Maailman henkisen omaisuuden järjestö) ja pyrkimään siihen, että WTO:n järjestelmään sisällytetään teollis- ja tekijänoikeuksia koskevat kansainväliset sopimukset, jotka eivät vielä ole osa sitä, kuten WIPOn tavaramerkkioikeutta koskeva yleissopimus, WIPOn esitys- ja äänitesopimus, WIPOn tekijänoikeussopimus, Haagin sopimuksen Geneven asiakirja sekä Lissabonin sopimus alkuperää osoittavista nimityksistä ja niiden rekisteröinnistä;

Tiistai 9. kesäkuuta 2015

40. katsoo, että teollis- ja tekijänoikeuksia koskeviin lukuihin olisi kiinnitettävä aiheellista huomiota kahdenvälisiä vapaakauppasopimuksia koskevissa neuvotteluissa ja että neuvotteluosapuolten olisi tunnustettava, että kaupankäyntioikeudessa olisi otettava huomioon teollis- ja tekijänoikeuksien kunnioittaminen ja vallitsevan oikeudellisen kehyksen noudattaminen; suhtautuu myönteisesti komission työhön, jonka tuloksena se on onnistunut sisällyttämään teollis- ja tekijänoikeuksien suojelua ja täytäntöönpanoa koskevat luvut kahdenvälisiin vapaakauppasopimuksiin;

41. katsoo, että edellä WTO-järjestelmään sisällytettäviksi lueteltujen WIPO-sopimusten ratifiointi olisi otettava unionin tekemien kahdenvälisten vapaakauppasopimusten osaksi;

42. tukee komission lähestymistapaa, jossa kattavien neuvottelujen piiriin kuulumattomien prioriteettimaiden kanssa käynnistetään teollis- ja tekijänoikeuksia koskeva vuoropuhelu ja perustetaan työryhmiä, millä pyritään teollis- ja tekijänoikeuksien suojelua ja täytäntöönpanoa koskevien sitoumusten saavuttamiseen ja vahvistamiseen; korostaa, että teollis- ja tekijänoikeudet olisi otettava korkeamman tason poliittisten kokousten asialistalle, kun asiaa koskevassa vuoropuhelussa ja viranomaisten välisissä kokouksissa ei edistytä;

43. korostaa, että teollis- ja tekijänoikeuksia koskevaa yhteistyötä unionin ja muiden alueellisten ryhmittymien välillä olisi mahdollisuuksien mukaan vahvistettava;

44. kehottaa komissiota turvautumaan säännöllisemmin riitojenratkaisumekanismeihin, mukaan luettuna WTO:n riitojenratkaisuelin, kun unionin taloudellisten toimijoiden ja kaikkien teollis- ja tekijänoikeuksien haltijoiden oikeuksia rikotaan;

45. kehottaa komissiota kannustamaan kolmansia maita vastavuoroisesti tunnustamaan teollis- ja tekijänoikeuksien alan oikeudellisten asiantuntijoiden oikeuden harjoittaa ammattiaan;

46. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan tulliyhteistyötä unionissa ja kolmansien maiden kanssa väärennettyjen tuotteiden takavarikoimisessa sekä yksinkertaistamaan tullimenettelyjä;

47. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita tekemään tiiviimpää yhteistyötä kolmansien maiden kanssa tekijänoikeus- ja lisensointikysymyksissä;

48. on vakuuttunut siitä, että teollis- ja tekijänoikeuksien suojan parantaminen ja siihen liittyvien sääntöjen tehokas soveltaminen kolmansissa maissa kannustaisivat voimakkaasti unionin sijoittajia ja muita sijoittajia investoimaan, jakamaan uutta teknologista osaamista ja nykyaikaistamaan olemassa olevaa teknologiaa;

Apu kolmansissa maissa ja maantieteellinen painopiste

49. huomauttaa, että joillakin jäsenvaltioilla on teollis- ja tekijänoikeuksien alan lähetystöavustajia tiettyjen keskeisten maiden lähetystöissään; uskoo, että koordinoinnin ja tietojenvaihdon tehostaminen jäsenvaltioiden kesken voisi luoda uusia mahdollisuuksia saavuttaa yhteiset tavoitteet teollis- ja tekijänoikeuksien suojelussa kolmansissa maissa;

50. katsoo, että EU:n taloudellisia toimijoita ja kuluttajia kolmansissa maissa, joissa teollis- ja tekijänoikeuksien rikkominen on yleisempää, olisi erityisesti suojeltava laajentamalla teollis- ja tekijänoikeuksien tukipalveluja;

o

o o

51. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Tiistai 9. kesäkuuta 2015

P8_TA(2015)0220

Teollis- ja tekijänoikeudet: EU:n toimintasuunnitelma

Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. kesäkuuta 2015 aiheesta ”Uuteen yksimielisyyteen teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamisesta: EU:n toimintasuunnitelma” (2014/2151(INI))

(2016/C 407/03)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamisesta 29. huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/48/EY ([1]),

— ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 17 artiklan,

— ottaa huomioon teollis- ja tekijänoikeuksien täytäntöönpanoon liittyvien tehtävien antamisesta sisämarkkinoilla toimivalle yhdenmukaistamisvirastolle (tavaramerkit ja mallit), mukaan luettuna julkisen ja yksityisen sektorin edustajien kutsuminen koolle teollis- ja tekijänoikeuksien loukkausten eurooppalaisena seurantakeskuksena, 19. huhtikuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 386/2012 ([2]),

— ottaa huomioon teollis- ja tekijänoikeuksien tullivalvonnasta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1383/2003 kumoamisesta 12. kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 608/2013,

— ottaa huomioon sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ja Euroopan patenttiviraston syyskuussa 2013 laatiman raportin ”Teollis- ja tekijänoikeuksia intensiivisesti käyttävät alat: vaikutus taloudelliseen suorituskykyyn ja työllisyyteen Euroopassa”,

— ottaa huomioon 25. kesäkuuta 2008 annetun komission tiedonannon neuvostolle, Euroopan parlamentille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle aiheesta ”Pienet ensin” – Eurooppalaisia pk-yrityksiä tukeva aloite (”Small Business Act”) (COM(2008)0394),

— ottaa huomioon 11. syyskuuta 2009 annetun komission tiedonannon neuvostolle, Euroopan parlamentille ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle immateriaalioikeuksien valvonnan tehostamisesta sisämarkkinoilla (COM(2009)0467),

— ottaa huomioon 22. joulukuuta 2010 annetun komission kertomuksen neuvostolle, Euroopan parlamentille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle aiheesta ”Teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamisesta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/48/EY soveltaminen” (COM(2010)0779) ja siihen liittyvän komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ([3]),

— ottaa huomioon komission heinäkuussa 2013 esittämän yhteenvedon vastauksista, joita saatiin teollis- ja tekijänoikeuksia noudattamisen valvonnasta yksityisoikeuden alalla toteutetun julkisen kuulemisen yhteydessä ([4]),

— ottaa huomioon 1. heinäkuuta 2014 annetun komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle aiheesta ”Uuteen yksimielisyyteen teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamisesta: EU:n toimintasuunnitelma” (COM(2014)0392),

---

([1]) EUVL L 157, 30.4.2004, s. 45.
([2]) EUVL L 129, 16.5.2012, s. 1.
([3]) Analyysi teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamisesta 29. huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/48/EY soveltamisesta (SEC(2010)1589).
([4]) http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2012/intellectual-property-rights/summary-of-responses_en.pdf.

Tiistai 9. kesäkuuta 2015

— ottaa huomioon 1. heinäkuuta 2014 annetun komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle aiheesta "Kauppa, kasvu ja henkinen omaisuus – Strategia teollis- ja tekijänoikeuksien suojaamiseksi ja täytäntöönpanemiseksi kolmansissa maissa" (COM(2014)0389),

— ottaa huomioon komission suunnitelman digitaalisten sisämarkkinoiden toteuttamisesta ja kilpailukykyisistä digitaalisista sisämarkkinoista 20. huhtikuuta 2012 antamansa päätöslauselman ([1]),

— ottaa huomioon 4.–5. joulukuuta 2014 annetut neuvoston päätelmät teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamisesta ([2]),

— ottaa huomioon neuvoston päätöslauselman EU:n tullitoimintaohjelmasta teollis- ja tekijänoikeuksia koskevien rikkomusten torjumiseksi vuosina 2013–2017 ([3]),

— ottaa huomioon immateriaalioikeuksien valvonnan tehostamisesta sisämarkkinoilla 22. syyskuuta 2010 antamansa päätöslauselman ([4]),

— ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan 24. maaliskuuta 2011 päivätyn kirjeen direktiivin 2004/48/EY soveltamista koskevasta kertomuksesta,

— ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 27 artiklan, jossa todetaan, että jokaisella on oikeus niiden henkisten ja aineellisten etujen suojaamiseen, jotka johtuvat hänen luomastaan tieteellisestä, kirjallisesta tai taiteellisesta tuotannosta,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,

— ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön sekä sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan ja kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan lausunnot (A8-0169/2015),

A. ottaa huomioon, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 118 artiklassa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 17 artiklassa teollis- ja tekijänoikeuksille annetaan erityistä painoarvoa;

B. katsoo, että teollis- ja tekijänoikeudet ovat eräs innovoinnin ja luovan toiminnan kantavista voimista ja vaikuttavat merkittävästi kilpailukykyyn, työllisyyteen ja kulttuuriseen monimuotoisuuteen; katsoo, että tuotteiden aitouteen ei aina pitäisi liittää tuotteiden turvallisuuteen ja laatuun liittyviä seikkoja ja että teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamisella on tärkeä osa kuluttajien terveyden ja turvallisuuden varmistamisessa; toteaa, että väärentämisestä saadut tulot hyödyttävät usein harmaata taloutta ja järjestäytynyttä rikollisuutta;

C. ottaa huomioon, että EU:ssa tapahtuu paljon teollis- ja tekijänoikeusloukkauksia ja oikeudenloukkausten määrä ja taloudellinen arvo ovat hälyttävän suuret, kuten komissio totesi teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamisesta annetun direktiivin soveltamista koskevassa kertomuksessaan (COM(2010)0779); toteaa, että luvut ilmentävät myös teollis- ja tekijänoikeuksien unionin taloudelle tuottamaa lisäarvoa maailmanlaajuisessa kilpailutilanteessa;

D. toteaa, että teollis- ja tekijänoikeusloukkaukset, väärentäminen mukaan luettuna, haittaavat kasvua, työpaikkojen luomista, innovointia ja luovaa toimintaa;

E. toteaa, että teollis- ja tekijänoikeusloukkaukset aiheuttavat aineetonta ja taloudellista vahinkoa unionin yrityksille ja merkittäviä taloudellisia ja verotulojen menetyksiä jäsenvaltioille;

F. toteaa, että digitaalitalouden ja digitaalisten sisämarkkinoiden kehittyminen edellyttää teollis- ja tekijänoikeuksien asianmukaista suojaamista;

([1]) EUVL C 258 E, 7.9.2013, s. 64.
([2]) http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-15321-2014-INIT/fi/pdf.
([3]) EUVL C 80, 19.3.2013, s. 1.
([4]) EUVL C 50 E, 21.2.2012, s. 48.

Tiistai 9. kesäkuuta 2015

G. panee merkille, että sähköisen kaupankäynnin ja sähköisten toimintojen nopea kehitys on muuttanut tapaa, jolla teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistaminen olisi digitaalisessa ympäristössä hoidettava, erityisesti koska se tarjoaa uusia mahdollisuuksia niiden loukkaamiseen muun muassa käyttäjien uudenlaisen sosiaalisen käyttäytymisen vuoksi;

H. panee huolestuneena merkille, että sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) raportin mukaan merkittävä vähemmistö eurooppalaisista suhtautuu kohtalaisen suvaitsevasti ajatukseen, että teollis- ja tekijänoikeusloukkauksia voitaisiin pitää hyväksyttävinä ([1]); toteaa, että teollis- ja tekijänoikeuksien sosiaalista ja kulttuurista merkitystä ja oikeudenloukkauksina pidettäviä tekoja ei tiedosteta riittävästi ja että etenkään nuoret eurooppalaiset eivät ole selvillä teollis- ja tekijänoikeusloukkausten mahdollisista vaikutuksista EU:n talouteen ja yhteiskuntaan sekä kansalaisten yleiseen turvallisuuteen; pitää tarpeellisena ja mahdollisena toteuttaa käyttäjille suunnattuja tarkoituksenmukaisia valistus- ja tiedotuskampanjoita;

I. ottaa huomioon tarpeen tehostaa toimia väärennettyjen tuotteiden kaupan torjumiseksi ja katsoo, että kenenkään ei pitäisi saada voittoa teollis- ja tekijänoikeusloukkauksista;

J. pitää lainvalvontaa keskeisen tärkeänä lainsäädännön ennakoitavuuden kannalta ja katsoo, että on äärimmäisen tärkeää löytää tehokas, oikeasuhteinen ja varoittava keino varmistaa teollis- ja tekijänoikeuksien noudattaminen yli rajojen;

K. panee merkille, että teollis- ja tekijänoikeusloukkaukset vaikuttavat erityisesti pieniin ja keskisuuriin yrityksiin, myös yritysten välisissä palveluissa, ja johtavat markkinoiden menetyksiin ja konkursseihin;

L. katsoo, että teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamisessa on olennaisen tärkeää ottaa huomioon kansainväliset näkökohdat, sillä näiden oikeuksien loukkaukset ovat maailmanlaajuinen ilmiö;

M. katsoo, että teollis- ja tekijänoikeusloukkausten vastaisissa politiikkatoimissa olisi otettava huomioon sekä verkossa että muualla tapahtuvat loukkaukset;

1. panee tyytyväisenä merkille 1. heinäkuuta 2014 annetun komission tiedonannon, jossa esitellään teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamista koskeva toimintasuunnitelma; kannattaa tiedonannon lähestymistapaa teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamiseen ja toteaa, että lähestymistapa perustuu ennaltaehkäiseviin toimiin ja toimintapoliittisiin välineisiin, joilla pyritään tyrehdyttämään kaupallisessa laajuudessa toimivien oikeudenrikkojien tulovirrat ja vaikeuttamaan oikeuksia loukkaavien tuotteiden markkinoille saattamista;

2. tähdentää, että päävastuu teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamisesta on jäsenvaltioiden viranomaisilla;

3. korostaa, että toimintasuunnitelman päätavoitteena olisi oltava varmistaa teollisuus- ja tekijänoikeuksien noudattamisen tehokas ja näyttöön perustuva varmistaminen, koska sillä on tärkeä osa innovoinnin, luovan toiminnan, kilpailukyvyn, kasvun ja kulttuurisen monimuotoisuuden lisäämisessä; huomauttaa, että teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamiseksi toteuttavien toimien olisi perustuttava tarkkoihin ja luotettaviin tietoihin;

4. korostaa, että talouskriisissä, jossa kulttuurialan rahoitusta on leikattu tuntuvasti, teollis- ja tekijänoikeuspalkkiot ovat usein luovan työn tekijöiden pääasiallinen tulonlähde; painottaa tästä syystä, että luovan työn tekijöiden saaman kohtuullisen korvauksen varmistamisen olisi oltava yksi EU:n toimintasuunnitelman painopisteistä;

5. pitää innovoinnin, luovan toiminnan ja kilpailukyvyn kannalta välttämättömänä, että teollis- ja tekijänoikeuksia suojaavat toimenpiteet toteutetaan avoimesti ja että suurelle yleisölle ja kaikille asianosaisille tiedotetaan niistä kattavasti;

6. on tietoinen siitä, että teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistaminen lisää työpaikkoja ja kasvua kaikkialla unionissa, että sillä on suuri merkitys myös sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan kannalta – erityisesti kun otetaan huomioon esimerkiksi teollis- ja tekijänoikeuksista hyötyvien ja niitä hyödyntävien toimialojen osuus EU:n bkt:stä ja työllisyydestä sekä näiden toimialojen laaja kirjo – ja että se edistää merkittävästi innovointia, luovaa toimintaa, kilpailukykyä ja kulttuurista monimuotoisuutta;

7. painottaa, että teollis- ja tekijänoikeuksilla taataan luova toiminta, innovointi ja kilpailukyky erityisesti kulttuurialoilla ja luovilla aloilla mutta myös muilla toimialoilla, kuten komissio korosti Euroopan teollisesta renessanssista antamassaan tiedonannossa; kehottaa komissiota jatkamaan ponnisteluja, jotta teollis- ja tekijänoikeudet otettaisiin huomioon unionin talouden kilpailukykyä edistävänä tekijänä;

([1]) Ks. sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) raportti eurooppalaisten suhtautumisesta teollis- ja tekijänoikeuksiin "European Citizens and intellectual property: perception, awareness and behaviour", marraskuu 2013.

Tiistai 9. kesäkuuta 2015

8. painottaa, että immateriaalioikeuksia ovat paitsi tekijänoikeudet, myös muun muassa tavaramerkit ja patentit ja että ne ovat kaikki hyvin tärkeitä eurooppalaisten tuotteiden ja palvelujen arvon kannalta;

9. panee merkille, että komission mukaan kulttuurialan ja luovien alojen, jotka usein tuottavat runsain mitoin teollis- ja tekijänoikeuksia, bkt-osuus on jo nyt 4,5 prosenttia ja että ne työllistävät EU:ssa jopa 8,5 miljoonaa ihmistä ja ovat tärkeitä paitsi kulttuurisen monimuotoisuuden, myös taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen kannalta;

Toimitusketjun kaikkien toimijoiden osallistuminen verkossa ja sen ulkopuolella

10. on sitä mieltä, että toimitusketjun kaikilla toimijoilla on tehtävänsä teollis- ja tekijänoikeusloukkausten torjunnassa ja niiden olisi voitava osallistua tähän prosessiin; katsoo, että sekä verkkoympäristössä että muualla olisi kehitettävä kaikki toimijat mukaan ottava lähestymistapa; katsoo, että perusoikeuksien on oltava tasapainossa, jotta tässä onnistutaan, sillä kaupalliset toimijat eivät voi toteuttaa perusoikeuksiin vaikuttavia toimenpiteitä vapaaehtoisuuden pohjalta, vaan ne edellyttävät oikeusperustaa ja oikeudellista valvontaa;

11. painottaa, että otettaessa verkkoympäristön toimijat mukaan teollis- ja tekijänoikeusloukkausten torjuntaan on noudatettava sähköisestä kaupankäynnistä annetun direktiivin 2000/31/EY ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan periaatteita;

12. toteaa, että väärennetyillä ja teollis- ja tekijänoikeuksia loukkaavilla tuotteilla käydään yhä enemmän kauppaa verkossa toimivilla markkinapaikoilla, joilla jäsenvaltioiden viranomaiset kykenevät valvomaan myyntiä vain rajoitetusti; korostaa, että markkinapaikkojen omistajat on tärkeää ottaa mukaan kaikkiin toimiin, joilla pyritään varmistamaan teollis- ja tekijänoikeuksien noudattaminen, mukaan lukien toimet väärennettyjen tuotteiden poistamiseksi ja niiden myyjien pois sulkemiseksi kyseisiltä verkkosivustoilta;

13. pitää tärkeänä, että varmistetaan asianmukaisen huolellisuuden noudattaminen koko toimitusketjussa, mukaan lukien sähköinen toimitusketju ja kaikki siinä olevat keskeiset toimijat, kuten luovan työn tekijät, taiteilijat ja oikeudenhaltijat, tuottajat, välittäjät, internetpalveluntarjoajat, verkkokaupan myyntialustat, loppukäyttäjät ja viranomaiset;

14. katsoo, että asianmukaisen huolellisuuden noudattaminen toimitusketjun kaikissa vaiheissa sekä tehokkaampi markkinavalvonta ja tietojenvaihto tulliviranomaisten välillä parantaisi liiketoimintaympäristöä ja auttaisi osaltaan estämään teollis- ja tekijänoikeuksia loukkaavien tuotteiden ja palvelujen pääsyn markkinoille; korostaa, että laadullisten tarkastusjärjestelmien kustannushyötysuhde ja tehokkuus olisi arvioitava perusteellisesti ennen niiden toteuttamista ja tässä yhteydessä olisi vakavasti harkittava pk-yritysten tukemista;

15. panee lisäksi merkille sidosryhmien osallistavista kuulemisista saadut ehdotukset, jotka koskevat EU:n asianmukaisen huolellisuuden arvioinnin soveltamista koko toimitusketjussa ja myös maksupalvelujen tarjoajiin teollis- ja tekijänoikeusloukkausten estämiseksi, ja pyytää, että kuulemisten tulokset ja EU:n asianmukaisen huolellisuuden arviointia koskeva vapaaehtoinen järjestelmä esiteltäisiin parlamentille mieluummin vuosittain kuin joka toinen vuosi;

16. kehottaa komissiota toteuttamaan kaikki sidosryhmien kuulemiset avoimesti ja ajoissa ja varmistamaan, että kuulemisten tulokset analysoidaan sekä laadullisesti että määrällisesti ja ilmoitetaan sidosryhmille, myös parlamentille ja muille unionin toimielimille;

17. korostaa, että teollis- ja tekijänoikeusloukkausten torjunnassa tarvitaan alakohtaisia sopimuksia ja hyvin käytäntöjen oppaita; kehottaa alan toimijoita vaihtamaan tietoja alustoista, joiden kautta pääsee käsiksi teollis- ja tekijänoikeuksia loukkaaviin sisältöihin, ja toteuttamaan koordinoituja ja oikeasuhteisia toimia, kuten ilmoitus ja poistaminen, tällaisten sisältöjen ja alustojen avulla saatujen tulojen vähentämiseksi; katsoo, että näihin toimiin ei pitäisi sisällyttää tuomioistuinten ulkopuolisia toimia verkkosivustoille pääsyn estämiseksi;

18. korostaa, että tallennuspalvelualustat (cyberlocker) ovat teollis- ja tekijänoikeusloukkausten keskiössä, sillä ne saavat mainosten ja/tai tilausten kautta välillisesti tuloja näistä oikeudenloukkauksista;

Tiistai 9. kesäkuuta 2015

19. suhtautuu myönteisesti lähestymistapaan, jossa tyrehdytetään teollis- ja tekijänoikeuksien loukkaajien tulovirrat oikeudenhaltijoiden ja heidän kumppaneidensa välisillä sopimuksilla; kannustaa laatimaan yhteistyömuistioita, jotka ovat ei-sitovia toimenpiteitä väärentämisen ja piratismin torjumiseksi, ja kehittämään tällaisia toimenpiteitä pidemmälle sidosryhmien kesken; kehottaa komissiota toteuttamaan tutkimuksen siitä, miten väärentämistoimilla rahoitetaan ristiin niiden toimintaa (väärennösten myynti ja laittoman sisällön tarjoaminen);

20. muistuttaa, että internetissä tapahtuvasta tuoteväärennösten myynnistä tehty vapaaehtoinen yhteisymmärryspöytäkirja on ollut olemassa toukokuusta 2011 lähtien, ja kehottaa komissiota arvioimaan yhteisymmärryspöytäkirjan täytäntöönpanon tuloksia ja raportoimaan niistä parlamentille;

21. katsoo, että komission olisi lisäksi tarkasteltava nykyisten aloitteiden vaikuttavuutta ja harkittava mahdollisia tulevia toimia, jotka liittyvät välittäjien rooliin teollis- ja tekijänoikeusloukkausten torjunnassa;

22. toteaa, että varsinkin kulttuurialalla ja luovilla aloilla olisi edistettävä myös itsesääntelyyn perustuvaa oikeudenhaltijoiden, tekijöiden, verkkoalustojen tarjoajien, välittäjien ja kuluttajien yhteistyötä mahdollisten oikeudenloukkausten varhaisessa havaitsemisessa; korostaa, että komission olisi tarkasteltava tällaisen itsesääntelyn tehokkuutta ja että asiassa tarvitaan mahdollisesti täydentäviä lainsäädäntötoimia;

23. korostaa, että kulttuurialalla ja luovilla aloilla on tarpeen ottaa maksupalvelujen tarjoajat mukaan vuoropuheluun, jotta voidaan vähentää verkkoympäristössä tapahtuvien teollis- ja tekijänoikeusloukkausten tuottamia voittoja;

24. toteaa, että kansainvälisiin teollis- ja tekijänoikeusloukkauksiin liittyy järjestäytynyttä rikollisuutta ja että olisi erittäin tärkeää saada aikaan koordinoitu eurooppalainen ratkaisu, tehostaa nykyisiä tarkastustoimia ja noudattaa ”seuraa rahaa” -periaatetta, turvata kuluttajien edut ja varmistaa toimitusketjun eheys;

Kuluttajien tietoisuus ja kuluttajavalistus

25. panee tyytyväisenä merkille komission omaksuman toimintatavan kehittää kohdennettuja valistuskampanjoita; pitää olennaisen tärkeänä, että kaikki ymmärtäisivät, mitä konkreettisia seurauksia koko yhteiskunnalle sekä yksittäisille kuluttajille ja kansalaisille aiheutuu teollis- ja tekijänoikeusloukkauksista; katsoo, että kuluttajien olisi saatava enemmän tietoa siitä, mistä teollis- ja tekijänoikeudet muodostuvat ja mitä suojatuilla tuotteilla ja sisällöllä voi tai ei voi tehdä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään lisää tietyille kohderyhmille ja markkinoille suunnattuja tiedotustoimia;

26. suosittelee teollis- ja tekijänoikeuksien haltijoiden ja valvontaviranomaisten foorumia koskevaa laajaa tiedotuskampanjaa, jotta oikeudenhaltijat voisivat aktiivisemman puolustaa oikeuksiaan kaikkialla unionissa verotuksen ja tulliliiton pääosaston suojattuun verkkoon yhdistetyn lainvalvontatietokannan avulla; katsoo, että tietokannan yhdistämistä poliisiviranomaisten ja muiden tulliviranomaisten järjestelmiin kaikkialla maailmassa olisi vauhditettava, jotta voidaan paremmin varmistaa teollis- ja tekijänoikeuksien noudattaminen;

27. korostaa tarvetta toteuttaa erityisesti nuorille suunnattuja tiedotuskampanjoita, sillä äskettäin tehdyn teollis- ja tekijänoikeuksia koskevia näkemyksiä tarkastelevan tutkimuksen tulosten mukaan juuri nuoret vähiten kunnioittavat teollis- ja tekijänoikeuksia;

28. pitää tärkeinä aloitteita, joilla pyritään arvioimaan ja seuraamaan, miten nuorten teollis- ja tekijänoikeuksia koskeva tietämys, ymmärrys ja näkemys kehittyvät, jotta ymmärretään paremmin heidän tarpeitaan ja voidaan määritellä tarkoituksenmukaisimmat toimet;

29. panee tyytyväisenä merkille erityisesti sisämarkkinoiden harmonisointivirastossa (tavaramerkit ja mallit) olevan teollis- ja tekijänoikeuksien loukkausten eurooppalaisen seurantakeskuksen ponnistelut lisätä kuluttajien tietoisuutta teollis- ja tekijänoikeuksia kunnioittavien tuotteiden valinnalla saavutettavista hyödyistä ja helpottaa tällaisten tuotteiden saatavuutta;

Tiistai 9. kesäkuuta 2015

30. katsoo myös, että kuluttajien olisi pystyttävä paremmin tunnistamaan teollis- ja tekijänoikeuksia loukkaavat tuotteet ja sisällöt, jotta he voisivat päättää olla hankkimatta niitä; pitää valitettavana, että komission toimintasuunnitelmaan ei sisälly toimia, joilla parannetaan kuluttajien kykyä tunnistaa oikeuksia loukkaavat tuotteet ja sisällöt; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita pohtimaan edelleen erityisten välineiden ja suuntaviivojen kehittämistä ja suorittamaan näyttöön perustuvan tarkastelun sekä mahdollisesti luomaan sellaisen yhdenmukaistetun järjestelmän, jossa on ilmoitus- ja poistamismenettelyt teollis- ja tekijänoikeuksia loukkaaville tuotteille ja sisällöille, jotta kuluttajat ja yritykset voivat harhaanjohdetuiksi joutuessaan toteuttaa toimia samalla tavalla kuin ne voivat ilmoittaa haitallisesta sisällöstä, ja kehottaa tukeutumaan komission ja teollis- ja tekijänoikeuksien loukkausten eurooppalaisen seurantakeskuksen kokemuksiin, etenkin parhaiden käytäntöjen jakamiseksi;

31. toteaa, että järjestelmässä, jolla teollis- ja tekijänoikeuksia loukkaavasta sisällöstä ilmoitetaan ja se poistetaan URL kerrallaan, on käytännön rajoituksia, koska kyseinen sisältö voidaan nopeasti asettaa uudelleen saataville; kehottaa siksi alan toimijoita pohtimaan, miten ilmoitus- ja poistamisjärjestelmää voitaisiin pitkällä aikavälillä tehostaa;

32. korostaa, että toimitusketjun kaikkien toimijoiden olisi tehtävä yhteistyötä laadittaessa kampanjoita, joilla kuluttajille tiedotetaan heidän oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan luovien sisältöjen helpossa saatavuudessa ja käytössä;

33. katsoo, että tehokas avoimuuden lisääminen ja tiedonvaihdon parantaminen edellyttää yhteistyötä internetin keskeisten toimijoiden kanssa, jotka välittävät teollis- ja tekijänoikeuksilla suojattua sisältöä, minkä vuoksi nämä toimijat olisi sitoutettava avoimuutta ja tiedonkulkua koskevien tavoitteiden saavuttamiseen;

34. pitää ehdottoman välttämättömänä koordinoida aloitteita ja kampanjoita kaikissa jäsenvaltioissa, jotta voidaan välttää päällekkäinen työ ja varmistaa johdonmukaisuus ja tehokkuus;

35. kehottaa jäsenvaltioiden viranomaisia varmistamaan, että turvallisuusriskejä aiheuttavat teollis- ja tekijänoikeuksia loukkaavat tuotteet sisällytetään RAPEX-ilmoituksiin riippumatta siitä, myydäänkö niitä kyseisessä jäsenvaltiossa laillisesti vai laittomasti;

Uusien liiketoimintamallien kehittäminen

36. arvelee, että tietyillä aloilla kuluttajia voi olla vaikea saada olemaan ostamatta laittomia tuotteita ja käyttämästä laitonta sisältöä, koska he eivät ole tietoisia laillisesta tarjonnasta tai koska teollis- ja tekijänoikeuksia loukkaamattomia tuotteita ja sisältöjä on vaikea hankkia tai ne ovat kalliita; vaatii toimia asiantilan korjaamiseksi ja toistaa komissiolle ja jäsenvaltioille esittämänsä pyynnön, että niiden olisi painostettava toimialoja kaikissa jäsenvaltioissa kehittämään laillista tarjontaa, joka olisi paitsi monipuolista myös houkuttelevaa, jotta kuluttajilta ei puuttuisi tilaisuuksia ostaa teollis- ja tekijänoikeuksia loukkaamattomia tuotteita tai käyttää teollis- ja tekijänoikeuksia loukkaamattomia sisältöjä;

37. korostaa, että tarvitaan kokonaisvaltaisempi lähestymistapa, jossa keskitytään siihen, miten vastata kuluttajien kysyntään lisäämällä innovatiivisen ja edullisen laillisen tarjonnan saatavuutta ja kulutusta käyttäen perustana internetiin sovitettuja liiketoimintamalleja, jotka mahdollistavat esteiden poistamisen aidosti eurooppalaisten digitaalisten sisämarkkinoiden luomiselta mutta joilla säilytetään tasapaino kuluttajien oikeuksien ja keksijöiden ja luovan työn tekijöiden suojan välillä;

38. on sitä mieltä, että innovatiivisten liiketoimintamallien kehittäminen voi olla yksi keino vahvistaa teollis- ja tekijänoikeuksia; korostaa lisäksi, että tietyillä toimialoilla olisi harkittava uudelleen näiden liiketoimintamallien parantamista ja jatkuvaa mukauttamista tekniikan kehitykseen;

Painopisteenä pk-yritykset

39. pitää tärkeänä, että parannetaan pk-yritysten ja yksittäisten luovan työn tekijöiden teollis- ja tekijänoikeuksia koskevia yksityisoikeudellisia oikeussuojakeinoja, sillä ne ovat tärkeitä kulttuurialan ja luovien alojen toimijoita, jotka eivät aina kykene valvomaan oikeuksiensa toteutumista, koska menettelyt ovat monimutkaisia, kalliita ja aikaa vieviä;

Tiistai 9. kesäkuuta 2015

40. panee tyytyväisenä merkille komission ilmoituksen, että se aikoo tukea pk-yrityksiä niiden varmistaessa teollis- ja tekijänoikeuksiensa noudattamisen parantamalla saatavilla olevia yksityisoikeudellisia oikeussuojakeinoja, jotta voidaan nykyistä paremmin torjua suurempien kilpailijoiden harjoittamaa markkinoiden väärinkäyttöä, ja että se aikoo etenkin arvioida edelleen, mitä unionin tason toimia pk-yritykset tarvitsevat;

41. suhtautuu myönteisesti EU:n toimintasuunnitelmasta 1. heinäkuuta 2014 annetussa komission tiedonannossa esitettyyn päätöksen ja erityisesti tiedonannon toimeen 4, jonka tavoitteena on parantaa pk-yritysten kannalta teollis- ja tekijänoikeuksia koskevia yksityisoikeudellisia oikeussuojakeinoja, erityisesti mahdollisuutta esittää arvoltaan vähäisiä vaateita, sekä harkita mahdollisia toimia tällä alalla;

42. korostaa, että pk-yrityksille on ratkaisevan tärkeää, että niiden teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamiseen on olemassa selkeät ja helposti hallinnoitavat rakenteet;

43. kehottaa komissiota varmistamaan, että mahdollisista toimenpiteistä aiheutuu pk-yrityksille vain vähän rasitetta ja kustannuksia; kehottaa komissiota erityisesti arvioimaan edelleen sitä, miten pk-yritykset voisivat osallistua laadullisiin tarkastusjärjestelmiin, ja kartoittamaan, mitä erityisiä toimenpiteitä pk-yritysten hyväksi voitaisiin toteuttaa tässä tarkoituksessa;

44. korostaa, että pk-yritykset on otettava huomioon lainsäädäntöä laadittaessa, ja toistaa kantanaan, että aina olisi sovellettava ”pienet ensin” -periaatetta;

45. painottaa oikeussuojan saatavuuden ja oikeudellisten menettelyjen kustannustehokkuuden merkitystä erityisesti pk-yrityksille ja kehottaa kehittämään sovittelupalveluja ja muita yritysten välisiä vaihtoehtoisia riitojenratkaisujärjestelmiä teollis- ja tekijänoikeuksien alalla;

46. korostaa, että on tärkeää analysoida säännöllisin väliajoin tekijöitä, jotka vaikuttavat ratkaisevasti pk-yritysten päätöksiin hyödyntää teollis- ja tekijänoikeuksiaan tai jättää ne hyödyntämättä, jotta voidaan määrittää parannustoimien kohteet, olipa kyse innovoivista pk-yrityksistä tai pk-yrityksistä, joilla on teollis- ja tekijänoikeuksien täytäntöönpanoon liittyviä ongelmia;

47. odottaa saavansa vuoden 2015 loppuun mennessä tietoa olemassa olevista kansallisista aloitteista, jotka koskevat pk-yritysten teollis- ja tekijänoikeuksia koskevien yksityisoikeudellisten oikeussuojakeinojen parantamista; panee tyytyväisenä merkille tulevan vihreän kirjan tarpeesta antaa uusi unionin toimi sellaisten parhaiden käytäntöjen pohjalta, jotka on havaittu jäsenvaltioiden rahoittamissa järjestelmissä, joilla pk-yrityksiä autetaan varmistamaan teollis- ja tekijänoikeuksiensa noudattaminen;

Teollis- ja tekijänoikeuksien loukkausten eurooppalainen seurantakeskus

48. on tyytyväinen teollis- ja tekijänoikeuksien loukkausten eurooppalaisen seurantakeskuksen toiminnan kehittymiseen, sillä näin tarjotaan hyödyllistä tukea poliittisten päätöksentekijöiden pohdinnoille ja kerätään ja vaihdetaan tietoa kaikenlaisista teollis- ja tekijänoikeusloukkauksista;

49. painottaa, että sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) velvollisuutena on hankkia toimialoilta tietoa teollis- ja tekijänoikeusloukkauksista ja tuottaa luotettavia tietoja ja analyysejä loukkausten todellisista vaikutuksista talouden toimijoihin ja että näiden tehtävien olisi oltava osa kymmenen kohdan toimintasuunnitelmaa ja perustana jatkotoimille aloilla, joilla loukkauksia tapahtuu eniten; kehottaa komissiota kehittämään sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) luomaa ACIST-tietokantaa väärentäjiä koskevien tietojen asettamiseksi saataville ja sen varmistamiseksi, etteivät julkisia hankintoja tekevät viranomaiset osta väärennettyjä tuotteita;

50. korostaa, että teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen asiamukaisen valvonnan mahdollistamiseksi käytettävissä ja saatavilla olisi oltava kaikki kussakin tilanteessa merkitykselliset tiedot kyseessä olevasta teollis- ja tekijänoikeuksien tyypistä (esimerkiksi patentista, tavaramerkistä tai tekijänoikeudesta), oikeuksien voimassaolostatuksesta ja oikeudenomistajien henkilöllisyydestä ja että digitaalisten tiedostojen tapauksessa nämä voivat olla metatietojen muodossa;

51. kehottaa komissiota hyödyntämään täysimääräisesti seurantakeskuksen keräämiä tietoja sekä seurantakeskuksen toiminnan tuloksia, tekemään johtopäätöksiä ja ehdottamaan poliittisille päätöksentekijöille ratkaisumalleja teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamisen parantamiseksi; kehottaa komissiota raportoimaan tästä säännöllisesti parlamentille;

Tiistai 9. kesäkuuta 2015

52. huomauttaa, että on keskeisen tärkeää tarjota koulutusta alakohtaisen teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamisen kehittämiseksi kansallisella tasolla ja että seurantakeskuksella on merkittävä rooli jäsenvaltioiden viranomaisten koulutuksessa ja parhaiden käytäntöjen jakamisessa esimerkiksi kun se edistää sähköisesti saatavilla olevia kampanjoita rahalle saatavasta vastineesta ja koordinoi niitä asianomaisten virastojen ja elinten kanssa;

Teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamista käsittelevä komission asiantuntijaryhmä

53. pitää myönteisenä, että komissio on perustanut teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamista käsittelevän asiantuntijaryhmän, ja pyytää komissiota varmistamaan, että parlamentti ja tarpeen mukaan myös teollis- ja tekijänoikeuksien loukkausten eurooppalainen seurantakeskus voivat tarvittaessa osallistua tiiviimmin asiantuntijaryhmän työhön ja eritoten että sitä kehotettaisiin lähettämään asiantuntijoita ryhmän kokouksiin;

Lainsäädäntökehyksen kehitys

54. panee tyytyväisenä merkille teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamisesta annettua direktiiviä koskevan komission kertomuksen ([1]), vaikka toteaakin samalla, että eräistä kysymyksistä voi tehdä vain rajallisia johtopäätöksiä, sillä joissain jäsenvaltioissa direktiivin saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä on viivästynyt; kehottaa komissiota esittämään lisäanalyysejä direktiivin vaikutuksesta erityisesti innovointiin ja tietoyhteiskunnan kehittämiseen, kuten direktiivin 18 artiklan 1 kohdassa säädetään ja kuten parlamentti pyysi yllämainitussa 22. syyskuuta 2010 antamassaan päätöslauselmassa; muistuttaa kuitenkin, että komissio on määrittänyt muutamia muita teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamista koskevia näkökohtia, kuten välittäjien rooli oikeudenloukkausten torjunnassa, mikä voi osoittautua myös tehokkaaksi keinoksi torjua väärinkäytöksiä;

55. panee merkille, että komission kertomuksessa todetaan, että teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamista koskeva direktiivi on osin jäljessä digitaalisesta aikakaudesta eikä se riitä verkossa tapahtuvien loukkausten torjuntaan; kehottaa komissiota esittämään yksityiskohtaisen arvion nykyisen lainsäädäntökehyksen puutteista verkkotoiminnan suhteen ja tarvittaessa esittämään ehdotuksia EU:n lainsäädäntökehyksen mukauttamiseksi verkkoympäristöön; vaatii arvioimaan yksityiskohtaisesti mahdollisten ehdotusten vaikutukset;

56. panee merkille havainnon, että direktiivin joidenkin säännösten eriävät tulkinnat johtavat siihen, että direktiiviä sovelletaan eri tavalla eri jäsenvaltioissa, ja kehottaa komissiota ryhtymään toimiin kertomuksessa esiin tuotujen ongelmien ratkaisemiseksi esimerkiksi direktiiviä selkeyttämällä;

57. toistaa kehotuksensa laatia teollis- ja tekijänoikeusstrategia, johon kuuluu kattava ja verkkoympäristöön mukautettu lainsäädäntökehys teollis- ja tekijänoikeusloukkausten torjumiseksi ja jossa turvataan täysimääräisesti perusoikeudet ja -vapaudet, oikeudenmukaiset oikeudenkäynnit, suhteellisuus ja tietosuoja; katsoo, että uusille teoksille tarvitaan kiireellisesti oikeussuojaa, koska se kannustaa investointeja ja saa aikaan uusia innovaatioita;

58. korostaa, että kaiken teollis- ja tekijänoikeuslainsäädännön on heijastettava digitaalisen aikakauden kehitystä ja siinä on otettava huomioon verkkoympäristö ja eri jakelutavat siten, että taataan tasapuolinen menettely, jossa otetaan huomioon kaikkien sidosryhmien intressit ja erityisesti kuluttajien edut ja heidän oikeutensa sisältöjen saatavuuteen, samalla kun tuetaan taiteilijoita, luovan työn tekijöitä ja innovointia Euroopassa;

59. toteaa, että tarvitaan nykyaikainen kilpailua edistävä ja kuluttajaystävällinen tekijänoikeuskehys, joka tukee myös luovaa toimintaa ja innovointia varmistamalla keksijöille ja luovan työn tekijöille asianmukaisen ja turvallisen toimintaympäristön;

60. korostaa, että unionin kulttuuriala ja luovat alat ovat Euroopan sosiaalista ja taloudellista kehitystä sekä työpaikkojen luomista edistävä voima, ja muistuttaa samalla, että myös luovan työn tekijät, suunnittelijat ja tekijänoikeuksien poikkeuksia ja rajoituksia hyödyntävät instituutiot antavat huomattavan panoksen unionin talouskasvuun, innovointiin ja työpaikkojen

([1]) COM(2010)0779.

Tiistai 9. kesäkuuta 2015

luomiseen; painottaa, että tekijänoikeuksia modernisoivien lainsäädäntöaloitteiden olisi perustuttava riippumattomaan näyttöön kasvuun ja työpaikkoihin kohdistuvista vaikutuksista (etenkin kulttuurialan ja luovien alojen pk-yrityksissä), tiedon ja kulttuurin saatavuudesta sekä sen mahdollisista kustannuksista ja hyödyistä;

Kansainväliset toimitusketjut sekä tullin ja kansainvälisen yhteistyön rooli

61. painottaa tulliviranomaisten ja kansainvälisen tulliyhteistyön merkittävää roolia teollis- ja tekijänoikeusloukkausten torjunnassa rajatylittävässä kaupassa, ja korostaa tarvetta tukea ja helpottaa tullilaitosten keskinäisen yhteistoiminnan puitteissa tehtävää työtä siten, että selkeytetään toimintasääntöjä, erityisesti jotta tämän toiminnan ansiosta voidaan käytännössä tarkastaa EU:n alueen kautta kuljetettavia tavaroita;

62. kehottaa komissiota ottamaan teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamista koskevaa toimintasuunnitelmaa toteuttaessaan huomioon toimintasuunnitelmaan liittyvät aloitteet, erityisesti teollis- ja tekijänoikeuksien loukkauksien torjumiseen tähtäävän EU:n tullitoimintaohjelman sekä strategian, joka koskee teollis- ja tekijänoikeuksien suojelua ja noudattamisen varmistamista kolmansissa maissa;

63. kehottaa lisäämään markkinavalvontaa, riskienhallintaa ja tietojen jakamista tulliviranomaisten välillä kysymyksistä, jotka koskevat sitä, miten tullin olisi toimittava teollis- ja tekijänoikeuksien noudattaminen varmistamiseksi, esimerkiksi kun varastoidaan ja hävitetään oikeuksia loukkaavia tavaroita;

64. korostaa tulliviranomaisten, markkinavalvontaviranomaisten ja oikeusviranomaisten tiiviin yhteistyön, tietojenvaihdon ja asianmukaisen koulutuksen merkitystä;

Muut kysymykset

65. korostaa, että viranomaisilla on julkisten hankintojen tekijöinä keskeinen rooli kaikilla tasoilla, paikallinen, alueellinen ja kansallinen taso mukaan luettuina, ja ilmaisee tyytyväisyytensä siitä, että komissio aikoo laatia ja julkaista oppaan parhaista käytännöistä, joiden avulla kaikkien tasojen viranomaiset voivat välttää hankkimasta väärennettyjä tuotteita, sekä tehdä opasta tunnetuksi;

66. panee tyytyväisenä merkille, että komissio on ehdottanut vihreää kirjaa sidosryhmien kuulemisesta maksunpalautusjärjestelmien ja niihin liittyvien järjestelmien vaikutuksista teollis- ja tekijänoikeuksia loukkaavan kaupallisen toiminnan torjunnassa tarkoituksenaan arvioida, tarvitaanko tällä alalla konkreettisempia toimia sekä verkossa että sen ulkopuolella; katsoo, että EU:n laajuisen maksunpalautusoikeuden käyttöönotto ja soveltaminen kaikkiin tuoteväärennöksiin, jotka kuluttaja on ostanut tietämättä niiden olevan väärennöksiä, voisi hyödyttää kuluttajia ja kannustaa kauppiaita tarkistamaan tuotteiden aitouden ennen niiden myyntiin panemista;

67. pitää hyvänä, että toimintasuunnitelmassa korostetaan yhteistyötä jäsenvaltioiden kanssa, tietojen ja parhaiden käytäntöjen jakamista sekä koordinointia rajatylittävän noudattamisen varmistamisen yhteydessä;

68. korostaa, että unionin tietämyspohjaisten toimialojen innovoinnin ja kilpailukyvyn lisääminen teollis- ja tekijänoikeuksien kanssa yhteensopivalla tavalla edellyttää, että edistetään avointa tutkimusta ja tietämyksen vaihtoa, jotka on määritelty keskeisiksi myös strategioissa Globaali Eurooppa ja Eurooppa 2020;

69. korostaa, että tarvitaan tarkkoja havaintojärjestelmiä, joiden avulla voidaan nopeasti pysäyttää kaupallisessa laajuudessa tapahtuvat teollis- ja tekijänoikeusloukkaukset;

70. toteaa, että teollis- ja tekijänoikeuksien käytöstä syntyvät tulot ovat tutkimushankkeille tärkeä ulkoisen rahoituksen lähde ja täten innovoinnin, kehityksen sekä korkeakoulujen ja yritysten välisen yhteistyön moottori;

71. vaatii toteuttamaan toimintasuunnitelman pikaisesti, jotta varsinkin kulttuurialan ja luovien alojen teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamiseksi tarvittavia toimenpiteitä voidaan tarvittaessa piakkoin mukauttaa todellisten tarpeiden huomioon ottamiseksi;

Tiistai 9. kesäkuuta 2015

72. kehottaa komissiota arvioimaan kunkin toimintasuunnitelmassa esitellyn toimen täytäntöönpanoa ja raportoimaan toimista parlamentille viimeistään heinäkuussa 2016;

o

o o

73. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Keskiviikko 10. kesäkuuta 2015

P8_TA(2015)0225

EU:n ja Venäjän suhteiden tila

Euroopan parlamentin päätöslauselma 10. kesäkuuta 2015 EU:n ja Venäjän suhteiden tilasta (2015/2001(INI))

(2016/C 407/04)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon 13. joulukuuta 2012 antamansa päätöslauselman, johon sisältyvät Euroopan parlamentin suositukset neuvostolle, komissiolle ja Euroopan ulkosuhdehallinnolle neuvotteluista EU:n ja Venäjän uudesta sopimuksesta ([1]), 12. syyskuuta 2013 antamansa päätöslauselman Venäjän harjoittamasta painostuksesta itäisen kumppanuuden maita kohtaan (Vilnassa pidettävän itäisen kumppanuuden huippukokouksen yhteydessä) ([2]), 6. helmikuuta 2014 antamansa päätöslauselman EU:n ja Venäjän huippukokouksesta ([3]), 18. syyskuuta 2014 antamansa päätöslauselman Ukrainan tilanteesta sekä Euroopan unionin ja Venäjän suhteiden nykytilasta ([4]) ja 12. maaliskuuta 2015 antamansa päätöslauselman venäläisen oppositiojohtajan Boris Nemtsovin murhasta ja Venäjän demokratian tilasta ([5]),

— ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston, ulkoasiainneuvoston ja G7-maiden johtajien Ukrainan tilanteesta ja Venäjän-suhteista antamat päätelmät ja julkilausumat kuluneiden 18 kuukauden aikana,

— ottaa huomioon Minskissä 5. ja 19. syyskuuta 2014 sekä 12. helmikuuta 2015 tehdyt sopimukset ([6]),

— ottaa huomioon Naton Walesin-huippukokouksessa 5. syyskuuta 2014 annetun julkilausuman,

— ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien 27. maaliskuuta 2014 hyväksymän päätöslauselman ([7]) ja Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston 17. helmikuuta 2015 hyväksymän päätöslauselman ([8]),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,

— ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön (A8-0162/2015),

A. ottaa huomioon, että EU on vuosikausia pyrkinyt rakentamaan molempia osapuolia hyödyttävää strategista kumppanuutta Venäjän kanssa yhteisten arvojen ja periaatteiden, kuten demokratian ja oikeusvaltioperiaatteen, sekä yhteisten etujen pohjalta; ottaa huomioon, että EU on edelleen avoin tällaiselle suhteelle ja siihen johtavalle vuoropuhelulle ja toivoo voivansa palata yhteistyösuhteeseen Venäjän kanssa, kunhan Venäjän viranomaiset täyttävät kansainväliset ja oikeudelliset velvoitteensa;

B. ottaa huomioon, että vastauksena Venäjän vuonna 2008 Georgiaan kohdistamaan alueellisen koskemattomuuden loukkaukseen ja edelleen jatkuvaan miehitykseen georgialaisilla Abhasian ja Tshkinvalin alueilla/Etelä-Ossetiassa sekä vuoden 2008 tulitaukosopimuksesta johtuvien Venäjän velvoitteiden noudattamatta jättämiseen – ja niistä huolimatta – EU päätti lisätä yhteistyötä jatkaakseen toimintaa Venäjän kanssa niin, että molemmat osapuolet hyötyvät; ottaa huomioon, että rajoittavien toimenpiteiden sijasta on syvemmän yhteistyön kehittämiseksi käynnistetty ja syvennetty eräitä aloitteita, kuten yhteisiä alueita koskeva aloite, nykyaikaistamista koskeva kumppanuus, neuvottelut EU:n ja Venäjän välisestä uudesta sopimuksesta ja ihmisoikeusvuoropuhelu;

([1]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0505.
([2]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0383.
([3]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0101.
([4]) Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2014)0025.
([5]) Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0074
([6]) Kolmen osapuolen yhteysryhmän tapaamisissa aikaansaatuja tuloksia koskevan pöytäkirjan, joka allekirjoitettiin 5. syyskuuta 2014 ja Minskin sopimusten täytäntöönpanotoimenpiteitä koskevan paketin, joka hyväksyttiin 12. helmikuuta 2015.
([7]) YK:n yleiskokouksen päätöslauselma A/RES/68/262 Ukrainan alueellisesta koskemattomuudesta.
([8]) YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselma S/RES/2202(2015).

Keskiviikko 10. kesäkuuta 2015

C. ottaa huomioon, että Venäjä on – Krimin itseensä laittomasti liittämällä (teko, jonka EU on jyrkästi tuominnut ja jota ei tulla tunnustamaan) ja käymällä Ukrainaa vastaan sotaa, johon venäläiset sotilas- ja turvallisuusyksiköt suoraan ja epäsuorasti osallistuvat, ja tahallaan suvereenin ja riippumattoman naapurivaltion vakautta horjuttaen – syvästi vahingoittanut suhteitaan EU:hun vaarantamalla Euroopan turvallisuutta koskevat keskeiset periaatteet loukkaamalla rajoja ja rikkomalla kansainvälisiä sitoumuksiaan, erityisesti Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjasta, Helsingin päätösasiakirjasta, Budapestin muistiosta, uutta Eurooppaa koskevasta vuoden 1990 Pariisin peruskirjasta ja kahdenvälisestä ystävyyttä, yhteistyötä ja kumppanuutta koskevasta sopimuksesta johtuvia sitoumuksiaan; ottaa huomioon, että Krimin ja Itä-Ukrainan humanitaarinen tilanne on heikentynyt huomattavasti ja tuhansia ihmishenkiä on menetetty;

D. ottaa huomioon, että Venäjä osallistuu suoraan tai epäsuorasti useisiin naapurialueidensa kuten Transnistrian, Etelä-Ossetian, Abhasian ja Vuoristo-Karabahin jäätyneisiin konflikteihin, jotka aiheuttavat vakavaa haittaa kyseisten naapurimaiden kehitykselle ja vakaudelle ja niiden lähentymiselle Euroopan unioniin;

E. ottaa huomioon, että Venäjän federaatio on laatinut mustan listan, jolla on 89 EU-poliitikkoa ja -virkamiestä, muun muassa nykyisiä ja entisiä Euroopan parlamentin jäseniä, joiden pääsy Venäjälle evätään;

F. ottaa huomioon, että Venäjä – hyvien naapuruussuhteiden hengen ja kansainvälisen oikeuden, sääntöjen ja standardien vastaisesti – on toteuttanut tahallisesti toimia, joilla se pyrkii horjuttamaan naapureittaan laittomilla kauppasaarroilla tai tekemällä lähentymissopimuksia separatististen tai irtautuneiden alueiden kanssa ja jotka perustuvat Venäjän oppiin, jonka mukaan sillä on oikeus suojella venäläisiä maanmiehiään ulkomailla;

G. ottaa huomioon, että vastauksena Krimin Venäjään laittomalle liittämiselle ja Ukrainaa vastaan käynnistettyyn hybridisotaan EU on päättänyt asteittain tiukentuvista rajoittavista toimenpiteistä; ottaa huomioon, että vastauksena Venäjän aggressioon moni muu maa on päättänyt samanlaisista pakotteista;

H. ottaa huomioon, että pitkällä aikavälillä on pyrittävä EU:n ja Venäjän rakentavaan suhteeseen molempien osapuolten etujen mukaisesti, jotta voidaan vastata yhteisiin maailmanlaajuisiin haasteisiin, joita ovat muun muassa ilmastonmuutos, uusi teknologinen kehitys sekä terrorismin, äärimmäisyysliikkeiden ja järjestäytyneen rikollisuuden torjunta; ottaa huomioon, että EU:n ja Venäjän yhteistyö on tuottanut positiivisia tuloksia eräillä aloilla kuten pohjoisessa ulottuvuudessa ja rajatylittävässä yhteistyössä; ottaa huomioon, että Venäjä on toiminut rakentavasti Irania koskevissa viime aikojen neuvotteluissa;

I. ottaa huomioon, että näitä rajoittavia ja kohdennettuja toimenpiteitä ei ole suunnattu Venäjän kansaa vastaan, vaan tiettyjä Venäjän johtoon liittyviä henkilöitä ja yrityksiä vastaan, jotka hyödyntävät suoraan talous- ja puolustusalalla nykyistä pattitilannetta Ukrainan kanssa, ja niillä pyritään muuttamaan Venäjän politiikkaa ja toimia, jotka kohdistuvat yhteisiin naapurialueisiimme; ottaa huomioon, että Itä-Ukrainan vakauden horjuttamista koskevat pakotteet olisi poistettava heti, kun Venäjä on pannut kokonaan täytäntöön Minskin sopimusten määräykset; ottaa huomioon, että näitä pakotteita tiukennetaan, jos Venäjä päättää jatkaa suoraan tai epäsuorasti Ukrainan vakauden horjuttamista ja sen alueellisen koskemattomuuden vahingoittamista; ottaa huomioon, että Krimin laittomaan Venäjään liittämiseen liittyvät pakotteet säilytetään siihen asti, kunnes niemimaa on palautettu Ukrainalle;

J. ottaa huomioon, että Venäjän federaatio on Euroopan neuvoston ja Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön täysjäsenenä sekä YK:n ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen allekirjoittajamaana sitoutunut noudattamaan demokratian, oikeusvaltion ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen periaatteita; ottaa huomioon, että EU on vankkumatta tukenut Venäjän liittymistä ja osallistumista erilaisiin kansainvälisiin organisaatioihin ja foorumeihin, kuten G8-maihin, G20-maihin ja Maailman kauppajärjestöön; ottaa huomioon, että Venäjän sisällyttäminen näihin elimiin on luonut jännitteitä siksi, että Venäjä on toistuvasti rikkonut sääntöjä esimerkiksi siten, että se on jättänyt noudattamatta Maailman kauppajärjestön normeja ja velvoitteita (määräämällä useita syrjiviä toimenpiteitä yksittäisiä EU:n jäsenvaltioita ja muita naapurustonsa maita vastaan) ja jättänyt panematta täytäntöön yli tuhat Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomiota eikä ole turvannut perustavia ihmisoikeuksia; ottaa huomioon, että EU:n ja Venäjän väliset ihmisoikeuskeskustelut eivät ole tuottaneet konkreettisia tuloksia;

K. ottaa huomioon, että oikeusvaltioperiaate on yksi Euroopan unionin perustavaa laatua olevista periaatteista ja tarkoittaa sekä demokratian ja ihmisoikeuksien kunnioittamista että myös kansainvälisen oikeuden noudattamista, sen varmistamista, että lakien noudattamista ja soveltamista valvotaan asianmukaisesti ja sitä, että oikeuslaitos on riippumaton ja puolueeton; katsoo, että nämä vaatimukset eivät täyty Venäjällä, jossa viranomaiset eivät huolehdi oikeusvaltion periaatteiden ja perusoikeuksien kunnioittamisesta ja jossa poliittiset oikeudet, kansalaisvapaudet ja tiedotusvälineiden vapaus ovat heikentyneet viime vuosina; toteaa, että viime aikoina on annettu säädöksiä, joissa on tulkinnanvaraisia säännöksiä, joilla opposition ja kansalaisyhteiskunnan toimijoiden toimintaa rajoitetaan entisestään; ottaa huomioon, että äskettäin säädetty laki, jolla kriminalisoidaan niin sanottu homoseksuaalinen propaganda, on lisännyt homofobista ja homo- ja biseksuaalisiin sekä trans- ja intersukupuolisiin henkilöihin (HLBTI-henkilöihin) kohdistuvaa väkivaltaa ja vihapuhetta, joihin viranomaiset eivät ole puuttuneet; ottaa huomioon, että Krimin laittoman Venäjään liittämisen jälkeen ihmisoikeuksien, mukaan lukien ilmaisun-, kokoontumis- ja yhdistymisvapauden kunnioittaminen on heikentynyt vakavasti niemimaalla ja että tämä vaikuttaa erityisesti Krimin tataariyhteisöön;

L. ottaa huomioon, että huomattava oppositiojohtaja Aleksei Navalny asetettiin syytteeseen ja tuomittiin käyttäen tekaistuja todisteita ja että häntä on jatkuvasti peloteltu ja häiritty muun muassa vangitsemalla hänen veljensä; ottaa huomioon, että hänen johtamaansa edistyspuoluetta on estetty osallistumasta seuraaviin parlamenttivaaleihin; ottaa huomioon, että Ukrainan parlamentin jäsentä Nadija Savtšenkoa pidetään laittomasti vankeudessa Venäjällä, millä rikotaan kansainvälistä oikeutta;

M. ottaa huomioon, että korruptioindeksissä Venäjän federaatio on sijalla 136 kaikkiaan 175 maasta, minkä vuoksi Venäjä herättää vakavaa huolta kansainvälisen korruption ja rahanpesun osalta, mikä puolestaan on uhka unionin talouksille ja niiden eheydelle;

N. ottaa huomioon, että Venäjä käy aktiivisesti hybridisotaa ja on siten tarkoituksellisesti sumentanut sotilaallisen ja puolisotilaallisen sekä poliittisen aktivismin toiminnan rajoja;

O. ottaa huomioon, että tiedotusvälineiden vapautta maailmassa mittaavassa indeksissä 2014 Venäjän federaatio sijoittui 148:ksi 180:sta; ottaa huomioon, että valtion valvonnassa olevien tiedotusvälineiden rahoitusta on laajennettu ja lisätty merkittävästi; ottaa huomioon, että ihmisoikeuksien puolustajien, riippumattomien kansalaisyhteiskunnan järjestöjen, poliittisten vastustajien, riippumattomien tiedotusvälineiden ja tavallisten kansalaisten aloitteita ja toimia rajoitetaan tai vaikeutetaan usein; ottaa huomioon, että tila ilmaista itsenäisiä ja moniarvoisia mielipiteitä on kaventunut ja jatkuvasti uhattuna; ottaa huomioon, että eurooppalainen demokratiarahasto käsittelee venäläisten tiedotusvälineiden moniarvoisuutta, ja huomauttaa, että rahastoa ja sen kumppaneita kehotetaan kehittämään uusia tiedotusvälineisiin liittyviä aloitteita;

P. ottaa huomioon, että venäläisten suihkuhävittäjien vastuuton toiminta lähellä EU:n ja Naton jäsenvaltioiden ilmatilaa uhkaa siviililentojen turvallisuutta ja saattaa vaarantaa unionin ilmatilan turvallisuuden; ottaa huomioon, että Venäjä on suorittanut laajamittaisia provosoivia sotilasoperaatioita EU:n välittömässä läheisyydessä ja että julkisuuteen on tuotu Venäjän armeijan uhkauksia jopa ydinasehyökkäyksistä; ottaa huomioon, että Venäjä on keskeyttänyt osallistumisensa tavanomaisten aseiden rajoittamisesta käytäviin TAE-sopimusneuvotteluihin ja rikkonut keskipitkän matkan ohjusten poistamista koskevaa INF-sopimusta;

Q. ottaa huomioon, että energia, joka on tärkeässä ja strategisessa asemassa EU:n ja Venäjän välisissä suhteissa, on Venäjän ulkopolitiikan keskeinen väline; ottaa huomioon, että ulkoisia paineita koskeva EU:n kestävyys voidaan saavuttaa monipuolistamalla energiatoimituksia ja vähentämällä riippuvuutta Venäjästä; katsoo, että EU:n on toimittava yksimielisesti ja osoitettava vahvaa sisäistä solidaarisuutta energiaturvallisuutta koskevissa kysymyksissä;

R. ottaa huomioon, että Venäjän federaatio on aktiivisesti edistänyt Euraasian talousunionia; toteaa, että tätä taloudellisen yhdentymisen hanketta ei pidä katsoa kilpailuksi Euroopan unionin kanssa;

1. muistuttaa, että Venäjän suora ja epäsuora osallistuminen aseelliseen konfliktiin Ukrainassa ja Krimin laiton liittäminen Venäjään yhdessä Georgian alueellisen koskemattomuuden loukkaamisen, eurooppalaisten naapurien taloudellisen pakottamisen ja poliittisen epävakauttamisen kanssa merkitsevät demokraattisten periaatteiden ja perusarvojen sekä kansainvälisen oikeuden tarkoituksellista loukkaamista; katsoo, että tämän vuoksi EU ei voi palata hoitamaan

Keskiviikko 10. kesäkuuta 2015

asioita niin kuin mitään ei olisi tapahtunut ja että EU:lla ei ole muuta vaihtoehtoa kuin arvioida kriittisesti uudelleen suhteitaan Venäjään muun muassa siten, että laaditaan mahdollisimman nopeasti pehmeään voimaan perustuva valmiussuunnitelma, jotta voidaan vastata Venäjän aggressiiviseen ja hajaantumista aiheuttavaan politiikkaan, ja kattava suunnitelma EU:n tulevista suhteista Venäjään ja kumppaneihin Itä-Euroopassa; korostaa, että Ukrainan konflikti voidaan ratkaista ainoastaan poliittisesti;

2. painottaa tässä yhteydessä, että Venäjää ei Krimiä ja Itä-Ukrainaa koskevien toimiensa takia enää voida kohdella eikä pitää strategisena kumppanina; panee merkille, että strategisten kumppanuuksien on perustuttava keskinäiseen luottamukseen ja kansainvälisen oikeuden kunnioittamiseen siten, että otetaan huomioon demokratia, valtioiden itsemääräämisoikeus ja vapaus valita sisäinen perustuslaillinen järjestys ja ulkopoliittinen suunta, valtioiden rajojen loukkaamattomuus, oikeusvaltio, ihmisoikeudet ja kansainvälisen diplomatian ja kaupan periaatteet;

3. on erittäin huolissaan siitä, että Venäjä on nyt avoimesti asettunut asemaan, jossa se toimii kansainvälisen demokraattisen yhteisön ja sen lakiin perustuvan järjestyksen kilpailijana, eikä vähiten siten, että se pyrkii piirtämään uudelleen Euroopan sisäisiä rajoja; pitää huolestuttavana Venäjällä viime vuosina kehittynyttä oppositioaktivisteihin, ihmisoikeuksien puolustajiin, vähemmistöihin ja naapurikansoihin kohdistuvaa vihan ilmapiiriä sekä ihmisoikeustilanteen ja oikeusvaltion heikentymistä; tuomitsee kritiikkiä esittävien vainoamisen väkivallalla, oikeudenkäynneillä, vangitsemisilla ja muilla valtion käyttämillä toimilla;

4. tuomitsee tämän EU-poliitikkojen ja -virkamiesten Venäjälle pääsyä koskevan mielivaltaisen kiellon, ja korostaa, että Venäjän johto rikkoo toistuvasti kansainvälistä oikeutta ja yleismaailmallisia normeja sekä estää avoimuutta; katsoo, että tällainen kielto on haitallinen ja vahingoittaa jo valmiiksi heikkoja kommunikaatioyhteyksiä unionin ja Venäjän välillä; korostaa, että kyseisille poliitikoille ja virkamiehille olisi ilmoitettava, miksi heidän pääsynsä Venäjälle evätään, ja heillä olisi oltava oikeus hakea tällaiseen päätökseen muutosta riippumattomassa tuomioistuimessa;

5. katsoo, että pitkällä aikavälillä rakentava ja ennustettava suhde EU:n ja Venäjän välillä on mahdollinen ja molempia osapuolia hyödyttävä, erityisesti kun otetaan huomioon olemassa olevat poliittiset, kaupalliset sekä liikenne- ja energia-alan suhteet, ihmisten väliset suhteet esimerkiksi Erasmus+-ohjelman ja viisumivapautta koskevien yhteisten toimien ([1]) kautta, rajatylittävä yhteistyö, ilmastonmuutos, ympäristö ja alakohtainen yhteistyö; ottaa huomioon, että vastavuoroiset pakotteet vahingoittavat molempia talouksia, että on käsiteltävä yhteisiä maailmanlaajuisia haasteita ja etuja ja että Euroopan turvallisuutta koskevien näkemysten jakautumista aiheuttava luonne voidaan muuttaa lisäämällä vuoropuhelua; pitää tässä yhteydessä myönteisenä EU:n ja Venäjän yhteistyön positiivisia tuloksia useilla aloilla, kuten terrorismin, äärimmäisyysliikkeiden ja järjestäytyneen rikollisuuden torjunnassa, pohjoisen ulottuvuuden kumppanuudessa, ydinneuvotteluissa Iranin kanssa ja Lähi-idän rauhanprosessissa; kehottaa Venäjää osallistumaan rakentavalla tavalla Syyrian konfliktia koskevan ratkaisun etsimiseen;

6. painottaa, että EU:n ja Venäjän suhteiden on vastedes perustuttava kansainvälisen oikeuden kunnioittamiseen ja vuoropuheluun, jonka avulla EU olisi valmis käynnistämään uudelleen yhteistyön Venäjän viranomaisten kanssa useilla yhteisen edun mukaisilla erityisalueilla; painottaa, että yhteistyön jatkaminen edellyttää, että Venäjä kunnioittaa Ukrainan alueellista koskemattomuutta ja itsemääräämisoikeutta, Krimi mukaan lukien, soveltaa täysimääräisesti Minskin sopimuksia (joihin sisältyy Ukrainan viranomaisten täydellinen rajavalvonta, Venäjän joukkojen ja aseiden pois vetäminen ehdoitta ja kapinallisryhmille annettavan tuen välitön lopettaminen) ja lopettaa vakautta horjuttavat sotilaalliset ja turvallisuuteen liittyvät toimet EU:n jäsenvaltioiden rajoilla; korostaa, että Etyj on osoittanut kykenevänsä osallistumaan kriisin ratkaisemiseen; korostaa, että tällaista mahdollisesti uudistunutta yhteistyötä ei saa toteuttaa kansainvälisten periaatteiden, unionin arvojen, normien ja kansainvälisten sitoumusten kustannuksella; painottaa, että EU:n on selvästi määriteltävä Venäjään kohdistamansa odotukset, erityisesti kansainvälisen oikeuden ja sopimusvelvoitteiden kunnioittamisen osalta toimien ennustettavana kumppanina sekä toimenpiteet, joita se aikoo toteuttaa 31. joulukuuta 2015 jälkeen, jos Venäjä ei kunnioita sitoumuksiaan (tai aiemmin, jos kehitys kentällä on vakavaa) ja EU:n tarjoama uudelleen käynnistettävä yhteistyö, jos Venäjä noudattaa sitoumuksiaan; painottaa, että tällaisessa yhteistyössä olisi noudatettava täysimääräisesti kansainvälisiä ihmisoikeusnormeja;

([1]) Yhteiset toimet sekä Venäjän että Euroopan unionin kansalaisten lyhytaikaisen matkustamisen viisumivapauden toteuttamiseksi.

Keskiviikko 10. kesäkuuta 2015

7. kiittää jäsenvaltioita niiden osoittamasta solidaarisuudesta ja yhtenäisyydestä suhteessa Krimin laittomaan Venäjään liittämiseen ja Venäjän suoraan osallistumiseen sotaan Ukrainassa, vastatoimien hyväksymisen ja laajentamisen sallimiseen ja sitoutumiseen Minskin sopimusten täysimääräiseen täytäntöönpanoon; kehottaa jäsenvaltioita pitämään tämän yhtenäisyyden säilyttämisen ehdottomana painopisteenä ja pidättymään kahdenvälisistä suhteista ja sopimuksista, jotka voisivat haitata tätä yhtenäisyyttä tai joita voitaisiin pitää yhtenäisyyttä haittaavina; toistaa, että jäsenvaltioiden sekä ehdokasvaltioiden välinen toimien yhtenäisyys ja solidaarisuus ovat oleellisen tärkeitä sille, että varmistetaan EU:n politiikkojen uskottavuus, legitiimisyys ja tehokkuus ja EU:n kyky sietää ulkoisia haasteita ja paineita, samalla kun edistetään syvempää ja yhteistyöhön perustuvaa suhdetta itäisiin kumppanimaihin;

8. painottaa tässä yhteydessä, että EU:n yhdentymisen ja sen sisäisten ja ulkoisten politiikkojen yhtenäisyyden syventäminen on keskeisessä asemassa EU:n yhtenäisemmän, vaikuttavamman ja menestyksekkäämmän ulko- ja turvallisuuspolitiikan kannalta myös Venäjää kohtaan; kehottaa siksi jäsenvaltioita jatkamaan ja tehostamaan toimiaan, joilla pyritään tehokkaasti poistamaan päätöksenteon pullonkaulat ja lujittamaan yhteisiä politiikkoja myös ehdokasvaltioiden kanssa erityisesti kaupan, rahoituspalvelujen ja -transaktioiden, muuttoliikkeen, energian, ulkoisten rajojen hallinnan, tiedottamisen ja verkkoturvallisuuden aloilla;

9. toistaa EU:lle ja sen jäsenvaltioille kehotuksensa hyödyntää täysimääräisesti Lissabonin sopimuksen määräyksiä ja välineitä, jotta voidaan tehostaa unionin yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan tulevaisuuteen suuntautuvaa ja strategista luonnetta; on lisäksi täysin vakuuttunut siitä, että ihmisoikeuksien keskeinen asema EU:n ulkoisen toiminnan kaikissa näkökohdissa on edellytys sille, että EU:ta arvostetaan uskottavana globaalina toimijana;

10. toistaa olevansa vakuuttunut siitä, että energiapolitiikalla on merkittävä osa EU:n ulkopolitiikassa; antaa siksi lujan tukensa vahvan Euroopan energiaunionin pikaiselle luomiselle ja erityisesti kansallisten energiaverkkojen yhteenliittämiselle, jotta voidaan vähentää yksittäisten jäsenvaltioiden huomattavaa riippuvuutta ulkoisista energiantoimittajista, erityisesti Venäjästä; on vakuuttunut siitä, että eurooppalaisen solidaarisuuden haasteet ja heikkoudet voidaan voittaa ja että yksittäisten jäsenvaltioiden ja ehdokasvaltioiden altistumista energian käyttämiselle poliittisen ja diplomaattisen painostuksen välineenä voidaan vastustaa tehokkaasti ainoastaan soveltamalla täysimääräisesti EU:n energialainsäädäntöä ja erityisesti panemalla täytäntöön kolmas energiapaketti ja saattamalla valmiiksi vapaat, avoimet, integroidut, synkronoidut, energiatehokkaat (asianmukainen osuus uusiutuvaa energiaa) ja kestävät unionin energian sisämarkkinat, joilla toimitukset ovat monipuolisia ja joilla kilpailulainsäädäntöä on sovellettava yksiselitteisesti; kehottaa EU:ta tarjoamaan riittävää tukea niille energiayhteisön sopimuspuolille, jotka ovat sitoutuneet EU:n energia-alan säännöstön täytäntöönpanoon, jotta voidaan parantaa niiden neuvotteluasemaa ulkoisiin energiantoimittajiin nähden;

11. painottaa, että on tarpeen ja tärkeää keskeyttää puolustusyhteistyö Venäjän kanssa sen aggressiivisen asenteen vuoksi, ja kehottaa jäsenvaltioita ja ehdokasvaltioita pidättymään päätöksistä, jotka vaarantaisivat tämän yhteisen kannan; katsoo siksi, että vaikka Venäjän kanssa tehdyt puolustusyhteistyötä koskevat sopimukset ovat luonteeltaan kahdenvälisiä, niitä olisi arvioitava huolellisesti unionin tasolla, jotta voidaan määritellä asian- ja johdonmukainen lähestymistapa; panee tässä suhteessa merkille EU:n ja Naton yhteistyön merkityksen;

12. on erittäin huolissaan median ja internetin vapauden yhä lisääntyvistä rajoituksista, verkkomedian kiristyvästä valvonnasta, puolueettoman uutisoinnin tukahduttamisesta ja journalismin normien rapautumisesta Venäjällä sekä ulkomailla olevan venäjänkielisen yleisön saatavilla olevan tiedon lisääntyvästä keskittymisestä valtion omistamien tiedotusvälineiden käsiin; tuomitsee sen, että ukrainalaisten ja tataarien tv-kanavien lähetystoiminta on kielletty Krimillä;

13. toistaa kehotuksensa Venäjän propagandan analyysi- ja seurantavalmiuksien kehittämisestä ja parantamisesta erityisesti venäjän kielellä, jotta voidaan tunnistaa tarkoituksellisesti puolueellinen tiedottaminen EU:n eri kielillä sekä vastata siihen nopeasti ja asianmukaisesti; kehottaa komissiota varaamaan viipymättä riittävän rahoituksen konkreettisia hankkeita varten, joilla torjutaan Venäjän propagandaa ja väärää tietoa EU:n sisällä ja ulkopuolella ja tarjotaan objektiivista tietoa itäisten kumppanimaiden yleisölle, ja kehittämään asianmukaisia välineitä strategista viestintää varten; pitää tässä yhteydessä myönteisenä 20. maaliskuuta 2015 pidetyn Eurooppa-neuvoston päätelmiä toimintasuunnitelmasta Venäjän harhaanjohtavien tiedotuskampanjoiden torjumiseksi; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita suunnittelemaan myös koordinoidun mekanismin, jolla kerätään, seurataan ja raportoidaan tietoja – taaten näiden toimien läpinäkyvyyden – Venäjän antamasta taloudellisesta, poliittisesta ja teknisestä tuesta poliittisille puolueille ja muille organisaatioille EU:n sisällä, jotta voidaan arvioida Venäjän sekaantumista ja vaikutusta poliittiseen elämään ja yleiseen mielipiteeseen EU:ssa ja itäisissä kumppanimaissa, ja toteuttamaan asianmukaisia toimenpiteitä;

Keskiviikko 10. kesäkuuta 2015

14. on erittäin huolestunut siitä, että viime aikoina Venäjän valtion valvonnassa olevissa tiedotusvälineissä kirjoitetaan ja tulkitaan uudelleen 1900-luvun tapahtumia, kuten Molotov–Ribbentrop-sopimuksen ja sen salaisten pöytäkirjojen allekirjoittaminen, sekä käytetään valikoivaa historiallista kerrontaa poliittisessa propagandassa;

15. on erittäin huolissaan Venäjän johdon hyväksymistä yhä intensiivisemmistä kontakteista ja yhteistyöstä Euroopan populististen, fasististen ja äärioikeistoon kuuluvien puolueiden ja Venäjän kansallismielisten joukkojen välillä; tiedostaa, että se merkitsee vaaraa EU:n demokraattiselle ja oikeusvaltioon perustuvalle arvojärjestelmälle; kehottaa tässä yhteydessä EU:n elimiä ja jäsenvaltioita torjumaan näiden ”kansallismielisten internationaalien” uhkaavan muodostumisen;

16. on erittäin huolestunut siitä, että Venäjä tukee radikaalin ja äärimielisen aineksen toimintaa ja rahoittaa sitä EU:n jäsenvaltioissa; suhtautuu äärioikeiston äskettäin Pietarissa järjestämään kokoontumiseen loukkauksena niiden miljoonien venäläisten muistoa kohtaan, jotka uhrasivat henkensä maailman pelastamiseksi natsivallalta;

17. kehottaa EU:ta tukemaan hankkeita, joilla pyritään edistämään ja kehittämään korkeita journalistisia normeja, tiedotusvälineiden vapautta sekä puolueetonta ja luotettavaa tiedottamista Venäjällä ja lakkauttamaan propaganda EU:ssa ja itäisissä kumppanuusmaissa; kehottaa komissiota antamaan käyttöön asianmukaista rahoitusta aloitteille, joilla kehitetään korkealaatuisia venäjänkielisiä vaihtoehtoja Venäjän valtion hallitsemille tiedotusvälineille, jotta voidaan tarjota venäjää puhuvalle yleisölle uskottavia ja riippumattomia tiedon lähteitä;

18. toistaa, että oikeusvaltioperiaatteen tinkimätön kunnioittaminen on EU:n ydinperiaate ja kulmakivi, ja kehottaa soveltamaan sitä tiukasti, nopeasti ja ehdottomasti, jos tapahtuu mikä tahansa sääntöjen rikkominen; kehottaa komissiota samalla päättäväisyydellä soveltamaan vapaan ja oikeudenmukaisen kilpailun periaatetta sisämarkkinoilla, myös Gazpromia vastaan käytävässä oikeudenkäynnissä; katsoo, että EU:n ja sen jäsenvaltioiden on kiinnitettävä enemmän huomiota siihen, että Venäjän on suhtauduttava rakentavasti jäsenyyteensä Maailman kauppajärjestössä ja noudatettava täysimääräisesti jäsenyydestä johtuvia sitoumuksia muun muassa lopettamalla perusteettomat kaupan rajoitukset ja takaamalla syrjimätön pääsy Venäjän markkinoille;

19. kehottaa Venäjää toimimaan täydessä yhteistyössä kansainvälisen yhteisön kanssa lennon MH17 pudottamista koskevissa tutkimuksissa ja tuomitsee kaikki yritykset tai päätökset armahduksen myöntämisestä niille, jotka on todettu syyllisiksi, tai heidän syytteeseen asettamisensa viivästyttämisestä; kehottaa uudelleen Venäjää palauttamaan viipymättä Smolenskissa maahan syöksyneen Puolan hallituksen lentokoneen mustat laatikot; kehottaa kaikkia EU:n toimielimiä ottamaan nämä pyynnöt esiin kaikissa kahdenvälisissä kontakteissa Venäjän viranomaisten kanssa;

20. kehottaa Venäjän federaation hallitusta tunnustamaan HLBTI-henkilöihin kohdistuvaa väkivaltaa ja ahdistelua koskevan ongelman laajuuden ja vakavuuden, sitoutumaan toimien toteuttamiseen tällaisten väärinkäytöksien lopettamiseksi ja kumoamaan 29. kesäkuuta 2013 annetun lain N:o 135-FZ (”homopropagandalaki”) säännökset, joilla kielletään HLBTI-suhteita koskeva tiedotus; kehottaa ulkosuhdehallintoa, komissiota ja EU:n jäsenvaltioita ottamaan esille homofobiaa ja HLBTI-henkilöihin kohdistuvaa väkivaltaa koskevat kysymykset asiaankuuluvien venäläisten virkamiehien kanssa järjestetyissä tapaamisissa, myös korkeimmalla tasolla; kehottaa ulkosuhdehallintoa, komissiota ja EU:n jäsenvaltioita kesäkuussa 2013 annettujen EU:n suuntaviivojen mukaisesti edistämään ja suojaamaan HLBTI-henkilöiden kaikkia ihmisoikeuksia sekä edistämään kaikenlaisen HLBTI-henkilöihin kohdistuvan väkivallan torjumista auttamalla väkivallan uhreja ja takaamalla heille oikeussuojan, tukemalla kansalaisyhteiskunnan ja hallituksien aloitteita, jotka koskevat väkivaltatapauksien seurantaa, ja kouluttamalla lainvalvontahenkilöstöä;

21. ilmaiseen syvän huolestumisensa ihmisoikeuksia, mukaan lukien ilmaisunvapautta, yhdistymis- ja kokoontumisvaputta koskevien oikeudet ja HLBTI-henkilöiden oikeudet, koskevan tilanteen sekä oikeusvaltion kunnioittamisen heikentymisestä Venäjällä ja Krimillä laittoman Venäjään liittämisen jälkeen ja pitää tässä yhteydessä mielessä, että yhteiskunta rikastuu aidon ja riippumattoman kansalaisyhteiskunnan kehittymisen kautta; tuomitsee jyrkästi hallituksen jatkuvan toisinajattelijoiden tukahduttamisen, jonka kohteena ovat riippumattomat kansalaisjärjestöt ja joka tapahtuu niin sanotun ”ulkomaisia agentteja koskevan lain” avulla, ja aktivistien, poliittisten vastustajien ja hallituksen arvostelijoiden jatkuvan ja monitahoisen painostamisen; kiinnittää erityistä huomiota Anna Politkovskajan, Natalia Estemirovan, Boris Nemtsovin, Sergei Magnitskin, Alexander Litvinenkon ja muiden murhiin; vaatii tutkimaan asianmukaisesti ja riippumattomasti kaikki poliittisten aktivistien, journalistien ja ilmiantajien murhat ja saattamaan syylliset oikeuden eteen ja osoittamaan siten, että rankaisemattomuutta torjutaan tinkimättä, ja harkitsemaan kohdennettuja rajoittavia

toimenpiteitä, jos tehdyt tutkimukset eivät ole kansainvälisten normien mukaisia; kehottaa jälleen neuvostoa täyttämään sitoumuksensa näiden periaatteiden puolustamisesta ja hyväksymään varapuheenjohtajan / korkean edustajan esityksestä, joka on tehtävä viipymättä, rajoittavia toimia niitä virkamiehiä kohtaan, jotka olivat mukana hyvin dokumentoidussa Magnitskin tapauksessa; korostaa, että Venäjän velvollisuus ihmisoikeuksien ja oikeusvaltion normien noudattamiseen johtuu suoraan sen jäsenyydestä YK:ssa, Euroopan neuvostossa ja Etyjissä;

22. painottaa, että on tärkeää antaa jatkuvaa poliittista ja taloudellista tukea riippumattoman kansalaisyhteiskunnan aktivisteille, ihmisoikeusaktivisteille, bloggaajille, riippumattomalle medialle, avoimesti näkemyksensä esittäville tutkijayhteisön jäsenille ja julkisuuden henkilöille ja kansalaisjärjestöille, jotta voidaan edistää demokraattisia arvoja, perusvapauksia ja ihmisoikeuksia Venäjällä ja miehitetyllä Krimillä; kehottaa komissiota suunnittelemaan kunnianhimoisempaa taloudellista apua Venäjän kansalaisyhteiskunnalle olemassa olevista ulkoisista rahoitusvälineistä; kehottaa EU:ta ojentamaan kätensä niille Venäjän virkamiehille ja kansalaisyhteiskunnan organisaatioille, jotka ovat taipuvaisia kehittämään kumppanuuteen ja yhteistyöhön perustuvan näkemyksen poliittisista ja diplomaattisista suhteista EU:n kanssa; korostaa, että on mahdollisuuksien mukaan edistettävä ihmisten välisiä yhteyksiä ja suhteiden nykytilasta huolimatta säilytettävä voimakas vuoropuhelu ja yhteistyö EU:n ja Venäjän opiskelijoiden ja tutkijoiden, kansalaisyhteiskuntien ja paikallisviranomaisten välillä, jotta lievennetään jännitteitä ja parannetaan keskinäistä ymmärrystä;

23. kehottaa komissiota esittämään lainsäädäntöä, jolla varmistetaan erityisesti unionin ulkopuolisten poliittisten tai taloudellisten toimijoiden osalta niiden unionin poliittisille puolueille antaman poliittisen rahoituksen ja muun rahoituksen läpinäkyvyys kaikilta osin Euroopan neuvoston suosituksen mukaisesti;

24. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Euroopan ulkosuhdehallinnolle, Venäjän federaation hallitukselle ja parlamentille sekä itäisten kumppanimaiden hallituksille ja parlamenteille.

Keskiviikko 10. kesäkuuta 2015

P8_TA(2015)0226

OLAFin valvontakomitean vuotuinen toimintakertomus 2014

Euroopan parlamentin päätöslauselma 10. kesäkuuta 2015 Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) valvontakomitean vuotuisesta toimintakertomuksesta 2014 (2015/2699(RSP))

(2016/C 407/05)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon 11. syyskuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 883/2013 Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta ([1]),

— ottaa huomioon 29. huhtikuuta 2015 tekemänsä päätöksen vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2013, pääluokka III – Komissio ja toimeenpanovirastot ([2]),

— ottaa huomioon 3. huhtikuuta 2014 tekemänsä päätöksen vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2012, pääluokka III – Komissio ja toimeenpanovirastot ([3]),

— ottaa huomioon 3. heinäkuuta 2013 antamansa päätöslauselman aiheesta ”Vuosikertomus 2011 EU:n taloudellisten etujen suojaamisesta – Petostentorjunta” ([4]),

— ottaa huomioon 11. maaliskuuta 2015 antamansa päätöslauselman aiheesta ”Vuosikertomus 2013 EU:n taloudellisten etujen suojaamisesta – Petostentorjunta” ([5]),

— ottaa huomioon OLAFin valvontakomitean (jäljempänä valvontakomitea) toimintakertomuksen 2014,

— ottaa huomioon OLAFin tutkimusten keston valvontaa koskevan valvontakomitean lausunnon nro 4/2014 ”Control of the duration of investigations conducted by the European Anti-fraud Office”,

— ottaa huomioon OLAFin vastauksen valvontakomitean lausuntoon nro 4/2014,

— ottaa huomioon OLAFin ulkoista raportointia tutkimusten kestosta koskevan valvontakomitean raportin nro 5/2014 ”OLAF external reporting on the duration of investigations”,

— ottaa huomioon OLAFin vastauksen valvontakomitean lausuntoon nro 5/2014,

— ottaa huomioon OLAFin tutkinnallisen riippumattomuuden turvaamista koskevan valvontakomitean raportin nro 1/2014 ”Safeguarding OLAF’s investigative independence”,

— ottaa huomioon valvontakomitean suosituksia ja niiden toteuttamista OLAFissa koskevan valvontakomitean raportin nro 2/2014 ”Implementation by OLAF of the Supervisory Committee’s recommendations”,

— ottaa huomioon tapausten avaamista OLAFissa koskevan valvontakomitean raportin nro 3/2014 ”Opening of cases in OLAF in 2012”,

— ottaa huomioon OLAFin vastauksen valvontakomitean raporttiin N:o 3/2014,

— ottaa huomioon valvontakomitean muistion valvontakomitean analyysista OLAFin tutkintapolitiikan painopistealueita vuonna 2015 koskevasta luonnoksesta,

— ottaa huomioon OLAFin valvontakomitean toimintakertomuksen vuodelta 2013,

---

([1]) EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1.
([2]) Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0118.
([3]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0287.
([4]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0318.
([5]) Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0062.

— ottaa huomioon OLAFin sisäisen menettelyn perustamista valitusten käsittelyä varten koskevan valvontakomitean lausunnon nro 2/2013 ”Establishing an internal OLAF procedure for complaints”,

— ottaa huomioon OLAFin tutkintapolitiikan painopistealueita koskevan valvontakomitean lausunnon nro 1/2014 ”OLAF Investigation Policy Priorities”,

— ottaa huomioon tapausten valintaa OLAFissa koskevan valvontakomitean lausunnon nro 2/2024 ”Case selection in OLAF”,

— ottaa huomioon valvontakomitean huomiot OLAFin tutkimusmenettelyistä,

— ottaa huomioon valvontakomitean vuoden 2012 suositukset,

— ottaa huomioon Euroopan petostentorjuntaviraston valvontakomitean tehtävää, valtuuksia ja tavoitteita käsittelevän valvontakomitean asiakirjan ”Mission, competences and objectives of the Supervisory Committee of the European Anti-Fraud Office – Mid-term strategy (2014 2015)”,

— ottaa huomioon valvontakomitean työjärjestelyt OLAFin kanssa,

— ottaa huomioon komissiolle ja neuvostolle OLAFin valvontakomitean vuotuisesta toimintakertomuksesta 2014 esitetyt kysymykset (O-000060/2015 – B8-0553/2015, O-000061/2015 – B8-0554/2015 ja O-000066/2015 – B8-0555/2015),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 128 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 4 kohdan,

A. ottaa huomioon, että vuotuisessa toimintakertomuksessa vuodelta 2014 OLAFin valvontakomitea totesi, että OLAFin uudelleenorganisoinnin aikana (1. helmikuuta 2012) 423 tapausta otettiin tutkittavaksi samana päivänä OLAFin pääjohtajan yksin tekemällä päätöksellä; toteaa, että valvontakomitea tuli analyysinsä perusteella siihen johtopäätökseen, että i) OLAF ei toteuttanut asianmukaista arviointia mitään valvontakomitean analysoimia tapauksia koskevista tiedoista, ii) useimmissa tapauksissa ei ollut jälkeäkään arvioinnista ja iii) OLAFin pääjohtaja käynnisti kaikkia kyseisiä tapauksia koskevat tutkimukset ilman, että oli etukäteen olemassa riittävän vakavaa epäilyä unionin taloudellisia etuja vahingoittavasta petoksesta, lahjonnasta tai muusta laittomasta toiminnasta, mikä on ristiriidassa tuolloin voimassa olleiden OLAFin tutkimuksen käynnistämistä koskevien lakisääteisten vaatimusten kanssa;

B. toteaa, että valvontakomitea on tiedonannoissaan EU:n toimielimille osoittanut, että asetuksen (EU, Euratom) N:o 883/2013 17 artiklan 5 kohdassa säädetystä selkeästä velvoitteesta huolimatta OLAFin pääjohtaja ei raportoinut valvontakomitealle vuonna 2014 niistä OLAFin suosituksista, joita ei ollut pantu täytäntöön;

C. toteaa, että valvontakomitea antoi toimikautensa ensimmäisellä puoliskolla OLAFille 50 suositusta, joista ainoastaan kahdeksan pantiin kokonaan täytäntöön, kuusi osittain, yhden täytäntöönpano on kesken ja 20:tä suositusta ei ole pantu täytäntöön, ja toteaa, että 15 tapauksessa valvontakomitea ei kyennyt todentamaan täytäntöönpanoa tarpeeksi kattavan tiedon puutteen vuoksi;

D. ottaa huomioon, että OLAFin luonnosta tutkintapolitiikan painopistealueiksi vuonna 2015 koskevassa valvontakomitean muistiossa todettiin, että OLAF ei ollut ottanut huomioon valvontakomitean lausunnossa nro 1/2014 annettuja kolmea suositusta: i) OLAFin pääjohtaja ei ollut antanut ohjeita asetuksesta (EU, Euratom) N:o 883/2013 johtuvien valintaperusteiden soveltamisesta (resurssien tehokas käyttö, suhteellisuus/toissijaisuus, lisäarvo) ja sen sijaan, että hän olisi tarkastellut uudelleen taloudellisia indikaattoreita mukauttaakseen ne rahoitusohjelmien todellisuuteen, hän on lakannut kokonaan soveltamasta niitä; ii) vuoden 2015 tutkintapolitiikan painopistealueita koskevassa luonnoksessa otettiin nähtävästi huomioon useita sidosryhmien asiakirjoja, mutta niiden kanssa ei näytä käydyn vuoropuhelua taloudellisista indikaattoreista eikä mahdollisesta niiden tapausten seurannasta, joissa oli riittävästi aihetta petosepäilyyn mutta joita ei ollut käsitelty tutkintapolitiikan painopistealueita tai valintaperusteita koskevien periaatteiden noudattamisen vuoksi; iii) OLAFin pääjohtaja ei ollut toimittanut valvontakomitealle aikaisempien tutkintapolitiikan painopistealueiden täytäntöönpanoa koskevaa arviointia eikä yhteenvetoa sidosryhmien antamasta palautteesta, vaikka oli aiemmin sitoutunut sen tekemään;

E. toteaa, että valvontakomitea on toistuvasti korostanut, ettei se pysty valvomaan OLAFin riippumattomuutta, tutkimustehtävää, prosessuaalisten takeiden soveltamista eikä tutkimusten kestoa, koska se ei saa tähän tarvittavia tietoja;

Keskiviikko 10. kesäkuuta 2015

F. ottaa huomioon, että valvontakomitea on todennut, että sen valvontatehtävän tehokkuutta koskevan ongelman ydin ei ole työjärjestelyjen puutteellinen täytäntöönpano vaan valvontakomitean roolia koskeva perustavaa laatua oleva näkemysero valvontakomitean ja OLAFin pääjohtajan välillä;

G. toteaa, että se on edellä mainituissa päätöslauselmissaan vuosikertomuksista 2011 ja 2013 aiheesta "EU:n taloudellisten etujen suojaaminen – Petostentorjunta" vaatinut parantamaan valvontakomitean kykyä hoitaa tehtävänsä;

H. toteaa, että valvontakomitea on useaan otteeseen kehottanut EU:n toimielimiä joko vahvistamaan sen toimivaltaa, erityisesti mahdollistamalla täysimääräisen tutustumisoikeuden OLAFin käsittelemiä tapauksia koskeviin asiakirjoihin, tai toteuttamaan muita toimia OLAFin vastuuvelvollisuuden varmistamiseksi;

I. ottaa huomioon, että OLAFin pääjohtaja sitoutui maaliskuussa 2014 ilmoittamaan valvontakomitealle kerran vuodessa saatujen valitusten lukumäärän, niiden käsittelyaikataulun ja sen, onko ne luokiteltu perustelluiksi vai ei; toteaa kuitenkin, että valvontakomitea ei ole saanut mitään tällaista tietoa;

J. ottaa huomioon, että asetuksessa (EU, Euratom) N:o 883/2013 vahvistettiin valvontakomitean roolia OLAFin tutkimusten keston seurannassa; toteaa, että vaikka OLAF on muodollisesti noudattanut velvoitettaan raportoida säännöllisesti valvontakomitealle tutkimuksista, jotka kestävät yli 12 kuukautta, valvontakomitea tuli lausunnossaan nro 4/2014 Euroopan petostentorjuntaviraston tutkimusten keston valvonnasta siihen johtopäätökseen, että sen saamat tiedot eivät olleet riittäviä, jotta se olisi pystynyt valvomaan asianmukaisesti ja tehokkaasti OLAFin tutkimusten kestoa;

K. toteaa, että valvontakomitean lausunnossa nro 5/2014 OLAFin ulkoisesta raportoinnista tutkimusten kestosta tultiin siihen johtopäätökseen, että tutkimuksen kestoa koskevan OLAFin raportoinnin perusteella ei ole saatu kattavaa kuvaa sen tutkinnallisesta suorituskyvystä; ottaa huomioon, että OLAF totesi vuotuisessa kertomuksessaan, että tutkimukset saatetaan päätökseen nopeammin, mutta valvontakomitea päätteli puolestaan, että OLAFin tutkimusten tulosten parantuminen johtui uusien laskentamenetelmien käyttöönotosta;

L. toteaa, että OLAFin tutkinnallisen riippumattomuuden turvaamista koskevassa valvontakomitean raportissa nro 1/2014 kehotettiin selventämään OLAFin roolia komission tupakka-alaan liittyvän petostentorjuntapolitiikan täytäntöönpanossa;

M. ottaa huomioon, että valvontakomitea on kahtena perättäisenä vuonna vuotuisessa toimintakertomuksessaan ilmaissut huolensa OLAFin osallistumista komission selvitysyhteisön kokouksiin koskevan avoimuuden puutteesta ja siitä johtuvasta OLAFin tutkinnallisen riippumattomuuden vaarantumisesta;

N. toteaa, että valvontakomitea on kehottanut EU:n toimielimiä kiinnittämään huomiota tarpeeseen panna täytäntöön asetuksen (EU, Euratom) N:o 883/2013 vaatimukset valvontakomitean sihteeristön toiminnan riippumattomuudesta;

O. toteaa, että valvontakomitea on esittänyt seuraavat neljä perusedellytystä sihteeristönsä toiminnan riippumattomuuden varmistamiseksi: i) sihteeristön päällikön rekrytointi, arviointi ja ylentäminen perustuvat valvontakomitean päätöksiin, ii) sihteeristön päällikkö kuuluu ylempien johtajien kategoriaan; iii) sihteeristön päällikkö vastaa henkilöstönsä rekrytoinnista, arvioinnista ja ylennyksistä, iv) sihteeristön talousarvion täytäntöönpano kuuluu sihteeristön päällikön tehtäviin;

P. toteaa, että se on tarkastellut OLAFin vastauksia parlamentille toimitettuihin valvontakomitean raportteihin ja lausuntoihin;

1. korostaa voimakkaasti OLAFin vastuuta noudattaa tutkimuksen käynnistämistä koskevia lakisääteisiä vaatimuksia; muistuttaa, että samana päivänä käynnistetyistä 423 tapauksesta vain 8,4 prosenttia päätökseen saaduista tapauksista johti suositusten antamiseen; kehottaa valvontakomiteaa seuraamaan säännöllisesti lakisääteisten vaatimusten noudattamista;

2. viittaa edellä mainittuun 29. huhtikuuta 2015 antamaansa päätöslauselmaan vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2013 ja kehottaa OLAFia perustelemaan viipymättä tapaukset, joissa se ei ole pannut täytäntöön valvontakomitean suosituksia;

Keskiviikko 10. kesäkuuta 2015

3. pitää valitettavana, että valvontakomitea katsoi mahdottomaksi päättää, oliko tutkintapolitiikan painopistealueet määritelty asianmukaisesti ja oliko niiden täytäntöönpanolla ollut myönteisiä vai kielteisiä seurauksia petosten ja lahjonnan torjunnalle;

4. pitää valitettavana, ettei valvontakomitea ole kyennyt toteuttamaan tehtäväänsä täysimääräisesti; viittaa edellä mainittuihin vuosikertomuksia 2011 ja 2013 EU:n taloudellisten etujen suojaamisesta (petostentorjunta) koskeviin päätöslauselmiinsa ja pyytää komissiota ryhtymään toimenpiteisiin, jotta voidaan parantaa valvontakomitean kykyä valvoa OLAFin riippumattomuutta, tutkimustehtävää, prosessuaalisten takeiden soveltamista sekä tutkimusten kestoa vaarantamatta kuitenkaan OLAFin riippumattomuutta;

5. kehottaa komissiota helpottamaan OLAFin ja valvontakomitean välisiä neuvotteluja laatimalla 31. joulukuuta 2015 mennessä toimintasuunnitelman, jolla on tarkoitus muuttaa työjärjestelyjä siten, että luodaan työympäristö, jossa valvontakomitea voi toteuttaa tehtäväänsä; katsoo, että tarkistetuissa työjärjestelyissä olisi selvennettävä valvontakomitean tehtävää kaikille kyseisille osapuolille; toteaa, että valvontaelimen sihteeristö on valvottavan elimen (hallinnollisen) valvonnan alaisuudessa;

6. kehottaa OLAFin pääjohtajaa noudattamaan sitoumustaan ilmoittaa valvontakomitealle saatujen valitusten lukumäärä, niiden käsittelyn oikea-aikaisuus ja se, onko ne luokiteltu perustelluiksi vai ei;

7. kehottaa OLAFia noudattamaan asianomaisia lakisääteisiä vaatimuksia, jotta valvontakomitea voi hoitaa yhden tärkeimmistä tehtävistään, joka koskee OLAFin tutkimusten keston valvontaa;

8. pitää kuitenkin ilahduttavana, että OLAF ja valvontakomitea ovat alkaneet tehdä yhteistyötä, jotta parannetaan OLAFin valvontakomitealle antamia tietoja ja yli 12 kuukautta kestäviä tutkimuksia koskevien raporttien sisältöä;

9. toteaa, että vuoden 2014 lopussa 134 tutkijasta 13 (10 prosenttia) oli nimitetty tupakka- ja väärennösyksikköön ja 44 (33 prosenttia) maatalous- ja rakennerahastoista vastaaviin yksiköihin, joiden osuus oli 86 prosenttia kyseessä olevista taloudellisista eduista (1,9 miljardia euroa); suosittelee tästä syystä, että OLAF harkitsee uudelleen resurssien jakoa;

10. on huolissaan avoimuudesta, joka liittyy OLAFin osallistumiseen komission selvitysyhteisön kokouksiin;

11. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle, jäsenvaltioiden parlamenteille sekä OLAFin valvontakomitealle.

Keskiviikko 10. kesäkuuta 2015

P8_TA(2015)0227

Unkarin tilanne

Euroopan parlamentin päätöslauselma 10. kesäkuuta 2015 Unkarin tilanteesta (2015/2700(RSP))

(2016/C 407/06)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) ja erityisesti sen johdanto-osan toisen, neljännen, viidennen, kuudennen ja seitsemännen kappaleen,

— ottaa huomioon erityisesti SEU-sopimuksen 2 artiklan, 3 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan, 6 artiklan ja 7 artiklan samoin kuin SEU-sopimuksen ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) perusoikeuksien kunnioittamista, edistämistä ja suojaamista Euroopan unionissa koskevat artiklat,

— ottaa huomioon 7. joulukuuta 2000 hyväksytyn Euroopan unionin perusoikeuskirjan, josta annettiin juhlallinen julistus 12. joulukuuta 2007 Strasbourgissa ja joka tuli voimaan yhdessä Lissabonin sopimuksen kanssa joulukuussa 2009,

— ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 1, 2 ja 19 artiklan,

— ottaa huomioon ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamista koskevan Euroopan neuvoston yleissopimuksen kolmannentoista pöytäkirjan kuolemanrangaistuksen poistamisesta kaikissa olosuhteissa,

— ottaa huomioon ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamista koskevan yleissopimuksen (ECHR), Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännön sekä Euroopan neuvoston parlamentaarisen yleiskokouksen, ministerikomitean, ihmisoikeusvaltuutetun sekä Venetsian komission yleissopimukset, suositukset, päätöslauselmat, mietinnöt ja raportit,

— ottaa huomioon 3. heinäkuuta 2013 antamansa päätöslauselman perusoikeustilanteesta: standardit ja käytännöt Unkarissa (16. helmikuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin päätöslauselman mukaisesti) ([1]),

— ottaa huomioon 27. helmikuuta 2014 antamansa päätöslauselman perusoikeuksien tilanteesta Euroopan unionissa (2012) ([2]),

— ottaa huomioon 11. maaliskuuta 2014 annetun komission tiedonannon ”Uusi EU:n toimintakehys oikeusvaltioperiaatteen vahvistamiseksi” (COM(2014)0158),

— ottaa huomioon Euroopan neuvoston ihmisoikeusvaltuutetun 16. joulukuuta 2014 antaman raportin vierailustaan Unkariin 1.–4. heinäkuuta 2014,

— ottaa huomioon Euroopan unionin neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden 16. joulukuuta 2014 hyväksymät päätelmät oikeusvaltioperiaatteen kunnioittamisen varmistamisesta,

— ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan 22. tammikuuta 2015 järjestämän kuulemisen Unkarin ihmisoikeustilanteesta,

— ottaa huomioon demokratiaa, oikeusvaltioperiaatetta ja perusoikeuksia koskevaa EU:n kehystä käsitelleessä Euroopan parlamentin täysistuntokeskustelussa 11. helmikuuta 2015 esitetyt neuvoston ja komission julkilausumat,

— ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnassa 7. toukokuuta 2015 käydyn keskustelun puheenjohtajakokouksen 30. huhtikuuta 2015 tekemästä päätöksestä, joka koskee mahdollisia vaikutuksia, joita jäsenvaltiolle ja sen oikeuksille ja asemalle Euroopan unionin jäsenenä aiheutuu, jos se päättää palauttaa kuolemanrangaistuksen,

---

([1]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0315.
([2]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0173.

Keskiviikko 10. kesäkuuta 2015

— ottaa huomioon Unkarin tilannetta käsitelleessä Euroopan parlamentin täysistuntokeskustelussa 19. toukokuuta 2015 esitetyt neuvoston ja komission julkilausumat,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan 2 ja 4 kohdan,

A. ottaa huomioon, että unionin perustana olevat arvot ovat ihmisarvon kunnioittaminen, vapaus, kansanvalta, tasa-arvo, oikeusvaltio ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen, vähemmistöihin kuuluvien oikeudet mukaan luettuina, ja että nämä ovat jäsenvaltioille yhteisiä arvoja yhteiskunnassa, jolle on ominaista moniarvoisuus, syrjimättömyys, suvaitsevaisuus, oikeudenmukaisuus, yhteisvastuu sekä naisten ja miesten tasa-arvo (SEU-sopimuksen 2 artikla);

B. ottaa huomioon, että Euroopan unionin perusoikeuskirjassa kielletään kaikenlainen syrjintä, joka perustuu sukupuoleen, rotuun, ihonväriin tai etniseen taikka yhteiskunnalliseen alkuperään, geneettisiin ominaisuuksiin, kieleen, uskontoon tai vakaumukseen, poliittisiin tai muihin mielipiteisiin, kansalliseen vähemmistöön kuulumiseen, varallisuuteen, syntyperään, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen tai muuhun sellaiseen seikkaan;

C. toteaa, että kuolemanrangaistuksen poistaminen on EU-jäsenyyden edellytys ja että EU:lla on voimakas ja periaatteellinen kuolemanrangaistuksen vastainen kanta ja että kuolemanrangaistuksen poistaminen on sen ihmisoikeuspolitiikan keskeinen tavoite;

D. toteaa, että oikeus turvapaikkaan taataan pakolaisten oikeusasemaa koskevan 28. heinäkuuta 1951 tehdyn Geneven yleissopimuksen ja siihen liitetyn 31. tammikuuta 1967 tehdyn pöytäkirjan määräysten sekä SEU-sopimuksen ja SEUT-sopimuksen mukaisesti;

E. ottaa huomioon, että Euroopan unionin perusoikeuskirja ja Euroopan ihmisoikeussopimus on sisällytetty kokonaisuudessaan Unkarin perustuslakiin; toteaa, että Unkarin viimeaikaiset tapahtumat ovat kuitenkin herättäneet huolta Unkarin tilanteesta;

F. ottaa huomioon, että Unkarin pääministeri Viktor Orbán antoi Unkarin äskettäisten tapahtumien jälkeen 28. huhtikuuta 2015 lausunnon, jonka mukaan kuolemanrangaistuksesta olisi aloitettava julkinen keskustelu; ottaa huomioon, että Euroopan parlamentin puhemies Martin Schulz antoi 30. huhtikuuta 2015 lehdistötiedotteen, jossa hän ilmoitti Viktor Orbánin vakuuttaneen, että Unkarin hallitus ei suunnittele mitään toimia kuolemanrangaistuksen palauttamiseksi ja että maa aikoo noudattaa kaikkia EU:n perussopimuksia ja kaikkea EU-lainsäädäntöä; toteaa, että Viktor Orbán antoi kuitenkin samansuuntaisia lausuntoja maan yleisradion haastattelussa 1. toukokuuta 2015 lisäten vielä, että kuolemanrangaistuksen palauttamista koskevan päätöksen olisi kuuluttava jäsenvaltioiden yksinomaisen toimivallan piiriin, ja poiketen siten EU:n perussopimusten määräyksistä;

G. panee merkille, että Unkarin hallitus käynnisti toukokuussa 2015 julkisen kuulemisen maahanmuutosta, ja toteaa, että se on järjestänyt aikaisemmin samanlaisia kuulemisia muista aiheista; toteaa, että julkinen kuuleminen voi olla hallituksille tärkeä ja arvokas väline, joka auttaa niitä kehittämään sellaisia politiikkoja, joilla on kansalaisten tuki; toteaa, että esitettyjä kysymyksiä on arvosteltu siitä, että ne ovat johdattelevia ja retorisia ja niissä luodaan suora yhteys muuttoliikkeen ja turvallisuusuhkien välille;

H. ottaa huomioon, että kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnassa käydyssä keskustelussa enemmistö poliittisista ryhmistä oli yhtä mieltä siitä, että kuolemanrangaistuksen palauttaminen ja julkisessa kuulemisessa esitetyt kysymykset ovat mahdottomia hyväksyä;

I. ottaa huomioon, että Unkarin tilannetta käsitelleessä Euroopan parlamentin täysistuntokeskustelussa 19. toukokuuta 2015 esittämässään julkilausumassa Euroopan unionin neuvoston puheenjohtajavaltio ilmoitti, että neuvosto ei ollut keskustellut Unkarin tilanteesta eikä sillä ollut siten virallista kantaa asiaan;

J. toteaa, että pyrittäessä ratkaisemaan Unkarin nykyistä tilannetta ei pitäisi poimia esiin yksittäistä jäsenvaltiota tai hallitusta vaan olisi pyrittävä huolehtimaan kaikkiin unionin toimielimiin ja etenkin perussopimusten noudattamista valvovaan komissioon kohdistuvasta yhteisestä velvoitteesta varmistaa, että kaikissa jäsenvaltioissa noudatetaan perussopimuksia ja unionin perusoikeuskirjaa ja sovelletaan niiden määräyksiä;

Keskiviikko 10. kesäkuuta 2015

1. korostaa kantanaan olevan, että kuolemanrangaistus on vastoin unionin perustana olevia arvoja eli ihmisarvon kunnioittamista, vapautta, kansanvaltaa, tasa-arvoa, oikeusvaltiota ja ihmisoikeuksien kunnioittamista ja että sen vuoksi jokainen kuolemanrangaistuksen uudelleen käyttöön ottava jäsenvaltio rikkoisi perussopimuksia ja unionin perusoikeuskirjaa; toteaa ehdottomana kantanaan, että kuolemanrangaistuksen poistaminen on perusoikeuksien kehittämisen kulmakivi Euroopassa;

2. muistuttaa, että SEU-sopimuksen 2 artiklassa tarkoitettujen arvojen räikeä loukkaaminen jossakin jäsenvaltiossa johtaisi sopimuksen 7 artiklassa tarkoitettuun menettelyyn;

3. tuomitsee Unkarin pääministerin Viktor Orbánin toistuvat lausunnot, joilla hän on pyrkinyt herättämään keskustelua kuolemanrangaistuksen mahdollisesta palauttamisesta ja vaalinut ja lietsonut siten ajatusta, joka on räikeässä ristiriidassa unionin perustana olevien arvojen kanssa; panee näin ollen merkille Viktor Orbánin lausunnon, jonka mukaan Unkarissa ei oteta uudelleen käyttöön kuolemanrangaistusta, ja korostaa, että hallituksen päämiehenä pääministeri on velvollinen edistämään unionin arvoja ja näyttämään muille esimerkkiä;

4. toteaa, että jäsenvaltioilla on täysivaltainen oikeus järjestää kansallisia kuulemisia; muistuttaa kuitenkin, että kuulemisten olisi kuvastettava hallitusten valmiutta vastuulliseen hallintoon, jonka päämääränä on demokraattisten poliittisten ratkaisujen takaaminen ja eurooppalaisten perusarvojen kunnioittaminen;

5. tuomitsee Unkarin hallituksen käynnistämän maahanmuuttoa koskevan julkisen kuulemisen sekä siihen liittyvän koko maan kattavan mainostaulukampanjan ja korostaa, että kyseinen, Unkarissa maahanmuutosta ja terrorismista käynnistetty kuuleminen on sisällöltään ja kieleltään erittäin harhaanjohtava, asenteellinen ja epätasapainoinen ja että siinä luodaan asenteellinen mielleyhtymä muuttoliikkeen ja turvallisuusuhkien suorasta yhteydestä; huomauttaa, että verkkokyselyn vastauksiin on liitettävä henkilötietoja ja vastaajan on siten paljastettava poliittiset mielipiteensä, mikä on vastoin tietosuojaa koskevia sääntöjä; kehottaa tämän vuoksi perumaan tämän kuulemisen;

6. pitää valitettavana, että julkisessa kuulemisessa syytetään unionin toimielimiä ja niiden toimia ottamatta huomioon, että jäsenvaltioilla on myös vastuunsa näistä asioista; muistuttaa, että jäsenvaltiot ovat täysimääräisesti mukana unionin lainsäädäntöprosessissa;

7. kehottaa kaikkia jäsenvaltioita osallistumaan rakentavalla tavalla nykyiseen keskusteluun Euroopan muuttoliikeagendasta, joka vaikuttaa sekä sisä- ja ulkopoliittisiin että kehityspoliittisiin toimiin, jotka on pantava täytäntöön EU:ssa;

8. katsoo, että kaikkien jäsenvaltioiden on lainsäädäntö- ja hallintokäytännöissään noudatettava täysin unionin lainsäädäntöä ja että kaiken lainsäädännön, minkä tahansa unionin jäsenvaltion tai ehdokasmaan primaarioikeus mukaan lukien, on heijastettava eurooppalaisia perusarvoja – demokratian periaatteet, oikeusvaltio ja perusoikeudet – ja oltava niiden mukaista;

9. pitää valitettavana, että neuvosto ei ole reagoinut Unkarin uusimpiin tapahtumiin, ja arvostelee jäsenvaltioita siitä, että ne eivät ole sitoutuneet varmistamaan oikeusvaltioperiaatteen kunnioittamista siten kuin 16. joulukuuta 2014 hyväksytyissä Euroopan unionin neuvoston päätelmissä edellytettiin; kehottaa Euroopan unionin neuvostoa ja Eurooppa-neuvostoa käymään keskustelua ja hyväksymään päätelmiä Unkarin tilanteesta viipymättä;

10. panee merkille, että nämä viimeaikaiset tapahtumat ovat herättäneet menneen vuoden aikana huolta oikeusvaltiota, demokratiaa ja perusoikeuksia koskevien periaatteiden noudattamisesta Unkarissa ja että tilanne kokonaisuutena katsoen saattaa synnyttää oikeusvaltioperiaatteeseen kohdistuvan järjestelmäuhan;

11. kehottaa komissiota käynnistämään oikeusvaltioperiaatteen vahvistamista koskevan EU:n toimintakehyksen ensimmäisen vaiheen ja aloittamaan siten välittömästi perusteellisen valvontaprosessin, joka koskee demokratian, oikeusvaltion ja perusoikeuksien tilannetta Unkarissa ja jossa arvioidaan unionin perustana olevien, SEU-sopimuksen 2 artiklassa tarkoitettujen arvojen mahdollista systeemistä, vakavaa loukkaamista, myös erinäisten demokratian, oikeusvaltion ja perusoikeuksien tilaa heikentävien toimenpiteiden yhteisvaikutusta, samoin kuin sitä, onko jäsenvaltiossa syntymässä oikeusvaltioperiaatteeseen kohdistuva järjestelmäuhka, josta voisi kehittyä SEU-sopimuksen 7 artiklassa tarkoitettu vakavan loukkauksen selvä vaara; pyytää komissiota raportoimaan asiasta parlamentille ja neuvostolle ennen syyskuuta 2015;

12. kehottaa komissiota antamaan ehdotuksen sellaisen demokratiaa, oikeusvaltiota ja perusoikeuksia koskevan unionin järjestelmän perustamisesta, jonka avulla tarkastellaan kaikkien jäsenvaltioiden allekirjoittamien perussopimusten ja perusoikeuskirjan noudattamista ja täytäntöönpanoa ja joka perustuu yhteisiin ja objektiivisiin indikaattoreihin, sekä tekemään vuosittain valikoimatta ja tasavertaisesti puolueettoman arvioinnin, johon sisältyy EU:n perusoikeusviraston tekemä arviointi, perusoikeuksien, demokratian ja oikeusvaltioperiaatteen noudattamisen tilanteesta kaikissa jäsenvaltioissa sekä esittämään asianmukaisia sitovia korjausmekanismeja, jotta voidaan korjata vallitsevat puutteet ja mahdollistetaan automaattinen ja vaiheittainen puuttuminen oikeusvaltioperiaatteeseen ja perusoikeuksiin kohdistuviin loukkauksiin jäsenvaltiotasolla; kehottaa kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokuntaa antamaan panoksensa tämän ehdotuksen suunnitteluun ja laatimiseen tekemällä asiasta vuoden loppuun mennessä hyväksyttävän valiokunta-aloitteisen lainsäädäntömietinnön;

13. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komissiolle, neuvostolle, Unkarin presidentille, hallitukselle ja parlamentille, jäsenvaltioiden ja ehdokasmaiden hallituksille ja parlamenteille, Euroopan unionin perusoikeusvirastolle, Euroopan neuvostolle ja Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestölle.

Keskiviikko 10. kesäkuuta 2015

P8_TA(2015)0228

Turkkia koskeva vuoden 2014 edistymiskertomus

Euroopan parlamentin päätöslauselma 10. kesäkuuta 2015 Turkkia koskevasta komission vuoden 2014 edistymiskertomuksesta (2014/2953(RSP))

(2016/C 407/07)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission laatiman Turkkia koskevan vuoden 2014 edistymiskertomuksen (SWD(2014)0307),

— ottaa huomioon 8. lokakuuta 2014 annetun komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle ”Laajentumisstrategia ja vuosien 2014 ja 2015 tärkeimmät haasteet” (COM(2014)0700),

— ottaa huomioon aikaisemmat päätöslauselmansa ja erityisesti 10. helmikuuta 2010 Turkkia koskevasta vuoden 2009 edistymiskertomuksesta ([1]), 9. maaliskuuta 2011 Turkkia koskevasta vuoden 2010 edistymiskertomuksesta ([2]), 29. maaliskuuta 2012 Turkkia koskevasta vuoden 2011 edistymiskertomuksesta ([3]), 18. huhtikuuta 2013 Turkkia koskevasta vuoden 2012 edistymiskertomuksesta ([4]), 13. kesäkuuta 2013 Turkin tilanteesta ([5]), 12. maaliskuuta 2014 Turkkia koskevasta vuoden 2013 edistymiskertomuksesta ([6]), 13. marraskuuta 2014 Turkin jännitteitä aiheuttavista toimista Kyproksen talousalueella ([7]) ja 15. tammikuuta 2015 ilmaisunvapaudesta Turkissa ([8]) antamansa päätöslauselmat,

— ottaa huomioon 15. huhtikuuta 2015 antamansa päätöslauselman armenialaisten kansanmurhan satavuotismuistopäivästä ([9]),

— ottaa huomioon 3. lokakuuta 2005 hyväksytyn Turkin neuvottelukehyksen,

— ottaa huomioon 18. helmikuuta 2008 tehdyn neuvoston päätöksen 2008/157/EY Turkin tasavallan liittymiskumppanuuden periaatteista, ensisijaisista tavoitteista ja ehdoista ([10]) (”liittymiskumppanuus”) sekä aiemmat, vuosina 2001, 2003 ja 2006 tehdyt neuvoston päätökset liittymiskumppanuudesta,

— ottaa huomioon 14. joulukuuta 2010, 5. joulukuuta 2011, 11. joulukuuta 2012, 25. kesäkuuta 2013, 24. lokakuuta 2014 ja 16. joulukuuta 2014 annetut neuvoston päätelmät,

— ottaa huomioon Euroopan ihmisoikeussopimuksen 46 artiklan, jonka mukaan sopimuspuolet sitoutuvat noudattamaan Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen lopullisia tuomioita asioissa, joiden osapuolina ne ovat,

— ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan,

— ottaa huomioon 28. maaliskuuta 2014 annetun Maailmanpankin raportin EU:n ja Turkin välisen tulliunionisopimuksen arvioinnista (”Evaluation of the EU-Turkey Customs Union”),

— ottaa huomioon komission laatiman kertomuksen Turkin edistymisestä viisumivapauden toteuttamista koskevien vaatimusten täyttämisessä (COM(2014)0646),

---

([1]) EUVL C 341 E, 16.12.2010, s. 59.
([2]) EUVL C 199 E, 7.7.2012, s. 98.
([3]) EUVL C 257 E, 6.9.2013, s. 38.
([4]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0184.
([5]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0277.
([6]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0235.
([7]) Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2014)0052.
([8]) Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0014.
([9]) Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0094.
([10]) EUVL L 51, 26.2.2008, s. 4.

Keskiviikko 10. kesäkuuta 2015

— ottaa huomioon Kati Pirin ulkoasiainvaliokunnassa tekemän työn Turkkia koskevana pysyvänä esittelijänä,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan 2 kohdan,

A. toteaa, että liittymisneuvottelut Turkin kanssa käynnistettiin 3. lokakuuta 2005 ja että tällaisten neuvottelujen aloittaminen on lähtölaukaus pitkälle ja tulokseltaan avoimelle prosessille, joka perustuu oikeudenmukaiseen ja tiukkaan ehdollisuuteen ja sitoumukseen toteuttaa uudistuksia;

B. toteaa, että EU on edelleen sitoutunut laajentumaan lisää, koska se on avain rauhan, demokratian, turvallisuuden ja vaurauden edistämiseen Euroopassa; ottaa huomioon, että kukin ehdokasvaltio arvioidaan sen omien ansioiden perusteella, ja että tältä pohjalta komissio ei odota unioniin liittyvän uusia jäsenvaltioita tämän vaalikauden aikana;

C. ottaa huomioon, että Turkki on sitoutunut Kööpenhaminan arviointiperusteiden täyttämiseen, riittäviin ja tehokkaisiin uudistuksiin, hyviin naapuruussuhteisiin ja asteittaiseen EU:n lainsäädäntöön mukautumiseen; toteaa, että nämä pyrkimykset olisi nähtävä Turkin mahdollisuutena lujittaa toimielimiään ja jatkaa demokratisointi- ja nykyaikaistamisprosessiaan;

D. ottaa huomioon, että Freedom Housen lehdistön ja median vapautta koskevan luokituksen perusteella Turkilla ei ole vapaata lehdistöä ja internetin vapaus on vain osittainen;

E. ottaa huomioon, että Toimittajat ilman rajoja – järjestö luokitteli Turkin vuonna 2014 yhdeksi niistä valtioista, joissa toimittajat joutuivat eniten kärsimään uhkauksista ja fyysisistä hyökkäyksistä;

F. katsoo, että EU-jäsenyyden olisi oltava edelleen Turkin uudistusten kiintopisteenä;

G. ottaa huomioon, että Kööpenhaminan arviointiperusteiden täyttyminen kokonaisuudessaan ja EU:n integraatiokyvyn ylläpitäminen joulukuun 2006 Eurooppa-neuvoston päätelmien mukaisesti ovat edelleen EU:hun liittymisen perusta;

H. toteaa, että oikeusvaltion periaatteiden noudattaminen, mukaan luettuina erityisesti toimivallan jako, korruption ja järjestyneen rikollisuuden torjunta, kokoontumisvapaus ja vapaus osoittaa rauhanomaisesti mieltä, sananvapaus ja tiedotusvälineiden vapaus, naisten oikeudet, uskonnonvapaus, (kansallisiin) vähemmistöihin kuuluvien henkilöiden oikeudet ja heikommassa asemassa olevien väestöryhmien, kuten romanien sekä homojen, lesbojen, biseksuaalien, transihmisten ja intersukupuolisten henkilöiden (HLBTI), syrjinnän torjunta on keskeistä liittymisprosessissa;

I. ottaa huomioon, että komissio totesi tiedonannossaan ”Laajentumisstrategia ja vuosien 2014 ja 2014 pääasialliset haasteet”, että Turkki on EU:n strateginen kumppani taloutta ja energiaturvallisuutta koskevissa kysymyksissä ja että yhteistyö Turkin kanssa ulkopolitiikkaa koskevissa kysymyksissä on ratkaisevan tärkeää; toteaa, että samassa tiedonannossa komissio ilmaisi olevansa huolissaan perusoikeuksien suojasta, oikeuslaitoksen riippumattomuudesta, oikeusvaltion periaatteista sekä kokoontumis- ja sananvapaudesta;

J. toteaa, että Turkki ei ole kuluneiden yhdeksän vuoden aikana edelleenkään pannut täytäntöön EY–Turkki-assosiaatiosopimuksesta ja sen lisäpöytäkirjasta johtuvia määräyksiä; katsoo, että tämä vaikeuttaa edelleen huomattavasti neuvotteluprosessia;

K. katsoo, että Turkin on vakauden vahvistamiseksi ja hyvien naapuruussuhteiden edistämiseksi pyrittävä aktiivisemmin ratkaisemaan vielä ratkaisematta olevat kahdenväliset kysymykset, myös avoimia oikeudellisia velvoitteita koskevat kiistat sekä maaraja-, meriraja- ja ilmatilakiistat, lähinaapuriensa kanssa Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan ja kansainvälisen oikeuden määräysten mukaisesti;

L. ottaa huomioon, että Turkin viranomaiset eivät hyväksyneet Heybeliadan saarella toimineen ortodoksisen seminaarin avaamista uudelleen;

Keskiviikko 10. kesäkuuta 2015

EU:n ja Turkin välisten suhteiden tilannekatsaus

1. suhtautuu myönteisesti Turkkia koskevaan komission vuoden 2014 edistymiskertomukseen ja yhtyy komission päätelmiin siitä, että Turkki on EU:n keskeinen strateginen kumppani ja että aktiiviset ja uskottavat neuvottelut tarjoavat sopivat puitteet EU:n ja Turkin suhteiden koko potentiaalin hyödyntämiseen; korostaa, että EU:n kanssa käytävien neuvottelujen yhteydessä toteutettava uudistusprosessi voi tarjota Turkille merkittävän mahdollisuuden kehittää vahva ja moniarvoinen demokraattinen järjestelmä ja vakaat toimielimet, mikä koituu kaikkien Turkin kansalaisten eduksi ja lähentää sen suhteita EU:hun; pyytää komissiota arvioimaan uudelleen tavan, jolla neuvotteluja on käyty tähän mennessä, ja selvittämään, miten EU:n ja Turkin suhteita ja yhteistyötä voitaisiin parantaa ja tiivistää;

2. painottaa, että EU:n ja Turkin välisistä vaikuttavista ja toimivista suhteista, jotka perustuvat vuoropuheluun, tiiviimpään yhteistyöhön, keskinäiseen sitoutumiseen ja neuvotteluihin, on hyötyä molemmille osapuolille, kun otetaan huomioon niiden maantieteellinen läheisyys ja historialliset yhteydet, EU:ssa elävä laaja turkkilaisyhteisö sekä tiiviit taloussuhteet ja yhteiset strategiset intressit; kehottaa Turkkia pitämään uudistusprosessia keskeisenä kysymyksenä sisäpolitiikassaan; katsoo, että EU:n olisi tartuttava tähän tilaisuuteen, jossa siitä voi tulla Turkin demokratisoitumisprosessin tärkein tukipilari sen edistäessä yleismaailmallisia arvoja ja EU:n sääntelynormeja uudistusprosessin mittapuuna ja auttaessa Turkkia kehittämään vahvoja ja demokraattisia instituutioita sekä tehokasta lainsäädäntöä, joka perustuu perusoikeuksien, ihmisoikeuksien ja oikeusvaltionperiaatteiden kunnioittamiseen ja edustaa sekä puolustaa Turkin yhteiskunnan kaikkien alojen etuja;

3. kehottaa Turkin hallitusta nopeuttamaan neuvottelujen tahtia ja yksiselitteisellä tavalla sitoutumaan EU:n ytimessä olevien demokraattisten arvojen ja periaatteiden kunnioittamiseen; tukee uutta komissiota sen pyrkiessä tehostamaan toimia Turkkia koskevissa kysymyksissä yhteisten intressien ja haasteiden perustalta; panee merkille, että lukua 22 (aluepolitiikka) koskevat neuvottelut aloitettiin marraskuussa 2013;

4. pitää myönteisenä, että Turkki on saanut lähihistoriansa osallistavimman ja edustavimman parlamentin, mikä on osoitus maan monimuotoisuudesta; arvostaa Turkin demokratian sitkeyttä ja maan kansalaisten demokraattista asennetta, joka kävi ilmi erittäin korkeasta äänestysprosentista sekä kansalaisyhteiskuntaa edustavien vapaaehtoisten mittavasta panoksesta vaalipäivänä; kehottaa kaikkia poliittisia puolueita tekemään työtä muodostaakseen vakaan ja osallistavan hallituksen, joka elvyttää uudelleen Turkin demokratisoimisprosessin ja EU:n kanssa käytävän uudistuksia koskevan vuoropuhelun;

5. korostaa, että on tärkeää panostaa ihmisten välisiin kontakteihin suotuisan ilmapiirin luomiseksi Turkin ja EU:n yhteistyölle; painottaa siksi, että EU:n ja Turkin läheisempien suhteiden edistämiseksi olisi konkreettisella tavalla edistettävä viisumivapauden toteuttamista ja siten täytettävä vaatimukset, joita asetettiin etenemissuunnitelmassa viisumivapauden toteuttamiseksi Turkin kanssa; korostaa, että sillä välin EU:n olisi helpotettava liikemiesten viisuminsaantia sekä opiskelijoiden ja tutkijoiden vaihto-ohjelmiin liittyvää viisuminsaantia ja että kansalaisyhteiskunnan mahdollisuuksia päästä EU:hun olisi edistettävä aktiivisesti; katsoo, että EU:hun pääsyn helpottaminen tarjoaisi lisätukea uudistusprosessille Turkissa;

Oikeusvaltioperiaate ja demokratia

6. panee merkille, että Turkki on jatkanut viime vuonna aloittamiaan uudistuksia; pitää myönteisenä, että poliittisia puolueita ja vaalikampanjoita koskevaa lainsäädäntöä on muutettu niin, että nykyinen lainsäädäntö sallii poliittisten kampanjoiden toteuttamisen muillakin kielillä kuin turkiksi, laillistaa puolueiden yhteispuheenjohtajat ja helpottaa poliittisten puolueiden paikallista organisointia koskevia sääntöjä; toistaa, että on tärkeää alentaa kymmenen prosentin äänikynnystä, koska se antaisi Turkin yhteiskunnan kaikille osille mahdollisuuksia poliittiseen osallistumiseen;

7. painottaa, että uusi perustuslaki, jolla edistetään moniarvoista, osallistavaa ja suvaitsevaa yhteiskuntaa, tehostaisi uudistusprosessia ja tarjoaisi lujan perustan perusvapauksille ja oikeusvaltiolle; antaa tunnustusta perustuslaillisen sovittelukomitean tekemälle työlle, jossa päästiin yhteisymmärrykseen sen 60 perustuslakia koskevasta tarkistuksesta ennen komitean lakkauttamista; kehottaa jälleen jatkamaan perustuslain uudistamisprosessia ja korostaa, että uuden perustuslain on perustuttava poliittisten puolueiden ja koko yhteiskunnan laajaan konsensukseen; kehottaa Turkkia kuulemaan Venetsian komissiota perustuslain uudistamisprosessista;

8. pitää myönteisenä Turkin hallituksen laatimaa uutta strategiaa, jonka mukaisesti kaikki uudet lainsäädäntöehdotukset kulkevat EU-asioiden ministeriön kautta ja jolla pyritään tehostamaan ministeriön koordinoivaa roolia ja parantamaan lainsäädäntöesitysten yhdenmukaisuutta EU:n normien kanssa; suosittelee tässä yhteydessä Venetsian komission kuulemista aina kun se on mahdollista ja käymään komission kanssa tiiviimpää vuoropuhelua valmisteilla olevasta uudesta lainsäädännöstä ja voimassa olevien lakien täytäntöönpanosta, jotta varmistetaan niiden yhdenmukaisuus unionin säännöstön kanssa;

9. korostaa, että lainsäädäntöprosessissa on tärkeää kuulla asianmukaisesti kansalaisyhteiskuntaa; kehottaa siksi kehittämään organisoituja kansalaisyhteiskunnan kuulemiseen tarkoitettuja mekanismeja osana lainsäädäntöprosessia ja poliittista päätöksentekoprosessia sekä uuden lainsäädännön täytäntöönpanoprosessia; antaa tunnustusta Turkin vireälle kansalaisyhteiskunnalle; korostaa, että tarvitaan kiireellisesti johdonmukaisia uudistuksia kokoontumisvapauden takaamiseksi niin, että kansalaisjärjestöt voivat toimia vapaasti ilman rajoituksia ja että niiden mahdollisuuksia saada rahoitusta parannetaan;

10. tukee voimakkaasti ja kannustaa Turkin hallituksen ja kaikkien muiden sidosryhmien ponnistuksia kattavan ja kestävän rauhan saavuttamiseksi kurdiyhteisön kanssa käymällä neuvotteluja PKK:n kanssa, joka on EU:n terroristijärjestöjen listalla, ja tukee kurdiyhteisön sosiaalis-taloudellista ja poliittista integraatiota; tukee voimakkaasti HSP-puolueen ilmoitusta PKK:n ylimääräisestä puoluekokouksesta, jossa lasketaan aseet ja otetaan käyttöön demokraattisen politiikan menetelmät; kehottaa voimakkaasti Turkin hallitusta asettamaan jatkossakin etusijalle kurdialkuperää olevien kansalaisten yhteiskunnalliset, kulttuuriset ja poliittiset oikeudet sekä tasa-arvoisen kohtelun ja vahvistamaan niitä; pitää myönteisenä Turkin kansalliskokouksen 11. kesäkuuta 2014 hyväksymää, riitojenratkaisuprosessin vahvempaa oikeusperustaa koskevaa lakia, johon sisältyy toimenpiteitä terrorismin kitkemiseksi, sosiaalisen osallisuuden lisäämiseksi, PKK:n jättävien ja aseista luopuvien yhteiskuntaan sopeuttamiseksi ja yleisen mielipiteen valmistelemiseksi entisten taistelijoiden paluuseen yhteiskuntaan; katsoo, että kurdikysymyksen onnistunut ratkaisu on ensiarvoisen tärkeää ja edistäisi merkittävällä tavalla demokratiaa, rauhaa, vakautta ja ihmisoikeuksien suojelua Turkissa; kannustaa siksi kaikkia poliittisia puolueita tukemaan tätä prosessia; kehottaa komissiota antamaan teknistä tukea ja varaamaan liittymistä valmistelevassa tukivälineessä (IPA) käytettävissä olevia varoja muun muassa sosioekonomisten integrointi- ja koulutusohjelmien toteuttamiseen Turkin kaakkoisosassa kurdikysymyksen ratkaisemisen edistämiseksi; toteaa, että neuvottelut luvusta 22 (aluepolitiikka) voisivat auttaa Turkkia laatimaan tehokkaan koheesio-ohjelman maan kaakkoisosaa varten;

11. pitää valitettavana Turkin valtion vesirakentamisesta vastaavan viraston päätöstä jatkaa töitä Ilisun padolla, millä on tuhoisia sosiaalisia, ympäristöllisiä ja poliittisia vaikutuksia; muistuttaa, että erityisesti tällä alueella asuu pääosin kurdeja ja että rakennustöillä on vakavia vaikutuksia kurdiväestöön ja kulttuuriin;

12. panee huolestuneena merkille Transparency International -järjestön 3. joulukuuta 2014 julkistaman vuoden 2014 korruptioindeksin, jonka mukaan korruptio on lisääntynyt Turkissa merkittävästi viime vuoden aikana, ja toteaa, että Turkki on nyt korruptiolistalla 64. sijalla; pitää erittäin valitettavana tapaa, jolla Turkin hallitus ja parlamentti reagoivat joulukuussa 2013 esitettyihin korruptioväitteisiin, jotka kohdistuivat muun muassa entisiin ministereihin, ja sitä, että erittäin vakavia korruptiotutkimuksia ei jatkettu; on huolissaan korruptiotapauksia tutkivien toimittajien rikossyytteistä; kehottaa tutkimaan joulukuussa 2013 esitetyt syytökset avoimesti ja riippumattomasti; korostaa, että tarvitaan voimakkaampaa poliittista tahtoa korruption torjuntaa koskevien asianmukaisten säädösten antamiseksi, koska korruptio ei ainoastaan heikennä instituutioiden demokraattista toimintaa ja ihmisten luottamusta demokratiaan, vaan voi myös haitata talouden kehitystä ja tehdä ilmapiiristä epäsuotuisamman investoinneille;

13. ilmaisee huolestumisensa siitä, että viimeaikaiset tuomarien ja syyttäjien korkeaa neuvostoa koskevan lain muutokset ja niistä seurannut monien tuomareiden, syyttäjien siirtäminen muihin tehtäviin tai irtisanominen sekä poliisien siirtäminen muihin tehtäviin tai irtisanominen herättivät vakavaa ja perusteltua huolta oikeuslaitoksen riippumattomuudesta, puolueettomuudesta ja tehokkuudesta sekä toimivallan jaosta ja oikeusvaltion periaatteen kunnioittamisesta, jotka ovat Kööpenhaminan poliittisten perusteiden ytimessä; on huolissaan siitä, että keskeistä laindäädäntöä muutetaan tiuhaan kuulematta sidosryhmiä; panee tyytyväisenä merkille terrorismin vastaisen lain 10 artiklan kumoamisen; on kuitenkin huolestunut siitä, että hyvin laveat määritelmät tekevät terrorismin vastaisen lain soveltamisalasta liian laajan ja sallivat poikkeuksellisen laaja-alaisia tulkintoja; muistuttaa, että rikoslain 314 artiklaa on uudistettava siten, että vain terroristijärjestön tai aseellisen järjestön jäsenet tai tällaisten järjestöjen toimintaan osallistuvat henkilöt voidaan asettaa syytteeseen; kehottaa hyväksymään EU:n normien mukaisen oikeuslaitoksen uudistamisstrategian yhteistyössä kaikkien asianomaisten sidosryhmien kanssa; pitää myönteisenä ensimmäistä tointa tutkintavankeuden enimmäispituuden lyhentämiseksi kymmenestä vuodesta viiteen vuoteen, mutta korostaa painokkaasti, että sitä on lyhennettävä edelleen,

jotta tutkintavankeus ei muuttuisi tosiasialliseksi rangaistukseksi; painottaa, että on tärkeää perustaa alueellisia vetoomustuomioistuimia ja toteuttaa kaikki asianmukaiset toimenpiteet oikeudenmukaisten käsittelyjen varmistamiseksi; kehottaa Turkkia etenemään oikeusjärjestelmän uudistamisessa, jotta kaikille lapsille varmistetaan tasapuolinen ja tehokas oikeussuoja;

14. on hyvin huolestunut 26. huhtikuuta 2014 voimaan tulleesta laista N:o 6532, jolla valtion salaisen palvelun valtaa laajennetaan huomattavasti ja samalla heikennetään tiedotusvälineiden vapautta ja sananvapautta, sillä tämä luo tilanteen, jossa salaisen palvelun työntekijät ovat käytännöllisesti katsoen koskemattomia oikeudenkäyntien edessä, sekä rikotaan yksityisyyttä niin, että salaisella palvelulla on mahdollisuus hankkia henkilötietoja ilman tuomioistuimen antamaa lupaa; katsoo, että tällaiset säännökset rikkovat Turkin velvollisuuksia noudattaa kansainvälistä ihmisoikeuslakia ja maan omia lakeja;

15. pitää myönteisinä joitakin Turkin perustuslakituomioistuimen tekemiä merkittäviä päätöksiä oikeusvaltion ja perusoikeuksien suojelemiseksi, kuten sananvapautta koskevaa päätöstä, mikä on osoittanut maan perustuslaillisen järjestelmän olevan kestävä; toteaa lisäksi, että perustuslakituomioistuimen tuomioissa tähdennettiin, että tutkinnat ja niiden jälkeiset oikeudenkäynnit Energekon- ja Sledgehammer-tapauksissa oli hoidettu huonosti; pitää myönteisenä, että perustuslakituomioistuin vastaanottaa edelleen yksittäisiä valituksia; on huolestunut rikoslakiin tehdyistä muutoksista, erityisesti termin ”kohtuullinen epäily” käytöstä, sillä se saattaa johtaa mielivaltaisiin hyökkäyksiin vastapuolia kohtaan; huomauttaa, että nämä muutokset hyväksyttiin kuulematta komissiota, vaikka tästä oli sovittu neuvotteluissa;

16. on vakavasti huolestunut siitä, että Turkki on poliittisesti erittäin kahtiajakautunut; muistuttaa, että moniarvoisuuden olisi oltava keskeisellä sijalla kaikissa demokraattisissa hallinnoissa; kehottaa siksi edistämään vuoropuhelua Turkin koko poliittisella kentällä; korostaa, että tällainen vuoropuhelu on välttämätöntä keskeisten, pitkän aikavälin uudistusprosessien, uuden perustuslain ja kurdikysymystä koskevien neuvottelujen kannalta; kehottaa vallassa olevaa puoluetta ja oppositiota pyrkimään yhteistyöhön ja pääsemään yksimielisyyteen sekä aktiivisesti osallistamaan kansalaisyhteiskunta päätöksentekoprosessiin;

Ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittaminen

17. pitää myönteisenä, että maaliskuussa 2014 hyväksyttiin toimintasuunnitelma Euroopan ihmisoikeussopimuksen rikkomisen ehkäisemiseksi, mikä oli merkittävä askel Turkin lainsäädännön mukauttamiseksi Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytäntöön, ja odottaa maan hallituksen toteuttavan jatkotoimia asianomaisten suositusten täytäntöön panemiseksi; painottaa, että Turkin jäsenyys Euroopan neuvostossa velvoittaa Turkin noudattamaan korkeita poliittisia ja oikeudellisia normeja, ja pyytää Turkkia ottamaan Euroopan neuvoston ja Venetsian komission täysimääräisesti mukaan uudistusprosessiinsa; muistuttaa, että edistyminen neuvotteluissa on sidoksissa oikeusvaltion periaatteiden ja perusoikeuksien kunnioittamiseen;

18. toteaa huolestuneena, että useimmat Gezi-puistossa touko–kesäkuussa 2013 sattuneita tapahtumia ja väitteitä poliisien väärinkäytöksistä ja kohtuuttomasta väkivallan käytöstä koskevat tutkimukset ovat yhä kesken ja että väitettyjen rikoksentekijöiden tunnistamisessa on tuskin lainkaan edistytty; korostaa, että poliisien harjoittamasta voimankäytöstä Gezi-puiston mielenosoitusten aikana saatujen useiden kantelujen vuoksi oikeusasiamies julkaisi raportin, jossa se totesi, että voimankäyttöä oli harjoitettu suhteettomasti; kehottaa Turkin viranomaisia myöntämään korvauksia kaikille niille uhreille, jotka osoittivat rauhanomaisesti mieltään tai jotka eivät kuuluneet mielenosoittajiin, mutta olivat vain sattumalta tapahtumapaikalla; kehottaa tutkimaan tehokkaasti ja puolueettomasti kaikki tapaukset, joissa viranomaisten väitetään syyllistyneen huonoon kohteluun ja saattamaan nämä tutkimukset päätökseen sekä tuomaan syylliset oikeuden eteen; painottaa, että on vahvistettava selkeät säännöt voimankäytölle ja poliisin roolille kansainvälisten normien mukaisesti; vaatii päättäväisesti kumoamaan rauhanomaista kokoontumista koskevat rajoitukset ja korostaa, ettei terrorismin vastaisten lakien kaltaisia muita lakeja tulisi käyttää siten, että estetään ihmisiä harjoittamasta oikeuttaan osoittaa mieltä rauhanomaisesti, ja painottaa, että rauhanomainen mielen osoittaminen ei saisi olla syynä pidättämiseen; kehottaa Turkin viranomaisia valvomaan ja tasapainottamaan asianmukaisesti, objektiivisesti ja avoimesti lainvalvontaviranomaisten toimivaltaa; suosittelee, että Turkin viranomaiset perustavat riippumattoman ja tehokkaan mekanismin poliisiviranomaisia koskevien valitusten käsittelemiseksi; on erittäin huolissaan kansallisesta turvallisuuspaketista, sillä se on poliisin toiminnan oikeudellisen valvonnan periaatteen vastainen ja jonka soveltamisala on liian laaja;

19. korostaa, että Turkin kansallista ihmisoikeusinstituuttia koskevaa lakia on tarkistettava siten, että instituutista tehdään riippumaton elin, jolla on riittävät resurssit, joka on vastuuvelvollinen kansalaisille ja johon osallistuu kansalaisyhteiskuntaa edustavia ryhmiä; panee merkille oikeusasiamiehen antamaan kertomukseen sisältyvät suositukset, mukaan luettuna suositus siitä, että poliisi käyttää voimakeinoja asteittain ja kohtuullisesti ja vain viimeisenä keinona ja valvotusti; korostaa, että on tärkeää vahvistaa oikeusasiamiehen aloitteenteko-oikeutta ja mahdollisuuksia tehdä tarkastuksia paikan päällä sekä taata oikeusasiamiehen päätösten asianmukainen täytäntöönpano;

20. antaa Turkille tunnustusta kasvavasta romanien kansalaisyhteiskunnasta; toivoo, että uudet romanien järjestöt voivat saada tukea ja aikaa, jotta ne voivat osallistua mielekkäästi yhteistyöaloitteisiin toimenpiteiden laatimiseksi ja toteuttamiseksi alueellisella ja valtion tasolla; kehottaa hallitusta liittämään nykyisiin asuntohankkeisiin sosiaalisia ja pitkäkestoisia näkökohtia, kuten terveydenhuoltoa ja koulutusta; panee tyytyväisenä merkille yleiset syrjinnän vastaiset toimintasuunnitelmat ja katsoo, että niillä voidaan tarjota romaniväestölle paremmat mahdollisuudet päästä työmarkkinoille;

21. kehottaa Turkin hallitusta varmistamaan kiireellisesti tiedotusvälineiden vapauden ja luomaan asianmukaisen oikeuskehyksen, joka takaa kansainvälisten normien mukaisen moniarvoisuuden; tuomitsee Turkin hallituksen pyrkimykset estää pääsy sosiaaliseen mediaan ja verkkosivuille tai sulkea verkkosivuja ilman tuomioistuimen määräystä ja rajoittaa sananvapautta sekä sen harjoittaman tiedotusvälineiden ja toimittajien painostamisen, mikä johtaa usein toimittajien pelotteluun, erottamiseen tai pidättämiseen sekä laajaan sensuuriin; panee merkille, että ilmaisunvapauden loukkaukset lisääntyivät joulukuun 2013 korruptioskandaalin jälkeen; pitää välttämättömänä, että luodaan oikeudellinen kehys, jonka avulla mediaryhmien omistajuudesta tulee täysin avointa; toistaa, että EU on sitoutunut ilmaisunvapauteen sen kaikissa muodoissa, ja kehottaa EU:n Turkin edustustoa jatkamaan toimittajien ja ihmisoikeuksien puolustajien oikeudenkäyntien seuraamista;

22. tuomitsee viimeaikaiset poliisiratsiat ja 14. joulukuuta 2014 tapahtuneen joidenkin toimittajien ja tiedotusvälineiden edustajien vangitsemisen; muistuttaa, että vapaa ja moniarvoinen lehdistö on keskeinen demokratian periaate, samoin kuin asianmukaiset oikeudenkäyntimenettelyt ja oikeuslaitoksen riippumattomuus; korostaa siksi, että kaikissa näissä tapauksissa on i) toimitettava perusteelliset ja avoimet tiedot vastaajaa vastaan esitetyistä syytöksistä ii) taattava vastaajille mahdollisuus perehtyä raskauttaviin todisteisiin ja täysimääräiset oikeudet puolustukseen sekä iii) varmistettava tapausten asianmukainen käsittely, jotta voidaan näyttää syytteet toteen viivytyksittä ja riittävän varmasti; kehottaa Turkin viranomaisia tarkastelemaan uudelleen ja käsittelemään nämä tapaukset mahdollisimman pian ja noudattamaan asianmukaisia kansainvälisiä oikeudenkäyntinormeja tapauksissa, joissa se vaatii oikeudenkäyntien jatkamista;

23. toteaa, että Turkin hallituksen äskettäiset toimet lehdistön ja mielipiteen vapautta vastaan ovat vastoin EU:n perusoikeuksia, minkä vuoksi nämä toimet ovat ristiriidassa neuvotteluprosessin hengen kanssa;

24. katsoo, että EU:n perusarvoja noudattaakseen ja oikeusvaltion periaatteisiin sitoutuakseen Turkin on pikaisesti toteutettava oikeuslaitosta, kansalaisten perusoikeuksia ja mahdollisuuksia saada oikeutta sekä vapautta ja turvallisuutta koskevia uudistuksia; katsoo lisäksi, että lukuja 23 (oikeuslaitos ja perusoikeudet) ja 24 (oikeus, vapaus ja turvallisuus) koskevien neuvottelujen aloittamisen virallisten edellytysten täyttäminen on merkittävä askel edistettäessä todella toimivia uudistuksia ja varmistettaessa, että Turkin uudistusprosessi toteutetaan EU:n arvojen ja normien pohjalta; kehottaa toistamiseen neuvostoa käynnistämään oikeuslaitosta ja perusoikeuksia sekä oikeutta, turvallisuutta ja vapautta koskevat neuvottelut heti kun vahvistetut edellytykset on täytetty; kehottaa Turkkia tekemään mahdollisimman paljon yhteistyötä tämän tavoitteen saavuttamiseksi; kehottaa komissiota edistämään viivytyksittä vuoropuhelun jatkamista Turkin kanssa ja yhteistyön tekemistä sen kanssa lukuihin 23 ja 24 sisältyvillä aloilla, jotta lisätään yhteisymmärrystä tarvittavista uudistuksista;

25. pitää myönteisenä päätöstä siitä, että oikeusvaltiota ja perusoikeuksia sekä sisäpolitiikkaa ja kansalaisyhteiskuntaa koskeviin kysymyksiin annetaan lisää määrärahoja liittymistä valmistelevasta tukivälineestä (IPA II) vuosiksi 2014–2020; huomauttaa, että oikeusvaltioperiaatteen, demokratian ja perusvapauksien edistäminen ovat liittymistä valmistelevaa tukea ohjaavia tärkeimpiä periaatteita; muistuttaa neuvoston joulukuussa 2014 tekemästä päätöksestä, että lisätään yhdenmukaisuutta rahoitusavun ja jäsenyyttä valmistelevan strategian täytäntöönpanon yleisen etenemisen välillä, mukaan luettuna oikeusvaltion periaatteen ja perusvapauksien kunnioittaminen; kehottaa lisäksi komissiota seuraamaan tarkasti liittymistä valmistelevan tukivälineen (IPA II) täytäntöönpanoa kaikissa ehdokasvaltioissa ja varaamaan demokratiaa ja

Keskiviikko 10. kesäkuuta 2015

ihmisoikeuksia koskevassa eurooppalaisessa rahoitusvälineessä (EIDHR) käytettävissä olevia varoja sananvapauden tukemiseen, mukaan luettuina tiedotusvälineiden vapaus, tiedotusvälineiden moniarvoisuus, yhdistymis- kokoontumisvapaus, ammattiliittoihin liittyvät oikeudet ja ajatuksen vapaus;

26. panee merkille, että Turkki myötävaikutti siihen, että naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan ehkäisemistä ja torjumista koskeva Euroopan neuvoston yleissopimus (Istanbulin yleissopimus) tuli voimaan 1. elokuuta 2014; on kuitenkin huolestunut siitä, että naisiin kohdistuu edelleen paljon väkivaltaa ja että naisiin kohdistuvan väkivallan estämiseksi säädettyjä paikallisen lainsäädännön suojakeinoja ei ole pantu täytäntöön; kehottaa Turkin viranomaisia tarjoamaan riittävästi turvapaikkoja väkivallan uhreiksi joutuville naisille ja alaikäisille; kehottaa hallitusta edistämään sukupuolten tasa-arvoa politiikassa, talouselämässä, sosiaali- ja kulttuurialalla, kansalaisyhteiskunnassa ja muilla aloilla; kehottaa Turkin hallitusta yhdessä kansalaisyhteiskunnan ja asiaankuuluvien liike-elämän järjestöjen kanssa helpottamaan naisten yrittäjyyttä ja vähentämään esteitä naisten pääsyltä taloudelliseen toimintaan ja kehottaa Turkin hallitusta tässä yhteydessä asettamaan itse naisten työelämään pääsyä koskevan kunnianhimoisen tavoitteen; huomauttaa, että Turkki sijoittui sukupuolten välistä kuilua arvioineessa Maailman talousfoorumin raportissa 142 maan joukossa sijalle 125; pitää erittäin valitettavina eräiden virkamiesten ja hallitusten edustajien lausumia naisten asemasta Turkin yhteiskunnassa ja korostaa, että on tärkeää torjua naisvastaisia stereotypioita ja ennakkoasenteita yhteiskunnassa;

27. korostaa, että on tärkeää jatkaa uudistusprosessia ajatuksen-, omantunnon- ja uskonnonvapauden aloilla siten, että uskonnolliset yhteisöt voivat saada oikeushenkilöllisyyden ja siten, että poistetaan pappien koulutusta, nimittämistä ja virassa seuraamista koskevat rajoitukset ja pannaan asianmukaisesti täytäntöön Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen asiaa koskevat tuomiot ja Venetsian komission suositukset; korostaa, että on edistettävä vuoropuhelua Alevi-yhteisön kanssa ja tunnustettava asianmukaisesti Cem-talot jumalanpalveluspaikkoina sekä sallittava Halkin kreikkalais-ortodoksisen seminaarin uudelleenavaaminen sekä poistettava kaikki esteet sen asianmukaiselta toiminnalta ja sallittava ekumeenisen patriarkan kirkollisen arvonimen virallinen käyttö; kehottaa Turkin toimivaltaisia viranomaisia käsittelemään kaikki Mor Gabriel -luostarille kuuluvan maan palauttamiseen ja muiden Syyrian ortodoksisen kirkon maavaatimuksiin liittyvät ratkaisemattomat kysymykset; muistuttaa, että on tärkeää panna asianmukaisesti täytäntöön Imbrosia ja Tenedosia koskevat Venetsian komission suositukset omistus- ja koulutusoikeuksien suojelun osalta; korostaa tarvetta kunnioittaa täysimääräisesti eurooppalaisten arvojen mukaisesti oikeutta erilaisiin, maallisiin tai uskoon perustuviin elämäntapoihin, ja säilyttää se, että valtio ja uskonto erotetaan toisistaan; painottaa, että on tärkeää suojella vähemmistöjen oikeuksia; pitää valitettavana, että kaksi vuotta sitten tapahtuneen edeltävän lain kumoamisen jälkeen ja nykyisen oikeudellisen tyhjiön vuoksi muut kuin muslimien hyväntekeväisyyssäätiöt eivät voi valita hallintoelimiään;

28. painottaa, että on tunnustettava kieltäytyminen pakollisesta asepalveluksesta omantunnon syistä;

29. kehottaa Turkkia ponnistelemaan vakavasti homo- ja biseksuaalisten sekä trans- ja intersukupuolisten henkilöiden (HLBTI) oikeuksien suojelemiseksi ja katsoo, että syrjinnän, vihapuheen, rasismin, muukalaisvihan, antisemitismin ja suvaitsemattomuuden torjumiseen tarkoitetun erityiselimen perustaminen vahvistaisi yksilön oikeuksia Turkissa; kehottaa Turkkia hyväksymään kattavaa syrjinnän vastaista lainsäädäntöä, mukaan luettuna etniseen alkuperään, uskontoon, seksuaaliseen suuntautumiseen, sukupuoleen ja sukupuoli-identiteettiin perustuvan syrjinnän ja vihapuheen kieltäminen, ja sisällyttämään tällaista syrjintää koskevan kiellon uuteen perustuslakiin; on huolestunut toistuvista hyökkäyksistä transihmisiä vastaan ja HLBTI-ihmisten puutteellisesta suojelusta väkivallantekoja vastaan; pitää erittäin valitettavana, että HLBTI-ihmisiä vastaan tehdyt viharikokset jäävät usein rankaisematta ja että syyllisten tuomioita lyhennetään usein uhrin ”epäoikeudenmukaisen provosoinnin” vuoksi; kehottaa toistamiseen Turkin hallitusta antamaan Turkin asevoimille määräyksen lopettaa homoseksuaalisuuden ja transseksuaalisuuden luokittamisen ”psykoseksuaaliseksi” sairaudeksi;

30. ilmaisee pahoittelunsa monien ihmishenkien menetyksestä Soman ja Ermenikin kaivosonnettomuuksissa; pitää myönteisenä, että Turkki ratifioi Kansainvälisen työjärjestön ILO:n yleissopimuksen, joka koskee terveyttä ja turvallisuutta kaivoksissa, ja kehottaa panemaan sen pikaisesti täytäntöön; korostaa, että on tärkeää ottaa käsiteltäviksi työterveyttä ja -turvallisuutta koskevia kysymyksiä kaikilla aloilla, ja vaatii, että Turkin viranomaiset tekevät kohtalokkaiden työtapaturmien seurannasta avoimemman; katsoo, että oikeus ammattiyhdistystoimintaan, työmarkkinaosapuolten välinen vuoropuhelu ja työmarkkinaosapuolten osallistaminen on elintärkeää vauraan ja moniarvoisen yhteiskunnan kehittämiselle, ja painottaa, että edistyminen sosiaalipolitiikan ja työllisyyden alalla on tärkeää ja että sen on perustuttava ILO:n yleissopimusten viivyttelemättömään täytäntöönpanoon; panee merkille työntekijöiden ja ammattiliittojen oikeuksia

koskevat lainsäädännön puutteet; korostaa, että järjestäytymisoikeus, oikeus työehtosopimusneuvotteluihin sekä yksityissektorin työntekijöiden ja virkamiesten lakko-oikeus on mukautettava unionin säännöstöön ja kansainvälisiin normeihin; kehottaa Turkin hallitusta laatimaan suunnitelman lainsäädännön parantamiseksi ja sen mukauttamiseksi ILO:n vähimmäisvaatimuksiin; korostaa, että Turkin on tärkeää täyttää sosiaalipolitiikkaa ja työllisyyttä koskevat viralliset neuvottelujen avaamisen edellytykset; kehottaa komissiota järjestämään Turkille asianmukaista teknistä apua työmarkkinoiden uudistamisen ja EU:n vähimmäisvaatimusten edistämisen saralla;

31. kehottaa Turkkia säätelemään vallitsevia työoloja esimerkiksi lyhytaikaisten työntekijöiden osalta, joihin sovelletaan nykyään puutteellisia ehtoja työpaikoilla ja työturvallisuuskysymyksissä ja joilla on vaikeuksia liittyä ammattiliittoihin; panee merkille, että kaivosteollisuus ja rakennusala ovat vaarallisimmat alat Turkissa, ja kehottaa tutkimaan avoimesti työpaikoilla tapahtuneet kuolemaan johtaneet onnettomuudet;

32. kehottaa Turkin hallitusta keskeyttämään Akkuyuun rakennettavaa ydinvoimalaa koskevat suunnitelmansa; toteaa, että suunniteltu rakennustyömaa sijaitsee alueella, joka on tunnettu vakavista maanjäristyksistä, minkä vuoksi se uhkaa merkittävästi paitsi Turkkia myös Välimeren aluetta; pyytää siksi Turkin hallitusta liittymään Espoon yleissopimukseen, joka velvoittaa sopimuspuolia ilmoittamaan toisilleen todennäköisesti merkittäviä valtioiden rajat ylittäviä haitallisia vaikutuksia aiheuttavista ehdotetuista hankkeista ja kuulemaan toisiaan näistä hankkeista; pyytää tässä tarkoituksessa Turkin hallitusta ottamaan jatkossa naapurimaidensa, kuten Kreikan ja Kyproksen, hallitukset mukaan Akkuyu-hankkeen kehittämiseen tai ainakin kuulemaan niitä tämän hankkeen edetessä;

Yhteiset intressit ja haasteet

33. painottaa EU:n ja Turkin välisen tulliliiton merkittäviä etuja; palauttaa mieliin, että EU:n ja Turkin kahdenvälinen kauppa on tulliliiton voimaan tultua vuonna 1996 yli nelinkertaistunut, että ulkomaisten suorien investointien määrä EU:sta Turkkiin on samanaikaisesti kasvanut merkittävästi ja että turkkilaisten ja eurooppalaisten yritysten väliset yhteydet ovat syventyneet, mistä on ollut etua molemmille osapuolille; korostaa tässä yhteydessä kuitenkin, että tulliliiton myönteisen vaikutuksen lisääntyminen liittyy läheisesti sen sääntöjen ja vaatimusten noudattamiseen, ja on siksi vakavasti huolissaan siitä, että Turkin kanssa kauppaa käyvillä eurooppalaisilla yrityksillä on yhä enemmän ongelmia; viittaa Maailmanpankin tulliliitosta äskettäin laatimaan arvioon, jossa korostetaan, että on toteutettava joitakin uudistuksia tiivistä taloudellista yhteistyötä edistävän ilmapiirin säilyttämiseksi myös tulevaisuudessa; toteaa erityisesti, että on i) ulotettava tulliliitto koskemaan maataloustuotteita, palveluja ja julkisia hankintoja, ii) luotava suotuisat edellytykset kaupan jatkuvalle kasvulle, mukaan luettuna liikematkustajien viisumin saannin helpottaminen, ja iii) käytävä perusteellisia neuvotteluja EU:n kolmansien maiden kanssa allekirjoittamien vapaakauppasopimusten vaikutuksesta Turkkiin;

34. katsoo, että Turkin ja EU:n välistä poliittista vuoropuhelua olisi täydennettävä säännöllisellä ja jäsennellyllä korkean tason talousvuoropuhelulla, jossa käsitellään yhteisiä huolenaiheita, kauppasuhteet kolmansien maiden kanssa mukaan luettuina; painottaa asianmukaisesti toimivan oikeusvaltion ja taloudellisen kehityksen välistä vuorovaikutusta; pitää tärkeänä Turkin taloutta ja instituutioita koskevien säännösten ja lainsäädäntökehyksen kehittämistä ja vahvistamista talous- ja rahapolitiikan alalla sekä erityisesti keskuspankin riippumattomuuden takaamista; katsoo, että näiden toimenpiteiden avulla voidaan edistää Turkin lainsäädännön mukauttamista unionin säännöstöön; toteaa, että taloudellinen yhteistyö vahvistuisi huomattavasti, jos Turkki noudattaisi riittävässä määrin EU:n vaatimuksia, jotka koskevat julkisia hankintoja, kilpailua sekä työllisyys- ja sosiaalipolitiikkaa;

35. vahvistaa tukevansa EU:n kanssa tehtyä takaisinottosopimusta, joka tuli voimaan 1. lokakuuta 2014; kannustaa komissiota edelleen valvomaan, miten Turkki edistyy viisumipakon poistamista koskevan suunnitelman vaatimusten täyttämisessä; pitää myönteisinä käytännön pyrkimyksiä täyttää viisumipakon poistamista koskevassa suunnitelmassa yksilöidyt kriteerit; muistuttaa, että viisumipakon poistamista koskeva vuoropuhelu on aiheellisuusharkintaan perustuva prosessi ja että Turkin olisi täytettävä kaikki viisumipakon poistamista koskevan suunnitelman vaatimukset, mukaan luettuna erityisesti takaisinottosopimuksen kaikkien määräysten täysi ja tehokas täytäntöönpano; palauttaa mieliin, että Turkilla on velvollisuus panna takaisinottosopimus täysimääräisesti ja tehokkaasti täytäntöön ja poistaa viisumipakko kaikilta jäsenvaltioilta sekä myöntää kaikille EU:n jäsenvaltioiden kansalaisille syrjimätön viisumivapaa pääsy Turkin alueelle; kehottaa Turkkia panemaan kaikilta osin ja tehokkaasti täytäntöön voimassa olevat kahdenväliset takaisinottosopimukset; muistuttaa, että Turkki on yksi EU:hun suuntautuvan laittoman maahanmuuton keskeisistä kauttakulkumaista, ja pyytää parantamaan Turkin ja sen rajanaapureina olevien EU:n jäsenvaltioiden rajatylittävää yhteistyötä tällä alalla; pitää

myönteisenä ulkomaalaisia ja kansainvälistä suojelua koskevan lain voimaantuloa sekä maahanmuuton hallinnoinnin pääosaston perustamista huhtikuussa 2014 ja katsoo niiden olevan merkittäviä askelia Turkin säännösten mukauttamiseksi laillisten ja laittomien maahanmuuttajien kansainvälistä suojelua koskeviin EU:n normeihin; katsoo, että on lisättävä Turkin ja kaikkien EU:n jäsenvaltioiden yhteistyötä, jolla pyritään erityisesti tehostamaan yhteisten rajojen turvallisuuden ylläpitämistä kaikkien EU:n jäsenvaltioiden kanssa; painottaa, että Turkin on edelleen vahvistettava rajaturvallisuutta EU:n jäsenvaltioihin suuntautuvan laittoman maahanmuuton torjumiseksi;

36. muistuttaa Turkin strategisesta merkityksestä EU:n energiaturvallisuudelle ja pitää Turkkia energia-alan tärkeänä kumppanina; viittaa kolmeen vuoden 2013 lopussa hyväksyttyyn eteläiseen kaasukäytävähankkeeseen, jotka parantavat Turkin kaasutoimitusten varmuutta ja sen pääsyä EU:hun pääasiallisille energiamarkkinoille; katsoo, että koska kilpailu energiamarkkinoilla lisääntyy ja tarvitaan monenlaisia energialähteitä ja toimitusreittejä, Turkki voisi edistää kansainvälisen oikeuden mukaisesti merkittävästi EU:n energiaturvallisuutta ja energialähteiden monipuolistamista koskevia EU:n tavoitteita, koska sillä on valtavasti uusiutuvia energiavaroja; on huolissaan Turkin ja Venäjän tiiviimmästä energiayhteistyöstä ja katsoo siksi, että unionin olisi nopeutettava energiasta käytäviä neuvotteluja;

37. muistuttaa Turkin strategisesta asemasta EU:n kumppanina ja Naton jäsenenä ja siten sen ratkaisevasta geopoliittisesta tärkeydestä sekä sen merkityksestä pyrittäessä löytämään kokonaisvaltainen strategia turvallisuuden ja vakauden takaamiseksi sen itäisillä ja eteläisillä naapurialueilla, erityisesti Syyriassa ja Irakissa; toteaa, että on erittäin tärkeää lisätä ulkopolitiikkaa koskevaa vuoropuhelua ja yhteistyötä EU:n kanssa EU:n ja Turkin poliittisen vuoropuhelun puitteissa, koska tilanne alueella on hyvin vakava ja koska Euroopan maaperällä on tehty terrori-iskuja; kehottaa Turkkia toimimaan aktiivisessa roolissa kansainvälisessä koalitiossa, jolla torjutaan terroristiryhmiä, kuten ISILiä, ja kehottaa Turkkia käyttämään tässä tarkoituksessa kaikkia sen käytettävissä olevia resursseja; kehottaa Turkkia lisäämään toimia, joilla estetään niin sanottuja ulkomaisia taistelijoita, rahaa ja varusteita saavuttamasta ISILiä ja muita äärimmäisyysryhmiä Turkin alueen kautta; korostaa, että on jatkettava ja vahvistettava EU:n ja Turkin välistä säännöllistä terrorismin vastaista vuoropuhelua ja toteutettava konkreettisia toimenpiteitä osana yhteisiä ponnistelujamme kaikenlaisen terrorismin torjumiseksi; kehottaa Turkkia varmistamaan tehokkaan rajavalvonnan ja samalla jatkamaan tarvittavan tuen antamista humanitaarisen avun keinoilla Syyriasta maahan tuleville pakolaisille ja varmistamaan Syyrian sisällissodan uhrien turvallisuuden; painottaa, että on tärkeää lisätä EU:n ja Turkin välistä korkean tason vuoropuhelua ja kuulemista ulko- ja turvallisuuspoliittisista kysymyksistä, jotta varmistetaan, että politiikkamme täydentävät toisiaan ja että Turkki asteittain mukauttaa ulkopolitiikkansa EU:n ulkopolitiikkaan;

38. katsoo, että Turkin ulkoministeri olisi kutsuttava aina tarvittaessa ulkoasiainneuvoston kokouksiin; katsoo, että ulko-, turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa koskeviin kysymyksiin tarvitaan jäsenneltyä vuoropuhelua, yhteistyötä ja koordinointia;

39. pitää valitettavana, että Turkin parlamentin Kreikkaa vastaan antamaa casus belli -uhkausta ei ole vielä peruttu, vaikka Kreikan ja Turkin välinen vuoropuhelu ja yhteistyö ovat edenneet myönteisesti;

40. kiittää Turkkia sen jatkuvasti antamasta avusta noin 1,6 miljoonalle Syyrian ja Irakin pakolaiselle sekä rajojen pitämisestä avoimina humanitaarisista syistä; pitää myönteisenä lokakuussa 2014 hyväksyttyä väliaikaista suojeludirektiiviä, jolla pakolaisille taataan turvattu oikeudellinen asema ja annetaan heille mahdollisuus saada henkilökortti ja päästä työmarkkinoille; kehottaa EU:ta tukemaan edelleen taloudellisesti Turkissa oleville syyrialaisille ja irakilaisille pakolaisille annettavaa humanitaarista apua; toteaa, että pakolaisleireillä ei ole enää enempää kapasiteettia ja että asunnon löytämistä koskevat paineet raskauttavat pakolaisten elämää ja kuluttavat heidän voimavarojaan; katsoo, että EU:n olisi aktiivisesti tuettava Turkin hallitusta sen pyrkiessä laatimaan pitkän aikavälin avustusohjelmia pakolaisille ja edistettävä koulutukseen pääsyä sekä mahdollisuuksia terveydenhuoltoon ja (laillisen) työpaikan saantiin; kehottaa komissiota lisäämään liittymistä valmistelevassa tukivälineessä (IPA II) ja vakautta ja rauhaa edistävässä välineessä käytettävissä olevia varoja, jotta voidaan auttaa asianmukaisesti suuria pakolaisvirtoja vastaanottavia paikallisyhteisöjä; kehottaa myös jäsenvaltioita tarjoamaan (väliaikaisia) uudelleensijoituspaikkoja kaikkein heikoimmassa asemassa oleville pakolasille aidon vastuunjaon hengessä;

41. kehottaa Turkkia varmistamaan kumppaneidensa teknisellä ja taloudellisella tuella, että Turkissa asuvat yhä useammat syyrialaiset lapset saavat koulutusta;

Hyvien naapuruussuhteiden luominen

42. kehottaa Turkin hallitusta lopettamaan Kreikan ilmatilan ja aluevesien toistuvat loukkaukset sekä Turkin sotilaslennot Kreikan saarten yli;

43. kehottaa Turkin hallitusta allekirjoittamaan ja ratifioimaan viipymättä Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksen (UNCLOS), jonka EU ja sen 28 jäsenvaltioita on allekirjoittanut ja ratifioinut, ja painottaa, että Kyproksen tasavallalla on laillinen oikeus tehdä sen yksinomaista talousaluetta koskevia kahdenvälisiä sopimuksia; kehottaa jälleen Turkkia kunnioittamaan unionin kaikkien jäsenvaltioiden täysivaltaisia oikeuksia, myös niitä, jotka liittyvät luonnonvarojen etsimiseen ja hyödyntämiseen, jos ne ovat unionin säännöstön ja kansainvälisen oikeuden mukaisia; kehottaa Turkkia pidättymään kaikista toimista, jotka vahingoittavat hyviä naapurisuhteita ja ilmapiiriä, jossa kahdenväliset kiistat voidaan ratkaista rauhanomaisesti;

44. pitää valitettavana, että Turkki on kieltäytynyt noudattamasta velvoitettaan soveltaa kaikilta osin ja syrjimättömällä tavalla EY–Turkki-assosiaatiosopimuksen lisäpöytäkirjan määräyksiä; muistuttaa, että tämä vaikeuttaa edelleen huomattavasti neuvotteluprosessia;

45. toteaa jälleen tukevansa vahvasti Kyproksen jälleenyhdistymistä molemmille yhteisöille oikeudenmukaisen, kattavan ja toteuttamiskelpoisen ratkaisun pohjalta YK:n pääsihteerin johdolla ja asiaa koskevien YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmien sekä EU:n perustana olevien arvojen ja periaatteiden mukaisesti, jotta saadaan aikaan poliittisesti tasaarvoinen kahden yhteisön ja kahden alueen liitto, jolla on yksi kansainvälinen oikeushenkilöllisyys, yksi suvereniteetti ja yksi kansalaisuus ja jossa kaikilla kansalaisilla on yhtäläiset mahdollisuudet; pitää myönteisenä YK:n erityislähettilään Espen Barth Eiden ilmoitusta siitä, että molempien yhteisöjen johtajat aikovat jatkaa neuvotteluja YK:n pääsihteerin johdolla mahdollisimman pikaisesti, ja ilmaisee tukevansa voimakkaasti YK:n Kyproksen erityisneuvonantajan pyrkimyksiä luoda edellytykset neuvottelujen jatkamiselle; toivoo, että äskettäin valitun kyproksenturkkilaisen johtajan viesti jälleenyhdistymisestä ja sovinnosta avaa uuden mahdollisuuden neuvotteluprosessille; kehottaa Turkkia ja kaikkia asianomaisia osapuolia aktiivisesti tukemaan jälleenyhdistymisneuvotteluja ja toteuttamaan tarvittavia toimia suhteiden normalisoimiseksi Kyproksen kanssa; kehottaa Turkkia aloittamaan joukkojensa vetämisen Kyproksesta ja siirtämään Famagustan suljetun alueen YK:n alaisuuteen YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 550 (1984) mukaisesti; kehottaa Kyproksen tasavaltaa avaamaan Famagustan sataman EU:n tullivalvonnan alaisuudessa, jotta voidaan edistää myönteisen ilmapiirin luomista ja saattaa onnistuneeseen päätökseen meneillään olevat jälleenyhdistymistä koskevat neuvottelut sekä sallia kyproksenturkkilaisen yhteisön suora kaupankäynti laillisella ja kaikille hyväksyttävällä tavalla;

46. muistuttaa Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen asiaa koskevista päätöksistä ja kehottaa Turkin hallitusta välittömästi lopettamaan Kyproksen kansalaisten ihmisoikeuksien rikkomisen ja vaatii sitä olemaan estämättä heitä hyödyntämästä ja käyttämästä omaisuuteen ja uskontoon liittyviä oikeuksiaan ja muita ihmisoikeuksiaan, jotka perustuvat Kyproksen tasavallan valtiosääntöön ja yhteisön säännöstöön sekä unionin perusperiaatteisiin ja -arvoihin;

47. pitää Turkin asutuspolitiikkaa valitettavana ja pyytää, ettei Turkki enää asuttaisi maansa kansalaisia Kyproksen miehitetyille alueille, koska se on vastoin Geneven yleissopimusta ja kansainvälisen oikeuden periaatteita; kehottaa Turkkia lopettamaan kaikki toimet, jotka muuttavat saaren väestötasapainoa ja siten haittaavat tilanteen ratkaisemista;

48. kehottaa Turkkia sallimaan kateissa olevien henkilöiden komitealle pääsyn kaikkiin asiaankuuluviin arkistoihin ja kaikille sotilasalueille Kyproksen pohjoisosassa ruumiiden esiin kaivamista varten sekä antamaan kaikki tarvittavat tiedot, joiden avulla siirretyt jäännökset voidaan löytää; kehottaa kiinnittämään erityistä huomiota kateissa olevien henkilöiden komitean työhön;

49. kehottaa Turkkia ja Armeniaa normalisoimaan suhteensa ratifioimalla ehdoitta pöytäkirjat diplomaattisuhteiden luomisesta, avaamalla maiden välisen rajan sekä parantamalla aktiivisesti suhteitaan ja erityisesti rajat ylittävää yhteistyötä ja talouden integrointia; suhtautuu myönteisesti meneillään olevaan Turkin ja Armenian vuoropuheluun;

Keskiviikko 10. kesäkuuta 2015

o

o o

50. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, Euroopan neuvoston pääsihteerille, Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen presidentille, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä Turkin tasavallan hallitukselle ja parlamentille.

Torstai 11. kesäkuuta 2015

P8_TA(2015)0229

Syyria: Palmyran tilanne ja Mazen Darwishin tapaus

Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. kesäkuuta 2015 Syyriasta: Palmyran tilanteesta ja Mazen Darwishin tapauksesta (2015/2732(RSP))

(2016/C 407/08)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Syyriasta, muun muassa 30. huhtikuuta 2015 antamansa päätöslauselman ([1]),

— ottaa huomioon Syyriaa ja Irakia sekä Da'eshin aiheuttamaa uhkaa koskevasta EU:n alueellisesta strategiasta 6. helmikuuta 2015 annetun komission tiedonannon "Elements for an EU regional strategy for Syria and Iraq as well as the Da'esh threat",

— ottaa huomioon YK:n pääsihteerin sekä YK:n ihmisoikeusvaltuutetun julkilausumat ja raportit Syyrian konfliktista,

— ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien ihmisoikeusneuvoston perustaman Syyrian tilannetta käsittelevän riippumattoman kansainvälisen tutkintalautakunnan raportit,

— ottaa huomioon 17. heinäkuuta 1998 hyväksytyn Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännön ja erityisesti sen 8 artiklan 2 kappaleen b alakohdan ix alakohdan, jossa todetaan, että tahallinen hyökkäys historiallisia muistomerkkejä vastaan on sotarikos,

— ottaa huomioon 30. huhtikuuta 2015 antamansa päätöslauselman ISIS/Da'esh-järjestön harjoittamasta kulttuurikohteiden tuhoamisesta ([2]),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 167 artiklan, jonka mukaan unioni ja jäsenvaltiot suosivat yhteistyötä kolmansien maiden sekä kulttuurin alalla toimivaltaisten kansainvälisten järjestöjen kanssa,

— ottaa huomioon kulttuuriesineiden viennistä 18. joulukuuta 2008 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 116/2009,

— ottaa huomioon neuvoston kokouksessaan 25. ja 26. lokakuuta 2012 hyväksymän päätöslauselman kulttuuriomaisuuden alalla toimivaltaisten lainvalvontaviranomaisten ja asiantuntijoiden epävirallisen verkoston (EU CULTNET) perustamisesta,

— ottaa huomioon Haagin vuoden 1954 yleissopimukseen kulttuuriomaisuuden suojelemisesta aseellisen selkkauksen sattuessa vuonna 1999 lisätyn toisen pöytäkirjan,

— ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Federica Mogherinin 21. toukokuuta 2015 antaman julkilausuman Palmyran tilanteesta sekä korkean edustajan Catherine Ashtonin tiedottajan 17. helmikuuta 2012 antaman julkilausuman, jossa tuomitaan Mazen Darwishin pidättäminen, ja 3. huhtikuuta 2012 annetun paikallisen Euroopan unionin julkilausuman Mazen Darwishin ja seitsemän muun ihmisoikeuksien puolustajan jatkuvasta pidätettynä olosta ilman syytteiden nostamista,

— ottaa huomioon ihmisoikeuksien puolustajia koskevat Euroopan unionin suuntaviivat, jotka hyväksyttiin kesäkuussa 2004 ja joita päivitettiin vuonna 2008,

— ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 2222 (2015),

— ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen,

---

([1]) Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0187.
([2]) Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0179.

Torstai 11. kesäkuuta 2015

— ottaa huomioon työjärjestyksen 135 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 4 kohdan,

A. ottaa huomioon, että Syyriassa on konfliktin alettua vuonna 2011 kuollut ainakin 220 000 ihmistä, enimmäkseen siviilejä; ottaa huomioon, että Assadin hallinto, IS/Da'esh, al-Nusra ja muut konfliktin osapuolet ovat syyllistyneet laajamittaisiin ja toistuviin ihmisoikeuksien ja kansainvälisen humanitaarisen oikeuden loukkauksiin; toteaa, että valtaosa näistä rikoksista on tähän mennessä jäänyt rankaisematta;

B. toteaa, että kidutuksen käyttö, joukkopidätykset ja asuinalueiden laajamittainen tuhoaminen ovat yleistyneet dramaattisesti viime kuukausien aikana; toteaa, että syyrialaiset joutuvat suurin joukoin siirtymään pois asuinseudultaan ja joidenkin on jopa pakko siirtyä kauemmas tarvitsemansa humanitaarisen avun ulottuvilta;

C. ottaa huomioon, että IS/Da'esh on tappanut Palmyrassa ainakin 400 ihmistä, myös naisia ja lapsia, valloitettuaan tämän ikivanhan syyrialaiskaupungin ja Syyrian ihmisoikeuksien seurantakeskuksen mukaan se on teloittanut ainakin 217 ihmistä ja pidättänyt 600, muun muassa naisia ja lapsia, syytettyinä hallinnon joukkojen kanssa tekemisissä olemisesta ja hallintoon kuuluvien piilottelusta taloissaan;

D. ottaa huomioon, että Palmyran kaupungin valtaamista seurasivat Assadia kannattavien joukkojen ankarat ilmaiskut, jotka surmasivat yli kymmenen siviiliä ja saivat monet jäljellä olevat asukkaat pakenemaan;

E. ottaa huomioon, että huhti-toukokuussa 2015 tehdyn uuden hyökkäyksen jälkeen IS/Da'esh valloitti Ramadin 17. toukokuuta 2015 ja Palmyran 21. toukokuuta 2015 ja sen hallussa on nyt 50 prosenttia Syyrian alueesta; huomauttaa, että tämän niin sanotun Islamilaisen valtion ylikansallinen luonne sekä sen huomattavat taloudelliset resurssit ja joidenkin lähteiden mukaan noin 200 000 taistelijan vahvuiset joukot muodostavat uhkan koko alueelle laajemminkin; ottaa huomioon, että näiden aseistettujen ryhmien keskuudessa arvioidaan taistelevan tuhansia ulkomaalaisia, joihin kuuluu myös EU:n kansalaisia; toteaa, että IS:n/Da'eshin nousu on kärjistänyt humanitaarista kriisiä erityisesti pakottamalla suuren määrän siviilejä siirtymään pois asuinseuduiltaan;

F. ottaa huomioon, että YK:n turvallisuusneuvoston jäsenet ilmaisivat 5. kesäkuuta 2015 paheksuntansa väkivallan ja siviileihin kohdistuvien kaikenlaisten hyökkäysten lisääntymisestä Syyriassa ja tuomitsivat IS:n/Da'eshin, al-Nusran ja muiden maassa toimivien terroristiryhmien tekemät terrori-iskut;

G. ottaa huomioon, että Palmyra sijaitsee Damaskoksen ja maan itäosassa sijaitsevan Deir al-Zourin kaupungin välissä ja sen läheisyydessä on merkittäviä kaasukenttiä ja fosfaattikaivoksia; ottaa huomioon, että samaan aikaan, kun IS/Da'esh sai haltuunsa Palmyran, se myös valloitti Ramadin Irakin Anbarin maakunnassa mutta toisaalta vähän tätä ennen IS/Da'esh oli menettänyt alueita Tikritin ympäristössä;

H. huomauttaa, että yli 2 000 vuotta vanha Palmyran kaupunki on kulttuuriaarre, joka on luokiteltu Unescon maailmanperintökohteeksi; toteaa, että Unescon pääjohtaja kehotti 21. toukokuuta 2015 esittämässään vetoomuksessa vihollisuuksien välittömään lopettamiseen kaupungissa;

I. ottaa huomioon, että Palmyra on Syyrian rikkaan kulttuuriperinnön symboli ja siellä sijaitsevat mahtavat rauniot, jotka ovat jäljellä suuresta kaupungista, joka aikanaan oli yksi muinaisen maailman tärkeimmistä kulttuurikeskuksista; ottaa huomioon, että IS:n/Da'eshin suorittamien joukkomurhien sekä arkeologisen ja kulttuuriperinnön tuhoamisen on katsottu tietyissä oloissa olevan rikoksia ihmisyyttä vastaan ja "kulttuurista puhdistusta" sekä Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännön mukaisia sotarikoksia; toteaa, että Unescon pääjohtaja Irina Bokova kuvasi näitä kulttuuriperintöön kohdistuvia järjestelmällisiä hyökkäyksiä "kulttuuriseksi puhdistukseksi";

J. ottaa huomioon, että IS/Da'esh käyttää kulttuuriperintöön kohdistuvia järjestelmällisiä hyökkäyksiä ja kulttuuriperinnön tuhoamista sekä Irakissa että Syyriassa sotataktiikkana, jolla levitetään kauhua ja vihaa; ottaa huomioon, että IS:n/Da'eshin vallattua Palmyran tämän kaupungin historiallista perintöä uhkaa tuhoutuminen;

K. ottaa huomioon, että Syyriaa ja Irakia sekä IS:n/Da'eshin aiheuttamaa uhkaa koskevassa EU:n alueellisessa strategiassa, jonka ulkoasiainneuvosto hyväksyi 16. maaliskuuta 2015, EU tuomitsee voimakkain sanankääntein arkeologisen ja kulttuuriperinnön tahallisen tuhoamisen ja toteaa, että tällaiset toimet voivat olla Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännössä tarkoitettuja sotarikoksia;

Torstai 11. kesäkuuta 2015

L. ottaa huomioon, että Unesco ja muut kumppanit ovat käynnistäneet kolmevuotisen hankkeen nimeltä ”Emergency Safeguarding of the Syrian Heritage”, jolla pyritään varmistamaan maan kulttuuriperinnön kiireellinen suojelu;

M. toteaa, että kulttuuriomaisuuden laiton kauppa on tällä hetkellä kolmanneksi merkittävin laittoman kaupan muoto huumausaine- ja asekaupan jälkeen, että sitä hallitsevat järjestäytyneet rikollisverkostot ja että nykyisillä kansallisilla ja kansainvälisillä mekanismeilla ei ole asianmukaisia välineitä eivätkä ne saa riittävästi tukea asiaan puuttumiseksi; ottaa huomioon, että EU on toteuttanut kaikki YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 2199 (2015) mukaiset asianmukaiset toimet estääkseen kulttuuriomaisuuden laittoman kaupan;

N. ottaa huomioon, että Syyrian konfliktin alettua maaliskuussa 2011 on esiintynyt laajalle levinneitä ja vakavia ihmisoikeusloukkauksia, joista voidaan mainita etenkin riippumattomien toimittajien, ihmisoikeuksien puolustajien, humanitaaristen avustustyöntekijöiden ja lääkintähenkilöstön mielivaltaiset vangitsemiset ja katoamiset, tekojen tahallinen kohdentaminen tällaisiin henkilöihin samoin kuin heihin kohdistetut uhkaukset, väkivallanteot ja mielivaltaiset pidätykset sekä katoamiset, joita Syyriassa tapahtuu;

O. ottaa huomioon, että syyrialainen toimittaja ja aktivisti Mazen Darwish, joka johtaa lehdistön- ja sananvapauden puolesta työtä tekevää Syrian Center for Media and Freedom of Expression -järjestöä, sekä Hani Al-Zaitani ja Hussain Ghrer ovat olleet vangittuina vuodesta 2012 sananvapauden puolustamiseksi tekemänsä työnsä vuoksi; ottaa huomioon, että saatujen tietojen mukaan Mazen Darwishia kidutettiin ja pahoinpideltiin vakavasti ja 6. toukokuuta 2015 hänet siirrettiin tuntemattomaan paikkaan; ottaa huomioon, että Mazen Darwishille on myönnetty tämänvuotinen Unescon lehdistönvapauspalkinto sekä useita muita merkittäviä kansainvälisiä palkintoja, kuten Preis der Lutherstädte – ”Das unerschrockene Wort” vuonna 2015, Bruno Kreisky -palkinto (Bruno Kreisky-Preis für Verdienste um die Menschenrechte) vuonna 2013 ja PEN Pinter -palkinto vuonna 2014; toteaa, että Mazen Darwishin, Hani Al-Zaitanin ja Hussain Ghrerin jatkuva vangittuna pitäminen on jälleen yksi osoitus Bashar al-Assadin hallinnon sortopolitiikasta Syyriassa;

P. ottaa huomioon, että YK:n yleiskokous vaati 15. toukokuuta 2013 annetussa päätöslauselmassa 67/262 Syyrian viranomaisia vapauttamaan välittömästi kaikki mielivaltaisesti pidätetyt henkilöt, myös Syrian Centre for Media and Freedom of Expression -järjestön jäsenet;

Q. ottaa huomioon, että YK:n ihmisoikeusvaltuutettu Zeid Ra’ad Al Hussein vaati 19. helmikuuta 2015 Syyrian viranomaisia vapauttamaan kaikki henkilöt, jotka on vangittu siitä syystä, että he ovat rauhanomaisesti ilmaisseet mielipiteensä, myös Mazen Darwishin;

R. ottaa huomioon, että sadat ihmisoikeuksien puolustajat ovat kokeneet Syyriassa uhkailua ja väkivaltaa sekä joutuneet mielivaltaisten pidätysten ja sieppausten kohteeksi; mainitsee esimerkkinä vuonna 2011 Saharov-palkinnon saaneen ihmisoikeusjuristin Razan Zaitounehin, joka siepattiin Dumassa 9. joulukuuta 2013;

1. tuomitsee jyrkästi al-Assadin hallinnon, IS:n/Da’eshin terroristien ja muiden jihadistiryhmien Syyriassa harjoittamat julmat, järjestelmälliset ja laajamittaiset ihmisoikeusloukkaukset ja kansainvälisen humanitaarisen oikeuden loukkaukset sekä poliittisia oikeuksia, kansalaisoikeuksia ja ihmisoikeuksia puolustavien aktivistien, bloggaajien ja toimittajien saamat tuomiot ja syytteet; tuomitsee jälleen ehdottomasti Syyrian hallituksen harjoittaman kidutuksen, kiihtyneen tulituksen ja ilmapommitusten, muun muassa tynnyripommien, käytön; ilmaisee syvän myötätuntonsa uhreille; on tyrmistynyt Syyrian konfliktin aiheuttaman syvästi järkyttävän inhimillisen kärsimyksen ja ihmishenkien menetyksen johdosta ja on äärimmäisen huolissaan Syyrian humanitaarisen ja turvallisuustilanteen huonontumisesta;

2. tuomitsee Palmyran valtauksen, jossa IS/Da’esh onnistui 21. toukokuuta 2015 yhdeksän päivää kestäneen verisen hyökkäyksen jälkeen, sekä sen, että IS/Da’esh on tämän jälkeen teloittanut ainakin 217 henkilöä kaupungissa ja sen ympäristössä ja jatkanut laajamittaisia väärinkäytöksiä ja julmuuksia ”kalifaatissa”, jonka se on julistanut perustaneensa Syyriassa ja Irakissa hallussaan oleville alueille;

3. on huolissaan Palmyran tilanteesta ja Palmyraan jääneistä tuhansista asukkaista ja niistä asukkaista, jotka joutuivat lähtemään kaupungista IS:n/Da’eshin etenemisen vuoksi, sekä Palmyrassa olevista naisista ja lapsista, sillä IS/Da’esh on muualla syyllistynyt naisten ja lasten sieppauksiin, hyväksikäyttöön ja pahoinpitelyyn, muun muassa raiskauksiin, seksuaaliseen hyväksikäyttöön, pakkoavioliittoon ja lasten pakkovärväämiseen;

4. rohkaisee neuvostoa, komissiota ja korkeaa edustajaa asettamaan saataville kaikki pakolaisten avustamiseksi tarvittavat taloudelliset ja henkilöresurssit;

Torstai 11. kesäkuuta 2015

5. panee tyytyväisenä merkille IS:n/Da'eshin vastaisen kansainvälisen liittouman ministerikokouksessa Pariisissa 2. kesäkuuta 2015 tehdyn sitoumuksen lisätä huomattavasti ponnisteluja IS:n/Da'eshin kukistamiseksi; kehottaa liittoumaa tehostamaan toimia yhteisen, moniulotteisen ja pitkäaikaisen strategian täytäntöön panemiseksi IS:n/Da'eshin heikentämiseksi ja lopulta sen hävittämiseksi; korostaa tarvetta täydentää tätä strategiaa tiivistämällä yhteistyötä kaikkien alueen valtiollisten toimijoiden ja valtiosta riippumattomien tahojen kanssa, jotka ovat sitoutuneet IS:n/Da'eshin vastaiseen taisteluun;

6. on edelleen vakuuttunut siitä, että konfliktia ei saada ratkaistua eikä Syyriassa saada aikaan kestävää rauhaa ilman, että kaikki osapuolet saatetaan vastuuseen konfliktin aikana tehdyistä rikoksista;

7. huomauttaa, että Syyrian kriisiin saadaan aikaan kestävä ratkaisu ainoastaan osallistavan poliittisen ratkaisun avulla, joka perustuu 30. kesäkuuta 2012 annettuun Geneven tiedonantoon ja jolla on takanaan kansainvälisen yhteisön tuki; kehottaa YK:n erityislähettilästä Staffan de Misturaa työskentelemään yhdessä kaikkien osapuolten kanssa, jotta saataisiin aikaan aito poliittinen muutos, joka täyttää syyrialaisten oikeutetut toiveet ja antaa heille mahdollisuuden päättää itsenäisesti ja demokraattisesti omasta tulevaisuudestaan;

8. ilmaisee vakavan huolensa siitä, että YK:n vuonna 2014 esittämät vetoomukset eivät ole saaneet riittävää rahoitusta, mikä on johtanut Maailman elintarvikeohjelman syyrialaispakolaisille tarkoitetun avun väliaikaiseen keskeyttämiseen; kehottaa sen vuoksi kansainvälistä yhteisöä lisäämään rahoitustaan ja apuaan, kun näitä vetoomuksia esitetään tulevaisuudessa;

9. kehottaa kansainvälistä yhteisöä pyrkimään entistä ponnekkaammin löytämään ratkaisuja Syyrian kriisin lievittämiseksi ja sodan lopettamiseksi sekä ilmaisee tukensa toimijoille, jotka osallistuvat IS:n/Da'eshin vastaiseen taisteluun Syyriassa ja Irakissa; kehottaa alueen hallituksia työskentelemään yhdessä, sillä ainoastaan tiivis yhteistyö turvallisuusasioissa mahdollistaa rauhan ja turvallisuuden palauttamisen alueelle;

10. kehottaa kansainvälistä yhteisöä tekemään kaiken voitavansa suojellakseen Palmyran siviiliväestöä ja turvatakseen sen ainutlaatuisen kulttuuriperinnön sekä kehottaa kaikkia osapuolia lopettamaan välittömästi vihollisuudet Palmyrassa ja mahdollistamaan väkivaltaisuuksia pakenevien siviilien turvallisen poistumisen;

11. vaatii lopettamaan välittömästi Syyrian ja Irakin uskonnollisten kohteiden ja esineiden ja muun kulttuuriperinnön tuhoamisen; korostaa, että IS:n/Da'eshin tai muiden henkilöiden, ryhmien, yritysten ja yhteisöjen tällaisia tekoja ei voi hyväksyä, ja kehottaa lisäksi vaalimaan Irakin kulttuuriperintöä suojelemalla uskonnollista ja kulttuuriomaisuutta sekä uskonnollisia ja kulttuurikohteita kansainvälisen humanitaarisen oikeuden mukaisesti;

12. kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita käynnistämään valistuskampanjoita, jotta voidaan hillitä konfliktialueilta peräisin olevien kulttuuriesineiden laitonta ostamista ja myymistä;

13. painottaa kulttuuriperinnön suurta arvoa koko ihmiskunnalle ja katsoo siksi, että sen tuhoamista olisi pidettävä sotarikoksena, joka ei ole mitenkään puolustettavissa;

14. korostaa, että tarvitaan kansainvälisen yhteisön yhteisiä toimia, jotta voidaan estää kulttuuriomaisuuden ja kulttuuriesineiden laiton kauppa, jolla tuetaan IS:n/Da'eshin rahoittamista;

15. tukee Unescon pääjohtajan lausuntoja sekä kaikkia YK:n ja Unescon erityistoimenpiteitä Palmyran ja muiden uhattujen historiallisten ja kulttuurikohteiden suojelemiseksi;

16. pyytää YK:n pääsihteeriä viemään kaikkien IS:n/Da'eshin ja muiden terroristiryhmien uhkaamien kulttuurikohteiden suojelun turvallisuusneuvoston käsittelyyn, jotta asiasta voitaisiin antaa päätöslauselma;

17. pyytää jäsenvaltioita ja EU:n toimielimiä toteuttamaan yhteistyössä YK:n kanssa käytännön toimia Palmyrassa ja muualla Lähi-idässä uhattuina olevien historiallisten, uskonnollisten, arkeologisten ja kulttuurikohteiden suojelemiseksi;

Torstai 11. kesäkuuta 2015

18. pitää paikallisten ja kansainvälisten kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden työtä ihmisoikeusloukkausten sekä sotarikoksia ja rikoksia ihmisyyttä vastaan koskevien todisteiden ja muiden väärinkäytösten dokumentoimiseksi myönteisenä ja korostaa sen ratkaisevaa merkitystä; ihailee suuresti kaikkia syyrialaisaktivisteja, jotka väsymättä seuraavat ja dokumentoivat sodan repimän maansa ihmisoikeustilannetta ja raportoivat siitä oman henkensä uhalla, ja antaa heille kaiken tukensa;

19. on erittäin huolissaan siitä, että Syyrian humanitaarinen ja ihmisoikeustilanne heikkenee yhä kiihtyvämmällä vauhdilla, ja korostaa tarvetta kunnioittaa sananvapautta ja ihmisoikeuksien puolustajien vapautta tehdä työtään Syyrian kansainvälisten velvoitteiden mukaisesti; huomauttaa, että jokaisella ihmisellä on oikeus mielipiteen- ja sananvapauteen ja että kyseessä on perusihmisoikeus; tuomitsee lehdistön vapauksien kaikenlaisen loukkaamisen ja toimittajiin kohdistuvan väkivallan Syyriassa;

20. kehottaa Syyrian viranomaisia vapauttamaan viipymättä ja ehdoitta Mazen Darwishin ja kaikki henkilöt, jotka on pidätetty, tuomittu ja/tai määrätty rangaistukseen siitä syystä, että he ovat käyttäneet rauhanomaisesti oikeuttaan sananvapauteen ja yhdistymisvapauteen, sekä kaikki ihmisoikeuksien puolustajat ja poliittisia oikeuksia ajavat aktivistit, joilta on mielivaltaisesti riistetty heidän vapautensa heidän ihmisoikeustoimintansa perusteella, sekä kehottaa luopumaan kaikista syytteistä heitä vastaan;

21. vaatii Syyrian viranomaisia paljastamaan viipymättä edellä mainittujen kolmen miehen kohtalon ja olinpaikan ja varmistamaan, että heitä suojellaan kidutukselta ja huonolta kohtelulta, että heille sallitaan välittömästi yhteydenpito perheisiinsä ja asianajajiinsa ja että he pääsevät tarvittaessa lääkärinhoitoon;

22. kehottaa kaikkia jäsenvaltioita ratifioimaan ensi tilassa kansainvälisen yleissopimuksen kaikkien henkilöiden suojelemiseksi tahdonvastaiselta katoamiselta; kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa ja jäsenvaltioita edistämään tämän keskeisen ihmisoikeusasiakirjan yleismaailmallista ratifiointia ja täytäntöönpanoa sekä tukemaan yleissopimuksen nojalla perustetun tahdonvastaisia katoamisia käsittelevän YK:n komitean työtä;

23. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteerille, YK:n ja Arabiliiton Syyrian erityislähettiläälle ja kaikille Syyrian konfliktin osapuolille.

Torstai 11. kesäkuuta 2015

P8_TA(2015)0230

Paraguay ja lapsiraskauksiin liittyvät oikeudelliset näkökohdat

Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. kesäkuuta 2015 Paraguaysta ja lapsiraskauksiin liittyvistä oikeudellisista näkökohdista (2015/2733(RSP))

(2016/C 407/09)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon EU:n ja Mercosurin vuonna 1999 tekemän alueiden välistä yhteistyötä koskevan kehyssopimuksen,

— ottaa huomioon 12. maaliskuuta 2015 antamansa päätöslauselman vuosikertomuksesta ihmisoikeuksista ja demokratiasta maailmassa 2013 ja Euroopan unionin toiminnasta tällä alalla ([1]),

— ottaa huomioon 15. heinäkuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1567/2003 avusta lisääntymis- ja seksuaaliterveyteen ja lisääntymistä ja seksuaalisuutta koskeviin oikeuksiin liittyville politiikoille ja toimille kehitysmaissa ([2]),

— ottaa huomioon 26. marraskuuta 1997 annetun Paraguayn rikoslain (laki n:o 1160/97) ja erityisesti sen 109 pykälän 4 momentin,

— ottaa huomioon viidennen vuosituhannen kehitystavoitteen (odottavien äitien terveyden parantaminen),

— ottaa huomioon YK:n yleissopimuksen lapsen oikeuksista ja erityisesti sen 3 artiklan,

— ottaa huomioon vuonna 1979 tehdyn YK:n yleissopimuksen kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamisesta (CEDAW),

— ottaa huomioon Euroopan neuvoston yleissopimuksen naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan ehkäisemisestä ja torjumisesta (Istanbulin yleissopimus),

— ottaa huomioon naisiin kohdistuvaa syrjintää lainsäädännössä käsittelevän YK:n työryhmän 11. toukokuuta 2015 antaman lausuman,

— ottaa huomioon kidutuksen vastaisen YK:n yleissopimuksen, joka tuli voimaan 26. kesäkuuta 1987,

— ottaa huomioon taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia käsittelevän komitean maaliskuussa 2015 esittämän pyynnön saada tarkastella uudelleen ja muuttaa Paraguayn aborttilainsäädäntöä, jotta voidaan varmistaa sen yhteensopivuus muiden oikeuksien, kuten terveyttä ja elämää koskevien oikeuksien, kanssa,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 135 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 4 kohdan,

A. ottaa huomioon, että YK:n viimeaikaisten tietojen mukaan 19 prosenttia Paraguayssa raskaana olevista on alaikäisiä, päivittäin synnyttää kaksi alle 14-vuotiasta ja 2,13 prosenttia 10–14-vuotiaista äideistä kuolee; ottaa huomioon, että vuosittain Paraguayssa, jonka väkiluku on 6,8 miljoonaa, tulee raskaaksi noin 600 tyttöä, jotka ovat alle 15-vuotiaita, ja että lapsiraskauksien määrä on jopa kymmenen kertaa suurempi kuin muissa alueen maissa;

B. ottaa huomioon, että Latinalaisessa Amerikassa äitiyskuolleisuuden riski on neljä kertaa suurempi alle 16-vuotiaiden nuorten keskuudessa ja että nuorten raskauksissa esiintyy 65 prosenttia synnytyskanavan avanteista, joilla on vakavia vaikutuksia heidän elämäänsä, mukaan lukien vakavat terveysongelmat ja sosiaalinen syrjäytyminen; katsoo, että varhaiset raskaudet ovat vaarallisia myös vauvoille, joiden kuolleisuusaste on 50 prosenttia keskimääräistä korkeampi; toteaa, että 40 prosenttia alueen naisista on joutunut seksuaalisen väkivallan uhreiksi ja 95 prosenttia Latinalaisessa Amerikassa tehdyistä aborteista on turvattomia;

([1]) Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0076.
([2]) EUVL L 224, 6.9.2003, s. 1.

Torstai 11. kesäkuuta 2015

C. ottaa huomioon, että 21. huhtikuuta 2015 kymmenvuotias tyttö meni Asunciónissa Trinidad Maternity and Children's Hospital -sairaalaan, ja hänen todettiin olevan 21. raskausviikolla; ottaa huomioon, että sen jälkeen kun tyttö oli tutkittu, sairaalan lääkäri ilmoitti julkisesti, että tytön raskaus oli erittäin vaarallinen; ottaa huomioon, että tytön karkuteillä ollut isäpuoli pidätettiin 9. toukokuuta 2015 ja häntä syytetään tytön raiskauksesta; ottaa huomioon, että tyttö oli käynyt tammikuusta 2015 lähtien useissa lääkärikeskuksissa vatsakipujen vuoksi, mutta raskaus vahvistettiin vasta 21. huhtikuuta;

D. ottaa huomioon, että tytön äiti pyysi 28. huhtikuuta 2015 tyttärensä raskauden vapaaehtoista keskeytystä tämän nuoren iän ja tämän terveyteen ja elämään kohdistuvan suuren vaaran vuoksi; ottaa huomioon, että tytön äiti on pidätetty, koska tämä ei kyennyt suojelemaan tytärtään seksuaaliselta hyväksikäytöltä, joka johti raskauteen; ottaa huomioon, että viimeisten tietojen mukaan kymmenvuotias tyttö on lähetetty nuorten äitien keskukseen ja erotettu omasta äidistään;

E. ottaa huomioon, että jo tammikuussa 2014 tytön äiti oli jo tehnyt ilmoituksen isäpuolen harjoittamasta tyttären seksuaalisesta hyväksikäytöstä, mutta syyttäjät eivät ryhtyneet toimiin, eivät tutkineet asiaa eivätkä tarjonneet suojakeinoja, koska he eivät katsoneet tytön olleen vaarassa;

F. ottaa huomioon, että tämä tapaus on vain yksi monista Paraguayssa ja muissa Latinalaisen Amerikan maissa; ottaa huomioon, että Paraguay kieltää edelleen uskonnollisista syistä tyttöä saamasta turvallista ja laillista aborttia ja loukkaa näin tytön oikeuksia terveyteen, elämään ja fyysiseen ja psyykkiseen koskemattomuuteen; katsoo, että jos lapsi syntyy, tyttöön kohdistuu psykologisia ja terveysriskejä tämän nuoren iän ja raskauteen johtaneiden olosuhteiden vuoksi; ottaa huomioon, että 7. toukokuuta 2015 hänen tilaansa seuraamaan perustettiin eri alojen välinen asiantuntijapaneeli, joka muodostuu paikallisjärjestöjen ehdottamasta kolmesta ammattilaisesta, kolmesta terveysministeriön edustajasta ja kolmesta korkeimman oikeuden jäsenestä;

G. ottaa huomioon, että Paraguayn terveyslain 109 pykälän 4 momentin mukaan abortti on kielletty kaikissa tapauksissa, paitsi jos raskaudesta aiheutuu hengenvaarallisia komplikaatiota naiselle tai tytölle, ja ilman muita poikkeuksia, mukaan lukien raiskauksen tai insestin tapauksessa tai jos sikiöllä ei ole mahdollisuutta jäädä henkiin; ottaa huomioon, että viranomaisten mukaan tytön terveys ei ole vaarassa; ottaa huomioon, että tämän vuoksi kymmenvuotiaan raiskauksesta selvinneen tytön on pakko jatkaa ei-toivottua raskauttaan ja synnytettävä;

H. ottaa huomioon, että YK:n asiantuntijat ovat varoittaneet, että Paraguayn viranomaisten päätös rikkoo vakavasti tytön oikeutta elämään, terveyteen ja fyysiseen ja henkiseen koskemattomuuteen sekä hänen oikeuttaa koulutukseen ja vaarantaa siten hänen taloudelliset ja yhteiskunnalliset mahdollisuutensa;

I. ottaa huomioon, että lapsen oikeuksia koskevan yleissopimuksen 3 artiklan mukaisesti kaikissa julkisen tai yksityisen sosiaalihuollon, tuomioistuinten, hallintoviranomaisten tai lainsäädäntöelimien toimissa, jotka koskevat lapsia, on ensisijaisesti otettava huomioon lapsen etu, ja katsoo, että valtioilla on velvollisuus varmistaa turvallisen ja laillisen abortin saanti, jos raskaana olevan naisen henki on vaarassa;

J. ottaa huomioon, että taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia käsittelevä YK:n komitea esitti maaliskuussa 2015 pyynnön saada tarkastella uudelleen ja muuttaa Paraguayn aborttilainsäädäntöä, jotta voidaan varmistaa sen yhteensopivuus muiden oikeuksien, kuten terveyttä ja elämää koskevien oikeuksien, kanssa, ottaa huomioon, että naisiin kohdistuva fyysinen, seksuaalinen ja psyykkinen väkivalta on yleinen ihmisoikeusrikkomus;

K. ottaa huomioon, että Paraguay on osallistunut aktiivisesti naisten asemaa käsittelevän YK:n toimikunnan 59. istuntoon ja että kaikkien osapuolien olisi jatkettava YK:n Pekingin toimintaohjelman edistämistä, muun muassa perustavanlaatuisten ihmisoikeuksien, kuten koulutuksen ja terveydenhuollon saatavuuden, sekä seksuaali- ja lisääntymisterveyteen liittyvien oikeuksien osalta;

L. ottaa huomioon, että YK:n sopimusten valvontaelimet, ihmisoikeuskomitea ja naisten syrjinnän poistamista käsittelevä komitea (CEDAW-komitea) mukaan luettuina, ovat kehottaneet useita Latinalaisten Amerikan valtioita luomaan poikkeuksia rajoittaviin aborttilakeihin tapauksissa, joissa raskaus uhkaa naisen elämää ja terveyttä, joissa on kyse sikiön vakavasta kehityshäiriöstä ja joissa raskaus on seurausta raiskauksesta tai insestistä;

Torstai 11. kesäkuuta 2015

M. katsoo, että epäinhimillinen teko on saattanut vakavaan vaaraan edellä mainitun kymmenvuotiaan tytön, joka painoi vain 34 kg ennen raskautta; ottaa huomioon, että Maailman terveysjärjestö (WHO) on määritellyt vaarat, joita raskaus aiheuttaa nuorille tytöille, joiden vartalot eivät ole vielä täysin kehittyneet; korostaa, että WHO määrittelee terveyden täydelliseksi fyysisen, psyykkisen ja sosiaalisen hyvinvoinnin tilaksi eikä pelkästään sairauden tai vamman puuttumiseksi;

N. ottaa huomioon, että kidutuksen vastainen komitea on todennut, että lisääntymisterveyspalvelujen saatavuutta koskevat lukuisat rajoitteet sekä väärinkäytökset, joita esiintyy, kun naiset yrittävät käyttää näitä palveluja, voivat olla vastoin kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaista YK:n yleissopimusta, jonka Paraguay ja kaikki EU:n jäsenvaltiot ovat ratifioineet, koska ne vaarantavat naisten terveyden ja elämän tai voivat muuten aiheuttaa heille vakavaa fyysistä tai henkistä tuskaa tai kärsimystä;

O. ottaa huomioon, että naisiin ja tyttöihin kohdistuva fyysinen, seksuaalinen ja psyykkinen väkivalta on edelleen yleisin ihmisoikeusloukkaus, joka vaikuttaa yhteiskunnan kaikkiin tasoihin, mutta kuuluu niihin rikoksiin, joista tehdään vähiten rikosilmoituksia;

1. vahvistaa tuomitsevansa kaikenlaisen naisten hyväksikäytön sekä naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan ja erityisesti seksuaalisen väkivallan käytön aseena sodassa sekä perheväkivallan; kehottaa Paraguayta varmistamaan, että naisilla ja tytöillä on mahdollisuus saada turvallinen ja laillinen abortti ainakin silloin, kun heidän terveytensä ja elämänsä on vaarassa, kun sikiöllä on vakava kehityshäiriö ja kun on kyse raiskauksesta tai insestistä;

2. on erittäin huolissaan lasten raskauksien suuresta lukumäärästä Paraguayssa; kehottaa Paraguayn viranomaisia noudattamaan kansainvälisiä velvoitteitaan ja suojelemaan ihmisoikeuksia varmistamalla, että kaikki tytöt saavat kaikkea mahdollista tietoa ja terveyspalveluja selvitäkseen erittäin vaarallisista raskauksista, jotka ovat seurausta raiskauksesta;

3. kehottaa Paraguayn viranomaisia toteuttamaan riippumattoman ja puolueettoman tutkinnan edellä mainitusta raiskauksesta ja tuomaan syyllisen oikeuden eteen; kehottaa Paraguayn viranomaisia vapauttamaan tytön äidin välittömästi; pitää myönteisenä Paraguayn kongressin jäsenten ehdotusta alaikäisen raiskauksesta annettavan vähimmäisvankeusrangaistuksen korottamisesta 10 vuodesta 30 vuoteen;

4. pitää myönteisenä, että on perustettu eri alojen edustajista koostuva asiantuntijapaneeli, ja odottaa sen arvioivan tytön tilannetta kattavasti ja varmistavan, että kaikkia hänen ihmisoikeuksiaan, erityisesti oikeutta elämään, terveyteen ja fyysiseen ja psyykkiseen koskemattomuuteen, kunnioitetaan;

5. pitää valitettavana, että naisten ja tyttöjen vartalot ja erityisesti heidän seksuaali- ja lisääntymisterveyteensä liittyvät oikeudet ovat edelleen ideologinen taistelukenttä, ja kehottaa Paraguayta tunnustamaan naisten ja tyttöjen erottamattomat oikeudet ruumiilliseen koskemattomuuteen ja itsenäiseen päätöksentekoon, kun on kyse muun muassa oikeudesta saada vapaaehtoista perhesuunnittelua sekä turvallinen ja laillinen abortti; katsoo, että sellaisen abortin yleinen kieltäminen, joka tehdään terveydellisistä syistä tai jos raskaus on seurausta raiskauksesta tai insestistä, ja ilmaisen terveydenhoidon epääminen raiskaustapauksissa ovat verrattavissa kidutukseen;

6. toteaa, että synnytykseen liittyvä väkivalta on institutionaalisen väkivallan ja naisiin kohdistuvan väkivallan yhdistelmä, joka rikkoo vakavasti ihmisoikeuksia, joita ovat muun muassa oikeus tasa-arvoisuuteen, syrjimättömyyteen, tietoon, koskemattomuuteen, terveyteen ja lisääntymistä koskevaan itsemääräämisoikeuteen, ja jonka seuraukset ovat alentava ja epäinhimillinen synnytys, terveyteen liittyvät komplikaatiot, vakava henkinen ahdistus, trauma ja jopa kuolema;

7. on erittäin huolissaan siitä, että hallitus jättää huomiotta lasten raskauksia ja naisten seksuaalista hyväksikäyttöä koskevat epäinhimilliset tapaukset samaan aikaan kun joka kolmas nainen maailmassa kokee väkivaltaa elämässään;

8. korostaa, että kukaan kymmenvuotias tyttö ei ole valmis äidiksi, ja korostaa, että kyseisiä tyttöjä muistutetaan jatkuvasti heihin kohdistuneesta väkivallasta, mikä aiheuttaa vakavaa traumatisoivaa stressiä ja saattaa johtaa pitkäaikaisiin psykologisiin ongelmiin;

9. kehottaa komissiota esittämään pikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksen, jonka perusteella EU voi ratifioida Istanbulin yleissopimuksen ja panna sen täytäntöön, jotta voidaan varmistaa lapsiin, naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan torjuntaa koskevien EU:n sisäisten ja ulkoisten toimien johdonmukaisuus;

Torstai 11. kesäkuuta 2015

10. kehottaa neuvostoa sisällyttämään turvallisen ja laillisen abortin raiskausta ja naisiin ja lapsiin kohdistuvaa väkivaltaa koskeviin EU:n suuntaviivoihin; pyytää komissiota varmistamaan, että EU:n kehitysyhteistyössä noudatetaan toimintatapaa, joka perustuu ihmisoikeuksiin ja jossa korostetaan erityisesti sukupuolten tasa-arvoa ja kaikenlaisen naisiin ja tyttöihin kohdistuvan seksuaalisen väkivallan torjuntaa; painottaa, että kaikkien saatavilla olevat terveyspalvelut, erityisesti seksuaali- ja lisääntymisterveyspalvelut ja niihin liittyvät oikeudet, ovat perusihmisoikeuksia, ja korostaa oikeutta vapaaehtoisiin perhesuunnittelupalveluihin, myös turvalliseen ja lailliseen aborttiin liittyvään hoitoon, ja tarvetta saada tietoja ja koulutusta äiti- ja lapsikuolleisuuden vähentämiseksi ja kaikenlaisen sukupuoleen perustuvan väkivallan lopettamiseksi, mukaan lukien naisten sukuelinten silpominen, lapsiavioliitot, nuorena solmitut avioliitot ja pakkoavioliitot, sukupuoleen perustuvat murhat, pakkosterilointi ja avioliitossa tapahtuva raiskaus;

11. kannustaa komissiota ja neuvostoa kehittämään näitä ilmiöitä varten tietojenkeruumenetelmiä ja indikaattoreita ja kannustaa Euroopan ulkosuhdehallintoa sisällyttämään nämä kysymykset maakohtaisten ihmisoikeusstrategioiden kehittämiseen ja täytäntöönpanoon; kehottaa lisäksi Euroopan ulkosuhdehallintoa luomaan hyvät käytänteet raiskausten sekä naisiin ja tyttöihin kohdistuvan seksuaalisen väkivallan torjumiseksi kolmansissa maissa, jotta voidaan poistaa tämän ongelman perimmäiset syyt; vaatii, että EU:n ja jäsenvaltioiden humanitaarisen avun antamiseen ei saisi kohdistua muiden kumppaneina toimivien avunantajien asettamia välttämätöntä sairaanhoitoa koskevia rajoituksia, mukaan lukien raiskauksen tai insestin uhreiksi joutuneiden naisten ja tyttöjen oikeus turvalliseen aborttiin;

12. kehottaa EU:n ja Latinalaisen Amerikan ja Karibian valtioiden yhteisön (CELAC) valtion- ja hallitustenpäämiehiä laajentamaan toisessa huippukokouksessaan sukupuoleen perustuvan väkivallan torjuntaa koskevaa lukua EU:n ja CELAC:n toimintaohjelmassa 2013–2015, joka hyväksyttiin ensimmäisessä huippukokouksessa Santiago de Chilessä tammikuussa 2013, jotta voidaan laatia selkeä toiminta-aikataulu ja täytäntöönpanotoimia, joilla taataan toiminnan asianmukaisuus kaikkien naisiin kohdistuvien väkivallantekojen torjunnassa ja tutkinnassa sekä niistä rankaisemisessa ja tarjotaan uhreille asianmukainen korvaus;

13. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, Paraguayn tasavallan hallitukselle ja kongressille, YK:n ihmisoikeusvaltuutetun toimistolle, Parlasurille, EU:n ja Latinalaisen Amerikan parlamentaariselle edustajakokoukselle ja Amerikan valtioiden järjestön pääsihteerille.

Torstai 11. kesäkuuta 2015

P8_TA(2015)0231

Nepalin tilanne maanjäristysten jälkeen

Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. kesäkuuta 2015 Nepalin tilanteesta maanjäristysten jälkeen (2015/2734 (RSP))

(2016/C 407/10)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon aikaisemmat päätöslauselmansa Nepalista,

— ottaa huomioon varapuheenjohtajan / unionin ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Federica Mogherinin, kehitysasioista vastaavan EU:n komission jäsenen Neven Mimican ja humanitaarisesta avusta ja kriisinhallinnasta vastaavan komission jäsenen Christos Stylianidesin 25. huhtikuuta 2015 annetun yhteisen julkilausuman Aasian maanjäristyksestä ja ottaa huomioon muut viralliset lausunnot,

— ottaa huomioon suhteista Etelä-Aasian maihin vastaavan valtuuskuntansa puheenjohtajan 30. huhtikuuta 2015 antaman julkilausuman Nepalin maanjäristyksestä,

— ottaa huomioon suhteista Etelä-Aasian maihin vastaavan valtuuskuntansa vierailun Nepalissa 8.–10. huhtikuuta 2015 pidetyn Euroopan parlamentin ja Nepalin yhdeksännen parlamenttien välisen kokouksen johdosta,

— ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen 15. toukokuuta 2015 esittämän päätöslauselman hätäavun, kunnostamisen ja jälleenrakentamisen lisäämisestä Nepalin maanjäristyksen tuhoisien vaikutusten johdosta,

— ottaa huomioon vuonna 1966 tehdyn kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen,

— ottaa huomioon vuonna 1966 tehdyn taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskevan YK:n kansainvälisen yleissopimuksen,

— panee merkille Nepalin maanjäristyksen jälkeiset aloitteet, kuten kansallisen jälleenrakennus- ja kunnostussuunnitelman sekä katastrofin jälkeisten tarpeiden arviointihankkeen,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 135 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 4 kohdan,

A. toteaa, että Nepalin ja sen lähialueiden humanitaarinen tilanne on 25. huhtikuuta 2015 tapahtuneen tuhoisan maanjäristyksen ja sen jälkeen 12. toukokuuta 2015 tapahtuneen toisen maanjäristyksen jälkeen edelleen erittäin vakava ja että tähän mennessä yli 8 800 ihmisen on ilmoitettu kuolleen ja monien muiden loukkaantuneen, ainakin miljoona taloa on tuhoutunut, 2,8 miljoonaa ihmistä on joutunut siirtymään muualle ja miljoonat tarvitsevat pikaista humanitaarista apua;

B. toteaa, että myös arviolta 1,7 miljoonaa lasta on joutunut kärsimään muualle siirtymisen, toisen tai molempien vanhempien kuoleman tai kotinsa tai koulunsa tuhoutumisen vuoksi; toteaa, että orvoilla on muita suurempi riski kärsiä nälkää, sairastua ja joutua hyväksikäytön, laiminlyönnin tai ihmiskaupan uhreiksi; toteaa Nepalin poliisin ilmoittaneen tapauksista, joissa lapsiryhmiä ovat ottaneet huostaansa aikuiset, jotka eivät ole heille mitään sukua; toteaa, että on julistettu yksin matkustavien lasten matkustuskielto ja kansainväliset adoptiot on keskeytetty;

C. toteaa, että kuolonuhrien hirvittävän määrän ja lukuisen loukkaantumisten lisäksi maanjäristys on myös vahingoittanut vakavasti maan kulttuurista, uskonnollista ja historiallista perintöä ja esimerkiksi neljää seitsemästä maailmanperintökohteesta ja tuhansia monumentteja, temppeleitä ja luostareita, mikä on isku kansalliselle identiteetille sekä välttämättömille tulonlähteille;

D. toteaa, että vuoristoalueilla on ilmoitettu yli 500 kuivasta maanvyörystä, jotka ovat usein padonneet jokien kulun ja aiheuttaneet näin tulvan tai jäätikköjärvistä peräisin olevien vesivirtojen riskin; toteaa, että uusien maanvyöryjen, tulvien ja järvistä peräisin olevien liikkuvien vesimassojen riskit ovat hyvin suuria tuleva monsuunikausi huomioon ottaen;

Torstai 11. kesäkuuta 2015

E. toteaa, että on olemassa vakava tartuntatautiepidemioiden riski erityisesti liikakansoitetuilla alueilla, joilla vesihuolto, sanitaatio ja hygienia ovat kärsineet;

F. toteaa, että monsuunisateiden odotetaan alkavan hyvin pian ja ne vaikuttavat merkittävästi avustustoimiin erityisesti syrjäisillä alueilla;

G. panee merkille, että YK:n arvioiden mukaan 1,4 miljoonaa ihmistä tarvitsee ruoka-apua maatalouteen perustuville elinkeinoille aiheutuneiden vakavien vahinkojen vuoksi; toteaa, että koska istutuskausi alkaa tässä kuussa, arviolta 236 000 ihmistä tarvitsee maataloustuotannon välineitä, kuten riisin ja kasvien siemeniä, ja tilannetta pahentavat edelleen laajamittaiset karjan menetykset; toteaa, että tämän vuoden istutuskauden menettävät viljelijät eivät pääse korjaamaan satoa ennen loppuvuotta 2016;

H. toteaa, että komission jäsen Christos Stylianides vieraili kärsineillä alueilla yhdessä YK:n alipääsihteerin Valerie Amosin kanssa 30. huhtikuuta–2. toukokuuta 2015;

I. toteaa, että EU ja sen jäsenvaltiot ovat antaneet merkittävää rahallista apua ja komissio on osoittanut välittömästi 6 miljoonaa euroa kiireellisiin tarpeisiin ja tähän mennessä yhteensä 22,6 miljoonaa euroa, ja samalla on tarjottu avustusvälineitä sekä etsintä- ja pelastusryhmiä EU:n pelastuspalvelumekanismin kautta;

J. panee kuitenkin merkille YK:n humanitaarisen koordinaattorin todenneen 4. kesäkuuta 2015, että kansainvälinen rahoitus Nepalin tukemiseksi on edelleen riittämätöntä ja että YK on saanut vain 120 miljoonaa dollaria luvatuista 422 miljoonasta dollarista;

K. toteaa, että äskettäin käyttöön otettu katastrofiapukeskus sekä perustettu humanitaarisen avun alue, joka jakoi ruoka-annoksia 200 000 ihmiselle kahden viikon ajan myös EU:n rahoituksen tuella, toimivat onnistuneesti ja ovat hyviä esimerkkejä suunnasta, johon hallitus oli siirtymässä ennen maanjäristystä;

L. toteaa, että apua on kuitenkin estänyt rajallinen ja vahingoittunut infrastruktuuri, mutta on otettu käyttöön naapurimaiden kautta kulkevia toimitusreittejä erityisesti Intiassa maan "Operation Friendshipin" avulla;

M. toteaa, että vaikka ongelmat onkin osin ratkaistu, niitä on vielä jäljellä liittyen virallisten ja yksityisten avunantajien Nepaliin lähettämää apua koskeviin pitkiin tullimenettelyihin; toteaa, että 30 päivän tuontitullipoikkeus on päättynyt ja se on korvattu sellaisten tavaroiden luettelolla, jotka on kokonaan tai osin vapautettu tuontitulleista, minkä seurauksena tuontitulleja peritään nyt joistakin avustustuotteista;

N. toteaa, että tuhannet maanjäristysten vuoksi apua tarvitsevat ovat nyt vaarassa jäädä oman onnensa nojaan ja on huolestuttavia merkkejä siitä, että avustustoimia haittaa sukupuoleen, kastiin ja etniseen alkuperään perustuva syrjintä; toteaa, että yli puolet maan dalit-yhteisöstä odottaa edelleen suojaa ja ruoka-annoksia;

O. toteaa, että Nepalin valtiovarainministeriö on arvioinut jälleenrakennuskustannukset noin 10 miljardiksi dollariksi, mikä on puolet maan vuotuisesta BKT:stä;

P. panee merkille, että Nepalin hallitus on ilmoittanut järjestävänsä Katmandussa 25. kesäkuuta 2015 kansainvälisen konferenssin saadakseen kansainvälistä rahallista tukea maan jälleenrakennukseen ja kunnostustoimiin;

Q. toteaa, että maailman köyhimpiin maihin kuuluva Nepal on vasta äskettäin ja hitaasti toipunut 10-vuotisesta sisällissodasta; toteaa, että hallitus on kuitenkin viime vuosina pyrkinyt varautumaan odotettuun suureen maanjäristykseen;

Torstai 11. kesäkuuta 2015

1. ilmaisee syvän osanottonsa kaikille tämän hirvittävän tragedian koskettamille ihmisille ja niiden yli 8 800 ihmisen perheille, jotka ovat menettäneet henkensä Nepalissa, Intiassa, Kiinassa ja Bangladeshissa;

2. kiittää Nepalin instituutiota ja yhteiskuntaa niiden toiminnasta maanjäristyksen jälkeen;

3. kiittää komissiota ja jäsenvaltioita niiden Nepalille antamasta nopeasta avusta ja kehottaa kansainvälistä yhteisöä jatkamaan Nepalin hallituksen avustamista lyhyen aikavälin humanitaarisella tuella ja pitkän aikavälin elvytys- ja kunnostustoimilla keskittyen erityisesti maatalousalaan ja vaikeapääsyisiin alueisiin ja kehottaa niitä noudattamaan antamiaan sitoumuksia;

4. pitää hyvin tärkeänä hätätilanteiden terveydenhoitoa sekä toimia, joilla pyritään estämään tartuntatautiepidemioiden puhkeaminen; kehottaa EU:ta ja kansainvälistä yhteisöä tukemaan maan terveydenhuollon rakenteiden ja palveluiden palauttamista erityisesti syrjäisillä alueilla myös toimittamalla sairaanhoitotelttoja ja välineitä vahingoittuneille tai tuhoutuneille terveydenhoitoyksiköille;

5. kehottaa Nepalin hallitusta ja kansainvälistä yhteisöä takaamaan, että perheistään eroon joutuneet lapset yhdistetään perheisiinsä mahdollisimman nopeasti, ja kehottaa asettamaan lapset etusijalle humanitaarisissa toimissa; kehottaa lisäksi kiinnittämään erityistä huomiota lasten erittäin haavoittuvaan asemaan sekä yleiseen aliravitsemukseen samoin kuin hyväksikäytön ja ihmiskaupan riskiin; pitää hyvin tärkeänä lasten saamista takaisin kouluun;

6. on huolissaan ilmoituksista naisten ja lasten hyväksikäytöstä ja ahdistelusta tilapäisissä leireissä ja kehottaa Nepalin hallitusta toteuttamaan lisätoimia, joilla taataan haavoittuvassa asemassa olevien ihmisten turvallisuus ja tällaisten ilmoitusten nopea tutkinta;

7. kehottaa kansainvälistä yhteisöä auttamaan Nepalin hallitusta vahingoittuneen kulttuurisen, uskonnollisen ja historiallisen perinnön pelastamisessa ja restauroinnissa;

8. korostaa YK:n arvioita, joiden mukaan tarvitaan nopeasti 298,2 miljoonaa dollaria lisää humanitaariseen apuun erityisesti monsuunikauden lähestyessä, ja kehottaa toteuttamaan uusia globaaleja toimia näiden kiireellisten rahoitustarpeiden tyydyttämiseksi;

9. kehottaa Nepalin hallitusta ratkaisemaan humanitaarisia tarvikkeita koskevien tullimenettelyjen jäljellä olevat ongelmat ja poistamaan niin kutsutut ”avustusverot”, joita paikallinen poliisi perii humanitaarisista tarvikkeista Nepalin rajoilla, ja kehottaa toimimaan yhdessä avustusvirastojen kanssa sen takaamiseksi, että tuki saadaan nopeasti sinne, missä sitä tarvitaan;

10. on huolissaan ilmoituksista, jotka koskevat syrjintää humanitaarisen avun jakamisessa, ja kehottaa Nepalin hallitusta takaamaan, että apu saavuttaa sitä tarvitsevat riippumatta siitä, keitä he ovat ja mistä apu tulee; kehottaa lisäksi varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa käsittelemään tätä kysymystä korkeimmalla mahdollisella poliittisella tasolla hänen yhteyksissään Nepaliin;

11. antaa tunnustuksen alueen hallituksille ja erityisesti Intian hallitukselle niiden panoksesta kansainvälisissä avustustoimissa; kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja kansainvälisiä sidosryhmiä jatkamaan työtään Nepalin hallituksen ja muiden alueen hallitusten kanssa pyrittäessä parantamaan valmistautumista luonnonkatastrofeihin ja niistä selviytymistä myös liittyen rakennusnormeihin, infrastruktuureihin ja hätäsuunnitelmiin; korostaa, että kansallisessa jälleenrakennus- ja kunnostussuunnitelmassa olisi käsiteltävä myös muita keskeisiä kysymyksiä, kuten köyhyyden torjuntaa, ympäristönsuojelua ja ilmastonmuutosta;

12. korostaa, että Nepal tarvitsee konfliktin jälkeisenä maana lisää maan omia toimia ja kansainvälistä tukea tiellään kohti demokratiaa; kehottaa Nepalin poliittisia voimia toimimaan yhdessä rakentavan yhteistyön ja kompromissien hengessä sellaisen uuden demokraattisen ja osallistavan perustuslain hyväksymiseksi, joka vastaa Nepalin kansan odotuksia, muodostaa virstanpylvään rauhanprosessissa ja antaa merkittävän panoksen katastrofin jälkeiseen nopeaan ja tuloksekkaaseen elpymiseen; pitää tässä suhteessa myönteisenä Nepalin tärkeimpien poliittisten ryhmien 8. kesäkuuta 2015 tekemää sopimusta;

Torstai 11. kesäkuuta 2015

13. pitää erittäin tärkeänä, että järjestetään jo pitkään odotetut paikallisvaalit, koska onnistunut jälleenrakentaminen riippuu paikallisviranomaisten hallinnollisista valmiuksista;

14. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Nepalin hallitukselle ja perustuslakia säätävälle kokoukselle, Etelä-Aasian alueelliselle yhteistyöjärjestölle sekä Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteerille.

Torstai 11. kesäkuuta 2015

P8_TA(2015)0232

Sotilaallis-strateginen tilanne Mustanmeren alueella Venäjän liitettyä Krimin laittomasti alueeseensa

Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. kesäkuuta 2015 sotilaallis-strategisesta tilanteesta Mustanmeren alueella Venäjän liitettyä Krimin laittomasti alueeseensa (2015/2036(INI))

(2016/C 407/11)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Ukrainasta ja etenkin 15. tammikuuta 2015 antamansa päätöslauselman ([1]),

— ottaa huomioon 12. syyskuuta 2013 antamansa päätöslauselman yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan merellisestä ulottuvuudesta ([2]), 12. syyskuuta 2012 antamansa päätöslauselman neuvoston vuosittaisesta selvityksestä Euroopan parlamentille yhteisestä ulko- ja turvallisuuspolitiikasta ([3]), 3. heinäkuuta 2012 antamansa päätöslauselman itäisen kumppanuuden kauppaan liittyvistä näkökohdista ([4]) sekä 14. joulukuuta 2011 antamansa päätöslauselman Euroopan naapuruuspolitiikan uudelleentarkastelusta ([5]),

— ottaa huomioon 20. tammikuuta 2011 antamansa päätöslauselman Mustaamerta koskevasta EU:n strategiasta ([6]),

— ottaa huomioon 17. maaliskuuta 2014, 21. maaliskuuta 2014 ja 18. joulukuuta 2014 annetut neuvoston päätelmät,

— ottaa huomioon 17. marraskuuta 2014 ja 29. tammikuuta 2015 annetut (ulkoasiain) neuvoston päätelmät Ukrainasta,

— ottaa huomioon 9. helmikuuta 2015 ja 16. maaliskuuta 2015 annetut ulkoasiain neuvoston uusimmat julistukset,

— ottaa huomioon EU:n sekä Ukrainan, Moldovan ja Georgian väliset assosiaatiosopimukset,

— ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Venäjän federaatiosta ja viittaa erityisesti 13. maaliskuuta 2014 antamaansa päätöslauselmaan Venäjän hyökkäyksestä Ukrainaan ([7]), 17. huhtikuuta 2014 antamaansa päätöslauselmaan Venäjän itäisen kumppanuuden maihin kohdistamasta painostuksesta ja erityisesti Itä-Ukrainan vakauden horjuttamisesta ([8]) sekä 18. syyskuuta 2014 antamaansa päätöslauselmaan Ukrainan tilanteesta ja EU:n ja Venäjän suhteista ([9]),

— ottaa huomioon Naton Walesin-huippukokouksessa 5. syyskuuta 2014 annetun julkilausuman,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,

— ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön (A8-0171/2015),

A. toteaa, että Mustanmeren alue on yksi maailman strategisesti tärkeimmistä alueista ja sen merkitys on keskeinen EU:lle sekä EU:n jäsenvaltioille etenkin niiden turvallisuuden ja puolustuksen takaamisen kannalta samoin kuin EU:n naapuruuspolitiikan ja itäisen kumppanuuden kannalta; toteaa, että Mustanmeren synergiassa eli vuonna 2008 alulle pannussa EU:n aluepolitiikassa tunnustetaan Euroopan unionin ja alueen valtioiden välisen yhteistyön vahvistamisen merkitys; panee merkille, että kaikki nykyiset ja pitkittyneet konfliktit Moldovan tasavallassa (Transnistria), Georgiassa (Etelä-Ossetia ja Abhasia) ja Vuoristo-Karabahissa sijaitsevat Mustanmeren alueella;

([1]) Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0011.
([2]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0380.
([3]) EUVL C 353 E, 3.12.2013, s. 77.
([4]) EUVL C 349 E, 29.11.2013, s. 38.
([5]) EUVL C 168 E, 14.6.2013, s. 26.
([6]) EUVL C 136 E, 11.5.2012, s. 81.
([7]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0248.
([8]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0457.
([9]) Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2014)0025.

Torstai 11. kesäkuuta 2015

B. katsoo, että Mustanmeren alue on Euroopan unionin kannalta hyvin tärkeä ulkoraja;

C. toteaa, että Eurooppa-neuvosto on tuominnut jyrkästi Venäjän federaation suorittaman Krimin ja Sevastopolin liittämisen alueeseensa, mikä on vastoin YK:n peruskirjaa, uutta Eurooppaa koskevaa Pariisin peruskirjaa ja Etyjin Helsingin päätösasiakirjaa samoin kuin vuonna 1994 tehtyyn Budapestin muistioon perustuvia Venäjää koskevia velvoitteita, eikä tunnusta sitä; toteaa, että Venäjä on pyrkinyt horjuttamaan Itä-Ukrainan tilannetta; toteaa, että EU:n ja Krimin välistä kauppaa on rajoitettu sen seurauksena;

D. toteaa, että Nato on tuominnut Venäjän federaation harjoittaman sotatoimien kiihdyttämisen Krimillä, Krimin laittoman liittämisen sekä Itä-Ukrainan tasapainon jatkuvan ja tahallisen järkyttämisen kansainvälistä oikeutta loukkaavalla tavalla;

E. toteaa, että Mustanmeren alueen sotilaallinen tasapaino on muuttunut Krimin laittoman liittämisen jälkeen ja Venäjä hallitsee nyt laittomasti satoja kilometrejä Krimin rannikkoa ja lähivesiä, jotka rajoittuvat Naton ja EU:n merirajoihin; toteaa, että Venäjä on lietsonut aggressiivisia toimia Ukrainan alueella;

F. toteaa, että ennen laitonta liittämistä Venäjän maa- ja ilmavoimien joukot Krimillä olivat minimaaliset ja ne oli tarkoitettu lähinnä Sevastopolin, Venäjän Mustanmeren-laivaston tärkeimmän tukikohdan, sekä kahden lähellä sijaitsevan laivastotukikohdan puolustamiseen; toteaa, että Krimin liittäminen heikensi vakavasti Ukrainan armeijaa ja vaikutti erityisesti sen laivastoon, jonka Venäjän joukot ottivat haltuunsa; toteaa, että Krimillä ja Mustanmeren alueella tapahtuneen Venäjän sotilaallisen eskalaation kautta Venäjä on luonut yhdistetyt hyökkäysvoimat, jotka käsittävät laivaston, maavoimat ja ilmavoimat;

G. toteaa, että Venäjä on nopeuttanut Mustanmeren-laivaston laajentamista ja nykyaikaistamista Krimin liittämisen jälkeen; toteaa, että Mustanmeren-laivaston nykyaikaistamissuunnitelma on yksi Venäjän valtion vuosia 2011–2020 koskevan asehankintaohjelman kunnianhimoisimmista osista; toteaa, että joulukuussa 2014 Venäjän hallitus hyväksyi uuden sotilaallisen opin, jonka mukaan Nato on Venäjän suurin turvallisuusuhka;

H. ottaa huomioon, että Venäjä keskeytti vuonna 2007 osallistumisensa Euroopan tavanomaisten aseiden rajoittamista koskevaan TAE-sopimukseen; toteaa, että Venäjä erosi 11. maaliskuuta 2015 TAE-sopimuksen kehyksessä toimivasta yhteisestä neuvoa-antavasta ryhmästä ja irtaantui tämän seurauksena kokonaan sopimuksesta;

I. toteaa, että Turkki on EU:n ehdokasvaltio, Naton liittolainen, jolla on merkittävä laivasto, aktiivinen ulkopoliittinen toimija alueella sekä EU:n keskeinen kumppani etenkin energiaan ja rajaturvallisuuteen liittyvissä kysymyksissä; toteaa, että Turkin strateginen sijainti on myös erittäin merkittävä, kun on kyse toisesta sekä Natoa että EU:ta koskevasta suuresta uhasta, valtioksi julistautuneesta Da'eshista (Islamilainen valtio); toteaa, että Turkki voi olla keskeisessä asemassa torjuttaessa Mustanmeren uhkaa ja Da'eshia; toteaa, että vaikka Turkki pitää Krimin liittämistä Venäjään laittomana, Turkki ei ole toistaiseksi antanut tästä asiasta ja sen seurauksista selkeää lausuntoa; toteaa, että Turkin viimeaikaiset diplomaattiset suuntaukset, erityisesti lähialueiden konfliktien osalta, ovat jättäneet tilaa tulkinnoille ja ne eivät ole yhtenäisiä EU:n ja Naton kantojen kanssa; toteaa, että Turkki on turvallisuuden kannalta strateginen kumppani ja maalla on merkittävä rooli Mustanmeren alueella muun muassa vuonna 1936 tehdyn Montreux'n yleissopimuksen nojalla;

J. toteaa, että EU:n reaktio Venäjän hyökkäykseen Georgiaan ja sen alueellisen koskemattomuuden loukkaamiseen vuonna 2008 on saattanut kannustaa Venäjää toimimaan samoin Ukrainassa; toteaa, että EU, Nato ja Yhdysvallat ovat tuominneet Venäjän ja Abhasian separatististen viranomaisten marraskuussa 2014 tekemän "sopimuksen" ja Venäjän ja Etelä-Ossetian separatististen viranomaisten maaliskuussa 2015 tekemän "sopimuksen" ja toistaneet tukevansa Georgian itsemääräämisoikeutta ja alueellista koskemattomuutta; toteaa, että nämä "sopimukset" ovat kansainvälisen oikeuden perusperiaatteiden ja Venäjän kansainvälisten sitoumusten vastaisia, mukaan lukien 12. elokuuta 2008 tehdyn tulitaukosopimuksen mukaiset sitoumukset;

Torstai 11. kesäkuuta 2015

K. toteaa, että venäläisjoukkojen suorittaman miehityksen jälkeen Abhasiassa, Tshkinvalin alueella/Etelä-Ossetiassa ja viimeksi Krimillä on tapahtunut ihmisoikeusloukkauksia; toteaa, että Krimin ihmisoikeusloukkaukset kohdistuvat vähemmistöryhmiin ja Venäjän miehityksen vastustajiin, erityisesti alkuperäisiin Krimin tataareihin, Ukrainaa puolustaviin aktivisteihin ja kansalaisyhteiskunnan aktivisteihin ja henkilöihin, jotka haluavat säilyttää Ukrainan kansalaisuuden;

Mustanmeren strategisen ja turvallisuuteen liittyvän tilanteen muutos

1. tukee päättäväisesti sitä, ettei Krimin liittämistä Venäjään tunnusteta; toistaa sitoutumisensa Ukrainan riippumattomuuteen, itsemääräämisoikeuteen sekä sen alueelliseen koskemattomuuteen Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan ja erityisesti sen 2 artiklan mukaisesti; tukee täysin Eurooppa-neuvoston päätöstä, jonka mukaan EU ei tunnusta Krimin ja Sevastopolin laitonta liittämistä; korostaa, että liittäminen on myös vastoin vuonna 1997 tehtyä Ukrainan ja Venäjän federaation välistä ystävyys-, yhteistyö- ja kumppanuussopimusta; korostaa, että EU:n ja sen jäsenvaltioiden on puhuttava yhdellä äänellä EU:n suhteista Venäjään;

2. panee huolestuneena merkille, että Krimin laiton liittäminen on aiheuttanut merkittävän muutoksen Mustanmeren alueen ja lähialueiden strategisessa tilanteessa; katsoo, että Venäjän hyökkäystoimet ilmentävät sen palaamista vihamieliseen blokkeihin perustuvaan lähestymistapaan; varoittaa, että miehittämällä koko niemimaan Venäjä on saanut tärkeän hyökkäysalustan sekä länteen (Balkan, Transnistria ja Tonavan suisto) että etelään (itäinen Välimeri) päin, ja se on sijoittanut alueelle pysyvät laivastojoukot; toteaa, että Krimin laiton liittäminen antaa Venäjälle ”eteläisen Kaliningradin”, toisen suoraan Naton naapurina olevan etuvartion;

3. katsoo, että Mustanmeren alueen geostrategisen tilanteen muutos ja kehittyvä sotilaallinen tilanne sekä Krimin liittäminen Venäjään voimatoimin ovat merkki kylmän sodan jälkeisiin normiperusteisiin Euroopan turvallisuuden rakenteisiin kohdistuvista entistä laajemmista ja systeemisistä haasteista; katsoo, että EU:lla ja jäsenvaltioilla on oltava näihin haasteisiin turvallisuuteen liittyvä vastaus ja niiden on tarkasteltava ulko- ja turvallisuuspolitiikkaansa uudelleen tämän perusteella ja että nämä haasteet on otettava huomioon tarkistetussa Euroopan turvallisuusstrategiassa, Euroopan unionin merellisessä turvallisuusstrategiassa ja Mustaamerta koskevassa unionin strategiassa; on huolestunut Venäjän painostuksen lisääntymisestä unionin itärajalla, mukaan lukien Romaniaan, Puolaan ja Baltian maihin kohdistuva painostus, ja pitää sitä merkittävänä riskinä;

4. korostaa, että unionin olisi myös vahvistettava omia valmiuksiaan ja vastattava informaatiosotaa ja tietoturvallisuutta koskevaan haasteeseen; suhtautuu myönteisesti 19. ja 20. maaliskuuta 2015 kokoontuneen neuvoston päätökseen käynnistää hanke, jolla torjutaan venäläistä propagandaa, myös rahoittamalla useita venäjänkielisiä tv-kanavia;

5. on hyvin huolissaan Venäjän sotilaallisten puolustus- ja hyökkäysvalmiuksien tämänhetkisestä lisäämisestä sekä Venäjän Mustanmeren-laivaston suunnitellusta laajentamisesta ja nykyaikaistamisesta, joka käsittää kuusi uutta ja nykyaikaista ”Rostov-na-Donu”-tyyppistä dieselsukellusvenettä ja kuusi uutta Amiraali Grigorovitš -tyyppistä fregattia; muistuttaa, että hyökkäyskykyisten lentojoukkojen sijoittaminen ja Krimin sotilaallisen infrastruktuurin nykyaikaistaminen lisäävät Venäjän sotilaallista hyökkäävää asennetta sekä sen kykyä käyttää voimaa sen oman alueen ulkopuolella;

6. panee huolestuneena merkille, että Venäjä lisää jatkuvasti sotilaallisia valmiuksiaan miehitetyssä Abhasiassa, Tskhinvalissa/Etelä-Ossetiassa ja Georgian alueilla; toteaa, että tämä pitkän kantaman sotilaallinen puolustus- ja hyökkäysinfrastruktuuri uhkaa koko Mustanmeren aluetta;

7. on huolissaan siitä, että Venäjä on tehostanut merkittävästi ilmavoimiensa ja laivastonsa puolustuskykyä Mustanmeren alueella, ottanut käyttöön uusia (alusten torjuntaan tarkoitettuja) meripuolustusohjuksia (joiden kantama on 600 kilometriä ja joilla voidaan saavuttaa Bosporin salmi) ja varmistanut, että Venäjän hävittäjäkoneet pystyvät valvomaan noin kahta kolmasosaa Mustanmeren alueen ilmatilasta (käytännössä kolminkertaistamalla Krimin lentokenttien määrän); panee tässä suhteessa merkille, että Venäjä on lisännyt sekä strategista että taktista kapasiteettiaan; toteaa, että Venäjällä on pitkän toimintasäteen strategisia pommikoneita, jotka pystyvät kuljettamaan risteilyohjuksia, sekä tiedustelulentokoneita, jotka toimivat lähellä Mustanmeren läntisiä rannikkoalueita ja voivat tunkeutua syvälle Keski-Eurooppaan; toteaa että kaksi taktista merijalkaväen prikaatia, joita voidaan tukea Mistral-tyyppisillä helikopteritukialuksilla, muodostavat merkittävän mahdollisen maihinnousuun liittyvän uhan; panee tyytyväisenä merkille Ranskan päätöksen harkita uudelleen Mistral-luokan maihinnousutukialusten toimittamista Venäjälle ja Ranskan neuvottelut tämän kaupan peruuttamisesta yksiselitteisesti ja lopullisesti;

Torstai 11. kesäkuuta 2015

8. on erittäin huolestunut presidentti Putinin lausumasta, jonka mukaan hän oli valmistautunut asettamaan Venäjän ydinasevoimat hälytystilaan Krimin valtauksen yhteydessä, jos länsivallat olisivat puuttuneet liittämiseen; on myös erittäin huolestunut korkeiden venäläisviranomaisten uhkaavaan sävyyn esittämistä lausumista, joiden mukaan Venäjällä on oikeus sijoittaa ydinaseita Krimille ja hallita niitä, koska tällä olisi maailmanlaajuisia seurauksia; toteaa huolestuneena, että Venäjä sijoitti maaliskuussa 2015 Krimille sotilaallisen harjoituksen aikana strategisia ydinaseiden kuljettamiseen soveltuvia TU22M3-pommikoneita, joiden määrä ei ole tiedossa; on huolissaan Venäjän uudesta joulukuussa 2014 käyttöön otetusta sotilasopista, jonka mukaan ydinaseita voidaan käyttää sellaista valtiota vastaan, jolla niitä ei ole;

9. toteaa, että Venäjän Krimille mahdollisesti sijoittamat kaksikäyttöasejärjestelmät herättävät epäilyksen Venäjän hyvistä aikeista pyrittäessä saavuttamaan edistystä monenvälisessä ydinaseiden riisuntaa koskevassa ohjelmassa, kun ydinaseiden leviämistä koskevaa yleissopimusta pian tarkistetaan, ja tämä on asiassa jo toteutettujen toimien vastaista;

10. katsoo, että Venäjän taistelukoneiden äskettäiset Naton sota-alusten sekä Mustanmeren porauslauttojen läheltä suoritetut ylilennot ovat selvä merkki Venäjän entistä aggressiivisemmasta toiminnasta Mustanmeren alueella, ja varoittaa tilanteen kärjistymisen yhä suuremmasta riskistä; kehottaa ottamaan käyttöön suoria sotilaallisia viestintäkanavia, jotta vältetään valitettavat väärinymmärrykset, joilla saattaisi olla kauaskantoisia sotilaallisia ja turvallisuuteen liittyviä seurauksia;

11. on hyvin huolissaan Itä-Ukrainan äärimmäisen vakavasta tilanteesta sodan johtaessa Ukrainan ja koko alueen epävakauteen, mihin liittyy mahdollinen uhka maakäytävästä, joka yhdistäisi Venäjän alueen Krimiin separatistien hallinnassa olevan alueen läpi Azovin meren länsirannalla (Mariupol) ja joka saattaisi johtaa siihen, että Ukrainalla ei olisi lainkaan meriyhteyksiä; kehottaa Ukrainaa ja Moldovan tasavaltaa ryhtymään toimiin ase- ja sotavarusteiden toimitusten estämiseksi Transnistriaan sekä maitse että lentoteitse;

12. tuomitsee Venäjän suoran ja epäsuoran tuen Ukrainan separatistiryhmien toimille, mukaan lukien joukkojen aseistamisen ja värväämisen, koska tuki edesauttaa sodan jatkumista; on huolissaan ilmoituksista, jotka koskevat Venäjän tukemien separatistien alueella tekemiä sotarikoksia, mukaan lukien matkustajakone MH-17:n alasampuminen, jota koskeva riippumaton ja kansainvälinen tutkinta on käynnissä; kehottaa Venäjää vetämään välittömästi kaiken sotilasvoimansa Ukrainan alueelta ja noudattamaan Minskin sopimuksia; kehottaa Venäjää ja kaikkia osapuolia käyttämään vaikutusvaltaansa sotatoimien lopettamiseksi, uusien sotarikoksien estämiseksi ja uusien uhrien välttämiseksi; toteaa uudelleen, että tehdyt sotarikokset eivät voi kuulua armahduksen piiriin;

13. pitää valitettavana, että Mustanmeren alueelliset turvallisuusyhteistyöaloitteet BLACKSEAFOR ja Black Sea Harmony, joiden avulla oli tarkoitus osoittaa ulkomaailmalle, että rantavaltiot pystyvät ottamaan päävastuun turvallisuudestaan ja säilyttämään kykynsä mahdolliseen tulevaan keskinäiseen yhteistyöhön, ovat tällä hetkellä pysähdyksissä;

Pysyminen lujana ja kommunikointi Venäjän kanssa

14. korostaa, että suhteiden Venäjään, joka on merkittävä kansainvälinen toimija, olisi pitkällä aikavälillä yleisesti perustuttava yhteistyöhön vastakkainasettelun asemesta; katsoo kuitenkin, että Venäjän viimeaikaisia toimia seuranneen luottamuspulan vuoksi yhteistyön mahdollisen jatkamisen on lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä vakaasti perustuttava ensisijaisesti Naton itäisille jäsenilleen myöntämiin vahvoihin strategisiin takuisiin ja toiseksi Venäjän Ukrainan-politiikan muuttamiseen, erityisesti syyskuussa 2014 ja helmikuussa 2015 tehtyjen Minskin sopimuksien (joita sovelletaan pelkästään Itä-Ukrainan konfliktiin) täysimääräiseen ja ehdottomaan täytäntöönpanoon ja Krimin palaamiseen osaksi Ukrainaa, millä palautetaan aiemmin vallinnut tila ja Ukrainan viranomaisten hallintavalta koko maan alueella sen kansainvälisesti tunnustettujen rajojen mukaisesti;

15. toivoo, että 12. helmikuuta 2015 tehty Minskin tulitaukosopimus kestää ja antaa näin aikaa neuvotellulle poliittiselle ratkaisulle; on huolissaan lukuisista ilmoituksista, joiden mukaan venäläinen osapuoli ja separatistit ovat rikkoneet sopimusta; korostaa, että nykyistä kansainvälistä oikeudellista kehystä on kunnioitettava täysimääräisesti;

Torstai 11. kesäkuuta 2015

16. katsoo, että jos Venäjä ei pane Minskin tulitaukosopimuksia kokonaisuudessaan täytäntöön vaan jatkaa Itä-Ukrainan epävakauttamista ja Krimin laitonta liittämistä, Venäjän federaation vastaisia pakotteita olisi jatkettava ja tiukennettava ja Ukrainan tukemista sen parantaessa puolustuskapasiteettiaan olisi jatkettava ja vahvistettava; tähdentää, että EU:n on osoitettava yhtenäisyyttä, solidaarisuutta ja sitoutuneisuutta määrättäessä pakotteita Venäjän toiminnan johdosta, joka on sovellettavan kansainvälisen oikeuden vastaista;

17. kehottaa EU:n jäsenvaltioita pysyttelemään lujina ja yhtenäisinä sitouduttaessa Venäjän vastaisiin sovittuihin pakotteisiin, myös jäädyttämällä kaiken sotilaallisen ja puolustusalan yhteistyön sekä peruuttamalla sopimukset, kuten Mistral-luokan maihinnousutukialusten luovuttamista Venäjälle koskevan sopimuksen; odottaa tämän sopimuksen purkamista koskevien neuvottelujen menestyksellistä päättämistä;

Energian, merten, rajojen ja ihmisten turvallisuus Mustanmeren alueella

18. pitää myönteisenä toteutettavaa EU:n energiapolitiikkaa, jolla pyritään edistämään kaikkien jäsenvaltioiden energiavarmuutta; kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan tarvittavat toimet energiariippuvuuden vähentämiseksi ja öljyn ja kaasun hyödyntämisen ja siirtämisen turvallisuuden takaamiseksi Mustanmeren alueella; kehottaa osana energiaomavaraisuusstrategiaa unionia ylläpitämään aloitteita, jotka koskevat Mustanmeren energiavarojen monipuolistamista, myös investointi- ja rahoitustoimien avulla; kehottaa komissiota jatkamaan Nabucco-kaasuputken rakentamiseen tähtäävä työtä; katsoo, että rakentava ja luottamukseen perustuva suhde naapurimaihin on paras keino jäsenvaltioiden energiavarmuuden takaamiseksi;

19. on huolissaan siitä, että Mustallamerellä tapahtuvan öljyn ja kaasun pumppaamisen ja siirtämisen hyödyt riippuvat entistä enemmän militarisoitumisesta, jonka pani alulle Venäjä liitettyään Krimin laittomasti itseensä ja lisättyään sen jälkeen valmiuksiaan kyseisellä alueella; vahvistaa uudelleen, että kun otetaan huomioon potentiaaliset epävarmuustekijät ja erityisesti unionin riippuvuus Mustastamerestä energiavarojen kauttakulkualueena, on unionin strategisten etujen mukaista estää alueellisten toimijoiden poliittinen uhkapeli ja siksi sen on mahdollisesti otettava Mustallamerellä käyttöön meri- ja ilmavoimansa; kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan tarvittavat toimet öljyn ja kaasun hyödyntämisen ja siirtämisen turvallisuuden takaamiseksi Mustanmeren alueella;

20. korostaa, että nykyinen kriisi vaikuttaa yhteistyöhön muilla tärkeillä aloilla, kuten rajavalvonnassa (erityisesti siirtolaisuuden valvonta), kaupankäynnissä ja järjestäytyneen rikollisuuden torjunnassa;

21. tuomitsee ihmisoikeusloukkaukset, joita Krimillä on tapahtunut venäläisjoukkojen miehitettyä alueen, mukaan lukien pelottelun ja tahdonvastaisten katoamisten ([1]) lisääntymisen, sananvapauden sensuroinnin ja vähemmistöjen, etenkin etnisten ja kansallisten vähemmistöjen, vainoamisen; tuomitsee erityisesti sellaisten alkuperäisten Krimin tataarien järjestelmällisen vainoamisen, jotka ovat osallistuneet mielenosoituksiin ilmaistakseen tukensa Ukrainan alueelliselle koskemattomuudelle; muistuttaa, että tuhannet Krimin tataarit ovat paenneet kotimaastaan vainojen pelossa ja pyrkineet turvaan Ukrainan muille alueille; ilmaisee heille solidaarisuutensa ja vaatii tilanteen pikaista parantamista; kehottaa Venäjän viranomaisia lopettamaan välittömästi Krimin tataarien toimeenpanevan elimen eli Mejlisin häirinnän; kehottaa Venäjää kunnioittamaan täysimääräisesti Krimin paikallisväestön ihmisoikeuksia ja kehottaa Ukrainaa, EU:ta ja sen jäsenvaltioita seuraamaan Krimin ihmisoikeustilannetta;

22. kehottaa tutkimaan kaikkia vakavia ihmisoikeusrikkomuksia Krimillä ja parantamaan kansainvälisten ihmisoikeusjärjestöjen mahdollisuuksia puuttua niihin; kehottaa Ukrainan hallitusta käyttämään kaikkia sen käytettävissä olevia keinoja Ukrainan alueella tehtyjen sotarikosten tutkimiseksi ja syytteeseen asettamiseksi; kehottaa kansainvälistä yhteisöä, mukaan lukien Haagin kansainvälinen tuomioistuin, käynnistämään tutkinnan mahdollisista Krimin laittoman liittämisen ja Itä-Ukrainan konfliktin aikana suoritetuista rikoksista;

23. kiinnittää huomion Mustanmeren alueen ympäristön äärimmäiseen haavoittuvuuteen; korostaa, että sotilaallisen toiminnan lisääntyessä alueella herkkä ekosysteemi on entistä enemmän uhattuna, ja kehottaa ottamaan käyttöön tehokkaan välikohtausten ehkäisymekanismin, johon liittyy luotettava tiedonvaihtojärjestelmä ja jota voidaan hätätilassa hyödyntää kaikkien rannikkovaltioiden välillä;

([1]) Rooman perussäännön (2002) 7 artiklan 1 kappaleen i kohdassa tarkoitetussa merkityksessä.

24. muistuttaa, että unionin on pysyttävä yhtenäisenä ja puhuttava yhdellä äänellä vastustaakseen Venäjän Ukrainassa käymää hybridisotaa; on voimakkaasti sitä mieltä, että yhtenäisyyden avulla pystytään vastaamaan tehokkaasti kaikkiin turvallisuusuhkiin ja poliittisiin haasteisiin, jotka johtuvat Venäjän sotilaallisesta ja muusta kuin sotilaallisesta toiminnasta Ukrainassa;

EU:n ja kansainvälisten toimijoiden rooli

25. korostaa, että Mustanmeren alueen olisi oltava EU:n todellinen prioriteettialue; pitää tämänhetkistä Mustanmeren synergiaa vanhentuneena; kehottaa jälleen komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa laatimaan mahdollisimman nopeasti kattavan Mustanmeren aluetta koskevan EU-strategian; korostaa, että Euroopan unionin merellisen turvallisuusstrategian säännöksiä olisi sovellettava myös Mustanmeren tapauksessa; kehottaa tarkistamaan Euroopan turvallisuusstrategiaa ja odottaa, että Euroopan naapuruuspolitiikan tarkistamisen myötä otetaan huomioon kaikki relevantit aluetta koskevat ohjelmat ja lisätään YTPP:hen liittyvää yhteistyötä Mustanmeren rannalla sijaitsevien kumppanivaltioiden kanssa;

26. korostaa, että vaikka Mustanmeren synergia on käytännössä pysähdyksissä, tehokasta yhteistyötä Mustanmeren alueen valtioiden kanssa on jatkettava; pitää myönteisinä käynnissä olevia YTPP-tehtäviä, kuten EU:n tarjoamaa neuvontaa, seurantaa ja rajavalvonta-apua, sillä ne ovat tärkeitä osia EU:n panoksessa alueen pitkittyneiden konfliktien ratkaisemiseksi; pitää myönteisinä jäsenvaltioiden toimia, joilla parannetaan Mustanmeren rannikkovaltioiden sotilaallisia valmiuksia ja pyritään siten lisäämään niiden mahdollisuuksia vastata alueella syntyviin kriisitilanteisiin; katsoo, että EU tarvitsee rohkeaa ja tulospainotteista lähestymistapaa, erityisesti talouden, puolustuksen ja turvallisuuden aloilla, jotta vahvistetaan unionia sisäisesti, saatetaan ajan tasalle ja parannetaan olemassa olevia välineitä ja laajennetaan unionin kykyä reagoida naapurialueidensa tapahtumiin, jotka vaikuttavat turvallisuuteen Euroopassa;

27. pitää erittäin tärkeänä, että tätä koordinoidaan Naton, etenkin siihen kuuluvien Mustanmeren rantavaltioiden ja Yhdysvaltojen kanssa, koska Mustanmeren alue on euroatlanttisen turvallisuuden keskeinen osatekijä; korostaa, että EU:n ja Naton jäseninä olevien Mustanmeren rantavaltioiden sotilaallisen kapasiteetin nykyaikaistaminen ja lisääminen on hyvin merkittävää alueen turvallisuuden ja vakauden varmistamiseksi; pitää myönteisenä Naton sitoutumista tukemaan Mustanmeren rantavaltioiden alueellisia toimia, joilla pyritään turvallisuuden ja vakauden takaamiseen; korostaa EU:n ja Naton tuen merkitystä, jotta ylläpidetään Mustanmeren asemaa avoimena talousalueena; kehottaa Etyjiä laajentamaan Mustanmeren turvallisuutta koskevien toimien soveltamisalaa; kehottaa EU:ta tukemaan Etyjin läsnäolon vahvistamista sekä alueella toteutettavia uusia Etyjin aloitteita, joilla pyritään helpottamaan turvallisuustilannetta;

28. muistuttaa, että erityisesti Mustanmeren alueen turvallisuustilanteesta johtuen kaikilla unionin jäsenvaltioilla on oltava sama turvallisuustaso SEU-sopimuksen 42 artiklan 7 kohdan mukaisesti;

29. pitää myönteisenä Naton jäsenvaltioiden sitoutumista kollektiiviseen turvallisuuteen ja Washingtonin sopimuksen 5 artiklan täytäntöönpanoon tarvittaessa; pitää myönteisenä Naton Walesin huippukokouksen päätöstä strategisista rauhoittavista toimista ja valmiussuunnitelmasta, jotka ovat tärkeitä turvallisuustekijöitä Naton jäsenvaltioille, joihin tilanne vaikuttaa eniten; kehottaa Natoa jatkamaan kyber- ja ohjuspuolustusvalmiuksiensa kehittämistä myös Mustanmeren alueella ja kehottaa sitä kehittämään valmiussuunnitelmia epäsymmetrisen sodankäynnin ja hybridisodankäynnin ennaltaehkäisemiseksi ja siihen vastaamiseksi;

30. kehottaa komissiota tukemaan jäsenvaltioita niiden määrittäessä ratkaisuja, jotka liittyvät niiden puolustusmäärärahojen korottamiseen kahteen prosenttiin; pitää myönteisenä, että liittoutuman jäsenet sitoutuivat Naton viimeisimmässä Newportin huippukokouksessa varmistamaan, että niiden puolustusmäärärahojen osuus on vähintään kaksi prosenttia BKT:stä vuoteen 2024 mennessä; on huolissaan, siitä, että eräät liiton jäsenet ovat ilmoittaneet leikkaavansa puolustusmenojaan lisää; muistuttaa tässä yhteydessä Washingtonin sopimuksen 3 artiklasta;

31. muistuttaa, että vaikka Nato-jäsenyyteen liittyvää toimintasuunnitelmaa koskevia Georgian ja Ukrainan hakemuksia ei hyväksytty vuonna 2008, Nato ilmoitti Bukarestin huippukokouksessa, että Georgiasta ja Ukrainasta tulee liittoutuman jäseniä; toteaa, että vuoden 2008 Georgian sodan ja vuonna 2014 tapahtuneen Krimin laittoman liittämisen seurauksena Venäjä on rampauttanut kyseiset maat alueellisesti, minkä vuoksi ne eivät täytä Naton jäsenyysedellytyksiä; katsoo, että vaikka Nato ei voi suoraan puolustaa niitä, sillä on moraalinen velvollisuus tukea Georgiaa ja Ukrainaa niiden oman puolustautumiskyvyn säilyttämiseksi;

Torstai 11. kesäkuuta 2015

32. korostaa, että Naton on säilytettävä yleinen ylivoimansa merellä ja ilmassa Mustanmeren alueella ja pidettävä yllä alueen valvontakapasiteettiaan;

o

o o

33. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, EU:n jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä kaikille Mustanmeren valtioille.

Torstai 11. kesäkuuta 2015

P8_TA(2015)0233

Korkean tason korruptiotapauksia FIFAssa koskevat viimeaikaiset paljastukset

Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. kesäkuuta 2015 korkean tason korruptiotapauksia FIFAssa koskevista viimeaikaisista paljastuksista (2015/2730(RSP))

(2016/C 407/12)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission 3. helmikuuta 2014 antaman EU:n korruptiontorjuntakertomuksen (COM(2014)0038),

— ottaa huomioon 6. kesäkuuta 2011 annetun komission tiedonannon korruption torjumisesta EU:ssa (COM(2011) 0308),

— ottaa huomioon rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen 20. toukokuuta 2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849 ([1]),

— ottaa huomioon 18. tammikuuta 2011 annetun komission tiedonannon ”Urheilun eurooppalaisen ulottuvuuden kehittäminen” (COM(2011)0012),

— ottaa huomioon 2. helmikuuta 2012 antamansa päätöslauselman urheilun eurooppalaisesta ulottuvuudesta ([2]),

— ottaa huomioon 11. heinäkuuta 2007 annetun komission valkoisen kirjan urheilusta (COM(2007)0391),

— ottaa huomioon neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien 21. toukokuuta 2014 antaman päätöslauselman Euroopan unionin urheilualan työsuunnitelmasta vuosiksi 2014–2017,

— ottaa huomioon 14. maaliskuuta 2013 antamansa päätöslauselman sopupeleistä ja lahjonnasta urheilussa ([3]),

— ottaa huomioon Euroopan neuvoston parlamentaarisen yleiskokouksen 23. huhtikuuta 2015 antaman päätöslauselman jalkapalloilun hallinnonuudistuksesta,

— ottaa huomioon Erasmus+ -ohjelmaan kuuluvan uuden urheiluohjelman ja erityisesti sen tavoitteen, joka koskee urheilun rehellisyyteen kohdistuvien rajat ylittävien uhkien, esimerkiksi dopingin, sopupelien ja väkivallan sekä kaikenlaisen suvaitsemattomuuden ja syrjinnän, torjumista sekä hyvän hallintotavan edistämistä ja tukemista urheilun alalla,

— ottaa huomioon asiakirjan ”Tukholman ohjelma – Avoin ja turvallinen Eurooppa kansalaisia ja heidän suojeluaan varten”,

— ottaa huomioon FIFAn perussäännön 2 artiklan, jossa Fifan tavoitteiksi asetetaan muun muassa seuraavat: edistää rehellisyyttä, etiikkaa ja reilua peliä sekä estää kaikki menetelmät tai käytännöt, kuten korruptio, doping tai otteluiden manipulointi, jotka saattaisivat vaarantaa otteluiden, kilpailujen, pelaajien, toimihenkilöiden sekä jäsenten rehellisyyden tai aiheuttaa jalkapalloilun väärinkäyttöä,

— ottaa huomioon jalkapallon maailmanmestaruuskisojen vuoden 2018 ja vuoden 2022 isäntämaan kiistanalaista valintamenettelyä koskevan Michael Garcian raportin, jonka Fifa lupasi julkaista joulukuussa 2014,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 128 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 4 kohdan,

---

([1]) EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73.
([2]) EUVL C 239 E, 20.8.2013, s. 46.
([3]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0098.

Torstai 11. kesäkuuta 2015

A. ottaa huomioon, että Sveitsin viranomaiset pidättivät Zürichissä 27. toukokuuta 2015 neljätoista Fifan toimihenkilöä, varapuheenjohtaja mukaan lukien; ottaa huomioon, että pidätykset tehtiin Yhdysvaltojen oikeusministeriön pyynnöstä ja että pidätettyjä syytetään rahanpesusta, ryöstöntapaisesta kiristyksestä, petoksista ja lahjusten vastaanottamisesta yli 150 miljoonan Yhdysvaltain dollarin edestä;

B. ottaa huomioon, että Sveitsin ja Yhdysvaltojen viranomaiset ovat myös aloittaneet erillisen rikostutkinnan siitä, miten Venäjä sai vuoden 2018 ja Qatar vuoden 2022 maailmanmestaruuskisojen isännyyden;

C. toteaa, että Fifa on toiminut monia vuosia noudattamatta vastuuvelvollisuutta ja avoimuutta ja tunnetusti korruptoituneena organisaationa; toteaa, että viimeaikaiset pidätykset antavat varmuuden siitä, että Fifan tapauksessa on kyse systeemisistä, laajalle levinneistä ja toistuvista petoksista ja korruptiosta eikä yksittäisistä väärinkäytöksistä kuten Fifan entinen puheenjohtaja Joseph Blatter on väittänyt;

D. ottaa huomioon, että Fifan johtohenkilöiden pidättämisestä ja heitä vastaan nostetuista syytteistä ja järjestön kriisistä huolimatta Joseph Blatter valittiin 29. toukokuuta 2015 Fifan puheenjohtajaksi viidenneksi kaudeksi; toteaa, että Joseph Blatterin uudelleenvalinta puheenjohtajaksi sekä päätös olla julkistamatta Garcian raportin tuloksia, jotka koskivat Venäjän ja Qatarin valintaa vuoden 2018 ja vuoden 2011 maailmanmestaruuskisojen isäntämaiksi, osoittivat, että Fifa on toiminut vastuuttomasti ja vastuuvelvollisuutta noudattamatta eikä se ole halunnut uudistua ja toteuttaa tarvittavia muutoksia kansainvälisen jalkapalloilun hallinnon parantamiseksi;

E. katsoo, että Joseph Blatterin ero ja Fifan toimihenkilöiden pidätykset ovat luoneet edellytykset Fifan rakenteiden ja käytäntöjen radikaalille uudistamiselle, joka parantaisi sen hallintoa ja torjuisi järjestön korruptiota, minkä on tapahduttava kiireellisesti;

F. pitää urheilujärjestöjen rehellisyyttä hyvin tärkeänä, koska sekä ammattilais- että amatööriurheilu ovat keskeisessä asemassa rauhan, ihmisoikeuksien ja solidaarisuuden edistämisessä maailmanlaajuisesti ja tuovat yhteiskunnille terveyteen liittyviä ja taloudellisia etuja ja koska niillä on keskeinen rooli koulutukseen ja kulttuuriin liittyvien perusarvojen esiintuomisessa sekä sosiaalisen osallisuuden edistämisessä;

G. ottaa huomioon, että 3. kesäkuuta 2015 antamassaan lausunnossa koulutus-, kulttuuri-, nuoriso- ja urheiluasioista vastaava komission jäsen Tibor Navracsics tuomitsi Fifan viimeaikaiset tapahtumat ja kehotti palauttamaan luottamuksen ja luomaan Fifaan hyvään hallintotapaan perustuvan vankan järjestelmän;

H. panee merkille, että komissio ja neuvosto ovat todenneet jalkapalloilun hyvän hallinnon edellyttävän jalkapalloilun hallintoelinten ja viranomaisten välistä kumppanuutta, jossa kunnioitetaan ammattilaisurheilun itsesääntelevää luonnetta ja jonka johdosta on käynnistetty urheilua koskeva jäsennelty vuoropuhelu;

I. toteaa, että urheilujärjestöjen avoimuus, vastuuvelvollisuus ja demokratia – toisin sanoen hyvä hallinto – ovat kyseisen itsesääntelyyn perustuvan järjestelmän edellytyksiä sekä edellytyksiä sille, että urheiluliike voi estää ja torjua urheilun alalla esiintyviä petoksia ja korruptiota tehokkaasti ja rakenteiden tasolla;

J. ottaa huomioon, että parlamentti on aiemmin kehottanut jalkapalloilun hallintoelimiä lisäämään demokratiaa, avoimuutta, legitimiteettiä ja vastuuvelvollisuutta (toisin sanoen tilintarkastuksen suorittaisi riippumaton tarkastuselin) sekä hyvää hallintoa ja pyytänyt komissiota antamaan ohjeita siitä, kuinka legitiimiä ja asianmukaista itsesääntelyä voidaan tukea;

K. huomauttaa, että jos korruptioon ei puututa kiireesti ja asianmukaisesti, se saattaa edelleen heikentää luottamusta urheilun instituutioihin ja saattaa koko urheilun rehellisyyden uhanalaiseksi;

L. ottaa huomioon, että komissio noudattaa Tukholman ohjelmaa toteuttaessaan toimia oikeus- ja sisäasioiden alalla ja että korruption torjunta on yksi ohjelman painopisteistä;

M. toteaa, että urheilu on myös suuri ja nopeasti kasvava EU:n talouden ala, joka lisää merkittävästi kasvua ja työllisyyttä, ja se tuottaa lisäarvoa ja työllisyysvaikutuksia yli keskimääräisen kasvuvauhdin;

Torstai 11. kesäkuuta 2015

1. tuomitsee Fifassa paljastuneen systeemisen ja halveksittavan korruption ja palauttaa mieliin näkemyksensä, että nämä väitteet olivat kaikkea muuta kuin yllätyksellisiä;

2. kehottaa urheilujärjestöjä, jäsenvaltioita ja EU:ta tekemään täysipainoista yhteistyötä kaikissa käynnissä olevissa ja tulevissa tutkinnoissa, jotka koskevat väitteitä korruptiokäytännöistä Fifassa;

3. painottaa, että Sveitsin ja Yhdysvaltojen oikeusviranomaisten on äärimmäisen tärkeää tutkia Fifan hallituksen päätökset myöntää maailmanmestaruuskisojen isännyys vuonna 1998 Ranskalle, vuonna 2010 Etelä-Afrikalle, vuonna 2018 Venäjälle ja vuonna 2022 Qatarille;

4. korostaa tarvetta varmistaa, että Fifan aiempia korruptiokäytäntöjä koskevien jatkotutkimusten yhteydessä erotetaan kaikki taloudellisiin väärinkäytöksiin osallisina olleet toimihenkilöt aina, kun se on perusteltua, ja että korruptoituneeseen tai rikolliseen toimintaan liittyviä päätöksiä tarkastellaan uudelleen; kehottaa unionia seuraamaan tätä prosessia tiiviisti ja luomaan puolueettomalle ulkopuoliselle tutkinnalle tarvittavat edellytykset; pitää myönteisenä Fifan tilintarkastus- ja valvontakomitean johtajan lausuntoa, jossa tämä totesi, että vuoden 2018 ja vuoden 2022 maailmanmestaruuskisojen isäntämaan valintapäätökset voidaan kumota, jos löytyy näyttöä siitä, että valinnat tehtiin yksinomaan korruptoituneen toiminnan seurauksena;

5. moittii Fifaa siitä, ettei se ole julkistanut Garcian raporttia kokonaisuudessaan, vaikka se joulukuussa 2014 lupasi näin tehdä, mutta ei tähän mennessä ole silti ryhtynyt asiassa toimeen, ja kehottaa Fifaa välittömästi korjaamaan tämän laiminlyönnin;

6. toteaa jälleen pitävänsä tärkeänä, että maailmanmestaruuskisojen isännyyden myöntämiseen sovelletaan selkeitä ja avoimia sääntöjä ja että perustetaan asianmukainen tiedotus- ja valvontakoneisto sen varmistamiseksi, että kisoja hakevia maita kohdellaan tasa-arvoisesti ja että lopullinen päätös perustuu tiukasti niiden esittämien hankkeiden ansioihin;

7. kehottaa kaikkia kansainvälisiä urheilujärjestöjä varmistamaan, että kaikki suurten urheilutapahtumien isännyyttä hakevat maat sitoutuvat noudattamaan kaikissa tapahtuman järjestämiseen ja kulkuun liittyvissä toiminnoissa perusoikeuksia koskevia kansainvälisiä normeja;

8. on huolestunut vuoden 2022 Fifan maailmanmestaruuskisojen infrastruktuurin rakennustyömailla Qatarissa työskentelevien siirtotyöläisten tilanteesta, muun muassa kafala-järjestelmästä, joka merkitsee pakkotyötä, vaarallisia työolosuhteita, pakkoa työskennellä äärimmäisessä kuumuudessa kuutena päivänä viikossa sekä pakkoa elää ylikansoitetuissa ja siivottomissa työleireissä; on huolissaan siirtotyöläisten tilanteesta Qatarissa, jossa työolot ovat vaaralliset, työntekijät pakotetaan työskentelemään äärimmäisen kuumissa lämpötiloissa kuutena päivänä viikossa, työajat ovat pitkiä ja työntekijät joutuvat asumaan täpötäysillä ja siivottomilla työleireillä; vaatii Qataria ratifioimaan työelämän perusoikeudet ja YK:n kansainvälisen yleissopimuksen siirtotyöläisten ja heidän perheenjäsentensä oikeuksista, säätämään niistä lailla ja valvomaan niiden täytäntöönpanoa;

9. korostaa, että korruptio ja rahanpesu kytkeytyvät luontaisesti toisiinsa ja että useissa jäsenvaltioissa on tapahtunut sopupelejä ja muita talousrikoksia, jotka liittyvät usein kansainvälisessä mittakaavassa toimiviin rikollisjärjestöihin;

10. kiittää tutkivaa journalismia, joka nosti esille vakavia huolenaiheita korruptiosta Fifassa ja MM-kisojen isäntämaiden valintamenettelyssä; kannustaa tähän liittyen kaikkia urheilujärjestöjä luomaan tehokkaan sääntelykehyksen väärinkäytösten paljastajien toiminnan helpottamiseksi ja heidän suojelemisekseen;

11. ilmaisee pitkäaikaisen näkemyksensä, että korruptio Fifassa on räikeää, systeemistä ja syvälle juurtunutta, ja katsoo, että järjestö on vahingoittanut vakavasti kansainvälisen jalkapallon rehellisyyttä ja sillä on ollut tuhoisa vaikutus kaikentasoiseen jalkapalloiluun huipputason ammattilaisjalkapalloilusta ruohonjuuritason amatööriseuroihin;

12. tähdentää, että tämän korruptoituneen kulttuurin ei pidä antaa tahrata jalkapallon, maailman suosituimman urheilulajin, mainetta ja että lajia olisi suojeltava Fifan nykyisten tapahtumien vaikutuksilta sen sijaan, että siihen lyötäisiin niiden takia häpeäleima;

13. muistuttaa, että jalkapallolla ja urheilulla yleisesti on erittäin positiivinen vaikutus miljoonien kansalaisten ja eritoten nuorten jokapäiväiseen elämään;

14. on tyytyväinen Joseph Blatterin eroon Fifan puheenjohtajan tehtävästä sekä käynnissä olevaan rikostutkintaan; kehottaa Fifan hallitusta toteuttamaan rakenneuudistuksia avoimuuden ja vastuuvelvollisuuden luomiseksi sekä avointen, tasapainoisten ja demokraattisten päätöksentekomenettelyjen varmistamiseksi Fifassa, myös uuden puheenjohtajan vaaliprosessissa, sekä omaksumaan nollatoleranssilinjan urheilussa esiintyvän korruption suhteen;

Torstai 11. kesäkuuta 2015

15. on kuitenkin syvästi huolissaan siitä, että Fifan uskottavuus kansainvälisen jalkapallon johtoelimenä ja tarvittavat kiireelliset uudistukset eivät voi edes päästä todella alkuun ennen kuin uudet johtajat on nimitetty, mihin voi Fifan sääntöjen puitteissa kulua vielä yhdeksän kuukautta; kehottaa Fifaa näin ollen valitsemaan avoimella ja osallistavalla tavalla sopivan väliaikaisen puheenjohtajan Joseph Blatterin korvaamiseksi välittömästi;

16. muistuttaa, että urheilun alan hyvä hallinto on edellytys urheilujärjestöjen itsenäisyydelle ja itsesääntelylle avoimuuden, vastuuvelvollisuuden ja demokratian periaatteiden mukaisesti, ja korostaa, että urheilussa esiintyvän korruption suhteen on noudatettava nollatoleranssia; painottaa, että kaikkien sidosryhmien on oltava asianmukaisesti edustettuina päätöksentekoprosessissa, ja toteaa, että on mahdollista ottaa käyttöön muiden urheilujärjestöjen parhaita käytäntöjä;

17. kehottaa Fifaa antamaan varauksettoman sitoumuksen tarkastella läpikotaisin menneitä ja nykyisiä päätöksiä ja noudattaa täyttä avoimuutta tulevaisuudessa muun muassa toiminnallisen ja ylemmän johdon palkkioiden suhteen, jotta saadaan perustettua sisäiset itsesääntelymenettelyt ja tehokkaat havainnointi-, tutkinta- ja seuraamusmekanismit;

18. katsoo, että tässä uudelleentarkastelussa olisi käsiteltävä Fifan perussääntöä, rakennetta, menettelyohjeita sekä toimintatapoja ja käytäntöjä, hallituksen jäsenten ja puheenjohtajan toimikausien rajoittamista ja heihin sovellettavia riippumattomia due diligence -tarkastuksia sekä ulkoista ja täysin riippumatonta tilintarkastusta, jossa arvioidaan Fifan tilinpäätösten luotettavuutta;

19. kehottaa Fifaa soveltamaan johtoonsa ja hallitukseensa tiukkoja eettisiä normeja ja käytännesääntöjä sekä asettamaan niitä valvomaan riippumattoman valvontaelimen;

20. kehottaa kaikkia urheilun hallintoelimiä sitoutumaan hyviin hallintokäytäntöihin ja avoimuuden lisäämiseen, jotta vähennetään korruption uhriksi joutumisen todennäköisyyttä; suosittelee tässä yhteydessä, että tasapainoinen sukupuolijakauma otetaan paremmin huomioon kaikkien organisaatioiden johtokuntien ja hallitusten jäsenten nimittämisessä erityisesti siksi, että muistettaisiin, että urheilu ja varsinkaan jalkapallo eivät ole miesten etuoikeus; uskoo, että avautuminen lisäisi seurattavuuden mahdollisuuksia;

21. pyytää kaikkia sponsorisopimuksen tehneitä ja lähetystoiminnan harjoittajia vaatimaan ja tukemaan Fifan uudistusprosessia antamalla julkisia lausuntoja korruption torjumisesta urheilussa ja toimimaan sanojensa mukaisesti pitäen yllä painostusta;

22. pyytää UEFAa ja kansallisia jalkapalloliittoja lisäämään ponnistelujaan perinpohjaisten uudistustoimien ja eritoten tämän päätöslauselman suositusten toteuttamiseksi Fifassa vuoden 2016 loppuun mennessä sekä suoraan että Fifan hallituksessa ja kansallisissa jalkapalloliitoissa toimivien edustajiensa välityksellä;

23. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan hyvään hallintoon liittyviä toimia EU:n urheilualan työsuunnitelman puitteissa ja asettamaan ne etusijalle sekä varmistamaan, että kansalliset urheiluliitot osallistuvat kattavasti toimintaan hallinnon parantamiseksi sekä Euroopassa että kansainvälisellä tasolla;

24. kehottaa komissiota koordinoidusti jäsenvaltioiden kanssa ja yhteistyössä Interpolin, Europolin ja Eurojustin kanssa toteuttamaan kaikki asiaankuuluvat toimenpiteet, muun muassa täytäntöönpanon tehokkaan valvonnan, puuttumaan kaikkiin Fifan ja kansallisten jalkapalloliittojen toimihenkilöiden lahjontaan unionin alueella mahdollisesti viittaaviin merkkeihin, tehostamaan lainvalvontayhteistyötä unionissa yhteisten tutkintaryhmien ja syyttäjäviranomaisten välisen yhteistyön avulla;

25. korostaa, että koska korruptio urheilussa on luonteeltaan kansainvälistä, sen torjunta vaatii tehokkaampaa yhteistyötä kaikkien sidosryhmien, kuten viranomaisten, lainvalvojien, urheilun alan, urheilijoiden ja kannattajien, välillä ja että myös asiaa koskeviin valistus- ja ennaltaehkäisytoimiin on kiinnitettävä huomiota;

26. pitää myönteisenä Erasmus+ -ohjelmaan kuuluvaa uutta urheiluohjelmaa, jolla tuetaan kansainvälisiä valistushankkeita urheilun rehellisyyteen ja eettisyyteen kohdistuvien rajat ylittävien uhkien, esimerkiksi dopingin, sopupelien ja väkivallan, sekä kaikenlaisen suvaitsemattomuuden ja syrjinnän torjumiseksi ja hyvän hallintotavan edistämiseksi ja tukemiseksi urheilun alalla;

27. kehottaa jäsenvaltioita ja urheiluseuroja tarjoamaan urheilijoille ja kuluttajille asianmukaista tietoa ja valistusta jo varhaisesta iästä lähtien ja kaikilla urheilun tasoilla, niin amatööri- kuin ammattilaistasolla; kannustaa urheilujärjestöjä luomaan ja ylläpitämään kattavia ennaltaehkäisy- ja valistusohjelmia, joihin sisältyy seuroille, liigoille ja liitoille suunnattuja, erityisesti alaikäisiä koskevia selkeitä velvoitteita;

Torstai 11. kesäkuuta 2015

28. pitää myönteisenä äskettäistä sopimusta neljännestä rahanpesun vastaisesta direktiivistä ja tukee kaikkien uudessa lainsäädännössä säädettyjen keinojen ennakoivaa käyttöä tämän ongelman ratkaisemiseksi; kehottaa komissiota jatkuvasti seuraamaan EU:n rahanpesun vastaista lainsäädäntöä, jotta varmistetaan, että se riittää korruption torjumiseen urheilussa ja unioniin rekisteröityneiden urheilun alan hallintoelinten ja niiden toimihenkilöiden valvonnan varmistamiseen;

29. vaatii, että korruption torjuntaan Fifan hallinnossa on liityttävä myös Fifan, EU:n, jäsenvaltioiden ja muiden sidosryhmien antamia selkeitä sitoumuksia ja niiden toteuttamia toimenpiteitä muiden urheilujärjestöihin liittyvien rikosten torjumiseksi, erityisesti sopupelien, jotka liittyvät usein kansainvälisessä mittakaavassa toimivaan järjestäytyneeseen rikollisuuteen;

30. korostaa tarvetta sisällyttää kaikkiin tuleviin ammattilaisurheilun ja erityisesti jalkapalloilun uudistuksiin urheilijoiden, valmentajien ja joukkueiden oikeuksien suojelua koskevia olennaisia määräyksiä; painottaa tässä yhteydessä, että on tärkeää puuttua kolmansilla osapuolilla eurooppalaisessa urheilussa olevaan oikeuteen omistaa pelaajia;

31. tukee New FIFA Now -kampanjan kehotusta perustaa itsenäinen, valtioista riippumaton Fifan uudistuskomissio, jota valvoo riippumaton kansainvälinen järjestö;

32. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Kansainväliselle jalkapalloliitolle (Fifa), Euroopan jalkapalloliitolle (UEFA), kansallisille jalkapalloliitoille, Euroopan jalkapallon ammattilaisliigojen yhdistykselle (EPFL), eurooppalaisten seurojen yhdistykselle (ECA) ja kansainväliselle ammattilaispelaajayhdistysten liitolle (FIFPRO).

Keskiviikko 24. kesäkuuta 2015

P8_TA(2015)0238

Talouden ohjausjärjestelmän uudelleentarkastelu: tilannekatsaus ja haasteet

Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. kesäkuuta 2015 talouden ohjausjärjestelmän uudelleentarkastelusta: tilannekatsaus ja haasteet (2014/2145(INI))

(2016/C 407/13)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon rahoitusvakautensa osalta vakavissa vaikeuksissa olevien tai vakavien vaikeuksien uhasta kärsivien euroalueen jäsenvaltioiden talouden ja julkisen talouden valvonnan tiukentamisesta 21. toukokuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 472/2013 ([1]),

— ottaa huomioon julkista taloutta koskevien suunnitelmien seurantaa ja arviointia sekä euroalueen jäsenvaltioiden liiallisen alijäämän tilanteen korjaamisen varmistamista koskevista yhteisistä säännöksistä 21. toukokuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 473/2013 ([2]),

— ottaa huomioon 3. heinäkuuta 2013 päivätyn komission varapuheenjohtaja Olli Rehnin kirjeen julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja koordinoinnin tehostamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97 5 artiklan 1 kohdan soveltamisesta,

— ottaa huomioon julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja koordinoinnin tehostamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97 muuttamisesta 16. marraskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1175/2011 ([3]),

— ottaa huomioon liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpanon nopeuttamisesta ja selkeyttämisestä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1467/97 muuttamisesta 8. marraskuuta 2011 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1177/2011 ([4]),

— ottaa huomioon julkisen talouden valvonnan tehokkaasta täytäntöönpanosta euroalueella 16. marraskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1173/2011 ([5]),

— ottaa huomioon jäsenvaltioiden julkisen talouden kehyksiä koskevista vaatimuksista 8. marraskuuta 2011 annetun neuvoston direktiivin 2011/85/EU ([6]),

— ottaa huomioon makrotalouden epätasapainon ennalta ehkäisemisestä ja korjaamisesta 16. marraskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1176/2011 ([7]),

— ottaa huomioon täytäntöönpanotoimista liiallisen makrotalouden epätasapainon korjaamiseksi euroalueella 16. marraskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1174/2011 ([8]),

— ottaa huomioon 13. maaliskuuta 2014 antamansa päätöslauselman tutkimuksesta troikan (EKP, komissio ja IMF) roolista ja toiminnoista euroalueen ohjelmamaiden osalta ([9]),

---

([1]) EUVL L 140, 27.5.2013, s. 1.
([2]) EUVL L 140, 27.5.2013, s. 11.
([3]) EUVL L 306, 23.11.2011, s. 12.
([4]) EUVL L 306, 23.11.2011, s. 33.
([5]) EUVL L 306, 23.11.2011, s. 1.
([6]) EUVL L 306, 23.11.2011, s. 41.
([7]) EUVL L 306, 23.11.2011, s. 25.
([8]) EUVL L 306, 23.11.2011, s. 8.
([9]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0239.

— ottaa huomioon 12. joulukuuta 2013 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin monitasoisen hallinnoinnin perustuslaillisista ongelmista ([1]),

— ottaa huomioon 1. joulukuuta 2011 antamansa päätöslauselman talouspolitiikan eurooppalaisesta ohjausjaksosta ([2]),

— ottaa huomioon 6. heinäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman rahoitus-, talous- ja sosiaalikriisistä: suositukset toteutettaviksi toimenpiteiksi ja aloitteiksi ([3]),

— ottaa huomioon komission 28. marraskuuta 2014 antaman tiedonannon ”Talouden ohjausjärjestelmän uudelleentarkastelu – Kertomus asetusten (EU) N:o 1173/2011, 1174/2011, 1175/2011, 1176/2011, 1177/2011, 472/2013 ja 473/2013 soveltamisesta” (COM(2014)0905),

— ottaa huomioon komission 13. tammikuuta 2015 antaman tiedonannon nimeltä ”Vakaus- ja kasvusopimukseen sisältyvän jouston mahdollisimman tehokas hyödyntäminen” (COM(2015)0012),

— ottaa huomioon komission 23. heinäkuuta 2014 esittämän kuudennen taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta käsittelevän kertomuksen (COM(2014)0473),

— ottaa huomioon kesäkuussa ja joulukuussa 2014 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät,

— ottaa huomioon lokakuussa 2014 pidetyn eurohuippukokouksen päätelmät,

— ottaa huomioon komission puheenjohtajan Jean-Claude Junckerin Euroopan parlamentissa 15. heinäkuuta 2014 pitämän puheen,

— ottaa huomioon EKP:n pääjohtajan Mario Draghin keskuspankin vuosisymposiumissa Jackson Holessa 22. elokuuta 2014 pitämän puheen,

— ottaa huomioon marraskuussa 2014 julkaistun valtiontalouden ja makrotalouden epätasapainoa koskevan EKP:n Occasional Paper -sarjan julkaisun nro 157 ”The identification of fiscal and macroeconomic imbalances – unexploited synergies under the strengthened EU governance framework”,

— ottaa huomioon 9. joulukuuta 2014 julkaistun OECD:n tulojen eriarvoisuuden suuntauksia ja vaikutuksia talouskasvuun käsittelevän Social, Employment and Migration -työasiakirjan nro 163 ”Trends in income inequality and its impact on economic growth”,

— ottaa huomioon syyskuussa 2013 julkaistun euroalueen fiskaaliunionia koskevan IMF:n staff discussion note -asiakirjan ”Towards a fiscal union for the euro area”,

— ottaa huomioon EKP:n neuvoston 10. kesäkuuta 2010 esittämät ehdotukset talouden ohjauksen vahvistamisesta euroalueella,

— ottaa huomioon neuvoston päätelmät kuudennesta taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta käsittelevästä kertomuksesta: investoiminen työpaikkoihin ja kasvuun, annettu yleisten asioiden neuvoston (koheesio) kokouksessa 19. marraskuuta 2014,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,

— ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan ja sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan ja perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan lausunnot (A8-0190/2015),

A. toteaa, että euroalueen talouden ohjausjärjestelmä suunniteltiin, jotta voitaisiin välttää julkisen talouden joutuminen kestämättömälle pohjalle ja koordinoida finanssipolitiikkoja, ja toteaa, että se sai alkunsa vakaus- ja kasvusopimuksesta, jonka kahdella yksinkertaisella säännöllä pyrittiin estämään haitalliset vaikutukset koko talous- ja rahaliittoon;

([1]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0598.
([2]) EUVL C 165 E, 11.6.2013, s. 24.
([3]) EUVL C 33 E, 5.2.2013, s. 140.

Keskiviikko 24. kesäkuuta 2015

B. toteaa, että heti euron käyttöönoton jälkeen sääntöjen täytäntöönpanossa ilmeni vakiinnuttamista koskevaa väsymystä, ja katsoo, että tällöin luotiin perusta talous- ja rahaliiton tämänhetkiselle kriisille;

C. panee merkille, että alkuperäistä vakaus- ja kasvusopimusta uudistettiin vuonna 2005 ja tällöin siihen tehtiin parannuksia ja sen joustavuutta lisättiin, mutta toteaa, että uudistuksessa ei käsitelty riittävästi heikkoja täytäntöönpanon valvontaa koskevia säännöksiä ja koordinointia;

D. toteaa, että monet maat olivat lähellä velkaansa koskevaa maksukyvyttömyyttä, mikä olisi johtanut kriisin maailmanlaajuiseen leviämiseen ja lamaan, ja katsoo, että tilanne olisi voitu välttää ottamalla käyttöön tilannekohtaisia mekanismeja, kuten Euroopan rahoitusvakautusväline ja Euroopan rahoitusvakautusmekanismi;

E. panee merkille, että toteutettiin useita toimia, joiden tarkoituksena oli estää tällaisen kriisin toistuminen ja kriisin leviäminen muihin maihin ja joihin kuuluivat pankkiunionin perustaminen, Euroopan vakausmekanismi, talouden ohjausta koskevan lainsäädännön parantaminen kuusi- ja kaksiosaisen paketin muodossa, vakaudesta, yhteensovittamisesta sekä ohjauksesta ja hallinnasta tehdyn sopimuksen sekä eurooppalainen ohjausjakso, joita kaikkia on pidettävä pakettina;

F. toteaa, että komission uusimman kevään talousennusteen mukaan kasvun pysyttyä negatiivisena kahden peräkkäisen vuoden ajan bruttokansantuotteen (BKT) odotetaan kasvavan euroalueella, mikä tarkoittaa, että talous on hitaasti elpymässä ja elpymistä on vahvistettava edelleen, sillä tuotantokuilu on edelleen suuri;

G. toteaa, että jäsenvaltioiden välillä on edelleen valtavia eroavuuksia, jotka liittyvät velkaantumisasteeseen, alijäämään, työttömyyteen, vaihtotaseeseen sekä sosiaalisen suojelun tasoon, myös ohjelmien täytäntöönpanon jälkeen, mikä kuvastaa eroja kriisien syissä ja lähtötilanteissa sekä kunnianhimossa, vaikutuksessa ja kansallisessa omistajuudessa, kun toimielinten sekä asianomaisten jäsenvaltioiden kesken sovittuja toimia pannaan täytäntöön;

H. toteaa, että investoinnit ovat vähentyneet euroalueella 17 prosenttia kriisiä edeltävään aikaan nähden ja ovat edelleen heikolla tasolla; toteaa, että sekä tulevaisuuteen suuntautuvien kasvua lisäävien investointien puute että kestämätön julkinen ja yksityinen velka ovat lamauttavana taakkana tuleville sukupolville;

I. toteaa, että parhaillaan laaditaan investointisuunnitelmaa, joka on tärkeä väline erityisesti yksityisten sijoitusten vauhdittamiseksi, 315 miljardin euron liikkeelle saamiseksi uusiin investointeihin kolmen seuraavan vuoden ajalle; toteaa, että jos ehdotetut rahoitustavoitteet saavutetaan, tällä suunnitelmalla korjataan vain osa tähän mennessä aiheutuneesta sijoituskuilusta, ja toteaa, että lisäksi on toteutettava rakenteellisia muutoksia sijoittajaystävällisen ympäristön luomiseksi jäsenvaltioissa;

Talouden nykyisen ohjausjärjestelmän tilannekatsaus

1. on tyytyväinen 28. marraskuuta 2014 annetun komission tiedonannon talouden ohjausjärjestelmän uudelleentarkastelusta; katsoo, että komission tekemästä arvioinnista saa kuvan siitä, miten eri välineitä ja menettelyjä on käytetty ja missä määrin ne on pantu täytäntöön;

2. korostaa, että talouden ohjausjärjestelmän keskiössä on liiallisen alijäämän ja velkaantuneisuuden ja makrotalouden epätasapainon estäminen samoin kuin talouspolitiikan koordinointi; korostaa tämän vuoksi, että uudelleentarkastelun keskeinen kysymys on, onko talouden uusi ohjausjärjestelmä tehnyt talous- ja rahaliitosta entistä kestävämmän etenkin, mitä tulee sen kykyyn välttää tilanne, jossa jäsenvaltio ei pysty maksamaan velkaansa, kun samalla pyritään tiivistämään jäsenvaltioiden talouspolitiikan koordinointia ja lähentämään niitä ja takaamaan avoimuuden, uskottavuuden ja demokraattisen seurattavuuden korkea taso;

3. panee merkille, että joissakin jäsenvaltioissa on edistytty niin, että niiden velkaantumisaste on lähtenyt laskuun tai ne ovat pääsemässä pois liiallista alijäämää koskevasta menettelystä;

4. on komission kanssa samaa mieltä siitä, että joillakin uuden järjestelmän osista on saatu aikaan tuloksia, mutta mahdollisuudet tehdä johtopäätöksiä säännösten tehokkuudesta normaalissa taloustilanteessa ovat rajalliset;

5. on tietoinen siitä, että budjettikuripaketin (two-pack) ja talouspolitiikan ohjauspaketin (six-pack) soveltamisen arviointi tässä vaiheessa on edelleen puolueellista eikä sitä voida tehdä erillään eurooppalaisesta ohjausjaksosta, SEUT-sopimuksesta ja finanssipoliittisesta sopimuksesta;

6. pitää myönteisenä talouspolitiikan ohjauspaketin ja budjettikuripaketin mukaista vakaus- ja kasvusopimuksen entistä laajempaa soveltamisalaa, kun mukaan on otettu menettelyjä, joiden avulla estetään ja korjataan makrotalouden epätasapainoa jäsenvaltioissa ja siirrytään liiallisesta alijäämäkriteerien soveltamisesta sekä alijäämän että kokonaisvelan huomioonottoon ja yritetään tunnistaa ja korjata mahdollisia ongelmia varhaisessa vaiheessa ja estetään näin kriisien syntyminen mahdollisimman aikaisessa vaiheessa ja samalla sallitaan joustavuus rakenneuudistuksille, investoinneille sekä talouden huonoille suhdanteille tarkoitettujen poikkeuslausekkeiden avulla; muistuttaa, että joustavuus ei saa vaarantaa sopimuksen ennaltaehkäisevää luonnetta;

7. pitää tärkeänä tulostaulua, joka auttaa havaitsemaan makrotalouden epätasapainon varhaisessa vaiheessa, ja korostaa rakenteellisille uudistuksille annettua merkitystä makrotalouden epätasapainon korjaamisessa;

8. korostaa, että järjestelmän uskottavuus paranee, kun sitä toteutetaan johdonmukaisesti ja oikeudenmukaisesti eri maissa pitkällä aikavälillä; kehottaa komissiota ja neuvostoa toimimaan niiden muutosten hengessä, joita vakaus- ja kasvusopimukseen tehtiin talouspolitiikan ohjauspaketin ja budjettikuripaketin yhteydessä, erityisesti täytäntöönpanon valvontaa koskevien säännösten osalta;

9. katsoo, että nykyinen taloustilanne, jossa kasvu on haurasta ja työttömyys korkealla, edellyttää kiireellisiä, kattavia ja määrätietoisia toimenpiteitä sellaisen kokonaisvaltaisen lähestymistavan mukaisesti, joka perustuu julkisen talouden vakauttamiseen kasvua tukevalla tavalla, rakenneuudistuksiin ja investointien edistämiseen, jotta voidaan palauttaa kestävää kasvua ja kilpailukykyä, edistää innovointia sekä torjua työttömyyttä ja samalla torjua matalalla pysyvän inflaation riskiä tai mahdollista deflaatiopaineen uhkaa sekä makrotalouden epätasapainoa; korostaa, että talouden ohjausjärjestelmän on oltava keskeinen osa tässä kokonaisvaltaisessa lähestymistavassa, jotta näihin haasteisiin voidaan vastata;

10. yhtyy komission jäsenen Thyssenin lausuntoon siitä, että maat, joissa on tarjolla korkealaatuisia työpaikkoja ja parempi sosiaalinen suojelu ja joissa investoidaan inhimilliseen pääomaan, selviytyvät paremmin talouskriiseissä; kehottaa komissiota toimimaan tämän näkemyksen mukaisesti, kun se etenee talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson ja maakohtaisten suositustensa mukaisesti;

11. korostaa, että nykyinen talouden ohjausjärjestelmä on pantava täytäntöön ja sitä on tarvittaessa parannettava, jotta voitaisiin saavuttaa julkisen talouden vakaus, edistää asianmukaista keskustelua koko euroalueesta tehtävästä yleisarvioinnista, mikä mahdollistaa kasvua tukevan finanssipoliittisen vastuun, parantaa euroalueen talouden lähentymisen näkymiä ja tarkastella tasavertaisesti jäsenvaltioiden erilaisia taloustilanteita ja finanssipoliittisia tilanteita; on vakuuttunut siitä, että talouden nykyisestä ohjausjärjestelmästä puuttuu kansallisen tason omistajuus, eikä siinä kiinnitetä tarpeeksi huomiota kansainvälisiin talouden näkymiin eikä se tarjoa asianmukaista demokraattisen vastuun mekanismia;

12. painottaa, että nykytilanne edellyttää tehostettua ja osallistavampaa talouden koordinointia siten, että otetaan huomioon koko euroalue ja parannetaan kansallista omistajuutta ja demokraattista vastuuvelvollisuutta sääntöjen täytäntöönpanosta (jotta voidaan palauttaa luottamus, edistää jäsenvaltioiden lähentymistä, parantaa julkisen talouden kestävyyttä, kannustaa kestävien rakenneuudistusten tekemiseen ja edistää investointeja), ja katsoo, että on myös reagoitava nopeasti talouden ohjausjärjestelmän ilmeisimpien virheiden korjaamiseksi, talouden ohjausjärjestelmän tehokkuuden parantamiseksi ja sen varmistamiseksi, että järjestelmää toteutetaan johdonmukaisesti ja oikeudenmukaisesti eri maissa pitkällä aikavälillä;

13. korostaa yksinkertaisten ja avointen talouden ohjausmenettelyjen tärkeyttä ja varoittaa, että järjestelmän nykyinen monimutkaisuus sekä toteutuksen puutteet ja omistajuuden puuttuminen vievät siltä tehoa ja haittaavat sitä, että kansalliset parlamentit, paikallisviranomaiset, työmarkkinaosapuolet ja kansalaiset hyväksyvät sen jäsenvaltioissa;

14. tunnustaa, että keskustelussa keskipitkän aikavälin tavoitteesta on edistytty jonkin verran ja että euroalueen jäsenvaltioiden kansallinen keskustelu on omaksuttu laajemmin, myös kansallisten finanssipoliittisten neuvostojen ansiosta, jotka toimivat riippumattomina eliminä valvoen finanssipoliittisen sääntöjen noudattamista ja makrotalouden ennusteita; kehottaa komissiota esittämään yleiskuvan eri jäsenvaltioiden kansallisten finanssipoliittisten neuvostojen rakenteesta ja toiminnasta sekä siitä, miten nämä neuvostot voivat edistää omistajuutta kansallisella tasolla;

Keskiviikko 24. kesäkuuta 2015

15. pitää talouden ohjausjärjestelmää tärkeänä poliittisena aloitteena, joka edistää Eurooppa 2020 -ohjelman sisämarkkinoiden käyttämättömän kasvupotentiaalin täyteen hyödyntämiseen tähtääviä tavoitteita ja lippulaivahankkeita; katsoo, että hyödyntämällä sisämarkkinoiden kasvupotentiaalin jäsenvaltiot saavuttavat helpommin talouden ohjausjärjestelmään sisällytetyt tavoitteet; katsoo lisäksi, että sisämarkkinoiden pääasiallisia toimijoita ovat kuluttajat ja yrittäjät;

Nykyisten sääntöjen joustovaran käyttö parhaalla mahdollisella tavalla

16. on tietoinen siitä, että vakaus- ja kasvusopimus, jonka täytäntöönpanolla pyritään varmistamaan talous- ja rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden talouden kestävyys, antaa jäsenvaltioille erityisesti mahdollisuuden harjoittaa tarvittaessa suhdanteita tasoittavaa politiikkaa, ja se antaa finanssipoliittista liikkumavaraa, jotta automaattiset vakauttajat voivat toimia asianmukaisesti; korostaa, että kaikissa jäsenvaltioissa ei päästy ylijäämään, vaikka talous kasvoi, ja huomauttaa, että kaikkia lainsäädännössä säädettyjä nykyisiä joustavuuslausekkeita ei hyödynnetty täysin aikaisempina vuosina;

17. on tyytyväinen siihen, että komissio tunnustaa joustoa koskevassa tulkitsevassa tiedonannossaan, että tapa, jolla nykyisiä finanssipoliittisia sääntöjä tulkitaan, on yksi osatekijä investointikuilun umpeen kuromisessa EU:ssa sekä kasvua edistävien, kestävien ja sosiaalisesti tasapainoisten rakenneuudistusten täytäntöönpanon helpottamisessa; panee merkille, että tiedonanto ei sisällä muutoksia alijäämän laskutapaan, mutta tietyt investoinnit voivat olla perusteena väliaikaiselle poikkeamiselle asianomaisen jäsenvaltion keskipitkän aikavälin tavoitteesta tai siihen johtavista mukautustoimista;

18. kannattaa kaikkia komission ehdottamia kannustimia uuden Euroopan strategisten investointien rahaston (ESIR) rahoittamiseksi, pääasiassa siten, että kansalliset rahoitusosuudet rahastoon tehdään finanssipoliittisesti neutraaleiksi keskipitkän tavoitteen saavuttamisen sekä vaaditun julkisen talouden sopeutuksen osalta niin, että sitä ei muuteta vakaus- ja kasvusopimuksen ennalta ehkäisevässä eikä korjaavassa osiossa; palauttaa mieliin komission aikeen, että se ei käynnistä liiallisia alijäämiä koskevaa menettelyä, jos jäsenvaltion alijäämä nousee hiukan ja väliaikaisesti yli 3 prosentin ainoastaan sen ESIR-rahastoon maksaman ylimääräisen rahoitusosuuden vuoksi; kiinnittää huomiota vakaus- ja kasvusopimuksen keskeiseen panokseen luottamuksen lisäämisessä pyrittäessä houkuttelemaan ulkomaisia sijoituksia; korostaa ESIR-rahoituksen täydentävyyttä, sillä ESIR-rahastosta rahoitetut hankkeet eivät saa missään tapauksessa yksinkertaisesti korvata jo suunniteltuja investointeja, ja tähdentää, että ESIR-rahoituksen on lisättävä nettoinvestointien määrää;

19. panee tyytyväisenä merkille, että komission tiedonannossa pyritään selkeyttämään investointilausekkeen soveltamisalaa, mikä sallii väliaikaisesti jonkin verran joustovaraa vakaus- ja kasvusopimuksen ennalta ehkäisevän osion osalta niin, että keskipitkän aikavälin tavoitteista voidaan poiketa väliaikaisesti, jos poikkeama ei aiheuta alijäämän 3 prosentin viitearvon ja asianmukaisen turvarajan ylittymistä, jäsenvaltioiden toteuttamien investointiohjelmien ja erityisesti rakenne- ja koheesiopolitiikan, myös nuorisotyöllisyysaloitteen mukaisten aloitteiden menojen, Euroopan laajuisten verkkojen, Verkkojen Eurooppa -välineen ja ESIR-rahaston yhteisrahoituksen osalta;

20. on sitä mieltä, että ennalta ehkäisevän osion rakenneuudistuslausekkeen soveltaminen ja korjaavan osion rakenneuudistussuunnitelmien tarkasteleminen edellyttää, että jäsenvaltion parlamentti hyväksyy uudistuksen ja sen tosiasiallisen toteuttamisen, sillä tämä parantaa tehokkuutta ja omistajuutta; korostaa, että työmarkkinaosapuolet olisi otettava täysimääräisesti mukaan uudistusprosessin kaikissa vaiheissa;

21. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita lisäämään vuoropuhelua siitä, minkä tyyppiset rakenneuudistukset olisivat sopivimpia ja tehokkaimpia ja mikä olisi oltava niiden sisältö ja minkä tyyppisiä rakenneuudistuksia komission olisi ehdotettava maakohtaisissa suosituksissa, ja katsoo, että rakenneuudistusten olisi oltava perussopimusten ja sekundäärilainsäädännön mukaisia, niissä olisi otettava huomioon kustannus-hyötyanalyysi, tulosperusteinen arviointi sekä aikatauluvaikutukset ja niiden olisi edistettävä keskipitkän aikavälin tavoitteiden saavuttamista;

22. kannustaa kansallisten parlamenttien talousvaliokuntia kutsumaan säännöllisesti talouden ohjausjärjestelmästä vastaavat komission jäsenet julkisiin keskusteluihin omissa parlamenteissaan ennen jäsenvaltioiden talousarvioesitysten hyväksymistä;

23. katsoo, että kansallisissa uudistusohjelmissa toteutetuilla uudistusohjelmilla olisi keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä oltava positiivinen taloudellinen, yhteiskunnallinen ja ympäristöä koskeva tuotto ja niiden olisi lisättävä hallinnon tehokkuutta ja vaikuttavuutta;

24. panee merkille, että tiedonannossa ei tarkastella sellaisten ”epätavallisten tapahtumien” luonnetta, joihin jäsenvaltiot eivät voi vaikuttaa ja jotka voisivat oikeuttaa väliaikaisen poikkeamisen mukautuksista keskipitkän aikavälin tavoitteiden saavuttamiseksi, sillä se voisi johtaa yritykseen määritellä kaikenlaiset mahdolliset epätavalliset tapahtumat, ja vaarana olisi, että jätettäisiin pois se, joka todella tapahtuisi; painottaa, että samankaltaisiin tilanteisiin on suhtauduttava samalla tavalla;

25. vaatii lisäämään taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta lujittamalla Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa, jotta työttömyyden ja köyhyyden torjuntaa koskevien tukitoimien avulla voidaan säilyttää ja luoda työpaikkoja, joissa kunnioitetaan työntekijöiden oikeuksia;

26. korostaa talouskasvun tehostamisen ja uusien, erityisesti nuorille suunnattujen työpaikkojen luomisen merkitystä, jotta suuri yleisö hyväksyy EU:n talouden ohjausjärjestelmän;

27. panee hyvin huolestuneena merkille, että pitkäaikaistyöttömyys on kaksinkertaistunut kriisin aikana; toteaa lisäksi, että tämä kasvu on ollut jopa suurempaa alhaisen osaamistason työntekijöiden keskuudessa; kehottaa komissiota varmistamaan, että se ottaa pitkäaikaistyöttömyyden torjunnan huomioon toimissaan ja maakohtaisissa suosituksissaan;

28. katsoo, että eriarvoisuuden lisääntymistä Euroopassa olisi pidettävä unionin taloudellisessa järjestelmässä ensiarvoisen tärkeänä kysymyksenä; katsoo, että parhaita keinoja torjua eriarvoisuuden lisääntymistä on lisätä pyrkimyksiä laadukkaampien työpaikkojen luomiseksi Euroopassa;

Tiiviimpi koordinointi, talouden lähentyminen ja eurooppalaisen ohjausjakson virtaviivaistaminen

29. kehottaa komissiota soveltamaan vakaus- ja kasvusopimusta kaikilta osin ja varmistamaan sen oikeudenmukaisen toteuttamisen ottaen huomioon talouspolitiikan ohjauspakettia ja budjettikuripakettia koskevan uusimman tarkistuksen sekä joustovaraa koskevan tiedonannon; on sitä mieltä, että eurooppalaista ohjausjaksoa olisi tarvittaessa ja mahdollisuuksien mukaan virtaviivaistettava ja vahvistettava nykyisen lainsäädäntökehyksen yhteydessä; tähdentää, että mahdollisen virtaviivaistamisen ja vahvistamisen olisi joka tapauksessa tähdättävä vakauden parantamiseen;

30. katsoo, että komission tiedonannossa täsmennetään, missä jousto on nykyisen lainsäädännön mukaan mahdollinen; suhtautuu myönteisesti pyrkimykseen selkeyttää tätä monimutkaista asiaa ja toivoo, että komissio käyttää nykyisiin sääntöihin sisäänrakennettua joustovaraa tiedonannon mukaisesti ja varmistaa samalla talouden ohjausjärjestelmän ennustettavuuden, avoimuuden ja tehokkuuden;

31. kehottaa komissiota ja neuvostoa mahdollistamaan kaikkien sidosryhmien varhaisemman ja johdonmukaisemman keskustelun ottaen huomioon järjestelmän tuomat eurooppalaiset edut, tarpeen lisätä euroalueen jäsenvaltioiden lähentymistä, käsittelyn kansallisissa parlamenteissa, työmarkkinaosapuolten tai paikallisviranomaisten aseman kestävien ja sosiaalisesti tasapainoisten rakenneuudistusten omistajuudessa;

32. vaatii, että vuotuinen kasvuselvitys sekä maakohtaiset suositukset on pantava paremmin täytäntöön ja niissä on otettava huomioon budjettitilanteen arviointi ja koko euroalueen ja yksittäisten jäsenvaltioiden näkymät; ehdottaa, että julkista taloutta koskevien suunnitelmien seurantaa ja arviointia sekä euroalueen jäsenvaltioiden liiallisen alijäämän tilanteen korjaamisen varmistamista koskevista yhteisistä säännöksistä annetussa asetuksessa (EU) N:o 473/2013 tarkoitettu yleisarviointi olisi toimitettava Euroopan parlamentin neuvoston, euroryhmän puheenjohtajan ja komission kanssa käymään täysistuntokeskusteluun ennen kevään neuvostoa ja sitä olisi toteutettava asianmukaisesti koko eurooppalaisen ohjausjakson ajan;

33. on tietoinen siitä, että eurooppalaisesta ohjausjaksosta on tullut tärkeä väline uudistusten toteuttamiseen kansallisella ja unionin tasolla, sillä ohjausjaksolla varmistetaan, että unioni ja jäsenvaltiot koordinoivat talouspolitiikkaansa; pitää kuitenkin valitettavana omistajuuden puuttumista, mikä johtaa maakohtaisten suositusten epätyydyttävään täytäntöönpanoasteeseen;

Keskiviikko 24. kesäkuuta 2015

34. katsoo, että eurooppalaista ohjausjaksoa olisi virtaviivaistettava ja vahvistettava tekemättä muutoksia nykyiseen lainsäädäntökehykseen ja että ohjausjaksoon liittyviä asiakirjoja olisi koordinoitava paremmin, mikä lisäisi keskittymistä talouden hyvään ohjaukseen ja hallintaan liittyvien eurooppalaisten tavoitteiden saavuttamiseen ja lisäisi tehokkuutta ja omistajuutta;

35. vaatii, että maakohtaisia suosituksia olisi tarvittaessa koordinoitava paremmin liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn suositusten kanssa, jotta voidaan varmistaa, että julkistalouden tilan valvonta on johdonmukainen talouspolitiikan koordinoinnin kanssa;

36. kannattaa unionin ja jäsenvaltioiden tasolla tehostettua prosessia maakohtaisten suositusten laadintaan, seurantaan ja valvontaan, jolloin voidaan myös valvoa niiden todellista täytäntöönpanoa ja laatua;

37. muistuttaa, että lainsäädännön mukaan komission on otettava huomioon muun muassa vuoden 2020 tavoitteet valmistellessaan suosituksiaan ja siinä säädetään periaatteesta, että neuvoston odotetaan yleensä noudattavan komission suosituksia ja ehdotuksia tai selittävän kantansa julkisesti;

38. on huolissaan velan määrän kasvusta maissa, joiden velkaantumisaste on jo erittäin korkea, ja toteaa, että tämä on täysin ristiriidassa velan vähennyksen 1/20-säännön kanssa; pyytää komissiota selittämään, miten se aikoo korjata tämän ristiriidan, ja varmistamaan, että velkaantumisasteet vähenevät kestävälle tasolle vakaus- ja kasvusopimuksen mukaisesti;

39. tukee komission vuoden 2015 vuotuisessa kasvuselvityksessä esitettyä kolmipilarista (investoinnit, finanssipoliittiset säännöt ja rakenneuudistukset) strategiaa ja pyytää komissiota tekemään siitä konkreettisemman budjettitilanteen yleisarvioinnin sekä euroaluetta koskevien näkymien ja maakohtaisten suositusten osalta;

40. on tietoinen siitä, että jäsenvaltioiden talousnäkymistä on tehtävä riippumaton ja moniarvoinen analyysi unionin tasolla; vaatii tässä yhteydessä kehittämään pidemmälle komission nimellä ”talouden pääanalyytikko” tunnettua yksikköä, joka tekee puolueettomia, riippumattomia ja avoimia analyysejä merkityksellisistä tiedoista, ja katsoo, että analyysit olisi julkaistava ja niitä olisi käytettävä tietoon perustuvan keskustelun ja päätöksenteon pohjana komissiossa, neuvostossa ja Euroopan parlamentissa; pyytää, että talouden pääanalyytikolle toimitetaan ajoissa kaikki merkitykselliset asiakirjat, jotta se voi suorittaa tehtävänsä; korostaa, että kansallisilla finanssipoliittisilla neuvostoilla on merkittävä tehtävä sekä jäsenvaltioiden että unionin tasolla, ja kannustaa perustamaan eurooppalaisen verkoston;

41. palauttaa mieliin, että makrotalouden epätasapainoa koskeva menettely on tarkoitettu välttämään kriisien puhkeaminen tunnistamalla makrotalouden haitalliset epätasapainotilat varhaisessa vaiheessa arvioimalla puolueettomasti keskeisten makrotalouden muuttujien kehitystä; katsoo, että makrotalouden epätasapainoa koskevaa menettelyä on käytettävä puolueettomasti arvioimaan keskeisten makrotalouden muuttujien kehitystä sekä alijäämä- että ylijäämämaissa, jotta voitaisiin etenkin vahvistaa kilpailukykyä ja ottaa paremmin huomioon koko euroalue, myös heijastusvaikutukset; muistuttaa, että makrotaloudellisella valvonnalla on tarkoitus havaita maat, jotka todennäköisesti ajautuvat epätasapainotilaan tulevaisuudessa, ja välttää tämä käynnistämällä varhaisessa vaiheessa kestäviä ja sosiaalisesti tasapainoisia rakenneuudistuksia, kun liikkumavaraa toimille vielä on;

42. korostaa, että komissio erottaa selvästi toisistaan vakaus- ja kasvusopimuksen ennalta ehkäisevän ja korjaavan osion, mitä tulee investointeihin, jotka oikeuttavat väliaikaiseen poikkeamaan keskipitkän aikavälin tavoitteesta, tai sen edellyttämät mukautukset ennalta ehkäisevän osion turvamarginaalissa; kehottaa komissiota ja neuvostoa olemaan tässä asiassa johdonmukaisia sen kanssa, mikä on lainsäätäjien kanta Euroopan strategisten investointien rahastoa koskevaan asetukseen;

43. pyytää komissiota ottamaan analyyseissään huomioon kaikki merkitykselliset tekijät, myös tosiasiallisen kasvun, inflaation, pitkäaikaiset julkiset investoinnit sekä työttömyysasteen, kun se arvioi jäsenvaltioiden taloustilannetta ja finanssipoliittista tilannetta, ja puuttumaan kiireesti investointikuiluun unionissa siten, että suunnataan menoja sellaisiin investointeihin, jotka tuottavat eniten kestävää kasvua ja työpaikkoja;

44. kehottaa komissiota varmistamaan, että tapa, jolla tehokkaat toimet otetaan huomioon liiallisia alijäämiä koskevassa menettelyssä, perustuu selkeisiin, mitattaviin määrällisiin ja laadullisiin kriteereihin;

45. painottaa, että keskittyminen rakenteelliseen alijäämään vuoden 2005 vakaus- ja kasvusopimuksen uudistuksesta lähtien sekä menosäännön käyttöönotto vuoden 2011 uudistuksen myötä ja tuotantokuilun käsite, jota on vaikea määrittää, aiheuttaa epävarmuutta, monimutkaisuutta ja tuo liikkumavaraa ja johtaa näin vakaus- ja kasvusopimuksen harkinnanvaraiseen täytäntöönpanoon; on huolissaan, että potentiaalisen kasvun ja tuotoksen laskentaan, joka on

rakenteellisten alijäämien arvioinnin taustalla, sekä menosääntöön liittyy useita kyseenalaisia oletuksia ja se johtaa komission syksyn ja kevään ennusteiden välisiin oikaisuihin, mistä johtuen laskelmat ja arviot vakaus- ja kasvusopimuksen täytäntöönpanosta vaihtelevat;

46. kehottaa komissiota jäsenvaltioiden julkistalouden tilaa seuratessaan ja arvioidessaan ottamaan huomioon sovittujen finanssipoliittisten toimenpiteiden ja uudistusten käytännön vaikutukset; kehottaa komissiota pyrkimään ennustettavaan ja johdonmukaiseen politiikkaan, perustamaan analyysinsä kiistattomiin tosiasioihin ja luotettaviin tietoihin sekä toimimaan äärimmäisen varovasti käyttäessään esimerkiksi BKT:n potentiaalista kasvua ja tuotantokuilua koskevia arvioita;

47. korostaa uuden kasvun ja työpaikkojen luomisen merkitystä talouden ohjausjärjestelmää koskevan yleisen mielipiteen kannalta ja kehottaa näin ollen komissiota parantamaan eurooppalaista liiketoimintaympäristöä erityisesti pk-yritysten osalta sekä vähentämään byrokratiaa ja parantamaan rahoituksen saatavuutta; muistuttaa tässä yhteydessä, että pk-yrityksiä on tuettava myös pääsyssä EU:n ulkopuolisille markkinoille, kuten Yhdysvaltoihin, Kanadaan, Kiinaan ja Intiaan;

Demokraattinen vastuu ja tulevat haasteet talouden ohjausjärjestelmän syventämisessä

48. katsoo, että syvemmässä ja kestävämmässä EMU:ssa on pyrittävä pikaisesti vähentämään monimutkaisuutta, parantamaan osallisuutta ja lisäämään avoimuutta sen sijaan, että lisättäisiin uusia sääntöjen kerroksia jo olemassa oleviin; korostaa, että koska EMU:ta koskevat vastuut jakautuvat kansalliselle tasolle ja Euroopan tasolle, on kiinnitettävä erityistä huomiota sen varmistamiseen, että talouspolitiikan ohjausjärjestelmä on johdonmukaista ja vastuullista sekä kansallisella tasolla että eurooppalaisella tasolla; katsoo lisäksi, että demokraattisen vastuuvelvollisuuden piiriin kuuluvilla laitoksilla on oltava merkittävä rooli, ja korostaa, että parlamentin on oltava pysyvästi mukana ja että vastuu on kannettava sillä tasolla, jolla päätökset tehdään tai pannaan täytäntöön;

49. korostaa nykytilanteen perusteella, että talouden ohjausjärjestelmää on yksinkertaistettava, sen täytäntöönpanon valvontaa on parannettava ja sitä on tarvittaessa korjattava ja täydennettävä, jotta EU ja euroalue voivat vastata lähentymisen, kestävän kasvun, täystyöllisyyden, kansalaisten hyvinvoinnin, kilpailukyvyn, moitteettoman ja kestävän julkisen talouden, tulevaisuuteen painottuvien huomattavaa sosiaalista ja taloudellista etua tuottavien pitkäkestoisten investointien ja luottamuksen haasteisiin;

50. toteaa, että parlamentin osallistuminen talouspolitiikan suuntaviivojen laatimiseen on merkittävä osa demokraattista järjestelmää, ja katsoo siksi, että Euroopan tason suurempi legitiimiys voidaan varmistaa hyväksymällä sellaiset talouden lähentymistä koskevat suuntaviivat, joissa asetetaan täsmällisiä prioriteetteja tuleville vuosille ja joista päätetään yhteispäätösmenettelyssä, mikä olisi sisällytettävä perustamissopimuksiin, kun niitä muutetaan seuraavan kerran;

51. muistuttaa todenneensa päätöslauselmissaan, että Euroopan vakausmekanismin perustaminen ja sopimus vakaudesta, yhteensovittamisesta sekä ohjauksesta ja hallinnasta (finanssipoliittinen sopimus) unionin toimielinrakenteen ulkopuolelle on takaisku unionin poliittiselle lähentymiselle, ja pyytää tämän vuoksi yhdentämään Euroopan vakausmekanismin ja finanssipoliittisen sopimuksen kokonaisuudessaan yhteisökehykseen sen täytäntöönpanosta saadun kokemuksen arvioinnin perusteella talous- ja rahaliiton vakaudesta, yhteensovittamisesta sekä ohjauksesta ja hallinnasta tehdyn sopimuksen 16 artiklan mukaisesti, jolloin mekanismista ja sopimuksesta oltaisiin virallisesti vastuussa parlamentille;

52. muistuttaa pyytäneensä kehittämään troikan korvaavia vaihtoehtoja uudeksi oikeudelliseksi kehykseksi tulevia makrotalouden sopeutusohjelmia varten, jotta voidaan parantaa avoimuutta sekä ohjelmien omistajuutta ja varmistaa, että kaikki EU-päätökset tehdään mahdollisuuksien mukaan yhteisömenetelmää noudattaen; katsoo, että käytetyn vakausmekanismin luonteen ja sen käyttöön ottamisesta vastaavan instituution olisi oltava johdonmukaisia, mutta myöntää samalla, että koska euroalueen jäsenvaltiot ovat antaneet takeet rahoitusavusta, niiden on oltava mukana päättämässä mekanismiin turvautumisesta;

53. pyytää toteuttamaan euroryhmän päätöksentekoprosessin uudelleenarvioinnin, jotta siihen sisällytettäisiin asianmukainen demokraattinen vastuuvelvollisuus; panee tyytyväisenä merkille, että euroryhmän puheenjohtaja osallistuu säännöllisesti talous- ja raha-asioiden valiokunnan kokouksiin samalla tavalla kuin Ecofin-neuvoston puheenjohtaja, jolloin edistetään samantasoista demokraattista vastuuvelvollisuutta;

Keskiviikko 24. kesäkuuta 2015

54. muistuttaa, että talouspolitiikan ohjauspaketti ja budjettikuripaketti perustuvat sellaisen erillisen komission jäsenen roolin tehostamiseen, jonka olisi varmistettava määräysten oikeudenmukainen ja syrjimätön soveltaminen; katsoo, että kun toteutetaan uusia talouden ohjausjärjestelmää koskevia toimielinjärjestelyjä – esimerkiksi talous- ja raha-asioista vastaavan komission jäsenen roolin vahvistaminen tai Euroopan valtiovarainministeriön perustaminen – on noudatettava eri toimielinten keskinäistä toimivallan jakoa ja kytkettävä niihin asianmukaisia tapoja demokraattisen vastuuvelvollisuuden ja legitiimiyden sekä Euroopan parlamentin osallistumisen varmistamiseksi;

55. muistuttaa, että pankkiunioni oli tulosta poliittisesta tahdosta välttää finanssikriisien uusiutuminen ja katkaista pankkien ja valtioiden välinen noidankehä ja että pankkiunioni oli samalla keino minimoida valtioiden velkakriisistä aiheutuvat kielteiset heijastusvaikutukset; muistuttaa, että EMU:n syventämiseen tarvitaan samaa poliittista tahtoa;

56. pyytää komissiota esittämään syvennetyn talous- ja rahaliiton perustamiseksi kunnianhimoisen etenemissuunnitelman, jossa otetaan huomioon tässä päätöslauselmassa esitetyt ehdotukset ja joka perustuu euroalueen huippukokouksessa annettuihin valtuuksiin, jotka Eurooppa-neuvosto vahvisti pyytäessään "valmistelemaan jatkotoimia euroalueen talouden ohjauksen ja hallinnan parantamiseksi", sekä aiempaan työhön, kuten 20. marraskuuta 2012 hyväksyttyyn parlamentin päätöslauselmaan ([1]) aiheesta "Kohti todellista talous- ja rahaliittoa", komission 28. marraskuuta 2012 antamaan tiedonantoon "Suunnitelma tiiviin ja aidon talous- ja rahaliiton luomiseksi – Keskustelunavaus" (COM(2012) 0777) sekä neljän puheenjohtajan 5. joulukuuta 2012 esittämään kertomukseen;

57. kehottaa sidosryhmiä tässä EMU:n välttämättömässä seuraavassa vaiheessa ottamaan huomioon lähitulevaisuudessa tapahtuvan euroalueen laajentumisen ja tutkimaan kaikki vaihtoehdot tavoista syventää ja vahvistaa EMU:ta ja tehdä siitä kestävämpi ja otollinen kasvun, työpaikkojen ja vakauden lisääntymiselle, kuten esimerkiksi

a) demokraattista vastuuvelvollisuutta koskevien mekanismien parantaminen sekä unionin että jäsenvaltioiden tasolla siten, että vastuu on kannettava sillä tasolla, jolla päätökset tehdään, ja perustana käytetään yhteispäätösmenettelyssä hyväksyttyjä talouden lähentymisen suuntaviivoja, samalla kun Euroopan parlamentin rooli talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson valvojana vahvistetaan toimielinten sopimuksella varmistaen samalla, että kaikki euroalueen kansalliset parlamentit pystyvät seuraamaan talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson jokaista vaihetta;

b) sosiaalinen ulottuvuus, jolla pyritään vaalimaan Euroopan sosiaalista markkinataloutta ja kunnioitetaan kollektiivista neuvotteluoikeutta ja jonka avulla varmistettaisiin jäsenvaltioiden sosiaalipolitiikkojen koordinoiminen, mihin sisältyy kullekin jäsenvaltiolle soveltuva, sen itsensä päättämä vähimmäispalkka- tai vähimmäistulomekanismi, sekä köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjuminen, työntekijöiden uudelleen integroituminen työmarkkinoille, vapaaehtoisuuteen perustuva liikkuvuus ja joustavuus eri ammattien ja jäsenvaltioiden välillä;

c) euroalueen yhteinen rahoituskapasiteetti, joka perustuu erityisiin omiin varoihin, joilla olisi unionin talousarvion yhteydessä ja siten Euroopan parlamentin valvonnan alaisena autettava jäsenvaltioita sovittujen rakenteellisten uudistusten toteuttamisessa tietyin edellytyksin, joihin kuuluu myös kansallisten uudistusohjelmien tehokas täytäntöönpano; pitää tässä yhteydessä myönteisenä työtä, jonka omia varoja käsittelevä Mario Montin johtama EU-ryhmä on tehnyt;

d) EMU:n kestävyyden parantaminen, jotta se voi selviytyä talous- ja rahaliittoon suoraan kytkeytyvistä taloushäiriöistä ja -kriiseistä ja välttää samalla kaikki pysyvät varojen siirrot;

e) verotusasioissa sitoutuminen koko Euroopassa sovellettaviin toimenpiteisiin, joilla torjutaan veropetoksia ja verovilppiä sekä yhtiöiden aggressiivista verosuunnittelua, kansallisten veroviranomaisten yhteistyöhön, jotta voidaan vaihtaa veron kiertämistä ja veropetoksia koskevia tietoja, ja toimenpiteisiin, joilla lähennetään jäsenvaltioiden veropolitiikkoja toisiinsa, yhteiseen yhdistettyyn yhtiöveropohjaan, yksinkertaisempiin ja avoimempiin verotusjärjestelmiin sekä yrityksille, myös pk-yrityksille, asetettavaan maakohtaiseen raportointivelvollisuuteen;

f) pankkiunionin perustaminen vaiheittain;

g) Euroopan vakausmekanismin ja vakaudesta, yhteensovittamisesta sekä ohjauksesta ja hallinnasta tehdyn sopimuksen sisällyttäminen unionin lainsäädäntöön samanaikaisesti talouspolitiikan tehokkaamman koordinoinnin, todellisen lähentymisen ja yhteisten sääntöjen täytäntöönpanon kanssa sekä selkeä sitoutuminen taloudellisesti ja sosiaalisesti kestäviin rakenteellisiin uudistuksiin;

([1]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0430.

h) nykyisen järjestelmän sellaisten heikkouksien ratkaiseminen, joiden vuoksi tuomioistuin valvoo vain tiettyjä perussopimuksen osia muiden osien jäädessä valvonnan ulkopuolelle;

i) euroalueen suurempi ulkoinen rooli ja sen edustuksen tehostaminen;

58. pyytää, että EMU:n mahdollisia tulevia vaiheita suunnitellaan ”4+1 puheenjohtajan” lähestymistavan pohjalta, ja toteaa, että puheenjohtajissa on mukana Euroopan parlamentin puhemies, joka olisi kutsuttava kaikkiin kokouksiin, jolle olisi annettava kaikki asiaa koskevat tiedot ja jolla olisi oltava oikeus osallistua keskusteluihin; toteaa, että komission puheenjohtaja on ilmoittanut aikomuksestaan hyödyntää Euroopan parlamentin puhemiehen panosta neljän puheenjohtajan kertomusten valmistelussa;

59. pyytää puhemiestä koordinoimaan etukäteen yhdessä poliittisten ryhmien puheenjohtajien tai ryhmien tai parlamentin erikseen nimeämien parlamentin jäsenten kanssa tapaa, jolla hän edustaa parlamenttia tässä tulevassa tehtävässä tässä päätöslauselmassa annettujen valtuuksien mukaisesti, ja käsittelemään tällöin muun muassa kysymyksiä, jotka on esitetty neljän puheenjohtajan analyysissä euroalueen talouden ohjausjärjestelmän parantamisen seuraavista vaiheista;

o

o o

60. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvoston, komission ja euroryhmän puheenjohtajille sekä EKP:n pääjohtajalle ja jäsenvaltioiden parlamenteille.

Keskiviikko 24. kesäkuuta 2015

II

(Tiedonannot)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDONANNOT

EUROOPAN PARLAMENTTI

P8_TA(2015)0234

Sotirios Zarianopoulosin koskemattomuuden pidättämistä koskeva pyyntö

Euroopan parlamentin päätös 24. kesäkuuta 2015 Sotirios Zarianopoulosin koskemattomuuden pidättämistä koskevasta pyynnöstä (2015/2015(IMM))

(2016/C 407/14)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Sotirios Zarianopoulosin koskemattomuuden pidättämistä koskevan, Kreikan korkeimman oikeuden apulaissyyttäjän 8. joulukuuta 2014 välittämän pyynnön, joka liittyy Thessalonikin kolmannessa yhden tuomarin kokoonpanossa toimivassa rikostuomioistuimessa vireillä olevaan asiaan nro Γ2010/1744 ja josta ilmoitettiin täysistunnossa 13. tammikuuta 2015,

— on kuullut Sotirios Zarianopoulosia työjärjestyksen 9 artiklan 5 kohdan mukaisesti,

— ottaa huomioon Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevan 8 ja 9 artiklan sekä Euroopan parlamentin jäsenten valitsemisesta yleisillä välittömillä vaaleilla 20. syyskuuta 1976 annetun säädöksen 6 artiklan 2 kohdan,

— ottaa huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen 12. toukokuuta 1964, 10. heinäkuuta 1986, 15. ja 21. lokakuuta 2008, 19. maaliskuuta 2010, 6. syyskuuta 2011 sekä 17. tammikuuta 2013 ([1]) antamat tuomiot,

— ottaa huomioon Kreikan tasavallan perustuslain 62 pykälän,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 5 artiklan 2 kohdan, 6 artiklan 1 kohdan ja 9 artiklan,

— ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A8-0191/2015),

A. toteaa, että Kreikan korkeimman oikeuden apulaissyyttäjä on pyytänyt Euroopan parlamentin jäsenen Sotirios Zarianopoulosin koskemattomuuden pidättämistä epäiltyä rikosta koskevan tutkinnan yhteydessä;

B. ottaa huomioon, että Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevan 9 artiklan nojalla Euroopan parlamentin jäsenillä on oman valtionsa alueella kansanedustajille myönnetty koskemattomuus;

C. ottaa huomioon, että Kreikan tasavallan perustuslain 62 artiklassa kielletään maan parlamentin jäsenen syytteeseen asettaminen, pidättäminen, vangitseminen tai hänen vapautensa rajoittaminen muulla tavoin vaalikauden aikana ilman parlamentin suostumusta;

([1]) Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 12.5.1964, Wagner v. Fohrmann ja Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 10.7.1986, Wybot v. Faure ym., 149/85, ECLI:EU:C:1986:310, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 15.10.2008, Mote v. parlamentti, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 21.10.2008, Marra v. De Gregorio ja Clemente, C-200/07 ja C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579, unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 19.3.2010, Gollnisch v. parlamentti, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102, unionin tuomioistuimen tuomio 6.9.2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543, unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.1.2013, Gollnisch v. parlamentti, T-346/11 ja T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

D. toteaa, että Sotirios Zarianopoulosia syytetään fyysisellä väkivallalla uhkaamisesta ja tunkeutumisesta laittomasti Kreikan julkisen televisiokanavan ERT-3:n tiloihin 4. maaliskuuta 2010 sekä keskipäivän uutislähetyksen keskeyttämisestä ja tiedotteen lukemisesta;

E. toteaa, että epäillyllä rikoksella ei selvästikään ole mitään yhteyttä Sotirios Zarianopoulosin asemaan Euroopan parlamentin jäsenenä, koska epäilty rikos liittyy kreikkalaisen ammattiliiton PAMEn toimintaan ja koska Sotirios Zarianopoulos ei tapahtumahetkellä ollut Euroopan parlamentin jäsen;

F. ottaa huomioon, että Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevan 8 artiklan nojalla ja Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti Euroopan parlamentin jäsenen tehtäviään hoitaessaan ilmaisema mielipide on subjektiivinen arviointi, jolla on suora ja ilmeinen yhteys parlamentaaristen tehtävien hoitamiseen, mutta katsoo, että Sotirios Zarianopoulosin väitetyt toimet eivät liity tähän määritelmään;

G. toteaa näin ollen, että rikosoikeudenkäynti ei koske minkäänlaista Euroopan parlamentin jäsenen tehtäviään hoitaessaan ilmaisemaa mielipidettä tai äänestystä Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevassa 8 artiklassa tarkoitetulla tavalla;

H. toteaa, että työjärjestyksen 9 artiklan 7 kohdan mukaisesti oikeudellisten asioiden valiokunta ei missään tapauksessa ilmaise kantaansa jäsenen syyllisyyteen tai syyttömyyteen eikä siihen, oikeuttavatko lausumat tai teot, joihin jäsenen väitetään syyllistyneen, syytteeseen asettamisen, vaikka valiokunta pyyntöä käsitellessään saisi yksityiskohtaista tietoa tapaukseen liittyvistä tosiasioista;

I. toteaa, että koska Sotirios Zarianopoulos vakuuttaa, että syytteen taustalla ovat poliittiset vaikuttimet, hänen kuulemisensa ja hänen toimittamiensa asiakirjojen tarkastelun jälkeen valiokunta tutki myös todistajien tutkintaviranomaisille antamat, syytteen perustana olevat lausunnot vuodelta 2010;

J. toteaa, että kyseiset lausunnot annettiin Sotirios Zarianopoulosin oikeudenkäynnin yhteydessä ja että toisaalta ei ole tämän valiokunnan tehtävä tehdä tutkintaa asiassa eikä myöskään päättää oikeudenkäynnin kohteena olevan Euroopan parlamentin jäsenen syyllisyydestä tai syyttömyydestä;

K. toteaa näin ollen, että valiokunnan hallussa olevien tietojen perusteella ei ole mitään syytä olettaa, että syytteellä haluttaisiin tarkoituksellisesti vahingoittaa parlamentin jäsenen poliittista toimintaa (*fumus persecutionis*), koska se on esitetty vuosia ennen parlamentin jäsenen tehtävien vastaanottamista;

1. päättää pidättää Sotirios Zarianopoulosin koskemattomuuden;

2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen sekä asiasta vastaavan valiokunnan mietinnön viipymättä Kreikan korkeimman oikeuden syyttäjänvirastolle sekä Sotirios Zarianopoulosille.

Keskiviikko 24. kesäkuuta 2015

P8_TA(2015)0235

Udo Voigtin koskemattomuuden pidättämistä koskeva pyyntö

Euroopan parlamentin päätös 24. kesäkuuta 2015 Udo Voigtin koskemattomuuden pidättämistä koskevasta pyynnöstä (2015/2072(IMM))

(2016/C 407/15)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Udo Voigtin koskemattomuuden pidättämistä koskevan, Berliinin muutoksenhakutuomioistuimen (Kammergericht) puheenjohtajan 9. helmikuuta 2015 välittämän pyynnön (viite (3) 161 Ss 189/14 (14/15), josta ilmoitettiin täysistunnossa 25. maaliskuuta 2015,

— on kuullut Udo Voigtia työjärjestyksen 9 artiklan 5 kohdan mukaisesti,

— ottaa huomioon Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevan 8 ja 9 artiklan sekä Euroopan parlamentin jäsenten valitsemisesta yleisillä välittömillä vaaleilla 20. syyskuuta 1976 annetun säädöksen 6 artiklan 2 kohdan,

— ottaa huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen 12. toukokuuta 1964, 10. heinäkuuta 1986, 15. ja 21. lokakuuta 2008, 19. maaliskuuta 2010, 6. syyskuuta 2011 ja 17. tammikuuta 2013 antamat tuomiot ([1]),

— ottaa huomioon Saksan liittotasavallan perustuslain 46 artiklan,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 5 artiklan 2 kohdan, 6 artiklan 1 kohdan ja 9 artiklan,

— ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A8-0192/2015),

A. ottaa huomioon, että Berliinin muutoksenhakutuomioistuimen puheenjohtaja on välittänyt Udo Voigtin koskemattomuuden pidättämistä koskevan pyynnön rikosepäilyä koskevan oikeustoimen yhteydessä;

B. ottaa huomioon, että Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevan 9 artiklan mukaisesti Euroopan parlamentin jäsenillä on oman valtionsa alueella kansanedustajille myönnetty koskemattomuus;

C. ottaa huomioon, että Saksan liittotasavallan perustuslain 46 artiklan 2 kohdan mukaan parlamentin jäsentä ei voida saattaa vastuuseen rangaistavasta teosta tai pidättää sen johdosta ilman parlamentin suostumusta lukuun ottamatta tiettyjä erityisiä olosuhteita;

D. toteaa, että Udo Voigtia syytetään yllytyksestä ja ryhmän solvaamisesta jalkapallon vuoden 2006 MM-kisojen yhteydessä Saksan kansallisdemokraattisen puolueen julkaisussa, josta hän oli puolueen puheenjohtajana vastuussa;

E. toteaa, että syytteet eivät selvästikään liity Udo Voigtin asemaan Euroopan parlamentin jäsenenä vaan hänen asemaansa Saksan kansallisdemokraattisen puolueen puheenjohtajana;

F. toteaa, että väitetyt teot eivät koske Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevassa 8 artiklassa tarkoitettuja Euroopan parlamentin jäsenen tehtäviä hoidettaessa ilmaistuja mielipiteitä tai äänestyksiä; ottaa lisäksi huomioon, että syytös koskee tekoja, jotka on tehty vuonna 2006, eli paljon ennen kuin Udo Voigt valittiin Euroopan parlamenttiin vuonna 2014;

G. ottaa huomioon, että Udo Voigtin mukaan vuonna 2006 käynnistettyjen menettelyjen kesto osoittaa, että häntä halutaan estää tekemästä parlamentaarista työtään; toteaa kuitenkin, että nykyinen koskemattomuuden pidättämistä koskeva pyyntö johtuu jatkomenettelyistä, jotka perustuvat Udo Voigtin itsensä vireille panemaan muutoksenhakuun, joten hänen vastalauseeseensa on sovellettava periaatetta, jonka mukaan kukaan ei voi vedota omaan lainvastaiseen menettelyynsä (*nemo auditur propriam turpitudinem allegans*);

([1]) Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 12.5.1964, Wagner v. Fohrmann ja Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 10.7.1986, Wybot v. Faure ym., 149/85, ECLI:EU:C:1986:310, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 15.10.2008, Mote v. parlamentti, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 21.10.2008, Marra v. De Gregorio ja Clemente, C-200/07 ja C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579, unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 19.3.2010, Gollnisch v. parlamentti, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102, unionin tuomioistuimen tuomio 6.9.2011, Patriciello, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543 sekä unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.1.2013, Gollnisch v. parlamentti, T-346/11 ja T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

Keskiviikko 24. kesäkuuta 2015

H. toteaa, että ei ole syytä epäillä, että kyseisellä menettelyllä olisi pyritty haittamaan Udo Voigtin parlamentaarista työtä (*fumus persecutionis* -tilanne), koska menettelyt on käynnistetty vuosia ennen hänen valitsemistaan Euroopan parlamentin jäseneksi;

1. päättää pidättää Udo Voigtin koskemattomuuden;

2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen sekä asiasta vastaavan valiokunnan mietinnön viipymättä Berliinin muutoksenhakutuomioistuimelle (Kammergericht) ja Udo Voigtille.

Tiistai 9. kesäkuuta 2015

III

(Valmistavat säädökset)

EUROOPAN PARLAMENTTI

P8_TA(2015)0217

Suorien tukien mukautusaste kalenterivuodeksi 2015 ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 9. kesäkuuta 2015 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksessa (EU) N:o 1306/2013 säädetyn suorien tukien mukautusasteen vahvistamisesta kalenterivuodeksi 2015 (COM(2015)0141 – C8-0083/2015 – 2015/0070(COD))

(Tavallinen lainsäätämisjärjestys: ensimmäinen käsittely)

(2016/C 407/16)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2015)0141),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 43 artiklan 2 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C8-0083/2015),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,

— ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([1]),

— ottaa huomioon neuvoston edustajan 1. kesäkuuta 2015 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan ja 50 artiklan 1 kohdan,

— ottaa huomioon maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan mietinnön (A8-0174/2015),

1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;

2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;

3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P8_TC1-COD(2015)0070

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 9. kesäkuuta 2015, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/… antamiseksi asetuksessa (EU) N:o 1306/2013 säädetyn suorien tukien mukautusasteen vahvistamisesta kalenterivuodeksi 2015

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) 2015/1146.)

([1]) Lausunto annettu 22. huhtikuuta 2015 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

Keskiviikko 10. kesäkuuta 2015

P8_TA(2015)0221

Dohan muutoksen tekeminen Kioton pöytäkirjaan ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 10. kesäkuuta 2015 esityksestä neuvoston päätökseksi ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen Kioton pöytäkirjaan tehdyn Dohan muutoksen tekemisestä Euroopan unionin puolesta ja siihen perustuvien velvoitteiden yhteisestä täyttämisestä (10400/2014 – C8-0029/2015 – 2013/0376(NLE))

(Hyväksyntä)

(2016/C 407/17)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (10400/2014),

— ottaa huomioon Dohassa, Qatarissa joulukuussa 2012 pidetyssä Kioton pöytäkirjan osapuolten kokouksena toimineessa osapuolten konferenssin kahdeksannessa istunnossa hyväksytyn muutoksen Kioton pöytäkirjaan (Kioton pöytäkirjaan tehty Dohan muutos),

— ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 192 artiklan 1 kohdan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0029/2015),

— ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan kirjeen,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 1 kohdan ensimmäisen ja kolmannen alakohdan ja 2 kohdan sekä 108 artiklan 7 kohdan,

— ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan suosituksen (A8-0167/2015),

1. antaa hyväksyntänsä Kioton pöytäkirjaan tehdyn Dohan muutoksen tekemiselle;

2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille ja Yhdistyneille kansakunnille.

Keskiviikko 10. kesäkuuta 2015

P8_TA(2015)0222

EU:n ja Islannin välinen sopimus Islannin osallistumisesta Kioton pöytäkirjan toisen velvoitekauden aikana ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 10. kesäkuuta 2015 esityksestä neuvoston päätökseksi Islannin osallistumisesta Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Islannin velvoitteiden yhteiseen täyttämiseen ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen Kioton pöytäkirjan mukaisella toisella velvoitekaudella koskevan Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Islannin välisen sopimuksen tekemisestä Euroopan unionin puolesta (10883/2014 – C8-0088/2015 – 2014/0151(NLE))

(Hyväksyntä)

(2016/C 407/18)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (10883/2014),

— ottaa huomioon Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Islannin välisen sopimuksen Islannin osallistumisesta Euroopan unionin, sen jäsenvaltioiden ja Islannin velvoitteiden yhteiseen täyttämiseen ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen Kioton pöytäkirjan mukaisella toisella velvoitekaudella (10941/2014);

— ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 192 artiklan 1 kohdan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0088/2015),

— ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan kirjeen,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 1 kohdan ensimmäisen ja kolmannen alakohdan ja 2 kohdan sekä 108 artiklan 7 kohdan,

— ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan suosituksen (A8-0166/2015),

1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;

2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Islannin tasavallan hallituksille ja parlamenteille.

Keskiviikko 10. kesäkuuta 2015

P8_TA(2015)0223

Kroatian liittyminen yleissopimukseen keskinäisestä oikeusavusta rikosasioissa *

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 10. kesäkuuta 2015 suosituksesta neuvoston päätökseksi Kroatian liittymisestä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 34 artiklan mukaisesti 29 päivänä toukokuuta 2000 tehtyyn yleissopimukseen keskinäisestä oikeusavusta rikosasioissa Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä sekä yleissopimukseen liitettävään, 16 päivänä lokakuuta 2001 tehtyyn pöytäkirjaan (COM(2014)0685 – C8-0275/2014 – 2014/0321(NLE))

(Kuuleminen)

(2016/C 407/19)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission suosituksen neuvostolle (COM(2014)0685),

— ottaa huomioon Kroatian liittymisasiakirjan 3 artiklan 4 ja 5 kohdan, joiden mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C8-0275/2014),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan,

— ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön (A8-0156/2015),

1. hyväksyy komission suosituksen;

2. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;

3. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia parlamentin hyväksymään tekstiin;

4. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

Keskiviikko 10. kesäkuuta 2015

P8_TA(2015)0224

Kroatian liittyminen yleissopimukseen sellaisen lahjonnan torjumisesta, jossa on osallisena Euroopan yhteisöjen virkamiehiä tai Euroopan unionin jäsenvaltioiden virkamiehiä *

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 10. kesäkuuta 2015 suosituksesta neuvoston päätökseksi Kroatian liittymisestä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen K.3 artiklan 2 kohdan c alakohdan nojalla 26 päivänä toukokuuta 1997 tehtyyn yleissopimukseen sellaisen lahjonnan torjumisesta, jossa on osallisena Euroopan yhteisöjen virkamiehiä tai Euroopan unionin jäsenvaltioiden virkamiehiä (COM(2014)0661 – C8-0274/2014 – 2014/0322(NLE))

(Kuuleminen)

(2016/C 407/20)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission suosituksen neuvostolle (COM(2014)0661),

— ottaa huomioon Kroatian liittymisasiakirjan 3 artiklan 4 ja 5 kohdan, joiden mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C8-0274/2014),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan,

— ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön (A8-0157/2015),

1. hyväksyy komission suosituksen;

2. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;

3. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia parlamentin hyväksymään tekstiin;

4. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

Keskiviikko 24. kesäkuuta 2015

P8_TA(2015)0236

Euroopan strategisten investointien rahasto ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. kesäkuuta 2015 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan strategisten investointien rahastosta ja asetusten (EU) N:o 1291/2013 ja (EU) N:o 1316/2013 muuttamisesta (COM(2015)0010 – C8-0007/2015 – 2015/0009(COD))

(Tavallinen lainsäätämisjärjestys: ensimmäinen käsittely)

(2016/C 407/21)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2015)0010),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan sekä 172 ja 173 artiklan, 175 artiklan kolmannen kohdan ja 182 artiklan 1 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C8-0007/2015),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,

— ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([1]),

— ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon ([2]),

— ottaa huomioon neuvoston edustajan 9. kesäkuuta 2015 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan,

— ottaa huomioon budjettivaliokunnan ja talous- ja raha-asioiden valiokunnan työjärjestyksen 55 artiklan mukaisesti järjestämät yhteiskokoukset,

— ottaa huomioon budjettivaliokunnan ja talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön sekä teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan, liikenne- ja matkailuvaliokunnan, talousarvion valvontavaliokunnan, työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan, ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan, aluekehitysvaliokunnan, maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan, kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan sekä perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan lausunnot (A8-0139/2015),

1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;

2. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteisen lausuman, joka julkaistaan *Euroopan unionin virallisen lehden* L-sarjassa yhdessä lopullisen säädöksen kanssa;

3. panee merkille tämän päätöslauselman liitteenä olevat komission lausumat, jotka julkaistaan *Euroopan unionin virallisen lehden* L-sarjassa yhdessä lopullisen säädöksen kanssa;

4. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;

5. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

([1]) Lausunto annettu 19. maaliskuuta 2015 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).
([2]) Lausunto annettu 16. huhtikuuta 2015 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

Keskiviikko 24. kesäkuuta 2015

P8_TC1-COD(2015)0009

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 24. kesäkuuta 2015, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/… antamiseksi Euroopan strategisten investointien rahastosta, Euroopan investointineuvontakeskuksesta ja Euroopan investointihankeportaalista sekä asetusten (EU) N:o 1291/2013 ja (EU) N:o 1316/2013 muuttamisesta – Euroopan strategisten investointien rahasto

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) 2015/1017.)

LAINSÄÄDÄNTÖPÄÄTÖSLAUSELMAN LIITE

1. **Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteinen lausuma Horisontti 2020 -puiteohjelman määrärahojen jakautumisesta**

”Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio sopivat, että ESIR-rahastoa ei rahoiteta seuraavista budjettikohdista: ’Tutkimuksen lujittaminen tieteen eturintamassa – Euroopan tutkimusneuvosto’, ’Marie Skłodowska-Curie -toimet’ ja ’Huippuosaamisen levittäminen ja laajempi osallistuminen’. Määrä, joka jää jäljelle liikkumavaran käytöstä yli sen, mitä komissio ehdottaa, palautetaan Horisontti 2020 -puiteohjelman muihin budjettikohtiin komission ehdottamien vähennysten mukaisessa suhteessa. Määrärahojen ohjeellisesta jakautumisesta säädetään ESIR-asetuksen liitteessä I.”

2. **Komission lausuma varainhoitovuoden 2016 talousarvioesityksestä**

”Komissio analysoi ESIR-rahastoon Horisontti 2020 -puiteohjelman eri budjettikohdista suoritettujen rahoitusosuuksien mahdollisen vaikutuksen eri ohjelmien käytännön toteutukseen ja ehdottaa tarvittaessa oikaisukirjelmää esitykseen unionin yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodeksi 2016 mukauttaakseen Horisontti 2020 -puiteohjelman budjettikohtien määrärahojen jakautumista.”

3. **Komission lausuma sen omasta arviosta, joka koskee kertaluonteisia rahoitusosuuksia ESIR-aloitteen yhteydessä vakaus- ja kasvusopimuksen täytäntöönpanemiseksi**

”Jäsenvaltioiden kertaluonteisia rahoitusosuuksia, jotka joko jäsenvaltio suorittaa tai julkisyhteisöjen sektoriin luokitellut taikka jäsenvaltion puolesta toimivat kansalliset kehityspankit suorittavat ESIR-rahastoon tai investointiohjelman toteuttamiseksi perustettuihin aihekohtaisiin tai usean maan kattaviin investointijärjestelyihin, olisi lähtökohtaisesti pidettävä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97 5 artiklassa ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1467/97 3 artiklassa tarkoitettuina kertaluonteisina toimenpiteinä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta vakaus- ja kasvusopimuksen täytäntöönpanoon liittyviä neuvoston oikeuksia.”

Keskiviikko 24. kesäkuuta 2015

P8_TA(2015)0237

Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotto (hakemus EGF/2015/000 TA 2015 – komission aloitteesta annettava tekninen tuki)

Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. kesäkuuta 2015 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2 päivänä joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 13 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2015/000 TA 2015 – komission aloitteesta annettava tekninen tuki) (COM(2015)0156 – C8-0093/2015 – 2015/2076(BUD))

(2016/C 407/22)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2015)0156 – C8-0093/2015),

— ottaa huomioon Euroopan globalisaatiorahastosta (2014–2020) ja asetuksen (EY) N:o 1927/2006 kumoamisesta 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1309/2013 ([1]) (EGR-asetus),

— ottaa huomioon vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehyksen vahvistamisesta 2. joulukuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 ([2]) ja erityisesti sen 12 artiklan,

— ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2. joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ([3]) ja erityisesti sen 13 kohdan,

— ottaa huomioon 17. syyskuuta 2014 antamansa päätöslauselman ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2 päivänä joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 13 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2014/000 TA 2014 – komission aloitteesta annettava tekninen tuki) ([4]),

— ottaa huomioon 2. joulukuuta 2013 tehdyn toimielinten sopimuksen 13 kohdassa tarkoitetun trilogimenettelyn,

— ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan kirjeen,

— ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A8-0185/2015),

A. ottaa huomioon, että Euroopan unioni on ottanut käyttöön lainsäädäntö- ja budjettivälineitä voidakseen tarjota lisätukea työntekijöille, jotka kärsivät maailmankaupan huomattavien rakenteellisten muutosten tai maailmanlaajuisen talous- ja rahoituskriisin seurauksista, ja auttaakseen heitä integroitumaan uudelleen työmarkkinoille;

B. katsoo, että unionin taloudellisen tuen irtisanotuille työntekijöille olisi oltava dynaamista ja sitä olisi tarjottava mahdollisimman nopeasti ja tehokkaasti 17. heinäkuuta 2008 pidetyssä neuvottelukokouksessa hyväksytyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteisen lausuman mukaisesti ja ottaen asianmukaisesti huomioon, mitä 2. joulukuuta 2013 tehdyssä toimielinten sopimuksessa on sovittu Euroopan globalisaatiorahaston (EGR) varojen käyttöönottoa koskevasta päätöksenteosta;

([1]) EUVL L 347, 20.12.2013, s. 855.
([2]) EUVL L 347, 20.12.2013, s. 884.
([3]) EUVL C 373, 20.12.2013, s. 1.
([4]) Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2014)0016.

Keskiviikko 24. kesäkuuta 2015

C. ottaa huomioon, että EGR-asetus ilmentää parlamentin ja neuvoston aikaan saamaa sopimusta siitä, että otetaan uudelleen käyttöön kriisiin liittyvä käyttöönottokriteeri, nostetaan unionin rahoitusosuus 60 prosenttiin ehdotettujen toimenpiteiden arvioiduista kokonaiskustannuksista, parannetaan EGR-hakemusten käsittelyn tehokkuutta komissiossa, parlamentissa ja neuvostossa lyhentämällä arviointiin ja hyväksymiseen käytettävää aikaa, lisätään tukikelpoisia toimia ja edunsaajia ottamalla mukaan itsenäiset ammatinharjoittajat ja nuoret ja rahoitetaan oman yrityksen perustamiseen tarkoitettuja kannustimia;

D. ottaa huomioon, että EGR:n määrärahojen vuotuinen enimmäismäärä vuodeksi 2015 on 150 miljoonaa euroa (vuoden 2011 hintoina) ja että EGR-asetuksen 11 artiklan 1 kohdan mukaan 0,5 prosenttia kyseisestä määrästä (eli 811 825 euroa vuonna 2015) voidaan ottaa käyttöön komission aloitteesta annettavaa teknistä tukea varten tietopohjan valmistelun, seurannan ja luomisen sekä siihen liittyvän tiedonkeruun rahoitukseen sekä hallinnollisen ja teknisen tuen, tiedotus- ja viestintätoimien sekä tämän asetuksen täytäntöönpanoon tarvittavan tilintarkastuksen, valvonnan ja arvioinnin rahoitukseen;

E. toteaa parlamentin korostaneen useaan otteeseen, että EGR:n olisi saatava enemmän näkyvyyttä unionin solidaarisuusvälineenä, jolla autetaan irtisanottuja työntekijöitä;

F. ottaa huomioon, että ehdotettu 630 000 euron määrä on noin 0,39 prosenttia EGR:n vuotuisesta enimmäismäärästä vuonna 2015;

1. hyväksyy komission ehdotuksen menojen rahoittamisesta teknisen tuen varoista EGR-asetuksen 11 artiklan 1 ja 4 kohdan sekä 12 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti;

2. muistuttaa verkostoitumisen sekä EGR:ää ja erityisesti uuden EGR-asetuksen säännöksiä koskevan tiedonvaihdon tärkeydestä; kannattaa sen vuoksi rahoituksen myöntämistä EGR-yhteyshenkilöiden asiantuntijaryhmälle sekä EGR:n toteuttamista käsitteleville verkostoitumisseminaareille;

3. korostaa, että kokousten tärkeimpänä tavoitteena pitäisi olla EGR:n (2007–2013) jälkiarvioinnin analysointi ja perusteellinen keskustelu siihen liittyvistä suosituksista; kehottaa komissiota esittämään Euroopan parlamentille täysimääräisen analyysin ja raportin EGR:n käyttöönotetuista varoista;

4. suhtautuu myönteisesti jatkuvaan työhön, jonka tarkoituksena on saada aikaan EGR-hakemuksia ja hallintoa varten vakiomenettelyt käyttäen sähköisen tiedonvaihtojärjestelmän (SFC 2014) toimintoja, koska järjestelmän avulla voidaan yksinkertaistaa ja nopeuttaa hakemusten käsittelyä ja parantaa niistä raportointia;

5. toteaa, että menettely EGR:n liittämiseksi SFC 2014 -järjestelmään on ollut käynnissä jo vuosia ja siihen liittyvät EGR:n määrärahoista maksettavat menot pysyvät seuraavien kahden tai kolmen vuoden ajan suhteellisen korkeina, kunnes liittämisprosessi saadaan päätökseen;

6. pyytää komissiota esittelemään EGR:n liittämisessä SFC 2014 -järjestelmään prosessin alusta vuonna 2011 vuoteen 2014 tapahtuneen edistymisen;

7. suosittelee, että komissio ja jäsenvaltiot keskittyisivät verkostoitumistoimissaan erityisesti seuraaviin:

a) seurataan ja arvioidaan paremmin EGR-tuen vaikutusta yksittäisiin osallistujiin seuraavasti:

— seurantaan ja arviointiin osoitetut määrärahat olisi käytettävä EGR:n edunsaajiin kohdistuneiden pitkän aikavälin vaikutusten arviointiin

— EGR-hakemuslomakkeessa ja EGR-maksuosuuden käyttöä koskevan loppuraportin mallissa olisi selvästi muistutettava EGR-koordinaattorin ja jäsenvaltion velvoitteesta antaa tiedot edunsaajien työllistymisestä kaksitoista kuukautta toimien toteuttamisen jälkeen sekä työllisyysastetta koskevat tiedot 12 viimeksi kuluneelta kuukaudelta siitä alkaen, kun EGR on otettu käyttöön kyseisellä alueella, jotta saadaan laajempi käsitys EGR:n vaikutuksesta

— toimista, joihin yksittäiset osallistujat ovat osallistuneet, olisi kirjattava ja annettava tiedoksi yksityiskohtaisemmat tiedot, jotta voidaan arvioida paremmin esimerkiksi eri toimien kustannuksia ja hyötyjä

— tapauksista laadittujen lopullisten raporttien hyväksymiseen ja tapausten käsittelyn lopettamiseen olisi yhdistettävä kattavien tietojen antaminen edunsaajan (yhdistetyistä) tuloksista, koska aiemmin tiedot edunsaajien tuloksista eivät ole olleet täydellisiä

b) yksinkertaistetaan hakemusprosessia edelleen:

— olisi kannustettava aloittamaan avun tarjoaminen irtisanotuille työntekijöille kansallisella tasolla odottamatta hakemusten hyväksymistä

— jos se ei ole mahdollista, komission ja jäsenvaltioiden olisi harkittava EGR-tuen toteuttamiskauden laskemista hyväksymispäivästä alkaen, mikä antaisi mahdollisuuden käyttää tapauksiin täyden 24 kuukauden rahoituskauden

c) lisätään joustavuutta avun toimittamisen aikana seuraavasti:

— komission olisi annettava jäsenvaltioille lisää joustonvaraa lisätoimien toteuttamiseksi hakemuslomakkeessa kuvattujen toimien lisäksi, jos avun toimittamisen aikana ilmenee uusia mahdollisuuksia tai uutta kysyntää

— työntekijävähennysten laskemista EGR-hakemusta varten vaadittavaa viiteajanjaksoa pidetään rajoitteena, joka vaikuttaa solidaarisuuden tavoitteeseen ja EGR-tuen onnistumiseen; tätä ajanjaksoa voidaan tarkistaa joustavuuden lisäämiseksi sisällyttämällä hakemuslomakkeeseen lisäys, jos voidaan osoittaa, että työntekijävähennykset johtuvat samasta syystä ja liittyvät hakemuksessa esitettyihin työntekijävähennyksiin;

8. suosittaa, että komissio arvioi syyt, jotka johtivat siihen, että tiettyjen hankkeiden hyväksyntä tai käyttöönotto viivästyi, ja esittää julkisesti suosituksensa;

9. pitää tärkeänä lisätä yleistä tietoisuutta EGR:stä samoin kuin rahaston näkyvyyttä; muistuttaa hakijajäsenvaltioita siitä, että EGR-asetuksen 12 artiklan mukaan niiden on tehtävä tunnetuiksi EGR:stä rahoitettavia toimia ja että tiedottaminen on osoitettava asianomaisille edunsaajille, viranomaisille, työmarkkinaosapuolille, tiedotusvälineille ja yleisölle;

10. panee merkille, että tiedotustoiminnan kustannuksia vähennetään edelleen huomattavasti vuonna 2015; katsoo, että se ei saisi vaikuttaa haitallisesti tiedotusaineiston ja tarvittavan ohjeistuksen tuottamiseen ja riittävään jakeluun;

11. tähdentää, että on luotava enemmän yhteyksiä kaikkien EGR-hakemusten käsittelyssä mukana olevien toimijoiden välillä, etenkin työmarkkinaosapuolet sekä alue- ja paikallistason sidosryhmät mukaan luettuina, jotta saadaan luotua mahdollisimman paljon synergiavaikutuksia; katsoo, että vuorovaikutusta kansallisten yhteyshenkilöiden ja avun toimittamisesta vastaavien alueellisten tai paikallisten kumppanien välillä olisi lisättävä ja viestintä- ja tukijärjestelyt sekä tiedon kulku (tehtävien ja vastuiden sisäinen jako) olisi tehtävä selviksi ja niistä olisi sovittava kaikkien osapuolten kesken;

12. korostaa tarvetta ulottaa EGR:n tuki koskemaan työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevia alle 25-vuotiaita nuoria, joiden määrä olisi sama kuin tukea saavien työntekijöiden määrä korkean työttömyyden alueilla, jos keskipitkän aikavälin arvioinnissa osoitetaan, että tämä toimi on syytä säilyttää joulukuun 2017 jälkeen;

13. kehottaa komissiota kutsumaan parlamentin edustajia asiantuntijaryhmän kokouksiin ja seminaareihin parlamentin ja komission välisiä suhteita koskevan puitesopimuksen asiaa koskevien määräysten mukaisesti ([1]); korostaa lisäksi, että on tärkeää luoda yhteyksiä kaikkien EGR-hakemusten käsittelyssä mukana olevien toimijoiden välillä, työmarkkinaosapuolet mukaan luettuina;

([1]) EUVL L 304, 20.11.2010, s. 47.

Keskiviikko 24. kesäkuuta 2015

14. kehottaa julkaisemaan loppuarvioinnin oikea-aikaisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1927/2006 17 artiklassa vahvistettuun määräaikaan mennessä ([1]);

15. pyytää jäsenvaltioita ja kaikkia asianomaisia toimielimiä ryhtymään tarvittaviin toimiin menettelyjen ja talousarviojärjestelyjen parantamiseksi, jotta EGR:n varojen käyttöönottoa voidaan nopeuttaa; toteaa tässä yhteydessä parlamentin olevan halukas laatimaan komission arvioinnin perusteella valiokunta-aloitteisen mietinnön uuden EGR-asetuksen toimivuuden ja käsiteltyjen tapausten arvioimiseksi; toteaa, että sen jälkeen kun parlamentti pyysi varmistamaan, että EGR todella on hätätilanteisiin soveltuva väline, ja nopeuttamaan varojen käyttöönottoa, komissio on ottanut käyttöön parannetun menettelyn, jonka tavoitteena on esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle komission arvio EGR-hakemuksen tukikelpoisuudesta yhdessä rahaston varojen käyttöönottoa koskevan ehdotuksen kanssa; on tyytyväinen hakemusten käsittelyn ja hyväksymisen huomattavaan nopeutumiseen uuden EGR-asetuksen ansiosta;

16. korostaa, että vuonna 2015 käynnistettävässä väliarvioinnissa olisi otettava huomioon kriisin ja globalisaation pitkän aikavälin vaikutus pieniin ja keskisuuriin yrityksiin ja arvioitava siksi mahdollisuutta alentaa EGR-asetuksen 4 artiklassa asetettua vähennettyjen työntekijöiden määrää (500) koskevaa vaatimusta, kuten Euroopan parlamentti ehdotti 17. syyskuuta 2014 antamassaan päätöslauselmassa;

17. pyytää jäsenvaltioita korostamaan EGR-tapausten täydentävyyttä ja luomaan selvemmin yhteyksiä muihin rahastoihin ja harkitsemaan sopivimpia tapoja, joilla EGR voi tuoda lisäarvoa ja välttää hukkavaikutukset;

18. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan päätöksen;

19. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan päätöksen neuvoston puheenjohtajan kanssa ja huolehtimaan sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;

20. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman liitteineen neuvostolle ja komissiolle.

LIITE

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS

Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta (EGF/2015/000 TA 2015 – komission aloitteesta annettava tekninen tuki)

(Tätä liitettä ei esitetä tässä, koska se vastaa lopullista säädöstä, päätöstä (EU) 2015/1179.)

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1927/2006, annettu 20 päivänä joulukuuta 2006, Euroopan globalisaatiorahaston perustamisesta (EUVL L 406, 30.12.2006, s. 1).

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI